ஏ. பி. நாகராஜன்.

இமயம் முதல் குமரிவரை!

எழுதியவர் :
எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

ஏ. பி. நாகராஜன்.

வாசு பிரசுரம்
38, லாயிட்ஸ் ரோடு, ராயப்பேட்டை
சென்னை-14.
போன் : 88630 த. பெ. எண் : 659

வெளியீடு எண் : 80
முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்டு. 1966

விலை ரூ. 5 00

கதா பாததிரஙகளும சமபவங்களும் யாரையும்
அல்லது எதையும குறிபபிடுவனவலல.
முறறிலும கறபனையே.

அசசிடடோர் : செந்தமிழ் அச்சகம், சென்னை-14.

பதிப்புரை :

ராஜா என்ற பாத்திரத்தைப் படைத்து, இமயம் வரை ஒவ்வொரு நாடாகப் போகச் செய்து, திரும்பவும் குமரி முனைக்கு ராஜாவை வரச செய்து கதையை முடிக்கிறார் இதன் ஆசிரியர்.

இதறகிடையில், ஒவவொரு பிரதேசத் திலும ராஜாவிற்கு ஏற்படும் அனுபவஙகளை, காதல, கடமை, வீரம, அரசியல பிணைபபு முதலான அம்சஙகளுடன இழையோட விட்டிருககிறா,

முடிவில் கதாநாயகனின உளளம் எவ் வளவு மெனமையுடையது; மத தாமம எவ் வளவு தூய்மையுடையது என்பதையும் கதை யோடு பிணைத்து முடித்திருக்கும் இநநாவல், ஆசிரியரின் சிறநத படைப்பு என்றால் மிகை யில்லை.

இநநாவல் மக்களின் பொழுதுபோக்குக்கு ட்டுமின்றி, உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்ச்சி களையும, மக்களுக்கு வாழ்வில் ஏற்படும் பல

விதச் சுற்றுச் சூழ்நிலேகளேயும் விவரித்து மக்களே விழிப்படையச் செய்யும் என்பதைப படித்தறிந்து தெரிநது கொள்வீர்கள எனறு நம்புகிரேம.

வணக்கம்

25—8—66
சென்னை-14

பதிப்பகத்தார்.

அத்தியாயம் 1

"டேய எழுதுடா ராஜா சுமமா எழுது. இநத மாதிரிப பயநதாங கொளளியா இருநதா உலகததிலே எபபடடா பிழைககிறது...?"

"வேணடாணடா வேணு இது தபபான காரியம்"

"எதுடா ராஜா தபபான காரியம? ஒரு ஆண ஒரு பெணணைக காதலிககிறது தபபான காரியமாடா? ஃபூல ...எனனடா தபபு அதிலே?"

"அதிலலேடா நான...நான் பரம ஏழை ஒரு சாதாரணப பெணணைக காதலிப்பதறகுககூட எனககு அருகதை இலலேடா வேணு சுசீலா பெரிய பணககாரி. பெரிய உததியோகம வகிததவா மகள..." எனறு தடுமாறறத்துடன கூறினான ராஜா.

"அதெலலாம எனககுத் தெரியாதாடா ராஜா. நான அவளுடைய அத்தையின மகன. அவளுடைய வீட்டிலேயே இருககிறவன உனககு ஏதாவது ஆபதது ஏறபடுமனு தெரிஞசா நானே உனககு இநத ஆலோசனை கூறுவேனாடா...?"

"என் மனசு துணியலலே வேணு எனனை வீணுக வறபுறுததாதே "

"போடா பயநதாஙகொளளி...உனனைப போல கோழையை நான பாாததுதே இலலையடா ராஜா. உஙகபபாவைப போலே நீயும கிருஷ்ணு,ராமா, கோவிந தானனு பாடடுப பாடிப பிசசை எடுததுபபிழைகக முடி யுமாடா? நீ வாழககையிலே முனனேறுவதறகு அவள ஏணியா உதவுவாடா வறுமைஙகற வெளளததைத தாணடறதுககுச செலவம எனகிற தோணியைப பிடிசசுத தாணடா ஆகணும..."

"ஆனுல, அதறகு இது நேரான வழியலல வேணு... இது தவறு. மிகப பெரிய தவறு..."

"எதுடா வழியலல டேய ராஜா. மனிதன, தான முனனேறுவதறகாகச செயகிற எநதக காரியமுமே தவறலலடா முயறசி செயயாமல இருபபதுதான தவறு முயறசிபபது தவறலல பிரிடடிஷ்காரன முயறசி செயதான. இநதியாவைப பிடிசசுடடு அடிமைபபடுததி அரசாணடான நாம சுதநதிரம பெற முயறசி செய தோம வறுமையிலும அடிமைத தனததிலும இருநது விடுபட முயறசி செயவது மனிதனுககுப பிறநத ஒவ வொருவனுககும கடமையடா அதறகு நோவழி, குறுககு வழி எலலாவறறையும பினபறறததான வேணும..."

வேணு பிரசஙகம செயதான பிரசஙகம செயது செயது அவனுககுப பழககமாகப போயிருநதது 42ஆம ஆகஸடில பிரிடடிஷ் அரசாஙகம காஙகிரஸ தலைவாகளை யெலலாம பிடிசசுச சிறையில அடைததபோது 'வேணு வும சிறைபபடடிருகக வேணடும அவன தபபியதறகுக காரணம அவனுடைய மாமாவும சுசீலாவின தநதையு மான ஓயவுபெறற நீதிபதி சநதிரசேகரரின செலவாக குததான எனறு சொலல வேணடும.

அப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடைபெறறுக கொணடிருநதது. இரணடாவது உலக யுததததின

இறுதிககாலம. யுததத்தின கொடுமையில் அகப்பட்டுக் கொணடிருநத இநதிய மககள அனனிய ஏகாதிபத்தி யததின அரசாட்சியில பயஙகரமான துனபத்திலும வறுமையிலும அகபபட்டுக கொணடிருநதனர்.

ஏழைகள தஙகள ஏழமைமககு முடிவே இல்லை என்ற தாழவு மனபபானமையில மனம சலிததுப போயிருநத காலம செலவநதாகள தஙகள செலவ வாழக்கைககு அசைவே இலலை எனறு அகமபாவம கொணடிருநத காலம அது குருட்டுததனமான அதிாஷடம ஏறபட்டா லொழிய ஏழை பணககாரனுகவே முடியாது எனற எணணம பொதுவாகப பரவியிருநதது

வேணுவின உபதேசததைப பறறி ராஜா யோசித் துககொணடிருநதான, வேணு நலலவன அவனும் தனனைப போல ஏழை தான முனனேறறமடைய வேண டும என்ற எணணததிஞலேயே சொலகிருன எனறுதான ராஜா நினைததான. ஆயினும ராஜாவின மனம துணிய விலலை.

"என மனம இதுககுத துணியலலேடா வேணு. எனனை மனனிசசுககோ," எனறுன

"ஏணடா சுசீலா யாரையாவது ஒருததனைக கல யாணம பணணிககிட்டுததானே ஆகணும?"

"ஆமாம..."

"அவள உனனைக காதலிககிருளா இலலையா?"

"ஆமாம..."

"காதலிககிறவளை கைவிடறதுதான யோககியமோ? காதல கடிதம எழுதறவன்களெலலாம அயோககியன கள. நீ ரொமப யோககியன...புததிசாலி...இலலையா? அதுதானே உனனுடைய அபிபபிராயம?"

"நான காதல கடிதம எழுத வேணடிய அவசியமே இலலையே, வேணு .."

"ஏணடா அவசியமிலலேனனு நானே உனனே வற புறுததுவேனேடா? உனனுடைய நனமைககாகத தாணடா சொலறேன காலேஜிலே யாரையுமே கண ணெடுததும பாாககாத சுசீலா உனனேக காதலிககறு. உனனேடு பேசறு பழகறு உன மேலே உசிரையே வெசசிருககறு...இநதச சநதாபபததைப பயனபடுததி உஙகளுடைய காதலே உறுதிபபடுததிக கொள என கிறேன சுசீலா யாரையாவது காதலிககிறுளனு தெரிஞசா அவளுடைய அபபா குறுககே நிறகமாடடாா. மகள மேலே அவருககு அவவளவு பிரியம இநத மாதிரி ஒரு சநதாபபம இனிமே உனககு வரவே வராதுடா உனனுடைய நனமைககாகத தாணடா சொலறேன ."

ராஜாவின உடல நடுஙகிறறு "ஏதாவது தபபு நடநதுடடா எனனடா செயறது?" எனறு தடு மாறினன.

"ஒணணுமே நடககாதுடா நானசென ஸ ஏணடா இபபடி பயநது சாகறே? போராட வலலமையுளளவாகள தாணடா வாழ முடியும அதுதாணடா உலக இயறகை ...உம எழுது நான சொலறேன நீ எழுது எது வந தாலும அதுககு நான பொறுபபுடா...எழுது "

ராஜா அரை மனதோடு காகிததைத எடுதது வைததுக கொணடு எழுத முனநதான இடம கல லூரிப பூஙகா நேரம மாலே கலலூரி முடிநதபின மாணவாகள குழு ஒனறு மைதானததில வாலி பால ஆடிககொணடிருநதது. ராஜாவும வேணுவும மடடுமே அஙகே இருநதனா.

"உமம எழுதுடா. ஆருயிரே...சுசீலா..."—வேணு அவசரபபடுததினன.

இன்னும் ராஜா நடுஙகிக கொணடிருநதான. "கடிதம சுசீலாவின கையில கிடைககாமல் அவளுடைய அபபா கையில் கிடைததுவிட்டால எனனடா ஆவது...?"

''சுசீலாவுக்கு வருகிற கடிதங்களை அவளுடைய அப்பா படிககமாட்டாரா மிகவும முற்போக்கான கருத்துககளை உடைய குடுமபம அது · சுசீலாவும அதைப பறறித தபபாக நினைககமாட்டாள ''

'ராஜா எழுதினுன அவன சுசீலாவுககு எழுதிய காதல கடிததததை உறையிலிட்டு விலாசம எழுதச சொலலித தபாலில சோததபிறகுதான வேணு அங கிருநது நகாநதான

ராஜாவின மனம திக திக எனறு அடிததுக்கொண்டது முதுககுப பினனுல யாரோ ஒருவா ஆவேசத தோடு அவனை அறைநது விடுவதைபபோல துரததிக கொணடு வருவதைப போனற ஒரு குறுகுறுபபு, பயஙகர உணாசசி, அவனைத துரததிககொணடே வநதுகொண டிருநதது ஏனதான அநதக காரியததைச செயதோம எனறு நினைககுமபோது அவனுடைய இருதயததையே கசககிப பிழிவது போனற உணாசசி உணடாயிறறு.

ஆனுல...?

சுசீலா அவனைக காதலிததாள. இரண்டு பேரும் மனம விட்டுப பேசிக கொளளாவிட்டால கூட ஒருவரை ஒருவா நனருகப புரிநது கொணடிருநதாாகள ஆனுல

'ஆடவன துணிநது பேசிப் பழகி பெணணின் காதலை உறுதிபபடுததிக கொளள வேணடும இலலா விட்டால சபலசிததம படைதத பெணணின மனம மாறிப போனுலும போகலாம—காதலில முன முயறசி எடுகக வேணடியது ஆணின கடமையே தவிர, பெண ணின கடமையலல '—எனறெலலாம '**காதலில வெறறி பெறுவது எபபடி''** எனற புததகததில எழுதபபட் டிருநதது.

சுசீலாவுககும் அவனுககும் ஏணி வைததால் கூட எட்டாத உயரம இருநதபோதிலும அவன் விருமபினுல—முயறசி செய்தால சுசீலாவை மணநது கொளள

முடியும் என்று சுசீலாவினுடைய அத்தை மகனை வேணுவே இடைவிடாமல வறபுறுத்தினுன் தான் சுசீலாவை மணநது கொளள வேணடும எனபதில வேணுவுககு என்ன அவவளவு அககரை எனபது ராஜா வுக்குப புரியவில்லை வேணு தனனுடைய உயிர நணபன. தனனுடைய நன்மைக்காகவேதான சொலகிருன என்று தான ராஜா நம்பினுன்

எபபடியோ? அவன் காதல் கடிதம் எழுதிவிட்டான். இப்பொழுது அவனுடைய மனம் பீதியால தவித்தது. பலவிதமான சநதேகஙகளால வாடியது.

கடிதம் சுசீலாவின கையில கிடைககாமல அவளு டைய அபபாவின கையில கிடைதது விட்டால எனன ஆவது? ஒரு வேளை காலேஜ பிரினஸிபாலுககு விஷயம தெரிநதுவிட்டால தனனைக கலலூரியை விடடே துரத்தி விடுவாரோ? தன தநதைககுத தெரிநது விட் டால் அவா மனம உடைநது அநதக கணமே செத்துப போய் விடுவாரே ? ராஜா நினைதது நினைதது மறுகிய படி பயநதுகொணடே தனனுடைய சிறிய குடிசைககு வநது சோநதான

அவன் மனம திகசென்றது!

வழககமாக மாலை நானகு மணிக்குள வீட்டிற்குத் திருமபி வநது அவனுககாகச சமையல செயது வைத்துக காததுக கொணடிருபபவரான நாராயணயயா இனனும திரும்பி வரவிலலை அது ஒனறும பயஙகரமான நிகழச்சி அலல ஏதாவது காரணததால அவா தாமதமாகி யிருககலாம ஆனுல ராஜாவின மனம இருநத நிலையில் அவன பயநது நடுஙகிப போயத் தனனுடைய தநதைககு எனன நேரிட்டு விடடதோ ஏது நேரிட்டு விடடதோ காரில அடிபட்டு விட்டாரோ, பசியால மயஙகிச் சுருணடு விழுநது விட்டாரோ எனறெலலாம நினைத்துட பதைத்து நடுஙகித் தேடவும் தொடஙகிவிட்டான

ராஜாவின தநதை நாராயணயயா ஏறககுறைய அதே சமயத்தில் ஒரு பெரிய பஙகளாவின கேட்டைத்

திறந்துகொண்டு தயங்கித் தயங்கி இந்தப் பக்கமும் அநதப பககமும திரும்பித் திருமபிப் பார்த்தபடி நுழைநது கொணடிருநதார் அவருடைய விசித்திரமான திருககோலததைப பாாததததும பஙகளாவின் பினபக்கம் தன எஜமானி வீசுகிற பநதைதக கவவி எடுத்துககொணடு வநது கொடுதது விளையாடிக கொணடிருநத பெரிய அலசேஷன நாய ஒனறு பவபவ எனறு காஜிததபடி அவரை நோககிப பாயத தொடஙகிவிட்டது

நாயைப் பாாதது நடுஙகியபடி நிறகும நாரயணய் யரின திருககோலததை நஙகை சுசீலாவும பாாததாள இடுபபில பழுபபேறிப போன பஞசகசசம் வைததுக் கடடின பழஙகால வேஷடி, தோளில ஒரு பககம தமபுரா, பூணூல், இனனொரு பககம பிசசையேறகும் செமபுப பாததிரம, தலையில பெரிதாக நாமம வைததுத தைதத சிவபபுக கோமாளிக குலலாய ஒரு கையில சபளாக கடடை. காலில சலஙகை

தெருககளில அநதக கோமாளியை சுசீலா அதறகு முனபும பாாததிருககிறாள.

ராமகிருஷ்ணா கோவிந்தா நாராயணா—அரே
கிருஷ்ணா ராமா கோவிந்தா நாராயணா
பாறகடலில பளளிக கொணட நாராயணா—அரே
பகதாககருள புரிய வனே நாராயணா

எனறு பாடியபடி சுறறிச சுறறி ஆடிப்பாடி வீடுவீடாகப் போய அரிசியோ காசோ வாஙகிக கொணடு போவாா. அவரைச சுறறிலும அழுககுத துணியும பரட்டைத தலையும படைதத சிறுவாகளும சிறுமிகளும ஆய ஊய என்று கததிக கொணடும பாடிக் கொணடும பின தொடாநது செலவாாகள.

ஆனால் அநதப பெரியவர் ஒருவரிடத்திலும் கோபிததுக் கொளள மாட்டாா. ஒரு குஞசுக் குழநதை யைககூட வையவோ திட்டவோ மாட்டாா. அவர் சாநத சொரூபி

"ஜிம்மி வா...இங்கே "—நாயை அதட்டிக் கூப் பிட்டுககொணடு அநதப பெரியவா எதறகாகத தன் வீடடிறகு வருகிருா எனறு வியபபுடன பார்ததுக் கொண்டு நினருள சுசீலா.

சுசீலாவின தநதை ஒய்வு பெறற நீதிபதி சநதிர சேகரம் ஹாலில சோபாவில அமாநது பத்திரிகை படித்துக கொணடிருநதாா. தமமை நோககி வநது கொணடிருநத விசிததிரமான ஆளை நிமிாநது பார்த் தாா.

"நமஸ்காரம ஐயா " நாராயணய்யரின உடல எண் சாணும ஒரு சாணுகக குறுகிப போயிருநதது இயற்கை யாக அவா ஆஜானுபாகுவான மனிதராக இருநதும் அவருடைய ஏழமை, வசதி படைததவாகளின முனனுல கூனிக குறுக வைததது.

' உமம எனன?''—எனருா சநதிரசேகரம

"பையன் பி ஏ படிககிருன பரீடசைககுப பணம கட்டணும் . "

"ஓ "

அதறகுமேல் என்ன சொல்வதெனறு புரியாமல் நாராயணயயர் தடுமாறினுா. ஆனுல வழககமாக,உடை யவா முன கேடடுப பழக்கபபட்டுப்போன அவருடைய புத்தி துணை புரிய வநதது "எபபடியோ கஷடபபடடு உங்களைப போனற பெரிய மனுஷாளுடைய தயவால இதுவரை படிகக வெசசுட்டேன பையன படிப்பிலே கெட்டிக்காரன...சாககாா உபகாரசசமபளம கொடுதது உதவினுாகள் இநத வருஷப் படிபபை முடிசசுட் டானனு...என கஷடம தீர்நது போகும..இநத ஜெனமம் பூராவும் நாயாய அலைநதும் பேயாய்த திரிநதும நான் பட்ட பாடுகளுக்கெல்லாம் முடிவுண்டாகி ஒரு வழியும் பிறநது விடும்...உங்களைப் போனறவாள் மனசு வைகக ணும் " என்று கூறிவிட்டு பரிதாபகரமாக பார்த்துக் கொணடு நினருா.

ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி சந்திரசேகரம் மேலும் கீழும் பார்த்தார். "உமமைப பாாததால் நலல திடகாத்திர முடையவராக இருககிறீா...புத்திமானுகவும காணப் படறீா. நீஙகள எலலாம ஏதாவது தொழில செய்து பிழைககணும. ' வைஷ்ணவராகப பிறநதுடடதால உஞசவிருததி செயது பிசசையெடுதது பிழைககிறீர். வேறு குலததில் சோநதவராகப பிறநதிருநதால இநதத் தொழிலுககு வநதிருககமாடடீா பிசசை எடுககறது உமககு மடடுமலல நாடடுககே அவமானம-வேறெநதத் தொழில செயவதிலும கேவலம இலலை துடைபபம் எடுததுத் தெருக கூடடுகிறவனைககூட உழைபபாளி என் பாாகள. பிசசைககாரன எனறு சொலலமாட்டாாகள. ஏனெனறுல அவன தனககுக கிடைகக வேணடியதை அதிகாரம செயது கேடபான...கொடுககவிலலை யெனறுல, 'வேலை நிறுததம செயவேன'...தெருத தெரு வாகப போய 'ஒழிக' ஒழிக' எனறு கூசசல் போடுவேன' என்று மிரடடுவான உமமைபபோல யாா முனனுலும போயக கைகடடிக கொணடு பலலைக காடடிககொணடு நிறகமாடடான..."

நீதிபதியின உபதேச மொழிகள ஒவவொரு வாாத் தையும சுரீா சுரீா எனறு அமபுகளைப போல நாரா யணயயரின உளளததில சென்று தைததன மலரினும மெனமை வாயநத அவருடைய உளளம ரணமாகப போயிறறு. அநத நேரததில அவா அனுபவிதத சித்ர வதையை அநத நாராயணனுல கூடத தாஙகிககொண டிருக்க முடியாது. அவருடைய கணகளில தீயை உருக்கி ரசமாககத திரடடியதைப போனற கணணீரத துளிகள திரண்டு நினறன. ஆயினும மிகவும பணிவாகவே கூறினா

"பெரியவாளாகிய நீஙகள் சொலறதெல்லாம உண்மைதான் ஆனுல எனக்கு அறுபதது மூனறு வய தாகிறது. இதுவரை உஞச விருத்தி செயகிற இநதத் தொழிலைத தவிர வேறு தொழில் தெரியாது வேறு தொழிலை நான செய்ததும் இலலை. பகவான் தியாகயயர் வாளே உஞ்ச விருத்தி செய்துதான பிழைத்தாாகள.

அவரை யாரும் குற்றம் சொல்லவில்லே. பகவான் நாமததைச சொலலிககொணடு ஊரைசசுற்றி வருவ தால அநதப பெயரைக கேடகிற சில விஞடி நேரததிற காவது பாமரனுககு அவன நினேவுணடாகும அது எத தனேயோ நனமை செயயும எனற எணணததால பழங காலததில இநத முறையை உணடாககியிருகக வேண டும துாததேவதைகளும, பிசாசுகளும, பிணிகளேயுண டாககும குடடிசசாததான போனறவைகளும மககளே அணடாமல இருககவும பகவான நாம ஸமரணே உதவும எனறு பழஙகால ஞானிகள நினேததிருககலாம அதனுல் தான உஞச விருததி செயயும பிராமணனேப பாாததது யாரும கேவலமாக நினேககவிலலே கெளரவமாக மரி யாதை கொடுதது, பெருமைப படுததவுமகூடச செய் தாாகள

"ஆனுல இபபொழுது காலம மாறிவிடடது என பது உணமைதான இனிமேல யாரும இநதத தொழிலேச செயயககூடாது அதறகாகததான வய தான காலததில பிறநத எனனுடைய ஒரே மகனேப் படிகக வைததேன " எனறு பெருமூசசுடன கூறிவிடடு நிறுததிஞா

சநதிரசேகரம ஆசசரியத்துடன தமமுன பிரசங்கம் செயதுகொணடு நிறகும நாராயணயயரைப பாாததுக கொணடிருநதார் பிரசிததி பெறற எததனேயோ பெரிய வககீலகளின வாதப பிரதிவாதஙகளே யெலலாம அவா கேடடிருககிறுா. ஆனுல அவறறைவிட நாராயணய யரின வாதம மிகவும அறபுதமாகத தோனறியது.

"பரவாயிலலே, நீஙகள உஙகள மகனே பி ஏ வரை படிகக வைதது விடடீாகள எனபது ஆசசரியமாகத் தான இருககிறது எநதக் கலலூரியில உஙகளுடைய மகன படிககிறுன?"

"விவேகானநதா கலலூரியில் "

"அடடே... என மகள சுசீலாவும் அங்கேதான படிக் கிறுள. அவளும இநத வருஷம பி. ஏ. பரீட்சை எழுத

வேண்டும்...''—என்று கூறிவிட்டு சந்திரசேகரம் எழுந்து உள்ளே போய் இருமபு அலமாரியைத் திறநது ஒரு நூறு ரூபாய நோட்டை எடுததுக கொணடு வநது நாராயணய்யரிடம கொடுததாா

''இநதாருஙகள இதை வைததுக் கொளளுஙகள். இனி யாரிடததிலும போயப பணம கேளாதீர்கள். பாவம உங்கள பையனுககுத தெரிநதால் அவன் மிகவும் வருத்தபபடுவான...'' எனறாா.

நூறு ரூபாய நோட்டைப பாாத்ததும் நாராயணய்யரின உடல கிடுகிடுவெனறு நடுஙகிப போய்விட்டது ஆனநதமும துககமும பொங்க அவருடைய கணகளிலிருநது மளமளவெனறு கணணீா பெருகிவிட்டது. நோட்டை வாஙகிக கணகளில ஒறறிக கொணடாா. ''பகவான நாராயணனேதான என கண முனனால நிற்கிறாா அவரேதான உஙகள உருவமாக வநது இநத உதவியைச செயதிருககிறாா அவரையனறு வேறு யாராலும இததகைய காரியததைச செயயமுடியாது இநத உபகாரததை உயிருளளளவும மறககமாட்டேன'' —கணணீா பொஙக இருகரமும கூபபி நமஸகரிததபடி நினறாா நாராயணயயா சாஷ்டாஙகமாகக கீழே விழுநதே குமபிட்டிருப்பாா ஆனால தன எதிரிலிருநத பெரிய மனிதா அதைக கேவலமாக நினைப்பாரோ எனற எணணததால அபபடிச செயயவிலலை.

''சரிதான பெரியவரே...போய வாருஙகள செல்வதைதக கொணடு எததனையோ அதாமமான காரியஙகளைச செயகிறோம இநத மாதிரி ஒரு நலல காரியததுககு உதவுமபடியான வாயபபை எனககளிததததறகாக நானும உஙகளுககு நனறி தெரிவிகக வேணடும,'' எனறாா் சநதிரசேகரம.

நாராயணய்யா என்னெனனவோ சொல்ல நினைத்தார். எல்லா மனிதாகளுககும் ஏதாவது ஒரு சமயத்திலாவது பணத்தை நல்ல காரியத்துக்காகச செலவிட வேணடும எனற மனோபாவம் வருவதிலலை எனறு சொலல நினைத்தாா. தர்மம் செய்பவனகூடப் பிரதி

பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்வதில்லை என்று சொல்ல நினைததாா. தாராள மனதோடு, மனதில களங்கம, பிடிபபு, தயககம இலலாமல பணததை யாருமே எடுததுககொடுதது விடுவதிலலை எனறு சொல்ல நினைததாா

ஆனால, அவரால எதையும சொலல முடியவில்லை. மறுபடியும மறுபடியும குமபிடு போடடுவிடடுத் திருமபி நடநதாா அவருடைய உடல எலலாம புலலரிததுப போயிருநதது அநத நேரததில அவா உலகததையே மறநதுவிட்ட நிலையில இருநதாா

அநதக காடசியை அடுத்த அறையில் ஜனனலருகில நினறு சுசீலா கவனிததுக கொணடிருநதாள அவளுககுப பினனால யாரோ பெருமூசசு விடுவதை உணாநது திடுககிட்டுப போய திருமபிபபாாததாள வேணு நினறு கொணடிருநதான

அசடடுச சிரிபபுச சிரிததபடி, "அநதக கிழவா யாா எனபது உனககுத தெரியுமா?' எனறு கேட்டான வேணு

"தெரியாதே யாா அவா?"

"உனனுடைய காதலன ராஜகோபாலனுடைய அபபா?"

சுசீலாவின முகம சிவநது போயவிடடது காதலாகள் எனறு பிறா சொலலுமபடியாக ராஜாவும சுசீலாவும ஒரு நாளுமகூட நடநதுகொணடது கிடையாது ஒருவரையொருவா காதலிபபதாக அவாகள மனமவிடடுப பேசிக கொணடது கூடக கிடையாது அபபடியிருநதும வேணு அபபடிச சொலலிவிடடானே எனற ஆததிரம ஒரு பககம! ராஜாவின வறுமையை அவவளவு கேவலமாகத தன் மனதில உறுததுமபடியாக எடுததுக காடடிவிடடானே எனற ஆவேசம ஒரு பககம! கோபமும அவமானமும பொஙகிறறு அவள உளளததில சடடெனறு வேணுவை ஒரு தடவை முறைத்துப பாாததுவிடடு வெடுககென்று திரும்பி மாடிககுப போய்விட்டாள.

வேணு ஒருகண நேரம அலடசியமாகப புனனகை புரிநதபடி அபபடியே நினறு கொணடிருநதான. பிறகு தன மாமாவை நோககி நடநதான.

"எனனடா வேணு,எனன விஷயம?"எனறார சநதிர சேகரம

"சுசீலாவுககு வாற கடிதஙகளை நீஙகள கவனிகக வேணடியது அவசியம..." எனறான வேணு

"ஏன?"

"ஏதோ லவ லெட்டாஸ வருகிறதாகக கேளவிப படடேன. இவளும பதில எழுதறாளாம..."

சநதிரசேகரம திடுககிடடுப போய எழுநது காாநதாா சிறிது நேரம அவா ஒனறும பேசவிலலை. "சரி நீ போய உன வேலையைக கவனி," எனறாா.

வேணு மனதுள சிரிததுக கொணடே தனனுடைய அறையை நோககி நடநதான தருமனைச சூதாடடத் தில தோறகடிததுவிட்ட சகுனியின ஆனநதம அவ னுடைய மனதில பொஙகிக கொணடிருநதது.

அத்தியாயம் . 2

தன தநதை வர நேரமாக ஆக, ராஜாவினுடைய உளளம தவிக்கத தொடஙகிவிடடது. சாதாரணமாக அவன அவவளவு பயநது போயிருக்க மாட்டான. அவன் செயதுவிடட காரியததால அவன மனததை விரட்டிக கொணடிருநத பீதி உளளததை உறுததிக கொண் டிருநத அசசம அதுதான் அபபடிச செயதது.

ராஜா அககம பககத்து வீடுகளில விசாரிககத் தொடஙகிவிட்டான.

"பொன்னமமா! அப்பா ஏதாவது சொல்லி விட்டுப் போனாரா...?"

"இல்லே, தம்பீ! ஒண்ணும் சொல்லிட்டுப் போகலேயே? என்ன இன்னும் காணோமே...? இருட்டிப் போயிடுதே? அப்பா வாறததுக்கு இவ்வளவு நேர மாகாதே?"

"அது தான் எனக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது பொன்னம்மா...என்னமோ ஏதோ ஒண்ணும் தெரியல லியே..."

"அதோ உங்கப்பா வாற சப்தம் கேட்குதே..."—தூரத்தில் ஜலஜல என்று கேட்ட சலங்கை ஒலியைக் கேட்டுத்தான் பொன்னம்மாள் அவ்வாறு குறிப்பிட்டாள்.

"அப்பா வந்துட்டீங்களா, அப்பா" என்று கேட்டுக் கொண்டே ஓடினான் ராஜா

"உனக்குப் பசியா இருக்கிறதாடா ராஜா...இதோ வாறப்போ ராம விலாஸிலே தோசை வாங்கிட்டு வந்தேன் சாப்பிடு ஒரே ஒரு நொடிக்குள் சமைச்சுப் போட்டுடறேன்" என்று கூறித் தோசைப் பொட்டலத்தை அன்போடு மகன் கையில் கொடுத்தார் நாரா யணய்யா

"எங்கேப்பா போயிட்டீங்க?நான் எவ்வளவு பயந்து போயவிட்டேன் தெரியுமா...? நீங்க ஏதாவது வேலை யாகப் போயிருப்பீர்களென்று தெரிந்திருந்தால் இதற் குள் நானே சமைத்து வைத்திருப்பேன், அப்பா..."

"ஆமாண்டா ராஜா இந்த வாரத்திற்குள் உனக் குப் பரீட்சைக்குப் பணம் கட்டணும்னு சொன்னேயல் லவா? நாலு வீட்டிலே கேட்டு வாங்கினாலதானே முடியும்? நம்மைத்தான் கடவுள் அவ்வளவு கேவல மான நிலையிலே வெச்சுட்டானே..."

நாராயணய்யா அவசரம் அவசரமாகத் தன்னு டைய வேஷத்தைக் களைந்து விட்டு ஒரு நான்கு முழ வேட்டியை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு அடுப்புப் பற்ற வைக்க ஆரம்பித்தார். கையில் இருந்த தோசைப் பொட்டலத்தைப் பிரிக்கக்கூட மனமில்லாமல் அப்ப

டியே நின்று கொணடிருநதான ராஜா. அவன் கண்களில கணணீா அருமபி விட்டது பிறநதவுனேட தாயைத் தினறுவிடட தனககுத் தாயும தநதையுமாக இருநது வளாககும மனித தெயவததுககுத தெரியாமல தான ஒரு பெரிய தவறுன காரியததைச செயது விடடோமே எனற எணணம திடீரெனறு ராஜகோபாலன மனதை இடிககத தொடஙகிவிடடது.

மிருகததுககும தெயவததுககும இடையிலே தோனறி, இடைததட்டில நிறகும பிராணி இநத மனிதன! தேவாகள ஒரு பககமும அசுராகள ஒரு பககமும வாசுகி எனற பாமபைக கயிறுகப போட்டு இழுக்க நடுவில கிடநது இபபடியும அபபடியுமாகத திருகிய மநதார மலைபோல மனிதன மிருக உணாசசிகளுககும தேவ உணாசசிகளுககும இடையிலே போராடிக கலஙகிககொணடே நிறகிறுன அவனுடைய வாழககை எநத திசையில போகிறது எனபது சமயா சமயததில எவவகை உணாசசி மேலோஙகி நிறகிறது எனபதைப பொறுத்திருககிறது.

குடிபபிறபபு, பழககம, பணபாடு, கலவியினுல ஏறபட்ட அறிவுததிறன முதலியவை மனதை நோவழியில செலுதத முயலகினறன. ஆனுல இனனெரு பககம மிருகப பாரமபாயததால உணடான தேகம, பசி, தாகம, மோகம எனற மூனறு அவஸதைகளால மனிதனைத தேவைகளுககு அடிமையாககி மிருகவியலபை நோககி இழுததுககொணடே இருககிறது.

ராஜா தனனுடைய வாழககையிலே நிதாசன வறுமைககும தான கலலூரியில கணட செலவ ஆடமபரஙகளுககும இடையே சிககித் தவிததுக கொணடிருநதான கலலூரியில இருககும பொழுது அஙகு வரும பணககார மாணவாகளைப போல தானும ஆடமபரமாக வாழவேணடும எனறு நினைபபான. உடனே சமுதாயததில சிலா பணககாராகளாகவும பலர் ஏழைகளாகவும இருபபதைப பறறிச சிநதிககத தொடஙகி விடுவான. தான அனுபவிககும வறுமையின கொடூரத்

தைப் பறறி நினைககுமபொழுது இநதச சமுதாயத்தை அடியோடு உடைததுத தகாததுத தூள தூளாகக வேணடும. ஏழைகளே இலலாத புனிதமான, உன்னத சமுதாயததைக கடடியமைகக வேணடும.என்று நினைப் பான. அபபொழுதெலலாம அவன புரடசிககரராகளி லெலலாம பெரிய புரடசிககாரனுக, அராஜகவாதியாகக் கூட மாறிவிடுவதுணடு.

ஆனுல் வீடடிறகு வநதால ?

"ஏமபா, அபபடியே நிறகிருய? சாபபிடு," என்முா நாராயணயயா.

"இவ்வளவு வயதாகியும உஙகளுககுக கஷடததைக கொடுததுக கொணடே இருககிறேனே, அபபா அவ வளவு பணததை நீஙகள எவவாறு சமபாதிபபீாகள...? எததனை வீடுகளில ஏறி இறஙகுகிறீாகள? அரையணுவும ஒரு அணுவும கொடுககிற ஒவவொருவனும தனனைப பெரிய தாமவான என்று நினைததுக கொளவான. நீஙகள அவாகள முனனுல கூனிககுறுகி நிறக வேணடுமே?கடவுளே அதை என்னல மனதில நினைததுப பாாககககூட முடியவிலலையே...? இருதயம பிளநதுவிடும போல இருககிறதே?"—ராஜா தனனையுமறியாமல் கணணீா பெருககத தொடஙகிவிடடான

உலையை அடுபபில வைததது, அடுபபை ஊதிவிட்டுத திருமபிய நாராயணயயா மகனுடைய கணணீரைப பாாததது அயாநது போயவிடடாா "ராஜா, ஏணடா அழறே ? என்னுடைய விதிககாக நீ அழுவானேன? இவவளவு கேவலமான ஒரு மனிதனுககு மகனுகப பிறநதுவிட்டோமோ என்று...?"

"இலலையபபா...இலலை உஙகளைப போனற உத்த மரின மகனுகப பிறபபதறகு நான புண்ணியம செயது வைததிருகக வேணடும"—ராஜா ஆவேசததுடன கூறினுன

நாராயணய்யர் திடுககிடடுப போய மகனின முகத தைப பார்ததார். ராஜாவின வாாததைகள அவருடைய

இருதயததைத துளைததுவிடடன அவருடைய உள்ளம் செததுப போய்விடடது "இலலேடா ராஜா என்னுடைய மகனுகப பிறநததறகு நீ செய்த பாவம தான காரணமாகததான இருகக வேணடும இலலா விடடால இநத மாதிரி ஏழை—பரமதரிததிரததின வீடடில நீ வநது பிறநதிருககமாடடாய அதே மாதிரித தான நானும இநத மாதிரி வாழககை நடததுவதறகு நான மிக மிகக கொடிய பாவஙகளைச செயதிருகக வேணடும..." என்று கூறிப பெருமூசசுவிடடார.

அடுபபில பறறிக கொணட தீ சடசசட என்று பிர காசததுடன எரிநதது நாராயணயயா தனனை மறநது விடட நிலையில தன உணாசசிகளைக கொடடத தொடஙகிவிடடார "ராஜா முன ஜெனமததில செயத பாவ விளைகளுககு இநத வாழககையை ஈடாககி விடடேன இளமையில உனனைப்போல நானும என னெனனவோ ஆசைக கனவுகள கணடிருபபேன எப்படி எபபடியோ வாழவேணடுமென்று மனககோடடைகடடி யிருபபேன. ஆனால விதி எனனை விடவிலலை. குமாஸதா வாக வாழககை நடததமுயன்றேன பள்ளியாசிரியனாக வேலை பாாததேன வியாபாரம செயது பாாததேன. எதிலுமே என வாழககை ஒட்டவிலலை பகவான எதி லுமே எனககு வெற்றியளிககவிலலை.

"என்னுடைய முயறசிகளுககெலலாம முறறுப் புள்ளி வைபபதுபோல கடைசியாக அவன உன்னுடைய அனனையான மகாலடசுமியையும தனனிடம அழைத துக கொணடான அநதத துனபம தாஙகமாடடாமல நான இறநதே போயிருபபேன ராஜா. சாகததான நான முடிவு செயதேன ஆனால அநத "ஆதிமூலன, குழநதையான உன புனனகையிலே தனனைக காடடி இவனுககாக நீ வாழ வேண்டியது அவசியம என்று கூறி விடடான.

"தோலவிகளால அடிபட்டு அடிப்பட்டுத தழும் பேறிப போன இதயத்தோடு, நான மறுபடியும வாழ

ஆரம்பித்தேன். கடவுளாலும் சரி, மனிதனுலும சரி இதைவிட கீழான நிலைமைககுத தளள முடியாது எனற நிலையிலே, பரம ஏழையாக, யாசகனுக நான வாழ ஆரம பிததேன நாராயணு,நாராயணு,நாராயணு என்று அவ னுடைய நாமததைச சொலலிககொணடே திரிவதில துனபங்களால புணணுகி ரணமாகிப போயிருநத என னுடைய இருதயம ஆறுதல கணடது

"ராஜா இநத ஜெனமததில நான யாருககும எவ விதத தீமையும செயயவிலலை எனனுடைய வாழ நாளின பெருமபாகம அவனுடைய நாமததை ஜபிபப திலேயே கழிநதிருககிறது அதனுல இனி எனககுததுனப மிருககாது மறு பிறபபே இருககாது அபபடி இருந தாலும ஊருமி நாடும பழிககுமபடியான இததகைய கேவல நிலையிலே பிறககமாடடேன என்று நிசசயமாக நமபுகிறேன

"எலலாவறறையும இழநது குசேலனைப போல பரம தரிததிரனுக வாழநது கொணடிருககும இநத ஏழையின உளளததில ஒரே ஒரு ஆசைதானபபா பாககி யிருககிறது. வாழககையிலே நான அனுபவிகக முடியாத செலவததையும சுகததையும பாககியங்களையும நீயா வது அனுபவிகக வேணடும அதை நான கண குளிரப பாாகக வேணடும என்ற ஆசைதான அது அநத ஒரே ஆசையாலதான உயிா வாழநது கொணடிருககிறேன ராஜா "

"அபபா...அபபா எனனை மனனிதது விடுஙகள அப்பா உஙகளுடைய மனதை நோகச செயய வேண டும எனபதறகாக நான எதுவும சொலலவிலலை ." என்று கதறினை ராஜா

"அழாதே ராஜா கணணைத துடைததுககொணடு சாபபிடு. நீ கண கலஙகுவதைப பாாததால அது எனககு எவ்வளவு துனபமாக இருககிறது தெரியுமா . ?" சாப்பிடு ராஜா சாபபிடு .."

ராஜா தன கணகளைத் துடைத்துக் கொண்டான். ஒரு வாயத தோசையைப பியதது வாயில போட்டுக் கொணடு, "பரீடசைககு பணம கடடுவதறகு எனனப்பா செயகிறது? நானும என நணபாகள யாரிடமாவது பணம கேடடுப பாாககடடுமா ?" எனறு கேட்டான.

"வேணடாமடா ராஜா உனககு அநதப பிசசைக் கார புததி வேணடவே வேணடாம தவிர இனி யாரி டததிலும போய பணம கேடக வேணடிய அவசியமும இலலை ஒரே ஒரு புணணியவான நூறு ரூபாய முழுசாக கொடுதது நமமுடைய கஷடததைத தீாதது வைதது விடடாா நாராயணன அவருககு நலல கதியளிகக வேணடும "

"யாரபபா, அபபடிபபட்ட புணணியவான?"

"அவருடைய பெயா சநதிரசேகரா ஓயவு பெறற நீதிபதி அவருடைய பெணகூட உஙகள கலலூரியில தான பி ஏ படிபபதாகச சொனனா சுசீலா எனறு பெயராம..."

ராஜாவின தலையில இடி விழுநதாற போலிருநதது. உலை பொஙகியது நாராயணயயா அதைக கவனிககும பொறுபபில ாடுபடடிருநததால தனனுடைய மகனு டைய முகததில உணடான பயஙகர மாறுதலை அவர் கவனிககவிலலை

ராஜா இலையோடு தோசையைச சுருட்டிககொணடு அபபால ஓடினன அதன பிறகு அவன சாபபிடவே இலலை.

அத்தியாயம் : 3

மறுநாள காலை கலலூரிககுப புறப்படுமபோதே ராஜாவின மனம திகதிகெனறு அடிததுக கொணடது நேறறு மாலை அபபா சுசீலாவின வீட்டுககுப போயிருநத போது சுசீலாவும அவரைப பார்ததிருபபாளோ? அவா

தான் தன்னுடைய தநதை எனற விஷயம அவளுக்குத தெரிநது போயிருககுமோ? தெரிநதிருநதால அவள என்ன நினைததிருபபாள...?

ஆனால...,

என்றைககிருநதாலும அது அவளுககுத தெரிய வேணடிய விஷயமதானே? தான ஏழை எனபது தெரிந தும தான அவள தனனோடு பழகினாள ஆனால...,

சுசீலா தனனைக காதலிபபதாக ஒருநாள கூடச சொலலவிலலையே?

திடீரெனறு அநத எணணம வநதவுடன ராஜாவின உடல நடுஙகிப போயிறறு ஆமாம...மறறவாகளுடன அவள பழகவிலலை தனனிடம பழகினாள மறற பெண கள தாஙகள காதலிககும இளைஞாகளிடம எபபடி நடநது கொணடாாகளோ அநத மாதிரித தனனிடம நடநதுகொணடாள எனபதும உணமைதான ஆனால, அது சுசீலாவைப பொறுததவரை வெறும நடபாக இருநதால ?

வெறும நடபா அலலது காதலா எனபது இன றைக்குத தெரிநதுவிடுகிறது...

ஆனால அவள தனனைக காதலிககாமல நலலவன என்று நினைதது நடபுடன பழகியிருநது...தனனுடைய காதல கடிதம கிடைததிருநதால என்ன நினைபபாள? 'சே இவனும ஒரு மனிதனா? இவனைப போய மிகவும உயாநதவன எனறு நினைததோமே?'' எனறு நினைதது விடமாட்டாளா?

அதோடு அவனுடைய தநதை ஒரு பிசசைககாரன எனற விஷயமும அவளுககுத தெரிநதிருநதால...?

ராஜா மிகவும கவலையுடன பெருமூசசு விடடான

அப்படி நேர்நதிருநதால் அது மிகுநத அவமானம தான! சுசீலா தனனைப பறறி, 'ஒரு பணககாரப பெண்

ளைக் காதலித்துத் தான் முன்னுக்கு வந்துவிட நினைத் தவன்' என்று நினைத்து விட்டால்... அதன் பிறகு, தான் அவள் முகத்தில் விழிப்பதே அவமானம்...!

கல்லூரி வாழ்க்கை முடியப் போகிற தருணத்தில் ஏன்தான் அந்தக் காதல் கடிதத்தை எழுதினேமோ? ஒரு வேளை அது தோல்வியில் முடிந்தால் பிறகும் தான் கல் லூரிக்குப் போக வேண்டியிருக்கும் என்பதைக் கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லையே...?

எண்ணங்கள் பலவாறாகத் தோன்றி ராஜாவின் உள் ளத்தைச் சித்ரவதை செய்து கொண்டிருந்தன. அவன் எதிரில் வந்த வேணுவைக்கூட ராஜா கவனிக்கவில்லை.

"டேய் ராஜா... என்னடா எதிரில் வருகிற ஆளைக் கூட கவனிக்காமல் யோசித்துக் கொண்டே போகிறாய்?" என்று அலறினான் வேணு

ராஜா திடுக்கிட்டுப் போய்த் துள்ளி விழுந்தான். "ஓ... வேணு... வருந்துகிறேன். நான் சிந்தனையில் மூழ்கிப் போயிருந்தேன்..." என்றான் ராஜா.

"ஓ...! சிந்தனைக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கி மேலே வர முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தாயாக்கும் "

"ஆமாம் வேணு..."

"எத்தகைய எண்ணங்கள்? இனிப்பானவையா? கசப்பானவையா? அல்லது மனோரஞ்சிதம்போல கமகம என்று மணம் வீசிக் கொண்டே இருப்பவையா?

ராஜா தடுமாறினான் "எனக்குத் தெரியவில்லை வேணு. திக்குத் தெரியாத ஒரு காட்டுக்குள் இருட்டில் தடுமாறிக் கொண்டிருப்பதுபோல் இருக்கிறது... எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை... மிகவும் கஷ்டமாக இருக் கிறது..."

வேணு சிரித்தான். "அதோ பார்... உன் கஷ்டமெல் லாம் தீரும் வழி தேடி வருகிறது பார்..." என்று கூறி ராஜாவின் விலாவில் இடித்தான்.

ராஜா நிமிர்ந்து பார்த்தான் எதிரே சுசீலா வந்து கொணடிருநதாள ராஜாவின அருகில அவளுடைய அததை மகன வேணு இருககிறுன எனபதைககூடப பொருடபடுததாமல, "ஹலோ ராஜா..." என்று புன னகை புரிநதபடி வநதாள சுசீலா

வானததில ஒரே ஒரு சூரியன உதயமானவுடன பூமியிலுள்ள ஆயிரக கணககான தாமரைகள மலாநது விடுவதைப போல...சுசீலாவின அநத ஒரு புனனகை ராஜாவின உள்ளததில ஆயிரம இனபஙகளை மலரச செயதுவிடடது இனபம அவனுககு நிலைகொளள வில்லை...

"சுசீலா..."

"ராஜா...பிஸிகஸ நோடடஸ கொஞ்சம தருகிறீா களா...? நேறறு நான எதையோ விடடு விடடேன போலிருககிறது..." என்ருள சுசீலா

வேணு அஙகிருநது மெதுவாக நழுவத தொடங் கினன சரி...நீஙகள பேசிக கொணடிருஙகள...நான வருகிறேன..."—வேணு சடடென்று தன சைககிளை எடுததுககொணடு புறபபடடுவிடடான

"அவா நாம இரணடு பேரும காதலிபபதாக நினைத் துப பொருமைபபடுகிருா..." சுசீலா சிரிததுககொணடே கூறினள.

தனனுடைய கடிதம சுசீலாவிடம கிடைததுவிட் டதா இல்லையா? அது தெரியாமல ராஜா குழமபினன.

"நன்ருகப் பொருமைப படட்டும என அததை மகனல்லவா? எனனை மணநதுகொணடு ஏராளமான சொத்துக்கு அதிபதியாகப போகிறேம என்று பகல கனவு கண்டு கொணடிருக்கிருா...பாவம...அவருடைய ஆசை மண்ணுகததான போகிறது..."—சுசீலா சிரித தாள.

இரண்டு பேரும் நடக்கத் தொடங்கினர்கள். சுசீலா உற்சாகத்துடன் பேசிக் கொண்டு வந்தாள். முதல் நாள் மாலை வேணு தன்னை அவமானப்படுத்தினன் அல்லவா? 'உன்னுடைய காதலர் ராஜாவின் தந்தை...' என்று கூறும்பொழுது அவனுக்கு எத்தனை குதூகலமாக இருந்தது. அதற்கு பழிவாங்கிக் கொள்வதற்காகத்தான் வேணுவின் எதிரிலேயே வலியவந்து ராஜாவிடம் பேசினள் அத்தை மகன் வேணுவைவிட ஏழை ராஜாவையே தான் உயர்ந்தவராகக் கருதுகிருள் என்பது இப்பொழுது வேணுவுக்குப் புரிந்திருக்கிறதல்லவா?

ஆனல் ராஜாவுக்கு அது ஆச்சரியமாக இருந்தது வேணு சுசீலாவை மணந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டான் என்ற விஷயம் அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது சுசீலா ஒரு அடங்காப் பிடாரி அவனை லட்சியம் செய்யவில்லை என்பதால் அவள் மேல் ஆத்திரம் கொண்டிருந்தான் என்றுதான் ராஜா நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். "சுசீலா! வேணு... உன்னை மணந்து கொள்ள ஆசைபபட்டாரா? எனக்குத் தெரியவே தெரியாதே..." என்ருன்

"அவருடைய தாயார் என் அத்தை...எங்கப்பாவுக்குத் தங்கை அந்த அம்மாள் சாகும்போது என்னைத் தன் அருமை மகனுக்கே மணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று வாக்குக் கேட்டுக் கொண்டு செத்தாளாம் வேணு அதனல் சாவ நிச்சயமாக என்னையே மணந்து கொள்ள முடியும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிருர..."

சுசீலா வேணுவை எவ்வளவு ஏளனமாகவும் அலட்சியமாகவும் கருதினள் என்பது ராஜாவுக்குப் புரிந்தது

"சுசீலா...நீ...என்னை..."

"என்ன ராஜா..."

"என்னை நீ காதலிக்கிருயல்லவா?"

அந்த வார்த்தை வெளிப்பட்டவுடன் ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டாற் போன்ற

நிம்மதி ஏற்பட்டது ராஜாவுக்கு அவனுடைய உடல் பூராவும வியாததுப போயவிட்டது

சுசீலாவின முகம சிவநது போயிறறு கணநேரம அவள பேசவிலலை அநத ஒரு கண நேரததில ராஜாவின உளளம ஆகாயததுககும பூமிககுமாகத தாவிககொண டிருநதது சுசீலா கூறபபோகும பதிலிலதான, தன னுடைய வாழககை...தன்னுடைய உயிரே இருபபதாக ராஜா நினைததான

சுசீலா ராஜாவை நோககித திருமபிப பார்த்தாள். "அதில் உஙகளுககுச சநதேகமா, ராஜா...?"

ராஜா தனனை மறநது போயவிடடான அததகைய இனபம தன வாழககையில நேருமஎனறு அவன எதிர பாரககவே இலலை மனிதன நினைபபதெலலாம நடநது விடுவதிலலை சுசிலா தனனைக காதலிககிறுள என்று நினைததபோதிலும அது தன வாழககையில பலிககும எனறு அவன எதிரபாரககவே இலலை

"சுசீலா...நான எபபடிபபடட பரம ஏழை எனபது உனககுத தெரியுமா, சுசீலா...?"

"தெரியும, ராஜா..."

"தெரிநதுமா எனனைக காதலிததாய சுசீலா...என தநதை ஒரு பிசசைககாரர் எனபது தெரிநதுமா எனனைக காதலிததாய...?"

"ஆமாம ராஜா...ஆமாம..."

அதற்கு மேல அஙகு வார்ததைகள தேவையிருகக விலலை. எலலையறற அனபுப பெருககில அநத இரணடு உளளஙகளும பினனிப பிணைநதுவிடடன அவர்களுககு நேரம போனதே தெரியவிலலை அநத உணர்சசிப பெருககில தான எழுதிய கடிதத்தைப பறறிக கேடக தறகே ராஜா மறநதுபோயவிடடான

அன்று பூராவும் ராஜா இறக்கையில்லாமல் பறந்து கொணடிருநதான இரவு தூஙகுமபோதுகூட அதே கனவுதான சுசீலாவோடு ஆடுவதாகவும பாடுவதாக வும ஆனநத வெளளததில நீநதுவதாகவும்...எனனென னவோ இனபக கனவுகள...! ராஜா கணட இனபக கனவுகளின முன சினிமாககாரரகள கறபனை செயயும் காதல் கனவுக காடசிகளகூட தோறறுப போயிருக கும...

மறுநாள கலலூரிககுப் புறபபடுமபொழுதுகூட ராஜா அளவற்ற உறசாகததுடன தான புறபபடடான இனி எது நேரநதாலும கவலையிலலை! எலலையறற இனபம கையில சிததியாகிவிடட பிறகு மனிதன வேறெ தையும பறறிக கவலைப படுவதே இலலையலலவா...?

இநத இரணடு நாளாக ராஜாவுககு எனன நேரநது விட்டது? ஏன இபபடி ஆனநதக கூததாடுகிறுன? என்று புரியாமல மறற மாணவாகள எலலோரும ஆசசரியப படடனா

மணி அடிபபதறகு முனனுல பரினஸிபால எலலா மாணவாகளையும பொதுப பிராாததனைககாகக கலை அரஙகில வநது கூடுமபடி உததரவிடடிருபபதாக அறி விக்கபபடடது ஏதாவது விசேஷ தினஙகளில தான பொதுப பிராாததனை நடபபது வழககம இரணடாவது உலக யுததம ஆரமபமான அனறு திடீரெனறு எலலா மாணவாகளும பொதுப பிராாததனை அரஙகுககு அழைககபபட்டனா யுததம ஆரமபமாகிவிடடதைப பற்றி அனறு பரினஸபால கூடடததில அறிவித்தாா சேகர் லீலா காதல விவகாரம அமபலமான பொழுதும இநத மாதிரி பொதுப பிராாத்தனை அரஙகில எலலா மாணவர்களும வநது கூடுமபடி பரினஸபால உததரவிட டிருநதாா இபபொழுது எதறகாகவோ? இநதக கூட்டம்...?

யாருககும தெரியாது. ஆனுல ஏதோ விசேஷம நடைபெறப போகிறது எனறு எலலா மாணவாகளும் எதிாபாாத்தனர்.

கலை அரங்கில் பொதுப பிரார்த்தனை நடைபெற்றது மாணவிகள பிராரததனைக கீதஙகள பாடி முடிதத வுடன பரினஸிபால—கலலூரித தலைவா கமபீரமாக முனனால வநது நினறாா

"அனபுககுரிய மாணவாகளே...,

நீங்கள எலலோருமா இஙகே கறபதறகாக வநதிருக்கிறீாகள. காதலிபபதறகாக அலல..."

பரினஸிபால பேசசைத தொடஙகியதும ஊசி விழுநதால ஓசை கேடகும எனறு சொலலுமபடியான அமைதி நிலவியது இனனொரு காதல விவகாரமதான அமபலமாகப போகிறது எனபதும புரிநதுவிடடது. பரினஸிபால தனது பேசசைத தொடாநதாா

"கலலூரி மாணவாகள ஒழுககததின சினனஙகளாகத திகழ வேணடும, ஒவவொரு மாணவனும விவேகானநதரைட போல, மகாதமா காநதிஜியைப போல, நேருஜியைப போல சிறநத லடசிய புருஷராகத திகழவேணடும.

"ஏனெனறால...கலலூரிககு வநது பெருங கலவி கறகும மாணவாகளே கீழான நடததையிலீடுபடடால, பிறகு பாமர மனிதாகள எனன குறறஙகள செயதாலும ஆசசரியபபட முடியாது அலலவா?

"நீஙகள எலலோரும பசசைக குழநதைகள அலல பெறறோாகளின அதிகாரததிலிருநது விடுபடடுச சுயமாக வாழவேணடும எனறு ஆவலுறும பருவததில இருககிறீாகள. இலலையா? வாலிபப பருவம பொலலாதது மனோ தததுவ ரீதியாகவும......இநதப பருவம எலலா அதிகாரஙகளையும—பெறறோா, பெரியோா, ஆசிரியாகள, அதிகாரிகள, அரசாஙகம...ஏன ஆணடவனையே கூட எதிாககும பருவமலலவா இது...?"

ஆனால்...,

இளமையின் ஆவேசத்தை அடக்கி நல்வழியில் செலுததி விடடால மனிதன உயாநதவன ஆகிறான். இலலாவிடடால தாழநதவன ஆகிவிடுகிறான அவனால சமுதாயததுககே ஆபதது உணடாகி விடுகிறது... நீஙகள எலலோரும கலவி கறபதறகாக கலலூரிககு வநதபோது கடடுபபாடாக, ஒழுஙகாக, நலல பிளளைகளாக இருப் பதறகாகததான வநதீாகள, இலலையா?

"ஆமாம..." என்ற கோஷம எழுமபியது

"சிகரெட பிடிபபதறகாக வரவிலலை இலலையா...?

மாணவாகளிடமிருந்து பதில வரவிலலை ஒன்றி ரண்டு சிரிபபொலிகள மாததிரம கிளமபின

"சினிமா பாாததுக கொணடு ஊா சுறறுவதறகாக வரவிலலை... இலலையா?"

மறுபடியும பதில இலலை

"காதல புரிவதறகாகவும வரவிலலை அலலவா "

சிரிபபொலி பலமாகக கேடடது

பரினஸிபாலின குரல சிமம காஜனைபபோல ஒலித தது. "ராஜகோபாலன!"

திடீரென்று ராஜாவின தலையில இடி விழுநத மாதிரி இருநதது அவனால பேச முடியவிலலை

"ராஜகோபாலன பி ஏ இறுதி வகுபபு மாணவன "

"யெஸ ஸாா "—ராஜாவின குரல் உளளததுக குளளேயே புதைநதுவிடடது மெதுவாக ஒரு அடி முன்னால எடுதது வைதது நின்றான

"வா இங்கே..."

பரின்ஸிபாலின காஜனையில் கலலூரிக கட்டிடமே அதிாநதது. மரண தணடனையை நோககிச் செல்லும் கைதியைப போல ராஜா முன்னால நடநதான.

"இநதக கடிதம நீ எழுதியது தானே...?"

கடிததததை வாஙகிப பாாகக வேணடுமெனற அவ சியமே இருககவிலலே ராஜா "ஆமாம" எனறு தலேயை அசைததான

"இபபடிபபடட ஒரு கடிதம எழுத உனககு வெடக மாக இலலே? ராஸகல...சோறறுககு வழியிலலாதவன... சாககாா உபகாரச சமபளததில படிககிறவன...காதல கடிதமா எழுதுகிருய...? நீடடு கையை...

பளாா பளாா பளாா எனறு இரணடு கைகளிலும பிரமபால அடி விழவிழ ராஜா மாறி மாறிக கையை நீடடிக கொணடிருநதான...அடிததுச சலிததுப போன பரினஸிபால, "கலலூரியை விடடு உனனே டிஸமிஸ செயகிறேன எனனுடைய நிாவாகததில இநதவிதமான கேவலமான நடததையை நான சகிததுக கொளளவே மாடடேன...போ வெளியே..." எனறு ஆவேசததுடன காஜிததுககொணடு நினருா

கணணீா வழியும முகததோடு தலேயைக குனிநத படி வெளியே நடநதான ராஜா அவனுடைய வாழக கையே அஸதமிததுப போயவிடட மாதிரி இருநதது தனனுடைய வாழககையே அததுடன முடிநதுபோய விடடது எனறுதான ராஜா நினேததான

எஙகே போகிருேம? எபபடிப போகிருேம? எனப தொனறுமே அவனுககுப புரியவிலலே ராஜா கால போன வாககில நடநதுகொணடிருநதான

"ராஜா...ராஜா...ராஜா "

ராஜா மெதுவாகத திருமபிப பாாததான சுசீலா அவனுககுப பினனுல இரைகக இரைகக ஓடிவநதுக கொணடிருநதாள. அவனுடைய கணகளிலிருநது கண ணீா பெருகிக கொணடிருநதது

"நீ ஏன் வநதாய, சுசீலா..."

"அநதக் கடிதம..."

"நான எழுதியதுதான சுசீலா "

"யாருககு...?"

"உனககுததான வேறு யாருககு நான எழுதப் போகிறேன "

' ஐயோ...ராஜா...நீஙகள எதறகாக எனககுக கடிதம எழுதவேணடும?"

"அநதப பாவி வேணு எழுதச சொனனுன எழுதித தபாலில போடட பிறகுதானே அவன எனனை விட டான...?"

"நீஙகள எனனிடம சொலலவிலலையே...?"

"உனனைப பாாததவுடனே தான எனககு உலகமே மறநது போகிறதே...? நான எபபடிச சொலவேன...?'

ராஜாவும அழுதான சுசீலாவும அழுதாள இரணடு பேரும பேச முடியாமல அழுதுகொணடிருந தார்கள

ஆனுல ராஜாவுககுப புரியாத ஒனறு சுசீலாவுக்குப புரிநதுவிடடது தனனுடைய அததான வேணு செயத சூழசசிககு ராஜா இரையாகிவிடடான எனபதுதான அது தனனை மணநது கொளள வேணடும எனற ஆசை பலிககாதோ எனற சநதேகம ஏறபடடவுடன எபபடியாவது தன தநதையை உணரச செயது அவா தன திருமண விஷயததில குறுககிடச செயய வேணடும என பதறகாகததான வேணு இநதச சூழசசியைச செயதிருக கிறுன. சாதாரணமாகத தனககு வரும கடிதஙகளை அபபா படிகக மாடடாா. வேணுதான தனககு இநத மாதிரிக காதல கடிதம வரபபோகிறது எனபதை அபபா விடமும சொலலியிருககக வேண்டும.

"இனி எனன செயயப போகிறீாகள ராஜா...?"

"எனக்கே தெரியவில்லை சுசீலா நான் என்ன செய்யட்டும் நீயே சொல் ஊரும் உலகமும் அறியக் கெட்டவன் என்ற பழிச்சொல் ஏற்பட்டு விட்டதே...? இந்த அபவாதத்தோடு நான் எப்படி வாழுவேன்? என்னைப் பற்றிக் கூட நான் கவலைப்படவில்லை சுசீலா...என் தந்தைக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தால் அவர் உயிருடனேயே இருக்கமாட்டார்..."—துயரம் தாளமாட்டாமல் ராஜா விம்மினன்

சுசீலாவும் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவனுக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை

அவர் இரண்டு பேரும் நின்று அழுது கொண்டிருப்பதை வேணுவும் மறைவில் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் ராஜாவைக் காதல் கடிதம் எழுதும்படித் தூண்டியபோதும், பிறகு அதைப் பற்றித் தன் மாமா சந்திரசேகரம் அவர்களிடம் கூறியபோதும், இப்படி நடந்துவிடும் என்று வேணு எதிர்பார்க்கவே இல்லை. தன்னுடைய மாமா கடிதத்தைச் சுசீலாவிடம் காட்டிக் கண்டிப்பார் உடனே அவனுக்கும் தனக்கும் திருமணத்தை முடித்து வைத்துவிடுவார் என்றுதான் அவன் நினைத்தான் தன்னிடம் கூட கேட்காமல் கடிதத்தை நேராகப் பரின்ஸிபாலுக்கே அனுப்பிவிடுவார் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை

இப்பொழுது வேணுவின் மனம் உறுத்தத் தொடங்கிவிட்டது தன்னால் ராஜாவின் வாழ்க்கையே பாழாகிவிட்டதே என்ற பயமும் திகிலும் உண்டாகிவிட்டன.

"ராஜா...நீங்கள் கவலைப் படாதீர்கள். நான் அப்பாவைப் பார்த்துப் பேசி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்கிறேன்..."

"வேண்டாம் சுசீலா...அது உன் அப்பாவின் ஆத்திரத்தைத்தான் அதிகப்படுத்தும் நான் பரம ஏழை ஒரு பிச்சைக்காரனின் மகன் என்பதும் தெரிந்தால் உன் அப்பா உன் மேலும் கோபப்படத்தான் செய்வார். இப்

பொழுது நான திககிலலாமல அனுதையாக நிறபது போல நீயும அனுதையாகததான நிறக நேரிடும...''

சுசீலா தேமபிக கொணடிருநதாள

ராஜா தனககுத தானே பேசிக கொளவதுபோல பேசிககொணடிருநதான ''ஏழையாகப பிறநதவன தானே நான? எபபடியாவது வாழநது விடுவேன...என னுடைய விதி எபபடிப போனுலும சரிதான உன னுடைய வாழககையும அழிநது போகக கூடாது சுசீலா... அதை என்னுல சகிததுககொளளவே முடியாது ...நீ வேணுவையே மணநதுகொள உனனுடைய வாழககையாவது நலலவிதமாக அமையடடும...''

''ராஜா...''— சுசீலா ஆததிரததுடன கூவினுள. 'எனனுல உஙகளுககு ஏறபடட பழி எனனுலதான நீஙக வேணடும...இநத உயிா இருககுமபொழுதுநான யாரை யாவது மணநதுகொணடால நான உஙகளைததான மணபபேன...இது சததியம நீஙகளும எனககுச சததியம செயது கொடுஙகள, ராஜா...''

எபபடியாவது ராஜாவைச சநதிதது அவனுககு ஆறுதல கூறவேணடும ஏழையான அவனுககு ஏதாவது ஒரு விததததில வாழககை அமைவதறகாகத தன்னுல முடிநத உதவி செயய வேணடும எனற எணணததோடு ஓடிவநத வேணுவின உளளம பாறைபோல இருகிவிட டது மேலும என்ன நடககிறது என்று பாாபபதறகாக அவன அசையாமல நினறுகொணடிருநதான

''சொலலுஙகள ராஜா...எனனைத தவிர வேறு யாரையும மணநது கொளவதிலலை என்று எனககுச சததியம செயதுக கொடுககப போகிறீாகளா இலலையா?''— அழுகையுமஆததிரமும பொஙகக கையை நீடடிக கொணடிருநதாள சுசீலா.

''உனனை நினைதத மனதால வேறொரு பெணணை நினைகக முடியுமா சுசீலா...உனனைத தவிர யாரையும மணபபதிலலை இது சததியம...''—ராஜா சுசீலாவின கையில அடிததுச சததியம செயது கொடுததான.

வேணு சடடென்று திருமபிப போய் விட்டான.

"ராஜா இனி வாழககையைப பறறி யோசிபபோம ...மறுபடியும கலலூரியில சோநது படிகக வேணடும. ஒரு காதல கடிதம எழுதியதறகாக எநத மாணவனும கலலூரியை விடடுத துரததபபடுவதிலலை பாாககப போனுல எலலா மாணவாகளுமதான காதல கடிதம எழுதுகிருாகள ...

"என்னுடைய துரதிாஷடம...பிரின்ஸிபால வரை போய விடடதே சுசிலா..."

இரணடு பேரும என்னென்னவோ பேசினுாகள என்னென்னவோ யோசிததாாகள தன தநதையைக கணடு பேசுவதைவிட வேறு வழியிலலை என்று சுசீலா வுககுத தோன்றியது ராஜாவுககுத தனனுல முடிநத வரை தைரியம கூறிவிடடுச சுசீலா புறபபடடாள

இதயம முறிநது போனவனுக ராஜா தன மனம போனபடி நடககத தொடஙகினுன வீடடுககுப போக வேணடும என்ற எணணமே அவனுககு உணடாகவிலலை

அத்தியாயம் : 4

உலகததிறகே தான ஒரு பரிகாசப பொருளாக மாறிவிடடதாக ராஜாவுககுத் தோன்றிறறு.

இநதக காலததுப பிளளைகள, குறிபபாகப படித தவாகள காதலிபபதை ஒரு குறறமாகக கருதுவதிலலை மேல நாடடு நாகரிகம காதல, போடடி, வெறறி எலலா வறறையும அஙகீகரிககிறது. ஆனுல இநதியப பணபாடு அவறறை அஙகீகரிபபதிலலை

இன்றைய சமுதாயததில காதல மணம செய்து கொளவது பரவலாக நடைபெறறு வநதபோதிலும பெறறோாகளின சமமததகதோடு, சமுதாயததின

ஆதரவோடு நடைபெறும மணஙகளதான அதிகம். அவைதான பாராடடுப பெறுகினறன

அதிலும ராஜா மிகவும மெளனமையான மனோ பாவம படைததவன தான பரம ஏழை எனபதால உணடான தாழவு மனபபானமை அவனுடைய இரு தயததைப பாராஙகல மாதிரி அழுததிககொணடிருந தது மனிதாகளில எதையும அலடசியமாகக கருதுபவா கள இருககிறாாகள எததகைய அவமானம நோநதா லும துடைததுவிடடு ஒனறுமே நடவாததுபோல நடக கிறவாகள இருககிறாாகள அதே சமயம மிகச சிறிய துனபததையும, மிகச சிறிய அவமானததையும மலையத தனை பெரிதாகக கருதித துனபததில அழுநதிப போகிற வாகளும இருககிறாாகள.

ராஜா இரணடாம வகையைச சோநதவன. ஏழ மையால உணடான தாழவு மனபபானமை அவனு டைய உளளததினமேல பெரிய பாறாஙகலலாக அழுததிக கொணடே இருநதது அபபடிபபடட நிலையில அடங கிக கிடநத அவனுடைய உளளம சுசீலாவின காதலால் சறறே மலரதத தொடஙகியதும, இபபடிபபடட ஒரு பெருநதுனபம நோநததை அவனால தாஙகவே முடிய வில்லை

தவிர..., ராஜா தனனுடைய தநதையிடம மிகுநத மரியாதையும அனபும வைத்திருநதான சிறு வயதி லிருநது அவா இரவும பகலும அவனோடு வாழநது வந தாா அவருடைய உபதேச மொழிகள எநத நேரமும அவனுடைய காதுகளில ஒலிததுககொணடே இருககும. ஆசிரமத்து ரிஷி புததிரனைபபோல—பகவானுடைய நாம சஙகீாத்தனத்தையும வேதமொழிகள போனற உயாநத கருததுககளையும கேடடுககொணடே வளர்ந தவன அவன தசரத புததிரனாகிய ராமச்சநதிரனையும தருமனையும போனற உயாநத லட்சிய புருஷனாகத திகழ வேணடும எனற ஆசை அவனுடைய உளளததில் நிறைநதிருநதது

அப்படிப்பட்ட ஒரு இளைஞனுடைய அறிவைத் திரை போட்டு மூடி அவன தனனுடைய மனசசாட்சிப படி தவறு எனறு கருதுமபடியான ஒரு காரியததைச செயயத தூணடிய காரணம லௌகீக பரமாகிய ஆசையா அலலது விதியின மாயையா எனபது சொல லவே முடியாது

தன மகன இபபடிபபடட ஒரு காரியம செயது கல லூரியிலிருந்து விலககபபடடான எனபது தெரிநதால தனனுடைய தநதையின மனம எனன பாடு படும? அநத அதிரசசியால அவர திடீரெனறு உயிரைவிடடு விட டாலும விடடு விடுவாரே...?

வாழககையில தோலவியடைநதுபோய, உளளம நைநது போய, தனனுடைய வாழககை பாழபடடுப போனாலும தனனுடைய மகனுககாவது பிரகாசமான எதிர்காலததை உணடாகக வேணடும, அவன நனறாக வாழவதைப பாரததாவது தான திருபதியடைய வேண டும, அநத ஒரே ஒரு சநதோஷததையாவது அனுபவிக கும்படியான பாககியததை ஆணடவன தனககுக கொடுகக வேணடும, எனறு அலலும பகலும, நாராயணா நாராயணா நாராயணா எனறு வேணடிக கொணடே இருககும அவருடைய ஆதமா இநதச செயதியைக கேடட பினபும தரிததிருககுமா?

'ஐயோ! நான எததகைய பாதகம செயது விட டேன? எனனுடைய நிலைமைககும தகுதிககும மீறிய ஒரு காரியததைச செயது எனனைப பெறற புணணியாத மாவின உயிருககே ஊறு தேடி விடடேனே?' எனறு கத றியது ராஜாவின உளளம.

திருமப வீட்டுககுப போக மனமிலலாமல, தன தநதையின முகததிலேயே விழிகக மனமிலலாமல அவன பாடடுககு நடநது கொணடே இருநதான. அநத ஊரை விடடே எஙகாவது வெகு தொலைவில போயவிடவேண டும எனற உறுதி அவன மனதில அதிகபபட்டுக கொணடே இருநதது.

* * *

நடு நிசி

கிஜூ கிஜூ என்று வெகு வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த அந்தத் துரித வண்டி காலத்தையும் நேரத்தையும் பொருட்படுத்தாத ஒரு அரக்கனைப் போல விரைந்து சென்று கொண்டிருந்தது. வண்டியிலிருந்த பிரயாணிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் சிப்பாய்கள்தான்.

ஜப்பான்மேல் அணுகுண்டு வீசப்பட்டதால் திடீரென்று இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்துவிட்ட பிறகு முகாம்களிலிருந்த ஆயிரக்கணக்கான இந்தியச்சிப்பாய்கள் விடுமுறை பெற்றும் ராணுவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றும் சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தனர். பாரத நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே அது மிகவும் சோதனை நிறைந்த காலம். ராஜாவின் வாழ்க்கையிலும் கொடிய சோதனைகள் அப்பொழுதுதான் ஆரம்பமாகத் தொடங்கியிருந்தன.

இரயில் பெட்டிக்குள் தூங்கிக் கொண்டும், அரைத் தூக்கத்தில் ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டும், அரட்டையடித்துக் கொண்டும் இருந்த விசித்திரமான கூட்டத்திலிடையிலே எங்கிருந்தோ ஒரு பிச்சைக்காரி வந்து புகுந்து விட்டாள். கணீர் என்று ஒலித்தது அவளுடைய குரல். அவளுடைய கையிலிருந்த டேப்பு வாத்தியம் பாட்டுக்கும் ஆட்டத்துக்கும் தகுந்தவாறு டமடம ..டமடம ...என்று ஒலித்தது.

அவளுக்குப் பதினைந்து பதினாறு வயதிருக்கலாம் முகமும் விழியுமாக மிக அழகாக இருந்தாள். நாடோடிப் பெண்களை மாதிரி, "ஓ ஐயா...ஓ .சாமி...ஓ மசசான துங்கப்போற அணுத்தே...காசைப் போடுங்க" என்று வேடிக்கையாகப் பாடினாள். சிப்பாய்கள் அவளைப் பார்த்துக் கேலி பேசிச் சிரித்தனர். அவளும் அவர்களுக்கு ஈடுகொடுக்கிறமாதிரிப் பாட்டாலேயே பதில் சொல்லிச் சிரிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இந்த நேரத்தில் பாட்டுக் குரலையும் சிரிப்பொலியையும் கேட்டு டிக்கெட் பரிசோதகர் உள்ளே நுழைந்து

விட்டார் முதலில அவருடைய கவனம அநதப் பிச்சைக் காரியின மேலதான சென்றது.

"ஏய பொண்ணு...டிககெட் எங்கே...? டிக் கெட் ?"

"டிககெட்டா ? இதுஙகளுககெல்லாம தான சர்க் காரலே பொமமெனட பாஸ கொடுததிருககறுஙகளே?" —இது ஒரு சிபபாய

"டிககெட ஸடேஷனலே இருககு ஸார். நெறையய" உடமபை வளைததபடி தன பெரிய கண் களைக காட்டி தமாஷாகக கூறினுள ஆட்டககாரி

"கேலியா செய்றே ? போ... அபபடி ஓரததிலே போய நில்லு...போ..."

"என்னு ஸார எஙக பாட்டன பூட்டன காலத் லும நாஙக டிககெட் வாஙகி வழககமே கிடையாதே ஸார...?"

"உமம...போய் அப்படி ஓரததிலே நில்லு..."

"ஸார...அப்படிச சொலலக கூடாது ஸார...நீஙக என தகபபன மாதிரி...அணணுததே மாதிரி..."

"ஏது ஏத...இன்னம கொஞசம போனு மாமன மசசானனு உறவு கொண்டாட ஆரமபிசசுடுவாள..."— இதுவும சிபபாயகளில ஒருவா.

"நீ சுமமா கெடயயா ரயிலேப பணடசச அபபன மாதிரி..." என்று எரிநது விழுநதாள பிசசைககாரி

"போய நில்லு அஙகே...போ...போ பேசாதே..." —டிககெட பரிசோதகா அடிதது விடுகிறவா மாதிரிக கையை ஓஙகிக கொணடு போனுா. பிசசைககாரி பயநது போயப பின வாங்கினுள.

"டிககெட்..."

"டிககெட்..."

பிரயாணிகள் ஒவ்வொருவராக டிக்கெட்டுகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ராஜா திருதிரு என்று விழித்தான்.

"எங்கேய்யா டிக்கெட்? ஆளைப் பாரு...சூட்டும் சட்டையும...எழுந்திரய்யா...அங்கே போய் ஓரமா நில்லு... அந்தப் பிச்சைக்காரி கிட்டேப் போய் நில்லு...டிக்கெட் வாங்க வக்கில்லேன்னாலும் ஜோரா இவங்க அப்பன் வீட்டு ரயிலுன்னு நெனைச்சுக்கிட்டு வந்து ஏறிக்கருங்க..."

ராஜா தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு போய் அந்தப் பிச்சைக்காரப் பெண்ணின் அருகில் நின்றான். மான அவமானத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாத நிலைமையில் அவன் இருந்தான். டிக்கெட் பரிசோதகர் தன் வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

எக்ஸ்பிரஸ் வேகம் குறைந்தது. ஏதோ ஒரு சிறிய ஸ்டேஷனில் நின்றது. அது நிற்கவேண்டிய இடம் அல்ல. 'லைன் கிளியரன்ஸ்' கிடைக்காததால் வண்டி நின்றது. டிக்கெட் பரிசோதகர் உடனே டிக்கெட் இல்லாத பிரயாணிகளின் மேல் கவனத்தைச் செலுத்தினார். "வாங்கோ இங்கே...கீழே எறங்குங்க..."

பிச்சைக்காரப் பெண் கெஞ்சினாள். "ஐயா ஐயா . நடுவழியிலே இப்படி அனாதையாக இறக்கி விட்டுட்டா...எப்படி ஸார் ? ஜங்ஷனிலே போய் இறங்கிக்கறேன் ஸார்..."

"ஏய்...எறங்கு கீழே... அதுதான் துணைக்கு ஜோடி சேர்த்து எறக்கி விடறேன்...உம் .சீக்கிரம் எறங்கு "

முதலில் அவள் கீழே இறங்கினாள். பிறகு ராஜாவும் இறங்கினான். கை இறங்கிப் பச்சை விளக்குத் தெரிந்ததால் உடனே ரயில் புறப்பட்டது.

விளக்குக் கம்பத்தின் கீழ் ராஜாவும் அந்தப் பிச்சைக்காரப் பெண்ணும் நின்றனர். திடீரென்று அவள் ராஜாவை நோக்கித் திரும்பினாள். "ஏய்யா...டிக்கெட்

வாங்காமே வண்டியிலே ஏறினே... உன்னாலே அல்லவா என்னையும் அவர் இறக்கி விட்டுட்டாரு ஆளைப் பாரு ஆளை ராஜா மாதிரி இருந்துட்டுப் பிச்சைக்காரப் புத்தி எதுக்கு? டிக்கெட் வாங்காமே வந்து ரயிலலே ஏறலாமா ஐயா?''

•

''தா... புருசனும் பொண்டாட்டியும் என்னு இங்கே சண்டை போட்டுக்கறீங்க... அங்கிட்டுப் போயிக் குந்திக் கிட்டிருந்து அடுத்த ரயில வந்ததும் ஏறிக்கிட்டுப் போங்க''—விவரம் அறியாத போர்ட்டர் ஒருவன் சொல்லிக் கொண்டே போனன.

ராஜாவுக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரிய வில்லை பதில் சொல்வதற்குக் கூடத் திராணியில்லாமல் அவன் நின்று கொண்டிருந்தான்

''என்னய்யா முழிக்கிறே ? ஏன் டிக்கெட் வாங்கா மல வண்டியிலே ஏறினே...?''

''பணம் இல்லே அவ்வளவுதான் ''

''பணம் இல்லேன்னு எங்கேயாவது போய விழுந்து சாவுறது? எதுக்கய்யா-வந்து திருட்டு ரயிலலே ஏறணும்? இப்போ உன்னாலே என்னையும் இறக்கிவிட்டுட்டா களே ? இனி நான் என்னய்யா செய்வேன்...?''—அவள் அழுது விடுவாள் போலிருந்தது

ராஜா பதிலே பேசவில்லை சற்று தூரத்தில் கிடந்த பெஞ்சில போய உட்கார்ந்தான். அவள் சிறிது நேரம அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தாள் பிறகு வெடுக்கு வெடுக்கென்று நடந்து வந்து அவன் அருகிலேயே உட் கார்ந்து கொண்டாள். பிறகு தன மடியிலிருந்த பட் டாணி, பொறி, கடலையை எடுத்துத் தின்னத் தொடங்கி விட்டாள்.

பார்ப்பதற்கு அந்தப் பெண மிகவும் அழகாக இருந் தாள். அவள் ஏன இப்படித் தனியாகச் சுற்றுகிறாள்? அழகான இளம பருவப் பெண ஒருத்தி இப்படித் தனி யாக வரலாமா? அது ஆபத்தல்லவா?

"இந்தாய்யா... நீயும் சாப்பிடு .அப்புறம் எனக்கு வயிததை வலிககப போவுது..."

"ராஜாவுககு அபபொழுது பசியால் புலன்கள் எல்லாம மறநதுப போயிருநதன ஆனுல அவள கொடுதத கடலையையும பொறியையும வாஙகிச சாபபிட அவனுககு மனம வரவிலலை "வேணடாம் நீயே சாபபிடு. நீ சாபபிடுவதை நான பாாககவிலலை," எனறு கூறி முகததைதத திருபபிக கொணடான.

அவள வியபபுடன அவன் முகத்தையே பாாத்துக் கொணடிருநதாள, பிறகு, "சரி, நான சாபபிடலை இநதப பககம திருமபு," எனருள.

இலலை சாபபிடு எனககாக நீ பசியோடிருக்கலாமா?

"உன முகததைப் பார்த்துக் கிட்டே இருநதா பசியா நோணும? இவவளவு நலல பிளளை படிசச பிளளை வீட்டை விடடு ஓடிவரலாமா? ஏன வநதே? அபபா அமமா கோபிசசுககிட்டாஙகளா?"—பெரிய பாட்டிக கிழவி மாதிரி அவள கேட்டாள

ராஜா சுமமா தலையை அசைததான

"என கிட்டே சொலல மாட்டே... அப்படிக தானே? நீ ரொமப ஒசததி நான ரொமபத தாழததி... அபபடித் தானே... ரயிலலேருநது ரெணடு பேரையும ஒணணு எறககி விட்டாஙகளே... அபபோச சொலறது தானே...? ஐயா நான ஒயாநத ஜாதி... எனனை எறககி விடாதேனனு...?"

"அதற்கிலலை..."

"மாயா என பேரு மாயா, சும்மா மாயானனு கூபபிடு. அததை மகளைததான போ சொலலிக கூப்பிட வேணுமகறதிலலை..."

"அதறகிலலை மாயா... என்னுடைய கஷடத்தை உன்னிடம சொனனதாலே மாததிரம என்ன நடநது

விடப்போகிறது...?" என்று விரக்தியுடன் கூறினான் ராஜா.

"இதோ பாரு ஐயா மனசிலே கஷ்டத்தைத் தேக்கி வெச்சுக்கிட்டே இருக்கக் கூடாது வெளியே கொட்டிப்போடணும் அழ வேண்டியதை அழுது சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி அப்பப்போ . குறைச்சுக்கிட்டே போயிடணும்...என் கதையைக் கேளு என்னை மாதிரி ஒரு சின்னப் பொண்ணு வயசுப் பொண்ணு இந்த மாதிரித் தனியே திரியலாமா? என்ன செய்றது? எங்கப்பாரு போன வாரம் தான் செத்துப் போய்ட்டாரு...எனக்கு வேறே நாதி கிடையாது அவா கூடவே நானும் செத்துப் போயிருக்கணும் செத்துப் போயிடணும்னு தான் நினைச்சேன் ஆனா முடிஞ்சுதா...? நானும் அழற வரைக்கும் அழுதேன் கதற வரைக்கும் கதறினேன் இப்போ ஆறுதல் பட்டுக் கிளம்பிட்டேன்...

"நரிக் கொறத்தீன்னு நெனைச்சுக்காதே...நானும் நல்ல தமிழச்சாதிப் பொண்ணு தான் தமிழ், தெலுங்கு, இந்தி மூணு பாஷை பேசுவேன் ஆர்மோனியம் வாசிப்பேன். மிருதங்கம் தட்டுவேன் அழகா பரத நாட்டியம் ஆடக்கூடப் படிச்சிருக்கேன் ஐயா...எங்கப்பாருக்கு என்னைச் சினிமாவிலே சேர்த்துடணும்னு ஒரே ஆசை. அவர்தான் போயிட்டாரே. இனி அது நடக்கவா போகுது...?"

மாயா பெருமூச்சு விட்டாள்.

அவளோடு அனுதாபப்படக்கூட ராஜாவால் முடியவில்லை பிச்சைக்காரர்களிலிருந்து கோடீஸ்வரர்கள் வரை யாரையுமே அந்த ஆசை விடவில்லை. சினிமாவில் சேர வேண்டுமென்ற ஆசை .! அவளைப்போல் தன்னுடைய கதையையும் அவ்வளவு சுலபமாகச் சொல்லி விட முடிந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? ஆனால்...,

காதல் கடிதம் எழுதியதற்காகக் கல்லூரியிலிருந்து விரட்டப்பட்டவன் என்று எப்படிச் சொல்வது? சொன்

ளுல் அவள என்ன நினைப்பாள்? டிக்கெட் பரிசோதகர் சொனனதுபோல, நீ ஆஹா தகுநத ஜோடி கிடைததது என்று அகமகிழநது போவாளா? அலலது ஆபததான மனிதன அணடக கூடாது இவனை, என்று வெறுதது விலகிப போவாளா? தான ஒரு ஏழை என்றும வேலை தேடிப போவதாகவும மாததிரம கூறினன ராஜா

"ஆமாம ஒனக்கு எநத ஊரு...?"—

"மதராஸ...சென்னைப பட்டணம"

"சென்னைப பட்டணததிலே கெடைக்காத வேலையா இனனொரு பட்டணததிலே கெடைககப் போகுது...?"

"எனககு அஙகே இருக்கப பிடிககலலே..."

"ஏன...ரொம்பக் கடனாயிட்டுதா?"

ராஜாவுககுச சிரிப்பு வநதுவிட்டது. "ஆமாம்... என்னைப பெறற தகபபனரிடம நிறையக கடன பட்டு விட்டேன..."

மாயா புரியாமல விழித்தாள "ஓ...அதைச் சொல்றியா? ஆளு நான சொலறேன கேளு நீ அவா கிட்டெ சொல்லாமே ஓடிவநதியே...இதுதான அவா கிட்ட நீ பட்ட பெரிய கடன...அவர் மனசு என்ன பாடுபடும? நீ இபபடிச செயயலாமா...?"

ராஜாவின உள்ளம் திடீரென்று சரியாகிப போய் விட்ட மாதிரி இருநதது. பாமரப பெண்ணான அவளுக்குப புரிநத அநத உணமை தனக்கு ஏன புரியவிலலை? ஓ வென்று கதறி யழவேணடும போல இருநதது. அவனுடைய உதடுகள வலிததுககொணடன "ஏதாவது வேலை கிடைததது முதலிலே எஙகப்பாவுக்குத தான கடிதம எழுதணும...என்னைக காணுமல அவா துடிததுப் போயிருபபார...அவருக்கு இததகைய சஙகடததை உணடாககி விட்டேனே என்று நினைததால...என இதயம் வெடிததுப் போகும் போல் இருககிறது..."— ராஜா விமமினன.

"த்சொ த்சொ த்சொ...பாவம். அழாதே ஐயா அழாதே செயறதைச செயதுபபோட்டு பிறகு அழுது என்ன பிரயோசனம? இனிமே நடககவேண்டியதைப பாரு... ஆமா வேலை தேடப பொறபபட்டேனனு சொன னியே...எங்கே போயத தேடபபோறே...? அதைப பததி ஏதாவது யோசிச்சு வெசசிருககறயா...?"

"இல்லை ஒண்ணும இல்லை வீட்டுக்குப போகப பிடிககலலே...அப்படியே வந்துட்டேன...இனிமேலதான என்ன செயறதுஙகறதைப பததி யோசிககணும" —திககற்ற குழநதையைப போல விம்மியபடி கூறினன ராஜா

மாயா அவனுக்கு ஆறுதல் கூற விரும்பினுள். "சரி...நீ கவலையை விடு ஆணடவன ஒருததன இலலையா? அவன காபபாததாமே விடமாட்டான துணை யிலலாத ஒரு பொண்ணுக்குத துணை வேணுமேஙகறதுக காகத தானே கடவுள உன்னை எனகிடடெக கொண டாந்து சேத்திருககாரு...? அந்த மாதிரி உனககும ஏதாவது வழி வெசசிருபபாரு...

"நீ சுமமா தைரியமா என கூட வா...நான உன்னைப பமபாயிலே கொணடு போயச சோததுடறேன படிசச வஙகளுக்கு அஙகே எததனையோ வேலை கெடைககும"

"நானும அஙகேதான போறேன எஙகபபாரு இருககற வரைககும பமபாய்க்குப போகணும போக ணுமனு சொலலிக கிட்டேதான இருநதாரு அவரு தான ஒரே அடியாப போயிச் சோந்துட்டாரே." என்று கூறிப பெருமூசசு விட்டாள மாயா

அத்தியாயம் : 5

ஒவவொரு கணமும் ராஜாவின உள்ளம நெருப்பில வாட்டபபடும பறவையைப போல் துடிதுடித்துக் கொணடிருநதது.

தன்னுடைய தந்தை என்ன பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறரோ? தன்னைக் காணுமல் அவர் எவ்வளவு தவிக்கிறரோ? எங்கெல்லாம் அலைகிறரோ? என்ன துன்பப் படுகிறரோ? என்று நினைத்து நினைத்து ராஜா படாத துன்பப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் மாயாவோடு மனித வெள்ளத்தின் இடையே திக்கற்ற பிராணிபோல் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தான்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிந்துவிட்ட பிற்காலம் அது. செல்வச் செழிப்புடன் இருந்த சுதந்திர நாடுகளே யுத்த பிற்காலப் பிரசனைகளை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தன. இந்திய நாட்டின் நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை.

யுத்தம் என்ற அரக்கன் நாட்டின் செல்வங்கள் முழுவதையும் உறிஞ்சிக் குடித்து விட்டான். பஞ்சமும், பட்டினியும், வறுமையும் இந்திய நாட்டின் கோடிக் கணக்கான மக்களை வதைத்துக் கொண்டிருந்தது.

கங்கை நதி பாயும் எழில் மிகுந்த வங்க வளநாட்டிலே பத்து லட்சம் மக்கள் பட்டினி கிடந்து மடிந்த கோரம் மிகுந்த காலம் அது. நாடு பூராவும் கோடிக் கணக்கான கிராம மக்கள் அரைப் பட்டினியும் கால் பட்டினியும் கிடந்து தவித்துக்கொண்டிருந்த காலம் அது.

யுத்தத்தின் விளைவாக விலைவாசிகள் எல்லாம் மனிதக் கைகளுக்கு எட்டமுடியாத படி ஏறிவிட்டன. ஆனல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அதற்குத் தகுந்த பஞ்சப் படியோ, வேலை வசதிகளோ, எதுவுமே நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்கவில்லை.

விவசாயிகள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகள், நடுத்தர வாக்கத்தினர் எல்லோருமே அன்றாடத் தேவைகளுக்கே போராடிக் கொண்டு ஜீவ மரணப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். இதனிடையே ராணுவத்தில் சேர்ந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான

வீரர்களும் திரும்பி வந்தால் வேலைக்கு என்ன செய்வது எனற பயஙகரமான பிரசனை அனறு நாடடை எதிர் நோககி நினறது

அநத இககட்டான நேரத்தில கையில காசில்லா மல், உடுதத ஆடை தவிர வே று துணிமணிகளும இலலா மல, உலகததில எபபடிப பிழைபபது எனற அனு பவமும சிறிதுமிலலாமல தனனநதனியாக வாழவை நோககிப புறபபடட ராஜாவுககு மாயாவைப போனற ஒரு பெண ணின துணை கிடைககாமல இருநதால அவனுடைய கதி எனனவாகியிருககும எனறே சொலல முடியாது. இரணடு பேரும கிராமம கிராமமாக அலைநதபடி பம பாயை நோககிப பிரயாணம செயது கொணடிருந தாாகள

ராஜாவைப பொறுதத வரையில அநத வாழ்ககை அவனுககு எபபடி இருநதது எனபதை வாணிககவே முடியாது அவன நரக வேதனையை அனுபவிததான. ஆனால அதைதத தவிர அவனுககு வேறு வழியும தோனற விலலை

மாயா ஆடிபபாடி பிச்சை எடுததுக கொணடு வரு வாள கிடைதத காசுககு இரணடு பேரும எதையாவது வாஙகிச சாபபிடுவாாகள பிறகு ஏதாவது ரயிலைப் பிடிததுக கொணடு, அது எஙகே போகிறது என்று தெரியாமலே போயக கொணடிருப்பாாகள். மறுபடியும் ஒரு டிககெட பரிசோதகா குறுககிடும வரை அவாகளு டைய பிரயாணம நீடிககும

இநத வாழககைக்கு எபபடித்தான் ஒரு முடிவு ஏற் படப போகிறது? தனககு எபபடி வேலை கிடைககப போகிறது? எனன நேரிடப போகிறது? எதுவும புரியா மல தவிததுக கொணடிருநதது ராஜாவின உளளம.

மாயாதான அடிககடி அவனுககு ஆறுதல கூறிக் கொணடிருநதாள "நீ ஒணணுககும கவலைபபடாதே பமபாயககுப போயிடடா வேலை கிடைசசுடும... முத லிலே ஒரு சினன வேலைககுச சேரு. கொஞசம காசு

கெடைச்சதும் துணிமணி எல்லாம் வாங்கிக்கோ அழகா டிரெஸ் பண்ணீட்டுப் போனு பெரிய வேலை கெடைச்சுடும்... பிறகு உங்க அப்பாருக்குத் தபால் எழுதிப் போடு அவரையும் அழைச்சு வெச்சுக்கோ... வயசான காலத்திலே அவரைக் கஷ்டப்பட விடாதே உனக்கென்ன? படிச்சவன்... ராஜா மாதிரி நிறையச் சம்பாதிக்கலாம் ஜம்முனு சந்தோஷமா இருக்க லாம்... என்னைப் பத்திச் சொல்லு ..இப்படியே தெருத் தெருவா ஆடிக்கிட்டே தான் கெடப்பேனோ என் னமோ...? நல்லா இருக்கற காலத்திலே நீ என்னைத் திரும்பிப் பாப்பயா..." என்று குழந்தைத் தனமாக அவள் பேசிக் கொண்டே இருப்பாள்

மாயாவின் பேச்சைக் கேட்டு அழுவதா சிரிப்பதா என்று அவனுக்குத் தெரியாது அவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒன்றாக உண்டு ஒன்றாக உறங்கி ஒன்றாகத் திரிந்து கொண்டே இருந்த போதிலும் தான் ஒரு பருவப் பெண் ணின் அருகில் இருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சியே ராஜா வுக்கு ஏற்படாது. அதுதான் அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது

அவன் வாழ்ந்த உலகம் வேறு அவளுடைய உலகம் வேறு என்பதுதான் அதற்குக் காரணமா? அப்படித் தான் இருக்கவேண்டும் என்று ராஜா நினைத்தான்.

சீக்கிரம் பம்பாய் போய்ச் சேர்ந்து விடவேண்டும். வேலை தேடிக்கொள்ள வேண்டும் தன் தந்தையையும் அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணங்களே அவனுடைய மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன.

இடை இடையே சுசீலாவைப் பற்றிய சிந்தனையும் அவன் மனதில் உண்டாகாமல் இருக்கவில்லை. விதி சிறிது நேரத்திற்குள் எவ்வளவு விசித்திரமாக விளையாடி விட்டது? துரதிஷ்டம் பிடித்த அந்தக் காதல் கடி தத்தை எழுதிய பிறகுதானா அவள் தன்னிடம் ஓடிவந்து தன் காதலைத் தெரிவிக்க வேண்டும்? அடாடா.. ஒரு நாளைக்கு முன்னால் அந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கக் கூடாதா? தான் அந்தக் கடிதத்தை எழுதவேண்டிய

அவசியமே நேரிட்டிருக்காதே என்று நினைத்து நினைத்து நலிந்தது ராஜாவின் உள்ளம்.

"என்னை நீ காதலிக்கிறாயா சுசீலா?" என்று கேட்ட போது தன் மனம் எப்படித் திக் திக் கென்று அடித்துக் கொண்டது! அப்பொழுது சுசீலாவின் முகம் எப்படிச் சிவந்து போயிற்று? அவள் சட்டென்று தன்னை நோக்கித் திரும்பி நின்றாள். அப்பொழுது அவளுக்கும் தனக்கும் இடையில் இரண்டங்குல தூர இடைவெளி தான் இருந்திருந்தது... அந்த இடைவெளியும் குறைந்திருந்தால்......?

ஏதோ ஒரு இரயில்வே நிலையத்துக்கு வெளியே இருந்த மணல் தரையில் ஆகாயத்தைப் பார்த்தபடி படுத்துக் கொண்டிருந்த ராஜா கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தான். வானத்தில் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்கள் அவனுடைய சிறுகுழந்தையைப் பரிகாசிப்பவைபோல கண் சிமிட்டிப் புன்னகை செய்து கொண்டிருந்தன.

சுசீலாவைத் தழுவிக் கொண்டு அந்த இன்பத்தில் மெய் மறந்து போயிருப்பது போன்ற ஒரு கனவு. அந்தக் கனவிலே ஒரு மயக்கம். ஆ... எத்தகைய பேரானந்தம்? காதல் என்பது இதுதானோ? இருவர் ஒருவராகி விடுவதன் இரகசியம் இதுதானோ? மனம் கலந்த தெய்வீகக் காதலால்தான் இத்தகைய இன்ப நிலை உண்டாகக் முடியும் போலும்!

தன்னுடைய முதுகின்மேல் ஏதோ உராய்ச்சிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து ராஜா திரும்பிப் பார்த்தான். மாயா தூக்கத்தில் புரண்டபடி அவனுக்கு மிகச் சமீபமாக வந்து விட்டாள். அவளுடைய ஆடை கலைந்து கிடந்தது.

ராஜா அவளுடைய ஆடையை இழுத்துச் சரியாகப் போட்டு விட்டான். அப்போது அவனுடைய கை நடுங்கிற்று. ஆனால் அதைத் தவிர வேறு விசித்திரமான உணர்ச்சி எதுவும் உண்டாகவில்லை.

சிறிது நேரம ராஜா அவளுடைய அழகான முகத்தையும கவாசசியான உடல கட்டையும பாாததுக கொணடிருநதான. அபபொழுதுதான மொடடவிழநத மலா போனறவள மாயா அவனுடைய மனதில காதலைப பறறிய சிநதனை உணடாகியிருககாதா?

ராஜா பெருமூசசு விடடபடி மறுபடியும சிநதனையில லயிககத தொடஙகினை உடகாாநதபடியே சிநதிததுக கொணடிருநதான விதியால ஏவபபடட சோதனை தான அதுவும மிருகததனமான காம இசசைககு அடி பணியக கூடியவனுல புதுமலா போனற கடடழகி யான மாயா அவனோடு ஒடடி உறவாடிக கொணடிருநத காலததில அதறகான சநதாபபம நிறைய இருநதது ஆனுல ராஜாவின மனதில அபபடிபபடட எணணமே உணடாகவிலலை.

ராஜா எவவளவு நேரம அபபடி உடகாாநது கொணடிருநதான எனபது அவனுககே தெரியாது. குளிாநத காறறின இடையே சூடான மூசசு தன முகத தில ஊதிச செலவதை உணாநது திருமபிப பாாததான. மாயா அவனையே வெறிததுப பாாததுக கொணடு உட் காாநதிருநதாள். "நாளைககு நாம பமபாய போயிடு வோம..." எனருள.

"ஆமாம"—ராஜா மெதுவாகத தலையை அசைத தான.

"பிறகு...?"

பிறகு எனன? ராஜா அதைப பறறி விரிவாக யோசிககவிலலை. அதனுல சடடெனறு அவனுல பதில சொலல முடியவிலலை

"எனனை விடடுட்டு நீ வேலை தேடப போய விடு வாய்...

"ஆமாம..."—எபபடியோ சட்டெனறு அநத பதில் வநது விடடது. ராஜா அபபடிததான நினைததிருந தான. வேறு விதமாக நினைககவே இலலை.

"என்னைத் தனியே விட்டுட்டுப் போறதைப் பத்தி உனக்குக் கொஞ்சம் கூட வருத்த மில்லையா...?"

அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவளும் நானும் ஒன்றாக எப்படி இருக்க முடியும்? அது சாத்தியம் என்று ராஜாவுக்குத் தோன்றவில்லை.

"சரி சரி...போபோ...நீ படிச்சவன் உனக்கு நல்ல வேலை கிடைக்கும். நீ சந்தோஷமா வாழவே...பெரிய மாளிகையிலே ஆடம்பரமாகக் குடியிருப்பே...உனக்கு அழகான பெண்டாட்டி வருவா...அவ என்னை மாதிரி நாடோடியா பிச்சைக்காரியா இருக்கமாட்டா... நல்லாப் படிச்சவளா அழகா இருப்பாள். நீங்க ரெண்டு பேரும் ஆனந்தமா வாழ்க்கை நடத்துவீங்க.

மாயா திடீரென்று குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு விம்மத் தொடங்கி விட்டாள். ராஜா பதறிப்போய் விட்டான். "மாயா...மாயா...மாயா "—

மாயா அவனைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. சிறிது நேரத்தில் அவளுடைய விம்மல்கள் அடங்கி விட்டன. அவள் அப்படியே தூங்கிப்போய் விட்டதாக ராஜா நினைத்துக் கொண்டான். தூக்கம் கண்ணைச் சுழற்றியது. ராஜாவும் படுத்துக் கொண்டான். மறு நாள் காலையில் எழுந்து பார்த்த போது ?

மாயா அவனருகில் காணப்படவில்லை.

*　　　*　　　*

வானளாவிய மாட மாளிகைகள், கூட கோபுரங்கள், ஆலைச்சின்ன புகை போக்கிகள்—பம்பாய் நகரம் அப்படித் தான் ராஜாவுக்குக் காட்சியளித்தது. எல்லாம் பகலவனின் ஒளி வெள்ளத்தில் மூழ்கித் தகதகாயமாயப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. காலையிலிருந்து நடந்து வந்த களைப்புக்கூட அவனுக்குப் பெரிதாகத் தோன்ற வில்லை. தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது நகரம் எவ்வளவு அற்புதமான தோற்றம் அளிக்கிறது?

எல்லா நகரங்களுமே அப்படித்தான். தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது அவற்றின் கம்பீரம் மட்டுமே புலப் படும் அலைமோதும் ஜன வெள்ளத்தின் ஆசைகளின் உச்ச நிலைகளையும் மிகத் தாழ்ந்த இழிவான நிலைகளையும் நகரங்களில் மட்டுமே காண முடியும்.

பணம் ஆட்சி புரியும் இடம் அது! பணத்திற்காக மனிதன் மிருகமாய் மாறி வெறி பிடித்தலையும் இடம் அது! பாவத்திற்கும் புண்ணியத்திற்கும் பணம் என்ற ஒரே அளவுகோல் வழங்கப்படும் இடம் அது! ராஜா இதற்கு முன்பும் நகரத்தில் தான் இருந்தான். ஆனால் வாழ்க்கையை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய நிர்ப்பந் தம் அப்போது அவனுக்கு இருக்கவில்லை. மலையில் பிறந்த நதி, இயற்கை தன்னை வெகு உயரத்தில் கொண்டுபோய் வைத்து விட்டதால் தாழ்வான சம வெளியை நோக்கி வேகமாகத் தவழ்ந்து வந்து விடு கிறது. மண்ணை அறுத்துக்கொண்டும் பாறைகளைக் குடைந்து கொண்டும் தனக்கென்று ஒரு பாதையை ஏற் படுத்திக் கொண்டு ஓடும் பொழுதல்லவா அதற்குத் தெரியும்? மலைமேல் குதித்த வேகம், பாய்ந்த உற் சாகம், கள்கள் என்ற கீதம்...எல்லாம் அப்பொழுது அடங்கிப் போய் மெள்ள, நிதானமாக, நத்தை ஊர்வது போல ஊர்ந்து கொண்டல்லவா போக வேண்டியுள்ளது.

வாழ்க்கையிலும் அப்படித்தான்! குழந்தைப் பருவத் தின் குதூகலம், ஆரவாரம், இளமையின் உற்சாகம் ஆத்திரம்...எல்லாம் வயது ஏற ஏற வாழ்க்கையில் வந்து மோதும் இன்னல்கள், எதிர்ப்புகள், துன்பங்களால் தடைப்பட்டு நிதானமடைந்து மெதுவாக நகரும் நிலையை அடைந்தே தீரவேண்டும் பிறவியின் லட்சிய மாகிய—பகவானை உணரும் நிலை எய்துவதற்கு அதிக மான சிந்தனை—மனோசக்தி தேவையாக இருக்கிறது. வாழ்க்கையின் ஓட்டம் அதற்கேற்றவாறுதான் அமைந் துள்ளது.

கால் நடையாகவே வநத ராஜா மெதுவாக நக ரததை நெருஙகநெருஙக அவன மனதில ஒரு வகையான உறசாகம நிரமபிக கொணடிருநதது சிறுவா கதை களில லணடன மாநகரததில பாாதத இடமெல்வாம தஙகம குவிநது கிடககிறது எனறு நினைததுககொணடு போன படிககாட்டானைப பறறி வருகிறதலலவா? அநத மாதிரி பமபாய் நகரததில அளளிக கொட்டப படடுக கிடககும செலவததில தன பஙகை அஙகே போனவுடன வாரிக குவிததுக கொளள வேணடியது தான தன வேலை எனறே ராஜா நினைதது விட்டான். நகரததில மலிநது கிடககும துனபஙகளைப பறறியும் வறுமையைப பறறியும அவனுககுத தெரியும ஆனால தானும வாழ முயறசி செயயப் போகும ஆாவததில் அவனுககு அதைப பறறியெலலாம சிநதிககவே

ஆனால நகரததில் நுழைநது வேலை தேடத தொடங கியதும அவனுடைய உறசாகம மறையத தொடஙகி விடடது பல பிரசனைகள அவனை எதிாநோககத் தொடஙகி விட்டது அவனிடம சரியான உடைகள கிடையாது படிபபிறகான அததாடசி எதுவும கிடை யாது உடனடியாக வேலை கிடைபபதறகு உதவுமபடி யான சுருககெழுதது தடடெழுததுப பயிறசி எதுவும கிடையாது. அவனுடைய ஏழமையை மடடும விசேஷத தகுதியாக ஏறறுக கொணடு ஒரு அறப ஊதியததில அவனை வேலைககு வைததுக கொளவதறகுக கூட யாரும் விருமபவிலலை.

உடையும தோறறமும எல்லாம அவனைக கடைத் தரமான கூலிகளின இடையே தளளுவதாகததான இருநதது. அவனுடைய தநதை நாலு வீடடில பிசசை எடுததே அவனை வளாதத போதிலும, அவவளவு கேவல மான வறுமையை அவன அனுபவிததலலை. தனனைச் சுறறிலும வாழநதவாகளிடையே பரம தரிததிர நிலையை அவன பாாததிருநதபோதிலும அதன கொடு மையை அனுபவிததோ உணாநததோ இலலை. சங கோஜப பிராணியான அவனால் தனககு வேணடியவற்

றைப் பிறரிடமிருநது கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியவிலலை

மாயா அருகில இருநத வரை அவனுககு வயிற்றுக் கவலை இலலாமல இருநதது எபபடியோ அவள் ஆடிப் பாடிச சமபாதிததத்தில இரணடு பேருககும உணவு வாங்கிக கொணடுவநது விடுவாள இபபொழுது...?— பட்டினி கிடககுமபொழுது அவள தனனை திடுதிப பெனறு விடடு விட்டுப போய்விட்டாளே எனறு வருததப படவும செயதான உலகததில தான ஒருவன மட்டும திககிலலாமல அலைவதுபோல இருநதது.

உளளததின வெறுமையும தவிபபும அவனை வதைத் தன உடலின வாதைகள ஒருபககம உளளததின வாதைகள ஒரு பககம—ஒருநாள பூராவும பசியோடும் துனபததோடும சுறறியலைநத பினனல...

எஙகேயாவது படுததால போதும எனறு தெருத் தெருவாய அலைநதுகொணடு வருமபோது, அவனுககுத திடீரெனறு ஒரு உணமை புலபபட்டது

அபபொழுது இரவு நேரம. மணி பதினொனறுககு மேல இருககும வானததில எஙகு பாரததாலும நட் சததிரஙகள இறைநது கிடநதும பூமியின அநதகாரத தைப போககமுடியாததால எணணற்ற விளககுகள அநதப பணியைச செயய முயனறு கொணடிருநதன. நகரம உறங்கிக் கொணடிருநதது தெருக்களில எங்கு பாரத்தாலும மனிதாகள படுத்துக கிடநதனா. வாசலகள, திண்ணைகள, பாதைகள...எங்கு பாரத் தாலும், ஆணகளும பெண்களும் குழநதைகளும...

கணநேரம ராஜா மலைததுப போய நினறு விட் டான. முதலில அவன பாரததது கனவா? இலலை . மாடமாளிகைகள, கூடகோபுரஙகள—நகரம கமபீர மாக உயர்நது நிறகததான செயதது. அதே உயாநத மாளிகைகளின நிழலில வறுமையும குடியேறி நிரநதர மாக வாசம செயது கொணடுதான இருநதது. பணம் **காய்க்கும் மரத்திறகுக் கீழே ஒரு பட்டினிப பட்டாளமே**

வாயைத் திறநதுகொண்டு கைகளை ஏநதிகொண்டு காததுக் கொணடு நினறது அனறுடம வறுமையிலும் துனபததிலும் போராடிக கொணடிருககும எணணறற ஏழைகளின பட்டாளததுககிடையேதான செலவம ஓஙகி நினறு தனது ஆட்சியையும நடத்திறறு.

எத்தனையோ ஏழைகளில் நானும ஒருவன அவாகள வாழவதைப போல தனனுலும வாழநதுவிட முடியாதா—எனன?

தெருவில படுததுக கொணடிருநத மறறவாகளோடு அவனும ஒரு பக்கம படுததுக கொளளப போனபோது, "கௌன ஹைஓய?" எனறு அதட்டியது ஒரு குரல.

ராஜா திகைத்துப் போய நினறுன.

"ஓ கௌன ஹை...அரே இதர் கியா காததே ஹோ...போலோ இநதி மாலும நய தும கௌன ஹோ இதா கயோன ஆயா...போலோ..." எனறு அலறியது அநதக குரல.

ராஜாவின உடல வெடவெடவெனறு நடுஙகிறறு, "இஙகே படுககலாமனு வநதேன..." எனறு பயநத குரலில கூறினன.

"அடே தமிழனுயயா நீ ஏயயா முழிசசிககிட்டு நிக்கறே...ஏதாவது பேசினுல தானே தெரியும? வாயை மூடிககிட்டு நிணணுககிட்டிருநதா மததவஙகளுககு எப படியயா தெரியும...? வாய்யா இபபடி எனன வேணும ..?

ராஜா அவன் அருகில செனறபடி, "இஙகே தூங்கலாம்னு வநதேன" எனறு தயககததுடன கூறினன.

"யார் ஐயா சொன்னு ? இஙகே தூஙகலாம்னு...?

"எஙலோரும தூஙகிககொண்டிருநதாாகள. அதனுல்..."

"ஓ எல்லாரும் தூங்குனு நீயும் தூங்குவியோ...? எல்லாரும சாப்பிட்டுககிட்டிருநதா அபபோ எனன செயவே? ஆமாம்...நீ சாப்பிட்டு எததனை நாளாசசு..."

தான் சாப்பிடவில்லை என்பதை அவன் தெரிந்து கொணடது ராஜாவுககு அவமானமாக இருநதது "நேற்று இரவு சாபபிடடேன்..."

"ஓ ...நேதது ராத்திரி சாபபிட்டுட்டியோ...? ரொமப அதிசயம போ...! அது இனனும் எட்டு நாளைகது வரும...பகல பூரா ஏன் சாபபிடலே ? காசிலலே காசிலலாத போனாலும யாா கிடடெயாவது கேட்டிருநதா சாபபிட ஏதாவது கொடுததிருபபாஙக... கேட்கலலே...அபபடித தானே ?"

ராஜா மெதுவாகத தலையை அசைத்தான்

"ஏய்யா நீஙகளெலலாம ஊரை விட்டு வாரீங்க . இருக்கற பககததிலேயே இருக்கக கூடாது? உஙகளைப் போலே ஆளுகளெலலாம் அவனவன் பொறநத ஊரி லேயே உசிரை விடறது தானே? இங்கே இததனை தூரம பமபாயககு வரணுமா உசிரை விடறதுககு ..?"

அருகில படுததுககொணடிருநத இனனொருவன் விழிததுக கொணடு புரணடான "எனனடா சமபூ நடுசசாமததிலே வாள வாளனு கத்தறே...நாமெல்லாம் பமபாயககு வநது பிழைககலலே அநத மாதிரி அவனும் பிழைசசிட்டுப போறான " எனறான.

"அதுக்குச் சொலலலலே பாபு . வெளியூர்லே வநது பொழைகக வேணுமனு மனிசனுககு வாய் வேண்டாம? மனிசனுககு வேறே ஒணணும இலலேனனாலும் வாயிருந தாப் பொழைசசுககலாம அதும இலலாதவன் எபபடிப பிழைபபான? இநத ஆள காலேயிலே இருநது ஒண்ணும் சாப்பிடலலே, யாராவது கேடடுச சாபபாடு போடல் லேனனு இவன பட்டனி கெடநது செத்தாலும் சாவானே தவிர வாயைத திறநது ஒரு புள்ளை கிட்டெக் கேக்கமாட்டான. அதுககுததான சொல்றேன் .."

பாபு எழுநது உட்கார்நது விட்டான. "டேய் அடுப்பு மேலே ரொட்டி இருநதது. பார்தது எடுத்துக் கொடுடா .நமம தமிழன் ஒருத்தன் பம்பாயிலே வநது பட்டினி கெடககக கூடாது .."

சம்பு முனகிக் கொண்டே எழுந்தான் ராஜாவைப் பார்த்து. "இப்படி வா முதலலே ஏதாவது வயிததுக் குப் போட்டுககோ பிறகு தூஙகறதை பததி யோசிக கலாம..." என்று கூறிவிட்டு நடந்தான.

புறாக்கூடு போல சிறுசிறு அறைகளைக் கொண்ட ஒரு பெரிய கட்டிடத்திறகுள சமபு ராஜாவை அழைத் துச சென்றான அநதக கட்டிடத்திறகுளளும எஙகு பாரததாலும மனிதப் பிராணிகள ரயில பெட்டிககுள அடைநது கிடபபதைபபோல அடைநது கிடநதார்கள. மாடிப் படிககட்டின மேலே கூட சிலா படுத்து உருண்டு கொண்டிருநதாாகள.

மூன்றாவது மாடியில் இருநத பொநது போன்ற ஒரு அறைக்குச சமபு அவனை அழைததுச சென்று விளககைப் போட்டான அதறகு மேலும மாடிகள இருநதன. எலலா மாடிகளிலும அதே மாதிரி எட்டடிககு ஆறடி நீளமும அகலமும உள்ள சிறிய அறைகளதான இருக கும என்று தோன்றிறறு அதறகுளளேயே ஒரு பககம அடுபபு அதைச சோநதாறபோல தணணீாக குழாய், பாததிரம கழுவுவது, துவைபபது, குளிபபது எலலாம அஙகேயே வைததுக கொளளலாம குழாயககருகில மரததொட்டி ஒன்று இருநதது இரணடு மூன்று அலு மினியக குவளைகளும மஙகுத் தட்டுகளும ஐநதாறு டப பாககளும காணபபட்டன அறையின மூன்றாவது சுவா ஐநதாறு தட்டுககள உளள பெரிய அலமாரி அதில ஐநதாறு பழைய ட்ரஙகுப் பெட்டிகளும பழைய பததி ரிகைக கட்டு ஒன்றும் கணணாடி, சீப்பு, சோப்பு, வகைய றாககளும காணபபட்டன அவவளவுதான அறைககுள் ளிருநத மொததம் ஆஸதி.

சமபு ஒரு அலுமினியத் தட்டில் ஐநதாறு வரண்ட சப்பாததிகளை எடுதது வைத்துச் சாப்பிடச சொன்னான். தொட்டுக கொள்ள மிளகாயப் பச்சடி போன்ற ஏதோ ஒன்றை எடுத்து வைத்தான். ஒரு பெரிய குவளை நிறை யத தண்ணீரும் வைத்தான்.

சப்பாத்தியை மெல்லும்போது ராஜாவின் கண்களில் கண்ணீர வநதது அவனுடைய வயிறு காயநது போயிருநதது சபபாததியை விழுஙகவே முடியவிலலை. ஒரு வாய சபபாததியை விழுஙகுவதறகுள இரணடு தடவை தணணீர குடிகக வேணடியிருநதது. ஆனால சபபாததியை விழுஙக விழுஙகப பசி அதிகமாகிக கொணடு தான இருநதது மெலல முடியாமல அவனுடைய தாடைதான வலித்ததே தவிரப பசி அடஙகவிலலை சபபாததி பூராவும அவன சாபபிடடு முடியும் வரை அருகில அமாநது பாாததுக கொணடே இருநத சமபு, "சரி அவவளவுதான இனி வநது படுததுத தூஙகு. பிறகு மறறதைக கவனிசசுககுவோம" எனறான.

* * *

அத்தியாயம் : 6

வாழககையில திருபபஙகள் எல்லா மனிதர்களுக்கும ஏறபடுகினறன செலவமோ, அநதஸதோ, கல்வியோ எதனாலுமே அதைத தடுதது நிறுதத முடிவதிலலை. அசைகக முடியாது எனறு சொலகிற மாதிரி நிலையான வாழககை நடததி வருகிறவாகளும கூடத திடீரெனறு பெரிய சூறாவளியில் அகபபடடுக கொணடு பறநது தததளிககும சருகுபோல அவதிப படுவதுணடு. இநதச சூறாவளி எஙகே கொணடுபோய் விடும? எநத நிலையில கொணடுபோய உடகார வைககும? தஙகளை எப்பாடு படுததி என்ன செயது விடுமோ எனறு தவி தவிக்கும் நிலையை ஏறபடுததிவிடும.

வாழக்கையில ஏறபடும் அத்தகைய பயங்கரமான சிக்கலுககுப பணம ஒனறுதான காரணமாக இருகக வேணடும எனபதிலலை சிலருக்குப பணம காரணமாக இருககலாம உறவு சமபநதமாகவும் உணாசசி சமபநதமாகவுமகூட இநதச சிககலகள் ஏற்படலாம. ராஜாவின வாழககையில ஏற்பட்ட சூறாவளி உணாசசி காரணமாக ஏறபட்டதுதான. அது அவனை ஆடிக காறறில

அகப்பட்ட எச்சில் இலைபோல் ஆகாயத்தில் ஊதிப் பறககவிட்டு வேடிக்கை பாாத்து விட்டது இனனும அவனுடைய வாழககை அநதரததில பறநது கொணடு தான இருநதது

கயிறு அறுநத படடம் போல் திசை யில்லாமல் அலைநது செலலுமபொழுது தான் மனிதனுடைய வாழககையில சமபவங்கள சறறும எதிாபாராதபடி நிகழகினறன பமபாயில நடு நிசியில அலைநது வநத ராஜா எதிாபாராவிதமாகச சில தமிழநாடடைச சோநத தொழிலாளிகளைச சநதிததது ஒருவிதத்தில அவனுடைய அதிர்ஷடம் எனறுதான சொலல வேணடும!

யாராவது அவனைப் பார்த்துத் 'திருடன' என்று கூசசல் போட்டிருநதால ? அலலது வேறுவிதமான இககடடு எதிலாவது அவன மாடடிககொணடிருந தால் ? எனனதான நேரக கூடாது? இபபடிததான நடககவேண்டும என்று ஏதாவது நியதி இருக்கிறதா எனன?

வாழ்க்கையின் ரகசியத்தை உணர்நதவாகள் அப் படி ஒரு நியதி இருககததான செய்கிறது என்றும் அதுவே 'விதி' எனறும சொலகிறாாகள. விதியை நமப மறுத்தால வாழககையில ஏறபடும திருபபஙகளுககுக் காரணம சொலலவே முடியாது திருபபஙகளுககுக காரணம சொலவதறகாக விதியை நமப வேணடுமா?—கடவுளை நமபுகிறவாகளுக்கும் நமபாதவாகளுககும இடையே இநதப போராடடம இருநது கொணடே தான இருககிறது கடவுளை நமபுகிற மேல் நாட்டவர் களிலகூடச சிலா விதியை நம்புவதிலலை.

ஆனால், ஒரு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள் பவன மேலும மேலும் நுடபமாக ஆராய ஆராயப் புதிய உண்மைகளைக் கண்டு பிடித்துக கொண்டே போவதுபோல் ஜீவாதம ரகசியததை மேலும் மேலும் நுட்பமாக ஆராய்நது கொண்டு போகிறவர்கள் விதி

யின் உண்மையை உணரலாம். தன்னுடைய கண்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதற்காகச் சூரிய ஒளியில் ஏழு வர்ணங்கள் இல்லை என்று மறுக்கும் பாமரனைப் போல் தங்களால் உணர முடியவில்லை என்பதற்காக விதியை மறுப்பவர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

தொழிலாளர்களிடம் வந்து சேர்ந்த பிறகு ராஜாவுக்கு ஒரு புதிய வாழ்க்கை ஆரம்பமாகியது. அவர்களால் அவனை அதிக நாள் சும்மா வைத்துப் பராமரிக்க முடியாது. ஆனால் ஏதாவது வேலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியும். அவனுடைய படிப்புக்குத் தகுந்த உத்தியோகம் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் ஏதாவது மில்லில் வேலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியும் என்று கூறினார்.

ராஜாவும் அதற்குச் சம்மதித்தான். பெரிய உத்தியோகத்தில் சேர்ந்து நிறையச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்த போதிலும், முதலில் எங்காவது ஒட்டிக்கொண்டு, தேவையான உடைகள் முதலியவற்றைத் தயாரித்துக் கொண்டு பிறகு உத்தியோக வேட்டையில் ஈடுபடலாம் என்று தீர்மானித்தான்.

இரண்டாவது நாள் சம்புவும் பாபுவும் அவனைத் தங்களோடு மில்லுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். மில்லின் வாசலில் 'வேலை காலியில்லை' என்ற பலகை தொங்கிய போதிலும் ஒரு பெரிய கும்பல் காத்துக்கொண்டிருந்தது. வயிற்றுக்காகப் போராடும் அந்தப் பட்டாளத்தோடு அவனையும் நிற்கச் சொல்லி விட்டு அவர்கள் உள்ளே போய்விட்டார்கள்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு மேஸ்திரி வெளியே வந்து அந்தக் கூட்டத்தில் தனக்குப் பிடித்தவர்களாகப் பார்த்து ஒவ்வொருவராக உள்ளே அழைத்துக்கொண்டிருந்தான். மேஸ்திரியின் கவனத்தைக் கவர்வதற்காகக் கூட்டம் முண்டியடித்துக் கொண்டு நெருக்கித் தள்ளிற்று. ஒவ்வொருவனும் முன் வரிசையில் மேஸ்திரி பார்க்கும்படியான இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று ஆத்திரப்பட்டான்.

மேஸ்திரி அடிக்கடி மராத்தியில் கூச்சல் போட்டான் மேலே விழாதீர்கள், நெருக்காதீர்கள, அவசரப் படாதீர்கள என்ற பொருள் உள்ள வார்த்தைகளாகத் தான் இருக்க வேண்டும ஆனால அவர்கள் அதைக் கவனித்தால தானே? ஆட்டு மந்தைபோல ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து தள்ளி நெருக்கிக் கொண்டுதான இருந்தார்கள கடைசியாக அவன கோபமடைந்து, "இன்றைக்கு இவவளவுதான போஙகள எல்லோரும நாளைக்கு வாருஙகள", என்று கத்திவிட்டுக் கதவை அடைத்துக் கொண்டு போயவிட்டான கூட்டத்திலிருந்தவர்களும வாயக்குவந்த மாதிரி ஒவவொருத்தர் ஒவவொரு விதமாகப பேசிககொண்டு பிரியத தொடங்கினர் அவர்களுடைய பேசசுப புரியாததால ராஜாவுக்கு ஒன்றும புரியவில்லை.

ராஜாவுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை; மற்றவர்கள கலைந்து சென்ற பின்பும அவன கதவருகிலேயே நின்று கொண்டிருந்தான திருமபிப போயத் தான என்ன செயவது? சிறிது நேரததிற்குப பிறகு கதவு திறந்தது சமபு அவனைப பார்ததுக கையை அசைததான உள்ளே அழைததுககொண்டு போய ஜன்னலருகில உட்கார்ந்திருந்த ஒருவரிடம ஏதோ கூறினான அவர் ராஜாவின பெயர், வயது, படிப்பு, முதலிய விவரஙகளை விசாரித்தார் பி ஏ, இறுதி வகுப்பில படித்துக கொண்டிருந்தவன என்பது தெரிந்ததும, ஆச்சரியமடைந்தவராக, "பி ஏ" மாணவரா? கடவுளே... பருத்தி மூட்டை தளளுகிற வேலை செயய உமக்குச சம்மதம தானா ? அடாடா இப்பொழுது இந்த வேலைக்குத்தான ஆள எடுக்கிறோம சீக்கிரம நல்ல வேலை போட்டுத்தரச சொலகிறேன " என்றார்

ராஜாவின கையில ஒரு சீட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக அவன உழைப்பாளிகளின மகததான மாபெரும சமுதாயத்தில சேர்ததுக கொள்ளப பட்டான.

இயந்திரஙகளின ஓயாத இரைசசலும அவற்றினிடையே ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும எண்ணற்ற மனிதர்

களும்—ராஜாவின் மனதில் பதிந்த முதல் காட்சி அது தான். ராஜாவும அவாகளோடு கலநது விட்டான. பெரிய பெரிய பருததி மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப் பட்ட இடததிலிருநது அவறறை உருட்டித தளளிக் கொணடு வநது பூதஙகளைபபோல பெரிய இயநதிரஙகள நின்ற இடத்தில தளள வேணடியது அவனுடைய வேலை. அவனோடு அநத வேலையைச் செயத மறறவாகள எலலாம வயதானவாகளாக விகாரமான தோறறம உடையவாகளாக இருநதார்கள அவாகள அவனைப் பரிகாசம செய்தாாகள. திட்டினார்கள அதைபபறறி யெலலாம அவன கவலைபபடவிலலை.

"ஏ ஜங்கிலி .ஏ காலியா...ஸீதா கரோ ஓய் " என்ற வாாததைகள அடிககடி அவன் காதில் விழுநதன. அநத வாாததைகளுககுப பொருள விளஙகியிருந் தாலும அவன கவலைபபட்டிருகக மாட்டான.

ராஜா வேலைககுச சோநத பின் சரியாக இரண்டு மணி நேரததுககுப பினனால்...ஓஓ ..என்ற, பயஙகர மான கூசசல கேட்டது திடீரெனறு இயநதிரஙகள யாவும நினறுவிட்டன அவனோடு வேலை செயதவாக ளெலலாம திடீரெனறு ஓடத தொடஙகி விட்டாாகள். அவனும அவாகளோடு ஓடினன.

இயநதிரஙகளுககிடையே ஒருவன் கை துண்டிககப் பட்டுத துடிததுக கொணடு கிடநதான. அவன போட்ட கூசசலுககு மேலாகச சுறறிலும இருநதவாகள கூவிக் கொணடிருநதனா. ராஜா கூட்டததை நெருஙகுவதற்கு முனனால் கை துணடிககபபட்ட தொழிலாளியைத தூககிககொணடு போயவிட்டனா "எலலோரும் போஙக...திருமபி அவரவர் வேலைக்குபபோஙக ." என்று கூச்சலிட்டுக கொணடிருநதான ஒருவன். மறுபடியும இயநதிரங்கள ஓடத தொடங்கி விட்டன. தொழிலா ளாகள அவரவா வேலைககுத திருமபி விட்டனா. அனறு மாலை அறைககுத் திருமபிய பிறகுதான கை துண்டிககப் பட்ட அநதத் தொழிலாளி சமபுதான் எனபது அவனுக் குத் தெரிநதது

*　　*　　*

ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் சம்பு திரும்பி வந்தான். முன்னை இருக்க வேண்டிய இடம் காலியாக இருந்தது. வாழ்நாள் உள்ளவரையிலும் இனி வேலை செய்ய முடியாதபடி அவன் முடமாகி விட்டான். முதலாளிகளிடமிருந்து நஷ்டஈடு வாங்க முயற்சி நடைபெறுவதாகச் சம்புவைப் பார்க்க வந்திருந்த இளைஞன் ஒருவன் கூறினான். அவன் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று ராஜா தெரிந்து கொண்டான்.

அந்த இளைஞனைப் பார்த்ததும் மற்ற தொழிலாளர்கள் பரபரப்படைந்தார்கள். மிகுந்த மரியாதையோடு அவனிடம் பழகினார்கள். ராஜா படித்தவன் என்பது தெரிந்ததும் அந்த இளைஞன் ராஜாவிடம் அக்கறை காட்டத் தொடங்கினான். அவர் பெயர் பராங்கர் என்றும் அதிதீவிரமான தொழிற்சங்கவாதி என்றும் தெரிந்து கொண்டான். சிநேக பாவத்தோடு அவன் ராஜாவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "பி ஏ. வரை படித்த நீங்கள் மூட்டை தள்ளும் கூலியாக வேலைக்குச் சேர்ந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். வறுமை உங்களுக்கு மட்டும் புதிதல்ல. அது இந்தச் சமுதாயத்திற்கே உரிய சொத்து. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் இந்திய மக்களுக்கு நிரந்தரமாக வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை அது ஒன்றுதான்.

"சமுதாயத்தில் ஒரு சிறிய ஊரில் காலரா நோய் கண்டால், அல்லது வைசூரி, பிளேக் போன்ற தொத்து நோய் வந்தால் உடனே அதை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக எல்லோரும் விரைந்து ஓடுகிறோம். சமுதாயம் பூராவும், பொது ஸ்தாபனங்கள், அரசாங்கம், உட்பட எல்லோரும் அதற்காக வேலை செய்கிறோம். ஆனால் தலை முறை தலை முறையாகப் பல நூற்றாண்டுக் காலமாகப் பரவிக் கிடக்கும் வறுமை நோயை ஒழிப்பதற்கு மாத்திரம் எவ்விதமான பரிகாரம் தேடும் முயற்சியையும் காணோம். இது உங்களுக்கு வேடிக்கையாக இல்லையா? விசித்திரமாகத் தோன்றவில்லையா?" என்றான்.

ராஜா அப்பொழுது தான் சமுதாயத்தைப் பற்றி உணர ஆரம்பித்திருந்தான். எவ்வளவு அதிகமான ஜனங்

கள ஏழமையால் துன்புறுகிருாகள எனபதை அவன பாாததிருந்தான. வறுமை சமுதாயததின சொதது எனறு பராஸகா கூறியது நூறறுககு நூறு உணமை எனறே அவனுககுத தோனறிறறு அதனுல பெருவாரி யான இநத மககள கூடடததோடு இரணடறக கலநது போயப பினனிக கொணடிருககும இநத வறுமை நோயை ஒழிகக முடியுமா எனபது அவனுககுச சநதேக மாகததான இருநதது அதை அவன பராஸகரிடம் கூறிஞன

"வறுமையை ஒழிதது விட முடியுமா? எவவளவு மககள ஏழமையால துனபுறறுக கொணடிருககிருாகள? குபேரனுடைய சொதது முழுவதையும திருபபி விட் டாலும அதை அழிகக முடியாது போலிருககிறதே?" எனருன.

'பரவாயிலலே சமுதாயததைப பிடிததுக கொண்டி ருககும வறுமை நோய எவவளவு கடுமையாக இருக் கிறது எனபதை நீஙகள புரிநது கொணடிருககிறீாகள. நோய சாதாரணமானதாக இருநதால மருநதும மாத் திரையும கொடுததுக குணமாககி விடலாம முறறிப போயிருநதால ஆபரேஷன போனற கடுமையான சிகிசசை முறைகளே மேறகொளள வேணடியதுதான... இலலேயா? எபபடியிருநதாலும சமுதாயம எனற இநத நோயாளி பிஃழததாக வேணடும. செததுப போகக் கூடாது நீஙகள யூனியனுககு வாருஙகள அதைபபறறி விரிவாகப பேசலாம எனறு அழைததான பராஸகா.

ராஜா அதறகுச சமமதிததான பராஸகா புத்தி சாலியாயக காணபபடடான சமுதாயததைப பறறித தனககுத தெரியாத பல விஷயஙகள அவனுககுத தெரி யும எனறு தோனறிறறு அது தான காரணம. ராஜா எதிா பாாததது வீணபோக விலலே அடுதத சில வாரங களில அவன சமுதாயததைபபறறி ஏராளமான விஷயங் களேத் தெரிநது கொணடான.

செலவம எதனுல உணடாகிறது? உழைப்பினுல். மனித வாழககைககு அததியாவசியமான எல்லாவறறை

யும படைபபது உழைப்பு' செலவததை உணடாக்குவது உழைபபு சமுதாயம முழுவதுமே பாடுபடுகிறது எல லோரும தான உழைககிறாாகள உழைபபுத்தான் செல் வம எனறால எலலோரும செலவநதாகளாக இருக்க வேணடும. ஆனால அபபடியிலலை சமுதாயததில மிகச சிலபோ ஏராளமான செலவததை உடையவாகளாக இருககிறாாகள மறறவாகள எலலோரும பரம தரித் திரததில ஆழநது கிடககிறாாகள இதன காரணம உற பததிச சாதனஙகளாகிய இயநதிரஙகள, நிலம முதலிய வறறைச சிலா தமககுசசொநதமாக வைததுககொணடு உழைபபைக கூலி கொடுதது விலைககு வாஙகி விடுவது தான.

இநத நிலைமை மாறவேணடும அதாவது, உற பததிச சாதனஙகள எலலாம தேசததின உடமையாக, எலலோருககும பொது உடமையாக இருகக வேணடும. உழைபபால உறபத்தியாகும செலவம உழைபபவர்கள எலலோருககும பொதுவாகப பகிாநது கொடுககபபட வேண்டும இதைததான பொது உடமை எனகிறோம். பொது உடமைசசமுதாயத்தை அமைபபதறகாக முதல் முயறசி எடுகக வேணடிய கடமை தொழிறசாலைகளில் வேலை செயயும தொழிலாளி வாககததையே சோநத தாகும ஏனெனறால தொழிறசாலைகளில ஒனறு திரட் டபபட்டிருககும தொழிலாளி வாசகமதான ஒரு சக்தி யாக இயஙக முடியும் அநதச சகதியால நாடடையே ஸதமபிகக வைகக முடியும அரசாஙகத்தையே பணிய வைகக முடியும

அதறகு, முதலாவதாகத தொழிலாளர்கள வரும ஒனறு திரள வேணடும தொழிறசாலைகளில் முதலாளி வாககததோடு உணடாகும இடையறாத போராடடஙகளின மூலமாகத் தனனையே ஒரு ராணுவம் போல தயாாபபடுததிக கொளளவேணடும கடைசி யாகப புரட்சியின மூலம அரசாஙகததைக கைபபறறி உறபததிச சாதனஙகள எலலாம மககளின உடமை என்று பிரகடனப் படுததவேணடும. சொததுககளை

இழக்கும முதலாளிததுவப பிற்போககு வாதிகள எதிர்ப் பாாகள. அவாகளைப பலாதகாரமாக ஒடுக்குவதால தான புரட்சி வெறறிகரமாக முடியும். பிறகு மககளின ஏகோபிதத கடடுபபாடடோடு ஒறறுமையாக உறபத் தியைப பெருககுவதன மூலம தேசததின செலவமும் மககளின பொருளாதார நிலையும உயாவடையுமபடிச் செயயலாம சோவியத ரஷயாவில இபபடிததான நடந் தது எலலா நாடுகளிலும இபபடிததான நடநது தீர வேணடும

இதுதான ராஜா கறறுககொணட முதல பாடம.

அநதப பாடம ராஜாவின மனதில ஆழமாகப் பதிநது கொணடிருநதது பகுததறிவு, தாககம், ஆராயசசி எலலாவறறுககும அது பொருததமானதாகக காணபபடடது ராஜா கலலூரியில படிககிற காலத் திலும கமயூனிஸம, சோஷலிஸம எலலாவறறையும் பறறிக கேளவிபபடடிருநதான. ஆனால அவறறின பொருளை அவவளவு விரிவாக உணாவதறகான வாயபபு அவனுககுக கிடைககவிலலை.

சோஷலிஸம சொததுககளை எலலோருககும பொதுவாகப பஙகிட்டுத தருவது எனபதைத தததுவத் தின அளவில ஒபபுககொணடு அதை எபபடிச சாதிப பது எனபது தெரியாமல ஆளுககொரு பககம பிதறறிக் கொணடு திரிவது.

கமயூனிஸம முகமூடி போட்டுககொணடு துபபாக் கியோ குணடாநதடியோ எடுததுககொணடு போய்ப் பணககாராகளை யெலலாம அடிததுக கொனறு விடடு அவாகளுடைய சொததுககளைப பிடுஙகி ஏழைகளுககுப் பஙகு வைதது விடுவது...

இநத மாதிரியாகததான அவன தெரிநது வைத்துக கொணடிருநதான இபபொழுது தான அவனுககுச் சொதது எனற வாாததைககுப பொதுவுடைமை வாதி களின அகராதிபபடி உறபததிச் சாதனஙகள (இயந்

திரஙகள—நிலம முதலியவை) எனற பொருள என்பது ராஜாவுககுப புரிநதது

ராஜா தீவிரமான புரட்சிககாரன ஆகி விட்டான் உறபததிசசாதனஙகளைப பொதுவுடைமையாககிவிட்டால் சமுதாயததின கஷடம எலலாம தீாநது விடும ஆனால அதறகு முதலாளிகள சமமதிகக மாட்டாாகள முதலாளிததுவததிறகுத தூணாக நிறபது பிரிட்டிஷ ஏகாதிபததியம வெளளைககார முதலாளிகள உலகம முழுவதிலும உளள மககளைச சுரணடுவதறகாகவே பெரிய சாம ராஜயததைக கட்டி வைததிருககிறாாகள

அதனால பொதுவுடைமை வாதிகளின முதல விரோதி பிரிட்டிஷ ஏகாதிபததியம இரணடாவது விரோதி இநதிய முதலாளி வாககம அவறறை ஒழிபபதறகாகப பாடுபட வேணடியது ஒவவொரு பொதுவுடைமை வாதிக கும கடமையாகும

ராஜா அதறகாகப பாடுபடத தொடஙகினன. மறற பொதுவுடைமை வாதிகளோடு சோநது கூட்டஙகள நடததுவது, தொழிலாளாகளுககான அரசியல வகுப புககள நடததுவது இரவும பகலும தொழிலாளா களிடையே பேசிககொணடே இருபபது, இபபடியாகக கழிநதது அவனுடைய வாழககை

அநதக காலததின சூழநிலையும அதறகுத தகுநத மாதிரியாக இருநதது. யுததம முடிநது விட்டதால அது வரை எலலாக கஷடஙகளையும பொறுததுககொணடு யுதத முயறசியில ஈடுபட்டிருநத பொது மககளுமதொழி லாளி வாககமும உரிமைக கிளாசசிகளில ஈடுபட்டிருந தாாகள. நாடு முழுவதிலும திடீா திடீா எனறு வேலை நிறுததஙகளும பொது ஜன ஆாபபாட்டஙகளும நடை பெறறுக கொணடிருநதன. இநதிய மககள அனைவருமே ஒருமுகமாகப பிரிட்டிஷ ஏகாதிபததியததின மேல வெறுபபடைநதிருநதனர். அநத வெறுபபு முபபடை வீராகளிடையிலும வேகமாகப பரவிக கொணடிருநதது.

சமுதாயததில இநத நிகழசசிகளைக கவனித்துக் கொணடிருநத போதிலும ராஜாவின மனததுள ஏதோ ஒரு போராட்டம் நடைபெறறுக கொணடிருநதது. எதிலோ ஒரு தீவிரமான முரணபாடு இருபபதாகத் தோனறிக கொணடே இருநதது என்ன முரணபாடு அது? அனறுவரை அவனுடைய தநதை மனிதனின வாழககையில நேருமஇனப துனபஙகள எல்லா வறறிறகுமே கடவுளதான காரணம என்று சொல்லி வநதார. அதில அவன அசைககமுடியாத நமபிககை கொணடிருநதான. அபபடியிருநதால இநதப போராட்டஙகளும கிளாசசிகளும எதறகாக? இவை அவசியம தானா என்ற சநதேகம அவன மனதில தோனறிக கொணடே இருநதது

ஒருநாள ராஜா பராஸகரிடம அதைப் பறறிக கேட்டான பராஸகா மறற புரட்சிககாராகளைப போல உடனே 'கடவுளாவது மதமாவது, எலலாம சுததப பொய' என்று கூறிவிடவிலலை 'மதம மனிதனுடைய அறிவை மயஙகச செயயும அபின' என்று லெனினுடைய வாாததைகளை மேறகோள சாட்டவும இலலை.

"ராஜா எலலாம விதிபபடியே நடககினறன என்று நினைததுக கொணடு மனிதன சுமமா இருநதுவிடக கூடாது பாணடவாகள கிருஷண பகவானுடைய துணையிருநதும பாரத யுததததில ஈடுபடவிலலையா? யாராவது ஒரு திருடன இனனொருவன வீட்டில புகுநது திருடிககொணடு போவதைக கணடால மறறவாகள அவனைத துரததிக கொணடு போயப பிடிததுத தணடிபபதிலலையா?" அநத மாதிரிததான. பிரிட்டிஷ ஏகாதிபததியம இநத நாட்டிற்குள அககிரமமாகப் புகுநது கொணடதும அலலாமல தானே எஜமானன என்று கூறிககொணடு பகிரஙகமாக இநத நாட்டு மக்களைச சுரணடிக கொணடிருககிறது அதேமாதிரி முதலாளிததுவம, உழைபபால் சமுதாயம முழுவதும அடையககூடிய பலனைத தானே சுருட்டிவைததுக் கொணடு மககள ஏழமையிலும துனபத்திலும் கஷடப் படக் காரணமாக இருககிறது.

''இவற்றை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியது இந்தியமககள அனைவருககும பொதுக கடமையாகும.

''மனிதன வாழவதறகாகப போராடுவது அவசியம என்றால தொழிலாளி வாககம சமததுவததிறகாகப போராட வேணடியதும அவசியமதான அதனால மதக கோட்பாடுகளை நினைத்து விதியை நமபுகிறவாகள புரட்சியில ஈடுபடலாமா, கூடாதா என்ற சநதேகததில இறங்கி விடாதே'' என்றான பராஸகா.

''ஆமாம போராட்டம போராட்டம போராட்டமணு நமம போராட்டததையெலலாம வாயிலேயே நடத்திக கிழிசசுக கிட்டிருககறோமே தவிர நமமாலே வேறொணணும செயய முடியாது அதிகமாய போனா வேலை நிறுததம செயவோம. கலலை வீசி கலாட்டா பணணுவோம. பசி வயிததைக கிளள ஆரமபிததததும மறுபடியும வேலைககுப போயிடுவோம...இதுதானே நமம கதை...'' என்று சொலலிக கொணடே வநதான நொணடிககையன சமபு.

சமபுவின கை முறிநததறகு நஷ்டாடு கொடுககும விஷயததில முதலாளிகள தகராறு செயது கொணடே இருநதாாகள. அதனால சமபு ஆததிரம கொணடிருந தான. முதலாளிததுவததை ஒழிபபதறகுத தன நொணடிக்கையால என்ன செயய முடியுமோ அதைத செயதே தீாதது விடுவது என்று முடிவுகட்டிக கொணடிருநதான.

கோபாவேசத்தோடு வநத சமபுவைத திருமபிப பார்தத பராஸகா, ''சமபு...பகதசிஙகோடு சோநது நீ கெட்டுப போகப போகிறாய...பயஙகர இயகக வாதி களால எநத நனமையும ஏறபடப போவதிலலை... அதைத தெரிநது கொள,'' என்றான.

''உஙகளாலே மாததிரம என்ன முடிஞசுடப போகுது''? பிரிட்டிஷ்காரனகள தலைவாகளை விடுதலை செயது பேசசு வாாததை நடததப போவதாகச் சொலறாஙகளே ... அதை நமபிககிட்டிருககறீஙக...

ஆயிரத்துத் தொளாயிரதது முபபத்தஞ்சிலே பேரம் பேசிப பேசிப பிரிட்டிஷ்காரன என்ன கொடுத்தானகறது தெரியாதா ? பிரிட்டிஷ்காரனகளோடு பேரம் பேசு வதாலே பிரயோஜனமே இல்லே முதலாளிகளோடும பேரம பேசி எதுவும நடககப போறதில்லே...

"உடனடியாக புரட்சி செயயத் தொடஙகணும்... ஏகமால...தோ துககடா னனு எலலாததையும அழிசசு நாசமாககணுமு ஒரு லடசம பேரோ கோடிப பேரோ செததாலதான என்ன கெட்டுப போசசுணணு கேட் கறேன்...வஙகப பஞசததிலே பததுலடசம போ சாகல்லியா? பட்டினி கிடநது சாகலாம போராடிச சாககககூடாது அப்படிததானே உஙக நியாயம...? கோழைகளாலே எதையும சாதிகக முடியாது வீராகள தான வேணும," என்று கூபபாடு போட்டான சம்பு.

பராஸகா அவனுககுப பதிலே சொலலவில்லே. "உனனுடைய மூளே குழமபிததான போயிருகக வேணடும உனககுப பதிலசொலல என்னால முடியாது... வீணாகப போய அழிநது போகாதீாகள என்று எசசரிக கிறேன...பிறகு உனனுடைய இஷடம..." என்றான.

மறுநாள ராஜா சமபுவைச சநதிததபோது பகதசிங யாா என்று கேட்டான.

ராஜாவை உற்றுபபாாதத சமபு, "உனக்கு அநத ஆளே மிகவும பிடிககும பராஸகா எலலாம என்ன தலைவன? பகதசிஙதான உணமையான தலைவன...! இன்றிரவு நான உனனே அவனிடம அழைததுப போகிறேன. நீயே நேரில பாாததுத தெரிநது கொள ." என்றான

அன்றிரவு சமபு ராஜாவைப் பகத்சிங்கிடம் அழைத்துக கொணடு போனான. அது அவனுடைய நிஜபபெயரோ புனைப பெயரோ? சரிததிரப புகழபெற்ற பயஙகர இயககவாதி பகதசிஙகைப போலவே அவனும பயஙகரப புரட்சிககாரனாக இருநதான.

முதன்முதலில பகத்சிங்கைப பாாத்தவுடனே ராஜா மனதைப பறிகொடுதது விடடான ஆகாயததின குறுககே வேகமாக ஓடிமறையும தூமகேது (வால் நடசததிரம்) களைப போனற வேகம அவனிடம காணப் படடது செககச செவேல எனற தோறறம சிவநத கணகள சிவநத மீசை. சிவநத புருவம பாாததவாகளை உடனே வசீகரிதது விடும ஏதோ ஒரு அறபுத சகதி அவனிடம இருநதது துருதுரு எனறு அவன மிகவும சுருசுருபபாக இருநதான பேசுமபோது வாாததைகள ஆணிததரமாக வநதன கேடபவாகளின இருதயங களைச சென்று துளைததுவிடும சகதி படைததவையாக இருநதன.

‘சாககடையில நெளியும புழுககளைப போல மனிதாகள பிறநது சாகிறாாகள எதறகாக...? அவா களுககே தெரியாது

“அவாகள ஏன பிறநதாாகள ? அவாகளுககே தெரியாது ஆணடவன செயலோ வேறு எவன செயலோ ? ஆக அவாகள பிறகக வேணடும எனறு விருமபவிலலை பலாதகாரமாக இநத உலகததில பிடிததுத தளளபபடடு விடடாாகள ஆயுதப பிரசவம எனறு வைததுக கொளளுஙகளேன...பலாதகாரமாக இநத உலகததிலிருநது பிடிததுத தளளபபடும வரை வாழநதே தீரவது எனறு கஙகணம கடடிக கொணடு உடகாாநது கொணடும இருககிறாாகள...

“முகததில அறையுஙகள. ஏன எனறு திரும்பிக கேடக இநத ஊமைப பிராணிகளுக்குத தெரியாது. வயிறறில அடியுஙகள...வேணடுமெனறால சுருணடு படுததுக கொளவாாகளே தவிர ஏனெனறு திருபபிக் கேடக மாடடாாகள உளளதையெலலாம பிடுஙகிக் கொணடு அரை வயிறறுககுச சோறறைப போட்டுச செககு இழுககச சொனனாலும மாடுகளைப போல் இழுததுக கொணடே இருபபாாகள...

“இவாகள தான மனிதாகள ஐயா...மனிதர்கள்! மனிதப பூசசிகள எனறு சொனனால இனனும பொருதத

மாக இருக்கும். கையாலாகாத இந்த ஜந்துக்களால் தான சமுதாயததை மாறறிவிட முடியப் போகிறதா? ஊம்ஹூம்...இவாகளாலதான ஒனறுமே செய்ய முடியாதே விட்டில பூசசிகளைப போல ஏதோ தோனறி ஏதோ மறைநது போகும பூசசியினததைக சோநதவா களாயிறறே...? சாமாததிய சாலிகள குரஙகை வளாததது ஆட்டி வைபபதுபோல இவாகளையும ஆட்டி வைக கிறாகள...ஆனால குரஙகைப பராமரிககிற அளவுகூட இவாகளைப பராமரிபபதிலலை...

"இநத மனிதர்களுககு விடுதலை கேடித்தர வேண்டியது புததிசாலிகளின வேலை சமுதாயததைத் தலைகீழாகப புரட்டி அமைகக வேண்டியது நம்மைப போனற தீரமும விவேகமும மிகக இளைஞாகளின வேலை. வறுமை......விபசசாரம அடிமைததனம முதலியவை நிறைநத இநதச சமுதாயததை அடியோடு அழிதது விடவேண்டும...குபபை கூளஙகளை ஒதுககி ஒதுககித தளளிவைபபதால பயனிலலை மறுபடியும அநத காறறில அடிததுக கொணடு வநது தெருவெலலாம வீடெலலாம விழுநது நிரமபததான செயயும குபபைகளுககுத தீ வைதது விடவேணடும

"அசுததம எலலாம, ஆபாசம எலலாம முதலில் நாசமாககபபட வேணடும பிறகுதான எதாவது நலலது பிறககும முதலாளிததுவததை வைததுக கொணடே ஜனநாயகததை வளாபபோம எனபது ஆட்டுபபட்டியில புலியுமதான இருநதுவிட்டுப போ கட்டுமே? அதுவும பிராணிதானே எனறு நியாயம் பேசுவதற்கு ஒபபாகும.

"அதேமாதிரி புலியை ஒழிககப் புறபபட்டவன், புல்கட்டை எடுததுக கொணடு மநதிரோபதேசம் செய்யப போககூடாது துபபாககியை எடுததுக் கொண்டு வேட்டையாடததான போக வேணடும... கெட்டிககாரனாக இருநது புலியைக் குறிவைததுச சுட்டு விட்டால புலி சாகும. அவன வாழவான இலலா விட்டால் புலி வாழும. அவன சாவான. இரணடுககும் மததியில ஒரு நிலை இருக்கவே முடியாது.

"தீரம் உள்ளவர்கள், உயிர்த் தியாகம் செய்யப் பின்வாஙகாதவாகள், ஆவேசம மிககவர்கள எனனோடு வாருங்கள மறறவர்கள எனபககத்தில கூட வராதீர்கள. ...ஏனெனருல் நான போகும பாதை பயங்கரமானது. அபாயங்கள நிறைநதது இபபொழுதே சொல்லி விட்டேன மனதில கடுகளவு சஞசலமோ சநதேகமோ உள்ளவர்களகூட என் பககததில வரககூடாது ஆமாம். பழைய காலததில காளிகோயிலில தன் உடமபிலிருநது இரத்ததததைச சொட்டி மரணப் பிரதிகஞை செய்து கொளவாாகளலலவா ... அநத மாதிரிச சாவோடு ஒப்பநதம செயது கொளளத தயாராக இருபபவர்கள் மாததிரம் எனனோடு வாருஙகள..."—என்று வீராவேசத் துடன முழங்கினன பகத்சிங

பகத்சிஙகின் பேசசு மதுபானத்தைப போல போதை யூட்டிறறு வெறிகொளளச செயதது பததிருபது பேர் களே இருநத அநதக கூடடததிலிருநது திருமபி வரும் போது ராஜா காறறில பறபபது போனற உறசாகத் துடனிருநதான "எபபடியிருநதது...? பகதசிஙகின பேசசு?" எனறு கேட்டுக கொணடே அவனருகில் விரைநது வநது கொண்டிருநதான நொணடிககையன சமபு.

துப்பாக்கி! புரட்சி! இரத்தம் .! அந்தச சொறகள் மிகவும கவாசசி வாய்நதவையாகத தோனறின. பகத் சிஙகின கூடடததிலிருநது ராஜாவும சமபுவும் அளவு கடநத உறசாகததோடு திருமபிக கொண்டிருந தார்கள. இரவு நடுநிசிககு மேலாகி விட்டது கனனங் கரேலெனறிருநத வானததில நட்சததிரஙகள் வைரத் தூளை இறைததாறபோல் தகத்தக எனறு பிரகாசித்துக் கொண்டிருநதன. குளிாநத காறறு வேகமாக வீசிறறு. குடித்துவிட்டு இரவு வெகுநேரம் கழித்து எஙகோ போயக் கொண்டிருநத குடிகாரன ஒருவன தடுமாறிக் கொண்டு போனன எஙகிருநதோ ஒரு பெண் கலகல எனறு சிரிக்கும ஒலியும், தொடாநது ஒரு ஆடவன் குரலும் ஒலித்தன டாக்ஸி ஒன்று விர்ரெனறு அவர்கள்

மேல் பாய்ந்து விடுவது போல் வந்து பக்கத்துத் தெருவில திருமபிற்று.

ராஜா எதையும் கவனிககவில்லே. இவை எல்லா வற்றையும மறககடிககச செயயுமபடியான ஒரு உறசாக வெள்ளததில அலலவா அவன மிதநது கொணடிருந தானா? துபபாககி...! புரட்சி ! இரத்தம...! சமுதா யததின ஆபாசம அசுததஙகள எலலாம் அடிததுக் கொணடு போகபபட்டு விடும பிறகு வறுமை, விபச் சாரம, அடிமைததனம எதுவுமே இல்லாத அதியறபுத மான புதிய உலகம பிறநதுவிடும. மனிதாகள ஆனநத மாக, அழகாக வாழவாாகள.

அநதக கனவில மூழகியிருநததால் தன் எதிரில் வேகமாக வநத காரை ராஜா கவனிககவிலலே. அதில் இரணடு பெணகள இருநததைச சம்பு மட்டும கவனித் தான காா அவாகளேத் தாண்டிச சிறிதுதூரம் சென்றதும சட்டென்று நினறது. அதிலிருநது ஒரு பெண இறஙகி "ராஜா...ராஜா...ராஜா..." என்று கூவிககொணடு ஓடிவநதாள.

ராஜாவுககு உடனே சுசீலாவின நினேவுதான் வநதது சுசீலா இஙகெபபடி வநதாள? ராஜா ஆசசரியத் துடன திருமபிப பார்ததான.

வநதவள சுசீலா அல்ல. மாயா!

அத்தியாயம் : 7

மாயாவைத் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் மறு படியும சநதிகக நேரிடும் எனறே ராஜா எதிர்பார்க்க வில்லே. உடல அலுத்துப் போனபின உறஙகிவிட்ட இரவிலே தோன்றி மறைநத கனவைப் போல் அவள் தனனுடைய வாழவை விட்டே போய்விட்டாள என்று தான் அவன நினேததுக கொண்டிருந்தான்.

ஆனல் இப்பொழுது அவள் புதிய மாயாவாக வநது நினருள, ஒடடுப்போட்ட பாவாடையும சட்டையும அணிநது டேபவாததியததைத தட்டிக கொணடு ஆடடமாடிப பாடடுபபாடிப பிசசை கேட்டுக் கொணடிருநத மாயா அலல இவள...' உதடடுச சாயம' நைலானசேலை...நடசததிரஙகளைப போல ஜவலிககும் ஜரிகை வேலைபபாடு கொணட சோளி...ராஜா மாயாவின தோறறததில ஏறபடடுவிட்ட மாறுதலைத திகைப்புடன ஆராயநது கொணடிருநதான அவளுடைய உடலின வனபபும பருவததின தளதளபபுமகூட ஆயிரம மடஙகு அதிகரிதது விடடாற போலிருநதது

மாயாவை ஏறறிக் கொணடுவநத காா இனனும் நினறது மாயா கையை அசைதது இநதியில, "நீஙகள போஙகள நான வநது விடுகிறேன எனககு வழி தெரியும," எனறு கூறிவிடடாள டிரைவா இருககையில் இருநதவன அவாகளை முறைததுப பாாததுவிடடுக காரை ஓடடிக கொணடு சென்றான

"நிறையபபேசவேணடும...இரணடுபேரும சநதித்து கொஞசம நாடகளதான ஆயின ஆனல இரணடுபோ வாழககையிலும எவவளவோ மாறுதலகள நேர்நது விடடன இலலையா ?"— மாயா சிரித்துக கொணடே கேடடாள அவளுடைய கணகள ராஜாவின முகத்தையும தோளகளையும் மாாபையும அஙகுலம அஙகுலமாக நெருடி, வருடித் துழாவித தடவிக கொணடிருநதன, அநதப பாாவை, ராஜாவுககு வெட்கமாகக கூட இருநதது சமபு இருநததைப பறறி அவள லட்சியமே செயயவிலலை.

"எஙகே போகலாம? நடுநிசிககு மேல ஆகிவிட்டது. காரைக்கூடடப போகச சொலலி விட்டாயே? நீ எபபடிப் போவாய்...?" எனறு சஞசலததுடன கேடடான ராஜா.

"என்னுடன் வாருஙகள...எல்லாவற்றையும் நான கவனிததுக கொளகிறேன இரவு பூராவும திறநதிருககும ஒரு கிளப அருகில இருககிறது...அஙகே

போகலாம் இல்லாவிட்டால் கடற்கரைக்குப் போக லாம நடுநிசிககு மேல கடறகரைககுப போவார்களா என்று ஆசசரியபபடாதீாகள... விசித்திரமாக வாழ்கதை நடததுவதுதான எனககுப பிடிககும '' என்று உறசாகம பொஙகப பொஙகப பேசினுள மாயா.

பல மாதஙகளுககுப பிறகு மாயாவைத திடீரென்று பாாததில ராஜாவின உளளமும குதூகலமடைநது கொணடிருநதது அவள இவவளவு அழகாக இருபபாள் என்று அவன நினைததே இலலை திடீரென்று அவளி டம அழகு குதிததுககொணடு வநது குறியேறி விட் டதா? அலலது முனபு அவள எளிய நிலையில பிசசைக் காரியாகத தன அருகிலேயே இருநததாலதான அதைக் கவனிகக விலலையா எனபது அவனுககுப புரியவிலலை.

சிறிது நேரமாவது அவள அருகிலேயே இருக்க வேண்டும அவளுடைய இனிய குரலைக கேடக வேண் டும. அவளுடைய மோகன உருவததைக கணகுளிரக கணடு ரசிகக வேணடும என்ற தணிகக முடியாத ஆசை அவன மனதில உணடாகி விடடது

சமபு அவாகளை வெறிததது வெறித்துப் பாாததுக் கொணடு நின்ருன ''நீ போ சமபு... நான பிறகு வநது விடுகிறேன '' என்று கூறிவிட்டு ராஜா மாயாவுடன புறபபடடான சமபு தலையை அசைததுவிடடுத தன நொணடிக கையை ஆட்டிககொணடு மெதுவாக நடந தான.

திடீரென்று உலகத்தில் என்ன மாறுதல ஏறபட்டு விட்டது?

ராஜாவுககு அது புரியவிலலை. அனல் காற்று வீசும் பாலைவனமபோல கொதிததுக்கொணடிருநத உலகம இபபொழுது குளுகுளு என்று தென்றல உலா வும் இன்பப் பூஞ்சோலையாக மாறிவிட்டது. ஆஹா... இரவின் கருமைதான எவவளவு இனிபபாக இருககிறது? எத்தனை எத்தனை நட்சததிரஙகள எவவளவு அழகாகப் பூக்களை வாரி இறைத்தது போல் இரைநது கிடககின்

ஆனால் இப்பொழுது அவள் புதிய மாயாவாக வநது நினறுள, ஒட்டுபபோட்ட பாவாடையும சட்டையும அணிநது டேபவாததியததைதத தட்டிக கொணடு ஆட்டமாடிப பாடடுபபாடிப பிசசை கேட்டுக் கொண் டிருநத மாயா அலல இவள...! உதட்டுச சாயம்! நைலானசேலை...நட்சததிரஙகளைப போல ஜவலிககும ஜரிகை வேலைபபாடு கொணட சோளி...ராஜா மாயா வின தோறறததில ஏறபடடுவிடட மாறுதலைத திகைப் புடன ஆராயநது கொணடிருநதான அவளுடைய உடலின வனபபும பருவததின தளதளபபுமகூட ஆயிரம மடஙகு அதிகரிதது விடடாற போலிருநதது.

மாயாவை ஏறறிக் கொணடுவநத காா இனனும் நினறது மாயா கையை அசைதது இநதியில, "நீஙகள போஙகள நான வநது விடுகிறேன எனக்கு வழி தெரியும," எனறு கூறிவிடடாள டிரைவா இருகையில் இருநதவன அவாகளை முறைததுப பாாததுவிட்டுக காரை ஓடடிக கொணடு சென்றான

"நிறையபபேசவேணடும்...இரணடுபேரும் சநதித்து கொஞசம நாடகளதான ஆயின ஆனால இரணடுபோ வாழககையிலும எவவளவோ மாறுதலகள நோநது விடடன இலலையா ?"— மாயா சிரிததுக கொணடே கேடடாள அவளுடைய கணகள ராஜாவின முகத் தையும தோளகளையும மாாபையும அஙகுலம அஙகுல மாக நெருடி, வருடித் துழாவித தடவிக கொண டிருநதன, அநதப பாாவை, ராஜாவுக்கு வெட்கமாகக் கூட இருநதது சமபு இருநததைப பறறி அவள லட்சியமே செய்யவிலலை

"எங்கே போகலாம? நடுநிசிககு மேல் ஆகிவிட்டது. காரைக்கூடப் போகச சொலலி விட்டாயே? நீ எப்படிப் போவாய...?" எனறு சஞசலததுடன கேட்டான ராஜா.

"என்னுடன் வாருஙகள்...எல்லாவற்றையும் நான் கவனித்துக கொளகிறேன. இரவு பூராவும திறந திருககும ஒரு கிளப அருகில இருக்கிறது...அங்கே

போகலாம் இல்லாவிட்டால் கடற்கரைக்குப் போக லாம். நடுநிசிககு மேல கடறகரைககுப போவாாகளா என்று ஆசசரியப படாதீாகள... விசிததிரமாக வாழ்ககை நடததுவதுதான எனககுப பிடிககும் ." என்று உறசாகம பொஙகப பொஙகப பேசினுள மாயா.

பல மாதஙகளுககுப பிறகு மாயாவைத் திடீரெனறு பாாததில ராஜாவின உளளமும குதூகலமடைநது கொணடிருநதது அவள இவவளவு அழகாக இருபபாள் எனறு அவன நினைததே இலலை திடீரெனறு அவளி டம அழகு குதிததுககொணடு வநது குறியேறி விட் டதா? அலலது முனபு அவள எளிய நிலையில பிச்சைக் காரியாகத தன அருகிலேயே இருநததாலதான அதைக் கவனிகக விலலையா எனபது அவனுககுப புரியவிலலை.

சிறிது நேரமாவது அவள அருகிலேயே இருக்க வேண்டும அவளுடைய இனிய குரலைக கேட்க வேண் டும. அவளுடைய மோகன உருவததைக கணகுளிரக் கணடு ரசிகக வேணடும எனற தணிகக முடியாத ஆசை அவன மனதில உணடாகி விடடது

சமபு அவாகளை வெறிதது வெறித்துப் பார்த்துக் கொணடு நினறுன "நீ போ சமபு... நான பிறகு வநது விடுகிறேன" எனறு கூறிவிட்டு ராஜா மாயாவுடன புறபபட்டான சமபு தலையை அசைததுவிடடுத தன நொணடிக கையை ஆட்டிக்கொணடு மெதுவாக நடந தான.

திடீரென்று உலகத்தில என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டது?

ராஜாவுககு அது புரியவில்லை. அனல் காற்று வீசும் பாலைவனமபோல் கொதித்துக்கொணடிருநத உலகம் இபபொழுது குளுகுளு எனறு தெனறல உலா வும் இனபப பூஞ்சோலையாக மாறிவிட்டது ஆஹா... இரவின கருமைதான எவவளவு இனிப்பாக இருககிறது? எத்தனை எத்தனை நட்சததிரங்கள எவவளவு அழகாகப் பூக்களை வாரி இறைத்தது போல் இரைநது கிடக்கின்

றன? எல்லாம் எவ்வளவு அழகாகவும் அற்புதமாகவும் இருககினறன. ராஜாவின உளளம இனபப பண்பாடிக் கொண்டிருநதது.

மாயா, ராஜாவின கையோடு தன கையைக கோர்த் துக கொணடாள. "ஏன சுமமா இருககிறீரகள? பேசுஙகள ராஜா...ஏதாவது பேசுஙகள பேசிக் கொணடே நடநதால இனபமாக இருககும என்ன செயகிறீரகள? வேலை கிடைததா...? என்ன விஷயம... சொலலுஙகள ராஜா " என்று கொஞசினள.

ராஜாவுக்குத திடீரெனறு மாயாவிடம் ஏற்பட்டி ருநத இன்னொரு ஆசசரியகரமான மாறறம புலபபட டது மாயா முனபு நாடோடிப பெணகளைப போல் கொச்சையாகப பேசிக கொணடிருநதாள. இபபொழுது நல்ல தமிழில இனிமையாகப பேசினள வாழககையில மாறுதல ஏறபட்டு விட்டால், பேசசு, நடை, உடை பாவனைகள, தோறறம, எலலாமே மாறிபபோய் விடும் போல இருககிறதே?—"மாயா... முதலில உன்னுடைய வாழககையில எபபடி இநத மாறுதல ஏறபட்டது. அதைச சொல...பிறகு நான சொலகிறேன..." என்றுன ராஜா

மாயா குதூகலத்துடன் சிரிததாள. ராஜாவின் கையைத தன உடலோடு சோதது அழுததிக்கொண்டு, "ராஜா...ராஜா...ராஜா...இபபொழுது எனககு எவ் வளவு ஆனநதமாக இருககிறது தெரியுமா? ராஜா... ராஜா...நான எவவளவு சநதோஷப படுகிறேன தெரி யுமா...? ராஜா...உஙகளிடம சொலலாமல் உஙகளை விடடுப பிரிநது ஓடிபபோன பிறகுதான உஙகளுடைய அருமை எனககுப புரிநதது. நான செயதது எவவளவு பெரிய தவறு என்பது புரிநதது ராஜா...ராஜா . மறுபடியும உங்களைக காண முடியாமலேயே போய் விடுமோ என்று நான் தவித்துக் கொணடிருநதேன. ராஜா... மறுபடியும உங்களுக்குப பக்கத்திலே நடநது வருமபோது எனக்கு எவவளவு ஆனநதமாக இருககிறது தெரியுமா ராஜா...எனக்கு எவவளவு ஆனநதமாக

இருக்கிறது......?"—அந்த ஆனந்தத்தில் லயித்துவிட விரும்புகிறவள் போல் மாயா கணகளை மூடிககொண்டு நினறு விட்டாள.

மாயாவின குழநதைத் தனமான குதூகலத்திற்குக் காரணம புரியாமல் ராஜா தவித்தான. அவளுடைய அன்பு வெள்ளத்தில தான உருத தெரியாதபடி மூழ்கிப் போய விடுவோமோ என்று தோனறிறறு. கணநேரம் ராஜாவும உணாசசிகளால திககுமுககாடிக் கொண்டிருநதான "மாயா...உனனுடைய வாழககையில் எப்படி இநத மாறுதல் ஏறபட்டது. அதை நீ இனனும சொல்ல விலலையே...?" எனறுன.

"வாருஙகள கிளப்புக்குப் போவோம். பிறகு பேசுவோம", எனறு கூறி ராஜாவின கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொணடு போனுள மாயா

மாயா அழைத்துச்சென்றது ஒரு குட்டி நைட் கிளப் மாதிரி இருநதது இன்னும அஙகே கூட்டம காணப் பட்டது. உதட்டுச் சாயம பூசி விசித்திரமாக அலங்காரம் செயது கொண்டிருநத அழகிகள சிலரும் அஙகு காணபபட்டனர். ஜோடி பிடிபபதறகாகத்தான அவர்கள அவவாறு அலைநது கொணடிருநதாாகள எனபதை ராஜா பாாத்தவுடனே தெரிந்து கொண்டான். ராஜாவின மனதில் ஒருவகையான அருவெறுபபு உணர்ச்சி தலைதூககத தொடஙகிற்று "ஓ இதுதான உன்னுடைய உலகமா?" என்று மாயாவைப் பாாத்துக் கேட்டு விட்டான.

மாயாவின் கண்களில் கோபம் தோன்றி மறைந்தது. "எனனை அவவளவு கேவலமாக நினைத்து விடாதீாகள எனனைக் கெட்ட எணணத்தோடு எவனும் நெருஙக முடியாது இதோ பார்ததீாகளா . ?"—மாயா தன் இடுப்பிலிருநது பளபளப்பான கூரிய கத்தி ஒனறை உருவிக காட்டினுள் "என்னுடைய தந்தை எனககுக் குததுச்சண்டை போடவும் கத்தியை லாகவமாக உபயோகப்படுத்தவும் கூடக் கற்பிததுக் கொடுத்திருக்கிருர்..." என்றுள்.

பட்லர் ஒருவன் அருகில் வந்து விட்டதால் ராஜா ஒன்றும பேசவிலலை மாயா இரணடு பேருக்கு சிற றுணடி வகைகளும காபபியும கொணடுவரச சொன ஞள ராஜாவுககுப பசியாக இருநததால ஒனறும் பேசவிலலை சிறறுணடிகள வநததும சாபபிடடுக கொணடே மாயா கூறத தொடஙகிஞள "தெருப பிசசைககாரியாக இருநத எனககு இததகைய அதிாஷ டம எபபடி வநதது எனறுதானே சநதேகபபடுகிறீாகள? எனககே ஆசசரியமாகததான இருககிறது பமபாயககு வநதவுடன நான தெருககளில ஆடிப பிசசை எடுததுத தான வாழத தொடஙகினேன ஆஞல உடனே எனனைக காலிகள கூட்டம துரததத தொடஙகி விட்டது சாஸ, திரியை நான சநதிததிராவிட்டால எபபொழுதோ செததுப் போயிருபபேன..."

"யாா அது சாஸதிரி?"

"புரோககா சாஸதிரி அழகான பெணகளைத் தேடிப பிடிதது நடிபபதறகும நடனமாடுவதறகும அறி முகப படுததுபவா...இளைஞா அலல அவருககு அறுபது வயதுககு மேல இருககும. நான சிறு வயதில பரதநாட டியம கறறுககொணடிருநததாலதான அது சாததியமா யிறறு இலலாவிட்டால முடியாது...இபபொழுது நான சாஸதிரியிடம தான ஒபபநதததில இருககிறேன. அவா் தான எனககுச சமபளம கொடுககிருா. சாபபாடு தஙகு மிடம எலலாம அவருடையவைதான நடனமா, நாட கமா, சினிமாவா எதுவாஞலும அவாதான ஒபபநதம செயது கொணடு பணததை வாஙகிக கொளவாா. இநதத தொழிலில அவருககு நிறைய லாபம வருகிறது.

"இன்னும் இரணடு வருஷஙகளுக்கு நான சாஸதி ரியை விட்டுப போக முடியாது அதறகுள பெயரும புகழும ஏறபட்டு விட்டால நான வெளியே போய்ச் சுயமாகச சமபாதிததுச கொளளலாம ஆஞல் நீஙகளே யோசிததுப பாருஙகள அஞதையாகத தெருவில சுறறிக கொணடிருநத எனனைச சாஸதிரி கணடுபிடிதது அறிமுகப்படுததாமல இருநதால் நாட்டியம் சினிமா...

என்பவற்றைப் பறறி நான கனவிலாவது நினைத்திருக்க முடியுமா? எங்கபபா உயிரோடிருக்கும வரை சென்னை யில எவவளவோ முயறசி செயது பாாதது விடடாரே? ஒரு சானஸ வாஙக முடிநததா?''

மாயா உறசாகததோடு தனனுடைய கதையைக் கூறிக கொணடிருநதாள ஆனால ராஜாவைப பொறுதத வரையில அபஸரஸைப போல அழகாக விளஙகும அநதப பெண தனககுச சமபநதமே இலலாத ஏதோ ஒரு உலகததிறகுப போய விடடாள என்று தான நினைத் தான தனககும அவளுககும இடையிலிருநத தூரம முனனிலும பல மடஙகு அதிகரிதது விடடதாகத் தோன றிறறு உம...எதறகாகத தான அவளைப பறறிச சிந் திகக வேணடும...? அவளுககும தனககும என்ன சம் பநதம இருககிறது? ரயில சிநேகததைப போல ஏதோ சில நாடகள அவளோடு ஒனறுக வாழ நோநதது. அவ் வளவுதான!

ராஜா கனவில மூழகிவிட்டதைப் பாாத்து மாயா அவன கையைப பிடிதது இழுததாள. ''ஏன ராஜா பேச மாடடேன என்கிறீாகள? என மேல கோபமா ராஜா ..?'' எஙகளைப பறறி ஒனறுமே சொலல மாடடீர் களா?'' நீஙகள என்ன செயகிறீாகள? சொலலுஙகள் ராஜா உஙகள பேசசைக கேடக எனககு எவவளவு ஆவலாக இருககிறது தெரியுமா? பேசுஙகள ராஜா...''

ராஜா, ராஜா, ராஜா என்று அவள தனனைக கொத் தித் தினறு விடுவாள போலிருநதது. ''என்னைப பறறிச சொலவதறகு என்ன இருககிறது மாயா...நான ஒரு தொழிறசாலையில ஏழைத தொழிலாளியாக இருக கிறேன..'' என்று கூறிப பெருமூசசு விடடான ராஜா.

''தொழிறசாலையிலா...? அட கடவுளே...'' மிகவும் கஷடமாக இருககுமே...?''

''ஆமாம...கஷடமாகததான இருக்கிறது. ஆனால் நான் கஷடபபட்டு உழைததுச சாபபிடுகிறேன. அதில்

பெருமையடைகிறேன. இனனொருவருக்குச் சுமையாக இருககாமல பிறததியாா உழைபபைச் சுரண்டிச சாப பிடும புலலுருவியாக இராமல நானே கஷடபபட்டுச சமபாதித்துச சாபபிடுகிறேன. அதில மிக மிகப் பெருமையடைகிறேன'', எனறு வீராவேசததுடன கூறி ஞன ராஜா.

அதுவரை பாாத்திராத எதையோ புதிதாகப பாாபபது போல மாயா ஆசசரியத்துடன அவனைப பாாததாள ''ராஜா உஙகளுடைய வாழககை எனனு வது? உஙகளுடைய தநதை மிகவும கஷடபபடடுக கொணடிருககிருா. அவருககு உதவி செயய வேணடும எனகிறீாகளே? வாழநாள முழுவதும ஏழையாகவே இருநதால நீஙகள எபபடி அவரைச சநதோஷமாக வைததிருப்பீாகள? '' எனறு கேட்டாள.

ராஜாவின உடல பூராவும சூடாகி விட்டது. அவ னுடைய தநதை...! ஆம்! அவனுடைய தநதை...! அவரை எபபடி அவன மறநதான...? எவவளவோ நாட கள ஆகிவிட்டனவே? தனனைப பாாககாமல அவா உயிரு டனதான இருககிருரா எனன? தான பெரியவனுகி நன ருக வாழவதைப பாாகக வேணடும எனபது ஒனறையே வாழவின லடசியமாக வைததுக கொணடிருநத அவரு டைய கதி எனனதான ஆயிறறே? தான நனறியற்ற வன, தான உயிருடன இருபபதைத தெரிவிபபதறகாகக் கூட அவருககு ஒரு கடிதம எழுதாமல இருநது விட் டானே?

சிறிது நேரம் புகைநது கொண்டிருநததன பினனுல் அவனுடைய உளளம திடீரெனறு தணியத தொடஙகி விட்டது நீணட பெருமூச்சு விட்டபடி, ''ஆமாம், அதைப பறறி யோசிக்க வேணடும. அதறகு ஏதாவது வழி கணடு பிடிக்க வேண்டும ஆனுல்...இநதச் சமுதா யததில எனனுல எனன செய்ய முடியுமெனறு தோன்ற விலலை...'' எனருன.

''ராஜா என்னுடன வநது விடுஙகள், ராஜா. சாஸ் திரியிடம் சொலலி உஙகளுககு ஏதாவது வேலை வாங்கித்

தருகிறேன, அவரால் பெரிய உத்தியோகத்தில சேர்தது விடக கூட முடியும...நீஙகள படிததவா...உடல வலி வைத தவிர வேருென்றும இலலாதவரலல...உஙகளு டைய படிபபு, மதிநுடபம முதலியவற்றை உபயோகப படுததககூடிய வேலேதான உஙகளுககு வேணடும. உடமபின சகதியை மடடும உபயோகபபடுததி வாழ வது குதிரைகள, மாடுகள போனற பிரயாணிகளுக்குரி யது இயநதிர வாழககைககு ஒருபடி மேலானது எனறு வேணடுமாளுல கூறலாம அறிவின திறனே உபயோகப படுததுவது தான மனிதனுடைய ஆறறலே வெளிபபடுத் தக கூடியது. மனிதன எவவளவுக கெவவளவு அதிக மான மதிநுடபததையும அபூாவமான கலேத திறனகளே யும வெளியிடுகிருனே அவவளவுக கவவளவு உயாநத வனுகிருன அவவளவுக கவவளவு விரைவில வெறறியை யும செலவததையும அடைநது விடுகிருன. மதி நுட் பததை உபயோகப படுததக கூடிய வாழககைதான உங களுககு வேணடும...எனனேடு வநது விடுஙகள ராஜா. உஙகளுககு அததகைய வாழககையை அமைததுக் கொடுகக எனனுல முடியும......" எனருள மாயா.

மாயா அவவளவு புததிசாலியாக மாறி விடுவாள் எனறு அவன எதிாபாாககவே இலலே. செலவம அவ ளுடைய உடல அழகை ஜவலிககச செயது விட்டதைப போலவே அறிவையும பிரகாசிககச செயது விட்டதா எனன? ஏதாவது புததகததிலிருநது பாடம பணணிக கொணட வாாததைகளேக கூட அவவளவு உணாசசி யோடு திருபபிச சொலவதறகு ஒரு தனி சாமாத்தியம் வேணடும!

மாயாவின அழகையும திறமையையும் வியநது கொணடிருநத அதே சமயம அவளுடைய வாாத தைகள எவவளவு உணமையானவை எனபதையும தான எனன செயய வேணடும, எதறகாக முயறசிகக வேணடும, எபபடி வாழவேணடும எனபவறறைத தெளி வாக எடுததுக காட்டுவது போல இருப்பதையும ராஜா உணாநதான. மாயா உணமையாகத தனககு உதவி செயய முனவநதிருககிருள. அவளுடைய உதவியையு

ஏறறுக கொணடால் எனன எனற சபலம கூட அவன் மனதில தோனறி மறைநதது.

ஆனுல சறறு நேரததுககு முன தநதையைப் பறறி நினைதது உணாசசி வசபபடடு அவனுடைய மனம் பொஙகியபோது தணிய வைததுவிடட அதே எணணம் மீணடும வநது விடடது அவன ஒரு புரடசிக்காரன. வாழவின துனபஙகளைக கணடு அஞசும கோழை அலல. சுகவாழககையின மாயத தோறறதததைக கணடு மயங கிப போககககூடிய சபல புததி படைததவன அலல சமு தாயததை மாறறியமைகக வேணடும எனற உனனத மான லடசியததுககாகத தனனையே அாபபணிததுக் கொணடவன! அவன ஒரு புரடசிககாரன! பகதி, பாசம, செலவம எதுவுமே இனி அவனைத திருப்பிவிட முடியாது தியாகம தனனையே தியாகம செயது கொளவது ஒனறுதான அவனுடைய லடசியம!

அவனுல அவனுடைய தநதையின ஏழமையைத் துடைததுவிட முடியலாம சமுதாயததின ஏழமையைத் துடைதது விட முடியாது அபபடியே தனனுடைய தநதையின அபபோதைய வறுமை நிலையைத துடைதது விடடால கூட அவா அததனை காலமாக வாழநத பரம கேவலமான பிசசைககார வாழககையின கொடுமைககு ஈடுகடடி விட முடியாது...

"எனன யோசிககிறீாகள ராஜா? எனனேடு வந தால எஙகே தஙகுவது எனறு? சாஸதிரியிடம வேலை செயயும ஆணகள வசிபபதறகுத் தனியாக ஒரு கட்டி டம இருககிறது அஙகே நீஙகள தஙகலாம...எலலா ஏறபாடுகளும நான செயது விடுகிறேன. என்ன சொல் கிறீாகள ராஜா..."

ராஜா மெதுவாகத தலையை அசைததான. "இலலை மாயா...எனனுடைய பாதை வேறு...உனனுடைய பாதை வேறு..."

பிரகாசமாக எரிநது கொண்டிருநத விளக்கு பொக் கென்று அணைநது விடட மாதிரி இருநதது. மாயாவின்

முகத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த குதூகலம் திடீ ரென்று மறைந்து விட்டது அவளுடைய உள்ளத்தில பொங்கிக் கொண்டிருந்த ஆனந்த ஊற்று திடீரென்று வற்றி விட்டது அவளுக்கு அழுகையே வந்துவிடும போலிருந்தது "ஏன ராஜா...ஏன ராஜா அப்படிச் சொலகிறீர்கள்...?"

"ஆமாம மாயா உனக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்க வேண்டியிருப்பதற்காக வருந்துகிறேன என்னால உன னோடு வர முடியாது..."—அதைச சொல்லும்போது மாயா தன்னைக் காதலிக்கிறாள குழந்தைத்தனமாகத் தன்மேல உயிரையே வைத்திருக்கிறாள என்ற உணர்ச்சி ராஜாவின மனதில ஆழமாகவே ஏற்பட்டிருந்தது. சுசீலா தனக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பாள. அவளைத் தவிர வேறு யாரையும தான மனதாலும கூட நினைப்ப தில்லை என்று சத்தியம செய்து கொடுத்து விட்டு— வேறொரு பெண்ணை நினைப்பது கூடத் தவறு

உம்ம... சுசீலா எங்கே? மாயா எங்கே? உடம்பின சக்தியை மட்டும உபயோகப்படுத்திப் பிழைப்பது விலங்குத் தன்மை என்று கூறினாளே...? கண்காட்சிக் காகக் கொழுக்க வைக்கப்பட்ட பன்றியைப் போல உடல கவர்ச்சி தெரியும்படியாக ஆடிப் பிழைப்பது மட்டும என்னவாம? ரசிகர்கள ஆடும அழகின கலைத் திறனையா ரசிக்கிறார்கள? கட்டழகைத்தான ரசிக்கிறார்கள! இடுப பின அசைவையும உடலின நெளிவையும ரசிக்கும கூட் டம தானே அதிகம?

எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்தாலும ஊரெல்லாம் பார்க்கும்படியாக உடலைக் குலுக்கிக் காசு சம்பாதித்துப் பிழைப்பதற்குச சுசீலா துணியவே மாட்டாள...

ராஜாவின மனதில ஓடிக்கொண்டிருந்த எண்ணங் களை மாயா ஓரளவு புரிந்துகொண்டாள சுசீலா என்ற வேறொரு பெண அவனுடைய இருதயத்தில உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறாள என்பது தெரியாவிட்டாலும கூடத்

தன்னைக் கேவலமானவளாக நினைக்கிருன் என்பது அவளுக்குப் புரிந்தது.

உள்ளத்தில் குமுறிக் கொண்டு வந்த அழுகையை அடக்கிக் கொண்டு, "எனக்காகச் சொல்லவில்லை ராஜா உங்களுடைய கஷ்டம் குறையுமே என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள் நீங்களும் சுகமாக நன்ருக வாழவேண்டாமா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்"

"இல்லை மாயா நான் என்னைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே போவதில்லை எனக்கு வேருரு லட்சியம் இருக்கிறது மாயா அதைச் சொன்னலும் உனக்குப் புரியாது எழுந்திரு... நான் உன்னைக் கொண்டு போய் உன் இருப்பிடத்தில் விட்டுவிட்டுப் போகிறேன் "

மாயா கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு எழுந்தாள் பவ்யமாள் கொண்டுவந்து வைத்த பில்லுக்குத் தன் கைப்பையிலிருந்து ஒரு நோட்டை எடுத்து வைத்து விட்டு பாக்கிச் சில்லறை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நினைவு கூட இல்லாமல் புறப்பட்டு விட்டாள்

இரண்டு பேரும் மௌனமாகவே நடந்தனர் ஒரு வரை யொருவர் தொடக்கூட இல்லை மாயா தான் தங்கியிருக்கும் மாளிகையின் அருகில் வந்ததும் ராஜாவின் கையைப் பிடித்து இழுத்தவளாக, "இதுதான் உங்கள் முடிவா...? நீங்கள் என்னோடு வரப்போவதில்லையா?" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டாள்

"ஆமாம் மாயா என்னுடைய முடிவை மாற்றிக் கொள்வதற்கில்லை..." என்றுன் ராஜா.

உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு மாயா ... டாள் ராஜாவின் பார்வையிலிருந்து மறைந்ததும் அழுகை பொத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அன்றிரவு பூராவும் அவள் ஆருத துயரத்தோடு அழுதுகொண்டே இருந்தாள்.

* * *

அத்தியாயம் 8

இந்திய சரித்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமான சரித்திர மாறுதல்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிந்தபின் சுதந்திரமா அல்லது சாவா என்பதைத் தீர்மானித்து விடவேண்டும் என்று இந்திய மக்கள் அனைவரும் துடித்து நின்ற காலம்.

1942ல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபை 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபின், தேசம் முழுவதும் கொதித்தெழுந்த புரட்சி இயக்கத்தை நசுக்குவதில் வெற்றிபெற்று விட்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம்—இனி ஒருக்காலும் இந்திய மக்களின் சுதந்திர எழுச்சியை அடக்கி வைக்க முடியாது என்பதை உள்ளூர உணர்ந்து கொண்டிருந்தது.

தேசம் முழுவதிலும் இருந்த கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் 42 ஆகஸ்டில் தாங்கள் தொட்ட குறை விட்டகுறையை நிறைவேற்றி விட வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டிருந்தனர் தேச பக்தி ஆவேசம், ராணுவம், விமானம், கப்பல் ஆகிய முப்படை வீரர்களிடையிலும் மூண்டு கனன்று கொண்டிருந்தது எண்ணிறந்த வீர இளைஞர்கள், மாணவர்கள், பெண்கள் கூடத் தேச விடுதலைக்காகத் தங்கள் உயிர்களைத் தத்தம் செய்துவிடச் சித்தமாக இருந்தனர்.

"ஆம்! யுத்த காலத்தில் அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பொறுப்பற்ற ஆட்சியிலே கங்கை நதி பாயும் வங்க நாட்டில் பத்து லட்சம் மக்கள் பட்டினி கிடந்து செத்ததை அதற்குள் தேசம் மறந்து விடவில்லை. இமயம் முதல் முதல் குமரி வரை வாழ்ந்த ஒவ்வொரு இந்தியனுடைய இருதயத்தையும் இரணமாக்கிச் செங்குருதி வடிந்து புண்ணாக்கி விட்டிருந்தது எழில் மிகுந்த மகாராஷ்டிரத்தில் கிராமம் கிராமமாக அடியோடு பிச்சைக்காரர்களாக மாறித் திரிந்த கோலத்தையும் அவர்களால் மறக்க விடியவில்லை,

நாடு பூராவும் பஞ்சம், பட்டினி, கடின உழைபபு—ஆடுமாடுகளைப போல பிணஞகளுககும பருததிக கொட்டையும கூடத தினறு பசியை ஆறறிக கொளள வேண்டிய நிலைமை மனித இனம அபபடிபபடட கொடுமைகளை மறநது விடுவதே இலலை மறநது விடவும முடியாது,

யுததம முடிநதவுடன் தொழில முககியததுவம வாயநத நகரஙகளில எலலாம திடீா திடீரெனறு பிரமாணடமான வேலை நிறுததஙகள ஆரமபமாயின ஒரு லடசம, இரணடு லடசம தொழிலாளாகள கலநது கொணட அவவளவு பெரிய வேலை நிறுததஙகளை சரிததிரததிலேயே காண முடியாது எனலாம பொருளாதார வாழககை வசதிக கோரிககைகளை அடிபபடையாககக கொணடு தான இநத வேலை நிறுததஙகள ஆரமபிககபபடடபோதிலும அவறறிறகு அரசியல நோககம இருநதது எனபதும உணமை.

தஙகளுடைய உழைபபைத தவிர வேறு சொதது எதுவும இலலாத உழைபபாளி வாககம, மாதா மாதம சமபளம வாஙகுமபோதே தேநீரக கடைகளிலும, அரிசிக் கடை, விறகுக கடை, சலவைக கடை எனறு கடை கடையாகக கடன வைததுககொணடு அலலாடிக கொணடிருககும தொழிலாளி வாககம—வேலை நிறுத்தததால மேலும அதிகமான துனபததிறகாளாகியது

பமபாய மிலகளில அடிபபடைச சமபள உயாவு கோறி ஆரமபமான வேலை நிறுததம வாரககணககாக நீடிததுககொணடிருநதது. தொழிலாளா வடடாரஙகளில தாணடவமாடிய அகோர பசி, வெறியாக மாறிக் கொணடிருநதது. சில இடஙகளிலும கொளளைகளும பலாதகாரச செயல்களும நடைபெறதத தொடஙகி விட்டன.

இநதச சமயத்தைத்தான பகத சிங தனனுடைய அராஜக அழிவுச செயலகளை ஆரமபிககத தோநதெடுததான. நொணடிககையன சமபுதான அவனுடைய பிரதான தளபதி.

அன்று பூராவும் நொண்டிக் கையன் சம்பு தன்னுடைய ஒற்றைக் கையை வீசி வீசி வேகம வேகமாக நடநது கொணடிருநதான மனித குலத்தின் விடுதலை எனற புனித லட்சியததிறகாகத தஙகள உயிர்களைப் பலி கொடுககத தயாா எனறு இரததப் பிரதிக்ஞை செயது கொணடு தகுநத தருணததை எதிாபார்த்துக் கொணடு காததுக கொணடிருநத புரட்சிககாரத் தோழாகளை இரகசிய இடததில சநதிககுமபடி ஏறபாடு செயவதறகாகததான அவன நடநது கொணடிருநதான.

புரட்சிககாராகள எல்லோரும் மத்தியானம் இரணடு மணிககு வநது கூடிவிடடனர். வழக்கமாகக் காணபபடுவதை விட அதிகமான சிவபபாகவும அதிகமான பரபரபபோடும காணப்படடான பகதசிங. தான புகைததுக கொணடிருநத பீடியில கடைசி தம இழுத்து விடடு பீடியைப பாயமேல வைதது நசுககினன ஒரு முறை 'லொக' எனறு இறுமிவிடடு பகத சிங பேசத தொடஙகினன.

"தோழாகளே..."

நாம நீணட காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருநத சநதாபபம் வநதுவிட்டது வேலை நிறுததத்தால் படடினி கிடககும தொழிலாளி வாககம் முதலாளிகளின் இரதததததைக் குடித்துத தஙகள் பசியை ஆறறிக் கொளளத தயாராக இருககினறனா. அவர்களுடைய ஆததிரமும வெறியும உசசகட்டத்தை அடைநது விடடன புகைநது கொண்டிருக்கும எரிமலையைப் போல இருககிறாாகள அவாகள .

"இதுதான அராஜகவாதி இயங்க வேண்டிய தருணம தொழிலாளி வாக்கத்தின எதிரிகளை நாம் அழிதது விடுவோம ..தானாக விடுதலை பிறநது விடும். அரசாஙகம் எனற கோட்டையைத தகர்க்கும வேலையில் முதல முயறசியை நாம எடுததுக கொளவோம. பிறகு எலலாம தானுக நடககத் தொடங்கி விடும.

"இன்றிரவு முதலாளிகள் இஸ்பேட் ராணி நைட் கிளபபில கூடுகின்றனா பட்டினி கிடக்கும தொழிலாளி வர்ககததை எபபடிப பணிய வைபபது எனபது பறறிச சதியாலோசனை செயவதறகாக" செததுக் கொண டிருக்கும மனித வாககததைப பறறி அவாகளுக்கு அககரையிலலை தஙகள லாபம குறையக கூடாது எனபதிலதான அககரை...! இபபடிபபட்ட அரக்காகள சமுதாயததில வாழலாமா ? சொலலுஙகள "

"கூடாது, கூடாது " எனறு கூட்டத்திலிருநத தோழாகள ஒரே குரலில ஆரவாரம செயதனா

"முதலாளிகளின கூட்டம முடிவதறகு இரவு ஒரு மணி ஆகலாம இரணடு மணியும ஆகலாம அதறகு மேலும ஆகலாம ஏனெனறால கோடீஸவராகளைக குதூகலப படுததுவதறகாக இஸபேட ராணி கிளபபில இனறிரவு விசேஷமான நடனஙகள, களியாட்டஙகள, கோலாகலஙகள எலலாம ஏறபாடு செயயபபட்டிருக

"ஒரே வெடிகுணடு...முதலாளி வாககம கூணடோடு கைலாசம போயவிடும இநதப பணியில ஈடுபட நீஙகள தயாராதானா...?

"தயார், தயாா..." புரட்சிககாராகள ஒரே குரலில ஆரவாரம செயதனா அவாகளில யாருககாவது சிறிதளவாவது சநதேகம இருநததா? சஞசலம இருநததா? கலககம, திகைபபு, பயஙகரம ஏதாவது? அவாகள போட்ட கூசசலில எதுவும தெரியவிலலை.

"இநத முயறசி எவவளவு அபாயகரமானது எனபதை முனகூட்டியே சொலலிவிட விருமபுகிறேன. இனறிரவு வெளியே புறபபடும தோழாகள உயிரோடு திருமபி வருவாாகள எனபது நிசசயமலல. குணடு வெடிககும போது மறறவாகளோடு அவாகளும மடிய நேரலாம. அலலது தபபி வருமபோது போலீஸகாராா களிடம அகபபட்டுக கொளளுமபடி நேரலாம.

"போலீஸ்காரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டால் எத்தகைய சித்ரவதைகளை அனுபவிக்க நேரிடும் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள் நகக்கண்களிலே ஊசி களைக் குத்தினாலும், குதிக்கால்களின் மேல் பிரம்பால் நூற்றுக்கணக்காக அடித்தாலும், விரல்களிலே பெட் ரோலில் நனைத்த துணிகளைச் சுற்றித் தீயை வைத்துப் பொசுக்கிய போதிலும்... நம்முடைய இரகசிய இயக் கத்தில் கலந்து கொண்டுள்ள தோழர்களின் பெயர் களையோ, சங்கம் கூடும் இடங்களையோ காட்டிக் கொடுப்பதில்லை என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் சபதம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்...

"நடவடிக்கையில் கலந்து கொள்ளப் போகும் வீரர்கள் தங்கள் மனதில் துளியளவுகூட ஆசைக்கோ பாசத்துக்கோ இடம் கொடுக்கக் கூடாது. தங்கள் இருதயத்திலே மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள், துளியள வாவது ஆசாபாசம் உடையவர்கள் இந்த வேலையில் இறங்கக் கூடாது என்று எச்சரிக்கிறேன் வெடிகுண்டு வீசப்போகும் இடத்தில் தங்கள் உற்றார் உறவினர் களையோ, பெண்டு பிள்ளைகளையோ, பெற்ற தாய் தந்தைமாரையோ பார்த்தால்கூடக் கலங்காமல் காரி யத்தை முடிப்பேன் என்ற துணிவுள்ளவர்களே இந்தக் காரியத்தில் இறங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். இதற்கு நீங்கள் தயார் தானா ?

"தயார் தயார்..."—தோழர்கள் ஆவேசத்தோடு கூச்சல் போட்டனர்.

"சரி இன்றிரவு நடவடிக்கைக்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் தயாராக இருக்கின்றன இஸ்பெட ராணி கிளப்பின் நிலஅமைப்பும் சுற்றிலும் உள்ள தெருக்களும் தெளிவாக படம் வரைந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெடிகுண்டு வீசப் போகிறவர்கள் எப்படி உள்ளே நுழைய வேண்டும், எப்படி மறைந்து கொள்ள வேண்டும், எந்த இடத்திலிருந்து எப்படி வெடிகுண்டை

வீசவேண்டும் என்பவை பற்றியெல்லாம் சரியான திட்டங்கள வகுககப்பட்டுளளன

"இரணடே போதான இநத நடவடிக்கையில் கலநது கொளள முடியும் ஒருவன உளளே போய வெடிகுணடை வீசுவான இனனொருவன கதவருகில துபபாககியுடன தயாராகத காததுக கொணடிருநது குணடு வீசிவிட்டுத தபபி வருமபோது எவவித இடை யூறும நேராமல பாாததுக கொளவான இவாகள போககுவரததுககாக ஒரு ஜீப் தயாராக இருககிறது ஜீபபை நகரததிறகு வெளியே கொணடு போய எஙகாவது தளளிவிட்டுப் பிறகு இவாகள சாதாரண யாத்திரிகாகளைப போல ரயில மாாககமாகப பமபாயககு திருமபி வரவேணடும நடவடிககைகளின நுடபஙகள யாவும அதில கலநது கொளபவாகளுககு மட்டும கூறப் படும இனறிரவு முதல பலியாகப புறபபடத தயாராக இருபபவாகள கைககளை உயாததலாம..."

நொணடிககையன சமபு ஒருவனதான ஒரு கையைத தூககினான மறறவாகள எலலோரும இரணடு கைககளையும தூககிக கொணடிருநதனா

பகதசிங தலையை ஆட்டினான "இலலை...எலலோரும ஒரே அடியாகக கலநது கொளள முடியாது நமமுடைய வழககபபடிச் சீட்டுக குலுககிப போட்டுப பாாபபோம்," எனறான

உண்மையாக அபபொழுது தனனுடைய பெயர் விழவேணடும எனறு ராஜா துடிததுக கொணடிருந தான மறறவர்கள எனன நினைததுக கொணடிருந தாாகள எனபது அவனுககுத தெரியாது. புரட்சிக காராகள எலலோாகளுடைய பெயாகளும துணடுக் காகிதஙகளில எழுதிச சுருட்டிப போட்டபபட்டன. அவறறிலிருநது இரண்டு சீட்டுககள எடுககபபட்டன.

முதல சீட்டில் இருநத பெயர் ராஜா...!

இரணடாவது சீட்டில் வெங்கையா எனபவன் பெயா காணப்பட்டது. எனவே ராஜா வெடிகுண்டு

வீசுவதற்கும் வெங்கையா வாசலில் காத்துக் கொண் டிருப்பதறகும தோநதெடுக்கபபட்டனர்.

உலகயுததம நடைபெறற காலததிலும் கூடப் பமபாய் நகரம அதே பரபரபபுடன தான காணப பட்டது உழைபபதறாக ஓடுபவாகள, பணம சமபாதிப் பதறகாக ஓடுபவாகள, உலலாசமான வாழககை இனபஙகளைத தேடி ஓடுபவாகள—ஏதாவது ஒனறிறகாக மனிதாகள ஓடிககொணடே இருநதனா.

மனிதனுக்கு எதறகுமே அவகாசம கிடையாது. குழநதையைக கொஞசுவதும அநத அவசரததிலே தான! மனைவியை முததமிடுவதும அநத அவசரத் திலேயேதான...! அபபபபா .எனன ஓட்டம! எனன அவசரம. .!

இரவு பனிரெண்டு மணிக்குச சரியாக ராஜாவும் வெஙகையாவும ஜீபபில புறபபட்டனா பயஙகர இயக்கததைச சோநதவாகள எலலோருககும் இநத மாதிரிப பயிறசிகள அளிககபபட்டிருநதன காா ஓட்டுவது, துபபாககியால சுடுவது வெடிகுணடு வீசுவது—கிட்டததட்ட ராணுவததில ஒரு சிபபாயககு எனன பயிறசி அளிககப படுகிறதோ அததகைய பயிறசி பகதசிஙகின பலாதகார வாதிகளுககும அளிககப பட்டிருநதது

ஆனால், சிபபாய்களைவிட இவர்கள மனோவேகம் படைததவாகள! உயிரைப் பலிகொடுப்பதறகாகவே உறசாகததுடன துணிநது போகிறவாகள!

ஜீப்பில போய்க கொண்டிருநத பொழுது ராஜாவும வெஙகையாவும மிகுநத உற்சாகத்துடன இருநதாாகள. உற்சாகமான ஒரு புதிய விளையாட்டில ஈடுபட்டிருக்கும குழநதைகளின குதூகலம அவர் களிடம் காணப்பட்டது. இரண்டு பேரும கலலூரியில படிததுககொணடிருக்கும் பெரிய கோடீஸவரன வீட்டுப் பிளளைகளைப போல உடையணிநதிருநதாாகள பளப பளபபான கோட்டு, சூட்டு, பூட்ஸுகள்—ராஜாவின்

மூக்கின்மேல் தங்க பிரேம் போட்ட மூக்குக் கண்ணுடி கூட நீட்டிக கொண்டிருநதது. அவாகளைப பாாத் தால உலலாசமாக வாழககையை அனுபவிககப் போகிற வாகள மாதிரி இருநததே தவிர உயிரைப பலி கொடுக கப போகிறவாகள மாதிரி இருககவிலலை

கிளப்பிலிருநது சுமாா நூறு கஜ தூரத்திறகபபா லேயே ஜீபபை நிறுத்திவிட்டுப பலாதகார வாதிகள இரணடு பேருமா இறஙகி நடநதனா.

ராஜாவும வெஙகையாவும நுழைநத சமயம சுறறிலும இருநத பூஙகாவில கபபல படையைச சோநதவாகளதான அதிகமாகக காணபபடடனா. உளளே நடனம நடநது கொணடிருநதது

வெஙகையா ஒருமுறை சுறறிபபாாதது விட்டு வாசல் அருகில தயாராக நினறு கொணடான ராஜா உளளே நுழைநதான

சுறறிலும இருநத காலரியில அஙகும இஙகுமாகச சிலா அமாநதனா. நடுவில போடபபடடிருநத சோபாவில அவனுடைய மிலமுதலாளி காணபபடடாா. அவருககுப பககததில இருநதவாகளும மறற மிலகளின முதலாளிகளாகததான இருகக வேணடும நடுவில ஒருததி ஆடிககொணடிருநதாள

மாயா !

ராஜாவின கைகள நடுஙகத தொடஙகி விட்டன. உடல் பூராவும வியாததுப போயவிட்டது. நிறக முடியாதபடி அவனுடைய காலகள ஆடடம போடடன...

மாயா...!

அவளதான எவவளவு அழகாக ஆடினுள? மனதை மயககுவது போனற ஷெனுய வாததியததின மகுடி இசைககேறப அவள சுழனறு சுழனருடியது எவவளவு அறபுதமாக இருநதது? பாமபைப போல வளைநத

அவளுடைய உடலின வனப்பிலே தேவர்களும் சொக்கி நினறு விடுவாாசள

கடவுளே, கடலில விழுநது விட்டவன்போல் தததளிததுக கொணடிருநத அவன கரையேறி ஒரு இடததில நிறக உதவியவள அவள' முதலாளிசாரின் குமபலோடு அவளும ஒழிநதுவிட வேணடியவள தானு'

"வெடிகுணடு வீசபபோகும இடததில தங்கள் உற்ருா உறவினாகளேயோ, பெணடு பிளளேகளேயோ, பெறற தாய தநதைமாரையோ பாாததால்கூடக் கலஙகாமல காரியததை முடிபபேன என்ற துணிவுளள வாகளே இநதக காரியததில இறஙக வேணடும"— பகதசிஙகின வாாததைகள ராஜாவின நினேவில் ஒலிததன.

ராஜா தன மனததைத திடபபடுத்திக கொளள முயனருன ஆனுல அவனுடைய தைரியம எலலாம் எஙகோ பறநது போயவிடடது இருதயம இருநத இடம காலியாகப போய விடடமாதிரி இருநதது. பலாதகார இயககததிலேயே அவனுககு நமபிககை இலலாமல போகத தொடஙகி விடடது இனனும ஒரு நிமிஷநேரம தாமதிததால தான என்ன செயவாஞே எனபது அவனுககே சநதேகமாகததான இருநதது.

ராஜா தன மனததைத திடபபடுத்திக கொணடான். அதேசமயம அவனுககு உதவி செய்வதைப போல் விளக்குகள யாவும பொககெனறு அணேநது விடடன,

கீழே விழுநததைப போல டுமீல் என்ற ஒரு சப்தம் கேடடது ராஜா தலேதெறிககஓடிக கொணடிருநதான். வெஙகையாவும அவனேடு சோநது கொணடான். இரணடுபேரும ஜீபபில குதிதது ஏறிக கொணடனா. அடுத்தகணம ஜீப பறநதது.

வெஙகையாதான ஜீப்பை ஓட்டிக் கொண்டிருந தான. ராஜாவுககு சுயநினேவே இருககவிலலே. புலனகள

எல்லாம் மரத்துப்போய் ஏதோ ஒரு விசித்திரமான நிலையில அவன இருநதான

அத்தியாயம் : 9

சதிவேலைகளுககுத் திடடமிடுவதிலே பகத்சிங் கைதோநத நிபுணன எனறு கூறவேணடும. முதலாளிகள மேல வெடிகுணடு வீசுவதறகுள தகுநத இடததையும காலததையும தோநதெடுததிருநததைப போலவே அதன பிறகு அவாகள எபபடி நடநது கொளள வேணடும எனபதறகும தெளிவான வழிகள சொலலிக கொடுததிருநதான

அசுர வேகததில ஜீபபை ஓட்டிக கொணடு போய் நகர எலலையைக கடநததும அஙகே யாரும சீககிரத்தில் கணடுபிடிகக முடியாத ஒரு பளளததுககுள ஜீபபைத தளளிவிடடு பலாதகாரவாதிகள இரணடு பேரும் நடககத தொடஙகினா சிறிது தூரததிறகபபால ஏறகெனவே குறிபபிடப்படடிருநத ஒரு இடததில தஙகளுடைய உடைகளை மாறறிக கொணடு சாதாரண தொழிலாளிகளைப போல மினசார ரயிலில ஏறிப புறப படடனா.

இரணடு ஸடேஷனகளுககபபால ரயிலிலிருநது இறஙகி டவுன பஸ மூலமாக வேறொரு இடததைச சென்று அடைநதனா அஙகே அவாகள தஙகுவதறகு வேணடிய ஏறபாடுகள செய்யப்படடிருநதன ராஜாவும வெஙகையாவும எநதவிதமான அபாயமும இலலாமல தாஙகள சேரவேணடிய இடததுககு வநது சோநது விட டனர். ஆனால வழியில எஙகே பாாததாலும அதே பேச சாகத்தான இருநதது. ரயிலிலும பஸஸிலும இனனும ஜனஙகள கூடிநிறகும எலலா இடஙகளிலும அதைப பறறியே பேசசாக இருநதது நைட கிளபபுககுள யாரோ இரணடு போ புகுநது வெடிகுணடு வீசிவிடடுத

தப்பி ஓடிப் போய் விட்டார்கள என்பது மாத்திரம் ஊரில அடிபடட வதநதியிலிருநது தெரிநது கொளள முடிநதது. பொதுவாக ராஜா உணாசசியறறவனுக, எதையும கவனிகக முடியாத நிலேயில இருநதான எபபோதாவது அவன காதை நீட்டிக கொண்டு கவனிதத வேலேகளில குணடுவீசசால கொலலப் படடவாகளேப பறறி ஏதாவது பேசசு அடிபடுகிறதா? மாயாவைப பறறி யாராவது பேசுகிருாகளா எனபதைத் தான கவனிததான

அவாகள மறைநது கொளள வேணடிய இடத்திறகு வநது சோநத பிறகுதான ராஜாவாலும வெஙகையா வாலும நிமமதியாக மூசசுவிட முடிநதது அதுவரை அவாகள இரணடு பேரும படாதபாடு படடுககொண டிருநதனா. எநத நேரமும யாரோ தஙகளேத துரத்திக் கொணடு வருவதைப போனற பீதி யாராவது துபபினுல பயம, இருமினுல பயம, உரககப பேசினுல பயம...யாராவது அவாகளேக கூாநது கவனிததிருநதால அவாகளதான வெடிகுணடு வீசியவாகள எனபதைக கணடுபிடிததிருகக முடியும

ஒருநாள பூராவும மறைவிடததில பதுஙகிக கொணடிருநதபின ராஜாவும வெஙகையாவும தாஙகள வசிதத இடததை நோககிப புறபபடடாாகள ஏறக குறைய அவாகளேப பிடிததுக கொணடிருந்த பீதி மறைநது போயவிடடது பீதியும திகிலும இலலாமல் சாதாரண மனிதாகளேப போல நடநது கொளள முடிநதது இபபொழுது நைடகிளபபில வெடிகுணடு வீசியவாகள யாரோ கொளளேககாராகளாக இருக்க லாம எனறு பததிரிகைகள வெளியிடடிருநத அபிப பிராயததைப பறறியே எலலோரும பேசிக கொணடிருந தனா.

முதலில போலீஸ அதிகாரிகளும அபபடிததான் நினேததனா. ஆனுல பினனா வெடிகுணடு வீசப்பட்ட இடததில மில முதலாளிகள கூட்டம நடைபெற்றது எனபது தெரிநததும வேலே நிறுத்தம செய்யும

தொழிலாளர்களின் வேலையாக இருக்கும் என்ற சந்தேகம வநது விடடது, உடனே போலீஸார எதிர நடவடிக்கைகள எடுததுக கொளளத தொடஙகினா

வேலை நிறுததம செயயும தொழிலாளா பகுதிகளில புகுநது முககியமான தலைவாகள, தீவிரமான தொழிற சஙக வாதிகளைக கைது செயயத தொடஙகினா இது தொழிலாளாகளிடையே காடடுத தீபபறறி கொணடது போனற பரபரபபை உணடாககி விடடது தலைவா களைக கைது செயய விடமாடடோம எதிாததுப போராடுவோம எனறு சீறினா.

ஆததிரம கொணட தொழிலாளா கூடடம போலீஸ வணடிகள மீது கறகளை வீசிறறு புதிய போலீஸ படைகள வரவழைககப படடன 144 சடடம போடடபபடடது அதை மீறிக கூடடம கூடடமாக நினற தொழிலாளாகள அடிதது விரடடபபடடனா.

ராஜா வசிதத கடடிடததின அருகில வநது சோநத போது ராஜாவின கணணில படட முதல காடசி

தொழிலாளாகள பலவாறு கூசசல போடடுக கொணடு தாறுமாறுக ஓடிககொணடிருநதனா. போலீ ஸாா தடிகளைச சுழறறியபடி அவாகளை அடிததுத துரததிக கொணடிருநதனா ஏறகெனவே அடிபடட சிலா ஓலமிடடபடி விழுநது கிடநதனா இரணடு போலீஸாா நொணடிக்கையன சமபுவைக கைது செயது போலீஸ வணடியை நோககி இழுததுக கொணடு போயக கொணடிருநதனா.

ஆததிரததுடன வாயககு வநதபடி பேசிக கொண டிருநத தொழிலாளாகளுககுப பினனுல மறைந்து நினறு கொணடு ராஜாவும வெஙகையாவும அதைப பாாததுக கொணடிருநதாாகள. இரணடுபோ உளளத திலும உடனே ஒரேமாதிரியான மரண பீதி உணடாகி விடடது—பயஙகர இயககததைச சோநதவனுன சமபு கைது செயயபபடடு விட்டான. ஏறகெனவே ஒறறைக்

கையை இழநதுவிட்ட அவன போலீஸ சிதரவதைகளைத் தாஙக மாட்டாமல உணமையைச சொலலி விட்டால. ?

"தலைவாகளை விடுதலை செய "

"கைது செயயபபட்ட தொழிலாளாகளை விடுதலை செய "

போலீஸகாராகள பினவாஙகத தொடஙகியவுடன சிதறி ஓடின தொழிலாளாகள மறுபடியும ஒனறு திரணடு வீரமுழககம செயதபடி போலீஸ வணடியை நோககி முனனேறினாகள

"கலைநது போஙகள...போய விடுஙகள " எனறு கததினா போலீஸ அதிகாரி

"கைது செயயபபட்ட தொழிலாளாகளை விடுதலை செயயுஙகள இலலாவிட்டால லாரியை போகவிட மாட்டோம " எனறு கததிக கொணடு தொழிலாளாகள போலீஸ லாரியை நோககிக குமபலாகத திரணடு சென்றாகள

போலீஸ அதிகாரி மறுபடியும தடியடிப் பிரயோகம் செயது கூட்டததைக கலைககுமபடி உததரவிட்டார். போலீஸாா லததிகளைச சுழறறிக கொணடு பாயநது முனனேறினாகள.

தொழிலாளா கூட்டம பினவாஙகியது. முனனால் நினற சிலபோா மேல அடிவிழுநதவுடன கூட்டம சிதறி ஓடத தொடஙகிறறு ஓடமுடியாமல அகபபட்டுக கொணடவாகளைப போலீஸாா மூாககததனமாக அடிததுக கொணடிருநதாாகள

"நாராயணா

கூட்டததோடு ஓடிககொணடிருநத ராஜா திடுக் கிட்டுப போயத திருமபிப பாாததான. அவனுடைய தநதை அடிபட்டுக கீழே விழுநது துடித்துக கொணடு கிடநதாா. அவருடைய மணடை பிளநது போயிருந்தது.

"அப்பா...

அலறியபடி ராஜா தன தநதையை நோககிப் பாய்நதான திடீரென்று ஒரு முரட்டுககரம அவனைப் பிடிததுக கொணடது "ஐயோ விடுஙகள என்னை... அஙகே என தநதை அடிபட்டுக கிடககிறார்", என்று அலறினான ராஜா ஆனால வெஙகையா அவனை விடவிலலை அவனோடு இனனும இரணடுபோ சோநது கொணடனர்

ராஜா மூாககாவேசததோடு குதிததான அலறினான அவாகளிடமிருநது விடுபடடுத தன. தநதையை நோககி ஓடுவதறகாகத திமிறினான. வெஙகையா ஒரு கையால அவன வாயைப பொததிக கொணடான இரணடுபோ அவனை அலககாகத தூககிக கொண்டனா

ராஜா கைகளையும காலகளையும உதைததுப போராடினான ஆனால அவாகள அவனை விடவே இலலை. அபபடியே தூககிக கொணடு ஓடினாகள பயநது ஓடும மான கூட்டமபோல போலீஸ தடியடிப பிரயோ கததுககுப் பயநது ஓடிய கூட்டம அவாகளைத தளளிக் கொணடு சென்றது

தொழிலாளாகளின ஆவேசம அததுடன அடஙகி விடவிலலை மூலைக்குமூலை பயஙகரமான கலகஙகள நடை பெற்றன ஏறககுறைய அதே சமயததில கபபறபடை வீராகள வெளளை அதிகாரிகளை எதிர்த்துக கலகம் செயயத தொடஙகியிருநதனா

பிரிட்டிஷ் சாமராஜயததின அநதிம காலம் அது ஒரு நூற்றைமபது வருஷ காலமாக அனனிய ஆதிக கததின கொடுமைகளை அனுபவிததுக கொணடு வறுமை யிலும தாஙக முடியாத இனனலகளிலும தவிததுக கொணடிருநத ஜனவெளளத்தில கடைசிப போராட்டம அது. உணமையில வாழவா, மரணமா என்று தீாமானிப பதறகாக உணடான போராட்டம தான் அது.

அப்பொழுது மட்டும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் புத்திசாலித்தனமாக 1942ல கைது செயது சிறைகளில் அடைததிருநத தேசத் தலைவாகளை விடுதலை செய்து சமரசப பேசசு வாாததைகளில ாடுபடாமல் இருந தால...?

முதலாவது உலகபபோாக காலததின இறுதியில் ரஷயாவில நடைபெறறதைப போனற ஒரு பெரிய புரடசியே உணடாகியிருககும 1942ல முபபடைகளும பலஹீனமானவையாகவும வெவவேறு போா முனைகளில ஈடுபடுததபபடடும இருநததால படைவீராகள சுதந திரப போராடடததில கலநது கொளள முடியாமல் போயிறறு அநதப பழியை இபபொழுது அவாகளும தீாத்துக கொணடிருபபாாகள

அனறு பமபாய நகரததின வெவவேறு பாகஙகளில நடைபெறற கலகஙகளில எததனையோ பஸகளும் டிராமகளும தீககிரையாககபபடடன சாககாா காரி யாலயஙகள தாககபபடடன புரடசி செயத கபபல படை வீராகளின, பீரஙகியின முழககம இடை இடையே கேடடுக கொணடே இருநதது.

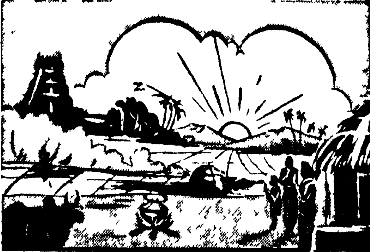
நிலைமை முறறிப போகாமல் தடுப்பதறகாக அரசாஙகம ராணுவச் சட்டததைப பிரகடனம் செயதது. தேசததலைவா மகாதமாஜி, நேருஜி, பட்டேல போனறவாகள உடனடியாகப போராட்டத்தை நிறுத்துமபடி அறிககைககள விடுததனர்

ஒருநாள பூராவும பயங்கரமான போராட்டததுககு பினனுல தொழிலாளாகள வாழநத பிரதேசஙகளில பயஙகரமான அமைதி நிலவியது. துப்பாககி ஏநதிய இருமபுத தொபபிப போலீஸகாராகள பத்து கஜதூரத் திறகொருவராகத தயாராக நினறு கொணடிருநதனா. தவிர போலீஸ ஜீபபுகளும லாரிகளும இடைவிடாமல ரோநது சுறறிக கொணடிருநதன.

குமபல கும்பலாகத் தொழிலாளர்கள கைது செய்து கொணடு போகப்பட்டது போக எஞ்சியிருந

எங்கோ கண்காணாத தூரம் போவதற்கு...

'நாராயணா' என்று அலறியபடி தன்னுடைய தந்தை துடித்துக் கொண்டு விழுந்த காட்சி ராஜாவின் மனதில் தோன்றித் தோன்றி அவனைச் சித்ரவதை செய்து கொண்டே இருந்தது. இந்த உலகத்திலிருந்தே போய்விட்டால் பரவாயில்லையே என்று அவனுடைய உள்ளம் ஏங்கி அழுது கொண்டிருந்தது.

இரண்டாம் பாகம்

அத்தியாயம் : 10

உலகத்தில் சாஸ்திரியைப் போன்ற மனிதர்களை மிகவும அபூாவமாகவே பார்க்க முடியும. அவருடைய உடலில எததனை கோணஙகளோ அவவளவு கோணல் கள உளளததிலும் இருநதன.

தொபபையும் தொநதியுமாகக் காணப்படும் இந்த சாஸதிரியை முதன் முதலாகப பாாககிறவாகள யாரோ மிட்டாய்க கடைககாரன் என்றுதான் நினைப்பாாகள். மொட்டைத் தலையில தேங்காயக் குடுமியும், காயம் பட்டதால ஏறபட்ட வடுவால சிறிதாகக் காணப்படும் ஒரு கண்ணும முனனால நீட்டிக் கொணடு காணப்படும் இரண்டு பறகளுமாக விகாரமாகக் காட்சியளித்த இநத மனிதன் லட்சககணக்கான ரூபாய்களில் புழஙகினுன் என்று சொனனல் நமபவே முடியாது.

அவருடைய வியாபாரம் பெண்கள! எத்தனையோ பெணகள அவரால நடசததிரமாகியிருககிருர்கள். அதனல சினிமா உலகத்தில் எஙகே போனலும அவருக்கு வரவேறபுத்தான்.

சாஸதிரி இப்பொழுது மிகுநத குதூகலத்துடன் ஒருகாலை இழுத்து இழுதது வைத்துக கொண்டு மாயா வைத் தேடிக கொணடு வநதான. மாயா அப்பொழுது தன்னுடைய அறையில தினபபததிரிகைகளைப் பாாத்துக் கொணடிருநதாள அவளுடைய முகததில் லேசாகக் கவலைக்குறி காணப்பட்டது காரணம்,

நடனமாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது திடீரென்று சுற்றிலும் இருநத காலரியில் ராஜாவின் முகத்தைப் பாாத்தது போனற பிரமை அவளுக்கு ஏற்பட்டது.

அவன் எதையோ கையில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்குள் விளக்குகள் அணைந்து போய்விட்டன. டுமீல் என்று குண்டு வெடித்தது பயந்துபோய் அவள் ஓட்டம் பிடித்து விட்டாள் தடதடாலென்று நாற்காலிகள் உடையும் சப்தமும் ஆட்கள் அலறும் ஓசைகளும் கேட்டன.

மாயாவின் மனம் திக் திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது குண்டு வெடித்துச் சிதறுவதைப் பார்த்த அதிர்ச்சியால் அவளுடைய உடலே நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அவள்மேல் ஒரு சிறிய காயம் காணப்படவில்லை தான் உயிர் தப்பியது தெய்வாதீனமான அதிர்ஷ்டம் என்றுதான் மாயா நினைத்தாள்.

ஆயினும் ராஜாதான வெடிகுண்டை வீசினானோ என்ற சந்தேகம் அவள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. அதனாலேயே பத்திரிகைகளைத் துருவித் துருவி பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பத்திரிகைகளில் தொழிலாளர் பிரதேசங்களில் நடைபெற்ற கலகங்களையும், துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களையும், கைது செய்யப்பட்டவர்களைப் பற்றிய விவரங்களையும்தான் பத்தி பத்தியாகப் போடப்பட்டிருந்தது. ராஜாவின் பெயரையே காணோம.

சே...ராஜாவா இத்தகைய பயங்கரமான செயலில் ஈடுபடுவார். அப்படியே ஈடுபட்டிருந்தாலும் தன்னைப் பார்த்த பிறகும் அவர் வெடிகுண்டை வீசுவாரா? இதற்குள் அவருடைய அப்பா வந்து சேர்ந்திருப்பார். ஒருவேளை அவர் ராஜாவை ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு போயிருப்பார்

'ஊம்ஊம் ..அவர்கள் ஊருக்குப் போயிருக்க மாட்டார்கள் இங்கேயே ஏதாவது நல்ல வேலையாகப் பார்த்துக் கொண்டு தன் தந்தையைச் சுகமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது தானே அவருடைய நோக்கம்...?

இவ்வாறு பலவிதமாகவும் எண்ணி மாயா மனம் நலிந்து கொண்டிருந்தாள் ராஜாவைப் பார்த்த பிறகு அவள் செய்த முதல் வேலை ராஜாவின தந்தைக்குக் கடிதம் எழுதிப போட்டதுதான அவள நலல எணணத் தோடுதான அநத வேலையைச செய்தாள. அவனுடைய தநதை அவளுககு எழுதப படிக்கவும் கறறுக கொடுத் திருநததால அவளால் சுலபமாக அதைச செயய முடிநதது ஆனல், தான எழுதிய கடிதமே ராஜாவின தநதைக்கு எமனுக மாறிவிடும என்று அவள சிறிதுகூட எதிரபாராததவள அலல.

"அடி பெண்ணே மாயா... நீ அதிர்ஷ்டக் காரியடி.. நான் உன்னைப பார்த்தவுடனே நினைத்தேன. அ சரியாகப் போயிறறு உனககு நான செலவழிகத பணம் வீணபோகவிலலை .." என்று சொல்லிக் கொண்டே வநதார, சாஸ்திரி. தன் நினைவில் ஆழ்நது போயிருநத மாயா திடுககிட்டுப் போயத் திரும்பிப பார்த்தாள.

"ஆமாம பாாத்துககோ உன்மேலே ஒருத்தன் வெடிகுணடு வீசினதுகூட உனககு நல்லதாகப் போச்சு . கெட்டதும நலலதாக மாறுவதைத்தான் அதிர்ஷடம் என்கிறாகள சாக வேணடியவள பிழைத்துக கொண டாய். அதோடு அதிாஷடலட்சுமியும உன்னைத தேடிக் கொண்டு வருகிறாள பாரேன

"சித்தப்பா என்னைப் பார்த்து யாரும் வெடிகுண்டு வீசவிலலை என்று நான திருப்பித் திருப்பிச சொல்கிறேனு இல்லையா? நீஙகள ஏன மறுபடியும் மறுபடியும் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருககிறீர்கள .?" என்று கடிநது கொண்டாள மாயா.

"பாாத்தாயா, பார்த்தாயா .நான் போலீஸ்காரர் களிடம்கூட எதறகாக அப்படிச் சொன்னேன எனபது உனக்குப் புரியவே மாட்டேன எனகிறதே...அபபோத் தான உனபேரு நாலு பத்திரிகைககளில் வரும்... பததிரி கையிலே வநததுனனு விளமபரமனு அர்ததம...நம்ம பேரு நாலுபேர் கணணிலே விழுநதுக்கிட்டே இருக்

கணும். அதுதான் விளம்பரம். விளம்பரம்தான் வியாபார லட்சணம் எநதப பொருளும் விளம்பரம் இலலாட்டா வியாபாரம ஆகாது 'செடடி முறுககா சரககு முறுக்கானனு' பழமொழி கேட்டிருககியோல்லியோ ? சரககு முறுககா இருநதால போதாது. செடடியும முறுககா இருககணும அப்போததான் வியாபாரம நலலா நடககும நல்ல வியாபாரிக்குத் தான விளமபரததின அருமை தெரியும் ''

சாஸதிரி இப்படியே ஒனறுககொனறு சம்பந்தமிலலாமல பேசிக கொணடே இருநது விடுவான எனப தால மாயா குறுககிடடுக கேட்டாள. ''அது சரி. உங்க விளமபரத்தாலே எனன அதிாஷடம வநதுட்டுது. அதைச சொலலுஙகள ''

"அதிாஷடமா...?" கமால் சாஹேப் உனனைப் படத்திலே நடிகக ஒபபநதம செயய வநதிருககிறுன். ஸரோடி பிரதாஸ வேறே...மகமதுகான் வேறே பட முதலாளிகள என வீடடுககு கயூவிலே வநது நிறகிருன்கள டான்ஸ கீன்ஸ எதுககும நான ஒததுக்க மாட்டேனனுடடேன...ஹிரோயின காலஸ¬டடுக்கும் குறைநது எதையும ஏறறுககொளள மாடடேனனுட்டேன. அப்படியிருநதும ரெண்டு படம புக ஆயிடிச்சு. படததுககு ஐமபதினுயிரம ரூபா தொகை குறைசசல் தான...ஆனுல ரேடடை எபபோ ஒசததறதுஙகறது எனக்குத் தெரியும் வியாபாரத்திலே இநத சாஸதிரியை எவனும் அடிசசுகக முடியாது...

மாயா திகைத்துப போய் நின்ருள். "இரணடு படத்துககு ஒரு லடசம ரூபாயா? அடேயப்பா...மூணு வருஷததிலே கோடீஸவரா ஆகிவிடுவீா மாதிரி இருக்கிறதே...?" எனறு கூவினுள்.

"ஆமாம் மூணு வருஷத்துக்கு நீ சம்பாதிக்கிறது பூராவும் எனககுததான். உனக்கு மாதச சம்பளமும செலவு வகையருக்களும்தான் உண்டு. அதுதான் ரீங்கியே சொல்லீட்டேனே...ஆனு மூணு...வருஷத்

துக்குப் பிறகு நீ உன் இஷ்டப்படி செய்யலாம். அதுக்குளளே உன மார்க்கட் ரேட் அஞ்சுலட்சத்துககுப் போனாலும் போயிடலாம. நீ பெரிய அதிாஷடக் காரியடி மாயா செலவம உன காலடியிலே வநது விழப் போகிறது அதை நீ இரணடு கைகளாலும வாரி வாரிக குவிததுக கொளளலாம என்ன வேணுமனாலும் செயயலாம.

"ஒரு காலததிலே தெருவிலே ஆடினவள்தான் நீ எனகறதை அபபோ நினைசசுப பாாபபாயா? இநத சாஸதிரி சிததபபாவை அபபோ மதிபபாயா .உமம . பொறநதா பொமபிளையாப பிறககணும உன்னைப் போலே அதிாஷடக காரியாப பிறககணும...இநதக் கட்டையைச சொலலு...

மாயா ஏதோ கனவில் மூழகிப்போய நின்றாள். செலவம தானாக வநது சேர்கிறது ராஜாவும் தனககுக் கிடைததால...?

அநத வாழககை எவவளவு இனபமாக இருககும என்ற மயககததில மாயா தன்னையே மறநது போய் விட்டாள.

ஏறக்குறைய அதே சமயத்தில் ராஜாவும் வெங்கையாவும காவி உடையணிநது சாமியார்களைப போல் அவசரம அவசரமாகச் சற்று தூரத்தில் தெரிந்த கிராமததை நோககி நடநது கொணடிருநதாாகள். தங்களுடைய நீண்ட வழிப்பயணததில் அது அவர்கள் போட்டுக் கொணட மூன்றாவது வேஷம'

வெயில தகித்துக் கொண்டிருநதது.

இரண்டு நாட்களாக அவர்கள் எப்படி எப்படிப் பிரயாணம செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்லவே முடியாது. கூடுமானவரை பெரிய நகரங்களை நெருங்காமல் கிராமப் பாதைகளிலே பிரயாணம் செய்தார்கள்.

நடுவில் எங்காவது போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அந்தப் பக்கம் நெருங்கவே மாட்டார்கள். தங்களுடைய புகைப்படங்களைக் கண்டுபிடித்து எல்லாப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் அனுப்பியிருப்பார்கள் என்ற சந்தேகம்தான் காரணம்!

வழியில் கல் ஏற்றிக் கொண்டு போகும் லாரிகள், வைக்கோல் வண்டிகள், பஸ்கள் என்ன கிடைத்தாலும் சரி அது எங்கே போவதானாலும் சரி ஏறிக் கொள்வார்கள். கூடுமானவரை அதிகமான தூரத்திற்குப் போய் அங்கே ஏதாவது வேலையில் சேர்ந்து கொள்வது அவர்களுடைய நோக்கம் அதிகமான தூரம் என்பது அவர்கள் கையிலுள்ள பணம் தீர்ந்து போகிற தூரம் என்றுதான் அர்த்தம்

வெங்கையாதான் வழிகாட்டியாகவும் வழியில் கேட்பவர்களுக்குப் பதில் சொல்பவனாகவும் இருந்தான். ராஜா தன் தந்தை பரிதாபகரமாக மரணமடைந்ததைப் பார்த்த துக்கத்திலே பிரமை பிடித்துப்போய் எப்படியோ, இயந்திரம் போல நடமாடிக் கொண்டிருந்ததால் அந்த வேலையை அவன்தான் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதற்கான சாமார்த்தியமும் சாகஸங்களும் அவனுக்கு இயற்கையாக வந்தன.

"ஹம தோனோ மதராஸி ஹை... யாத்ரிக ஹை... காசி, கயா, ஜாகர், பிர உதர்ஸே ஹிமாசல்பா ஜானா சாஹதே ஹை..." (நாங்கள் இரண்டு பேரும் மதராசிகள். புண்ணிய யாத்திரை போகிறோம். காசிக்கும் கயைக்கும் போய்ப் பிறகு அங்கிருந்து இமயத்திற்குப் போக விரும்புகிறோம்)—என்று அவன் உற்சாகமாகப் பதில் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கும்.

கடைசியாக அவர்கள் நடந்து கொண்டிருந்தது மத்தியப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பாலைவன ஓரமாக இருக்க வேண்டும். கடினமான வெயில் மண்டையைப் பிளக்கும். அன்று காலையிலிருந்து அவர்கள் ஒன்றும்

சாப்பிடவில்லை. பசியும் தாகமும் அவனிடையாது. அதே செய்தன. ஆனால சாலையின இரணடு பக்
காக்கை குருவியைககூடக காணவிலலை.
வரபபு ? குடிசை ?—எதுவுமே இலலை கட்டில் கெட்டிய தூரம வரை கறகளும மணமேடுகளுவு அஙகஙகே ஏதாவது மொட்டை மரஙகளுமதான் காணப்பட்டன.

தூரத்தில் அலை அலை அலையாக, நிரம்பிக் கிடக்கும் வெள்ளததில அலைமோதுவதைப போல கானல்நீர் ஓடியது மயககததையும திகைபபையும உணடாககிறது. ராஜா மிகவும களைத்துப போய் விட்டான் நாவெல் லாம் உலாநது போய், தொணடை வரண்டு, அடிவயிறு வரை கபகப எனறு எரிநதது. கணகள கனனறன. மூச்சு விடுவதறகுக கூட முடியவில்லை. வெப்பமான காறறை சுவாசிததததால முகமெல்லாம எரிநதது.

"அபபா இனி என்னால் ஒரு அடிகூட நடக்க முடியாது," எனறு கூறியபடி சலித்துப போய் உட்காாநது விட்டான் ராஜா.

வெஙகையாவாலும் பேச முடியவிலலை அலுத்துப் போய வநது உடகாாநதவனாக, "சே... இவவளவு கஷடம் ஏறபடும என்று தெரிநதிருநதால் இநத வேலை யிலேயே ஈடுபட்டிருகக வேண்டாம்," எனறு கூறிப் பெருமூச்சு விட்டான.

"எனக்கு மயககம் வந்து விடும் போலிருக்கிறது..." என்றான் ராஜா.

"எவவளவு கஷடம? உலகம் வறுமையிலும் அறியா மையிலும அழிநது கொணடிருக்கிறதே என்று உலகத்தில உளளவர்கள் எல்லோருமா கஷடப்படு கிறார்கள்...? அவனவன் எப்படியோ சாபபிட்டுக் கொண்டு பிளளைகுட்டி பெற்றுக் கொண்டு ஆடு மாடுகளைப் போல் பன்றிகளைப போல் வாழ்நது கொண்டுதான் இருக்கிறான்கள். உலகத்தின் கஷ்டத்தை எல்லாம் யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர் தாங்கிக் கொளள

வானது. நிழலையும வெயிலையும் போல், பகலையும் இரவையும போல இனபமும துனபமும மாறிமாறி வநது கொணடே இருககினறன கடலநீா ஏறி இறஙகு வதைபபோல ஏறி இறங்கிக கொணடே இருபபதால் தான் வாழககை ஓடிக கொண்டிருககிறது இலலா விடடால ?

வாழக்கையில வேறெனன இருககிறது?

சறகசறக சறகசெனற காலடி ஓசைகள கேட்டன. இரணடு பேரும திருமபிப பாாத்தனா யாரோ ஒரு வழிபபோககன வேகமாக வநது கொணடிருநதான. தலையில முணடாசு முதுகில ஏதோ மூடடை பலமான தேககககடடும நல்ல உயரமும உடையவனுக இருநதான. அவனுடைய உடல பூராவும தொள தொள எனறு வெளளைத துணி தொஙகிக கொணடிருநதது

வெஙகையா சட்டெனறு குதிதது எழுநது நினறுன் "சமீபததில ஏதாவது கிராமம இருககிறதா" எனறு இநதியில கேடடான.

"பக்கததிலே இருககுது...ரொமபப பககததிலே இருக்குது அநத மேடடைத தாண்டினுல போதும்," எனறு சொலலிக கொணடே அநத ஆள போய் விடடான்

ராஜா ஒரே ஒரு கணநேரமதான் அநத முகத்தைப் பாாததான அபபா...! எனன பயஙகரமான முகம்? கொடுவாளால் வெடடபபடடது போன்ற தழுமபும், நீணட மீசையும, கோழி முடடைகள போனற கண களும—கிராமபபுறஙகளில இருககும ஐயஞர் சாமியின முகமதான ராஜாவுககு நினைவு வநதது

அநத முகம தன்னுடைய வாழக்கையில் இன்னும் ஒரு பெரிய திருப்பத்தை உணடாககி விடபபோகிறது எனபது அபபோது ராஜாவுக்குத தெரியவே தெரியாது.

அத்தியாயம் : 11

மறுபடியும் அவர்கள் நடக்கத் தொடங்கினார்கள். ஒவ்வொரு அடியும் எடுத்து வைப்பதற்கே கஷ்டமாக இருந்தது கிழவர்கள் போல தள்ளாடித் தடுமாறிக் கொண்டு அவர்கள் நடந்தார்கள் மேட்டில பாரத்தை இழுத்துக் கொண்டு ஏறும மாடுகளைப் போல பொஸ ஸ் பொஸ்ஸென்று மூச்சுவிட்டுக் கொண்டு நடந்தார்கள்.

வழிப்போக்கன் சொன்னது முற்றிலும் உண்மை தான்! மிகச் சமீபத்திலேயே இருந்தது அந்தக் கிராமம். கிராமமாவது ? இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக இருபது முப்பது குடிசைகள் இருந்தன. முன்னாலேயே வழிப்போக்கர்கள் தங்குவதற்கென்றே கட்டப்பட்டது போன்ற ஒரு விடுதி காணப்பட்டது அதன் ஒரு பாகத்தில தேநீர், சிற்றுண்டி, வெற்றிலைபாக்கு, பலசரக்கு, விறகுக்கட்டுகள், மலிவான கைத்தறித் துணிகள் சில—எல்லாம கொண்ட ஒரு கடையும காணப்பட்டது.

கிராமத்திலேயே பத்திரிகைகள் வரும இடம் அது ஒன்றுதான போலும கடைக்குள் ஐந்தாறுபேர் பெஞ்சுகளில இங்கும அங்குமாக உட்கார்ந்து மும்முர மாகச் செய்திப் பத்திரிகைகளைப் படித்துக் கொண்டிருந் தார்கள்.

ராஜாவும வெங்கையாவும் உள்ளே போய் உட்கார்ந்தார்கள் அந்த ஓட்டலில இருந்த ஒரே சிப்பந்தி அவர்களை நோக்கி வந்தான. "தண்ணீர... முதலில தண்ணீர கொண்டுவா..." என்று மிகுந்த தாகத்துடன கூறினான வெங்கையா.

"தண்ணீரா ? டமளர காலணு" என்று சொல்லிக் கொண்டே இரண்டு டமளர்களில ஒரு பீப்பாயிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுப் போனான பையன

"தமபீ இன்னும் இரண்டு டமளா கொணடுவா..." என்ருன வெஙகையா அவாகளுககு இருநத தாகத்தில இபபடியே அநதப பீபபாயைச சரிதது வாயை வைதது குடிததால கூடப போதாது எனறிருநதது ஆனல் தணணீரைக காசுககு விறகும அநத ஊரில தஙகளு டைய தாகததைதத தணிததுக கொளவதறகுப போது மான தணணீா விலை கொடுததாலும கிடைககுமா எனபது சநதேகமாகததான இருநதது.

மறுபடியும இரணடு நீணட டமளாகளில தணணீா கொணடு வநது வைததுவிடடு. "ரொமப தூரததி லிருநது வருகிறீாகளா?" எனறு கேடடான பையன.

"ஆமாம ரொமபத தூரததிலிருநது வருகிருேம..." எனருன வெஙகையா.

"எஙகே போகிறீாகள...?"

"நாங்கள யாததிரை போகிருேம். இமயமலைககு ."

"இமயபபிரதேசததிறகுப போகிறவாகள இநத வழியாக எஙகே வநதீாகள?"

"காலநடையாகப போகிருேம. வழி தெரிநதால தானே? எஙகாவது காலபோன வாககில நடநது கொணடே இருககிருேம..."

"அடாடா நீஙகள ரொமப தூரம நடநதிருப பீாகளமாதிரி இருககிறதே?"

"ஆமாம...காநதிஜியைபபோல காலநடையாகவே யாததிரை செயவது எஙகள் லடசியம் "

வெங்கையா விளையாட்டாகக் கூறிய அநத வாாத் தைகள ராஜாவின மனதில சுருககெனறு தைததன. அஹிமசா மூர்த்தியான காநதிஜி எஙகே? பலாதக்கார வாதிகளான அவாகள எஙகே? ராஜாவுககுச சிரிபபுத தான வநதது எல்லாம் வெளிவேஷம உலகததில் இநத மாதிரிப் பொய் வேஷம் போடுகிறவாகள்தான் அதிகம்.

வேஷமோ இல்லையோ? வெங்கையா கூறிய வார்த்தைகள உடனே பலனளிதது விட்டன. பையன் இலவசமாகவே மறுபடியும இரணடு டம்ளா தண்ணீர் கொணடு வநது வைததான வெங்கையா தஙகளுககுச சிறறுணடியும தேநீரும கொணடுவரச சொனனுன.

பனனும வடையும வாழைப பழங்களுமதான் அபபோது கடையில இருநதன அவாகளுக்கு இருநத பசிககு அநத ஆகாரமே அமிாதமபோல இருநதது அறைகுறையாக வயிறு நிரமப மடடும் அவறறைத் தினறுவிடடு தேநீரும அருநதியபின மறறவாகளைப் போல அவாகளும செயதிப பததிரிகைகளைப புரட்ட ஆரமபிததாாகள

ராஜாவின கையில கிடைத்த பததிரிகையில முதல் பககததைப பாாததவுடனே அவனுடைய மனம திக் கெனறது. வெஙகையாவின புகைபபடம அதில பெரிதாகப போடபபடடிருநதது ராஜாவின புகைபபடம இனனும போலீஸகாராகளுககுக கிடைககவிலலை போலும.

பததிரிகை என்ன மொழியில் அச்சடிககப் பட்டிருநததோ? அதில இருநத ஒரு வாாததைகூட அவனுககுப புரியவிலலை பததிரிகையிலிருநத படததை மெதுவாக மறறவாகள கவனிககிறாகளா என்று இநதப பககமும அநதப் பக்கமும பாாத்தபடி வெஙகையாவிடம காடடினுன.

வெஙகையாவின முகம வெளுத்துப போயிறறு.

அபபோதுதான ராஜா மறுபடியும் தாங்கள் வழியில சநதித்த வெடடுககாய மூஞசிககாரனும் ஓட்டலில் ஒரு மூலையில் உட்காாநது கொணடிருபபதைப் பாாத்தான ராஜாவின மனதில ஏதோ ஒருவிதமான பீதி பிடித்துக கொண்டது.

வெங்கையாவின படம பததிரிகையில போடப் பட்டிருபபதிலிருநது தஙகளுடைய பலாத்கார இயக்

கத்தைப் பற்றிய எல்லா விவரமும் போலீசுககுத் தெரிநதிருக்கும எனபது நிச்சயமாகி விட்டது தேசம முழுவதிலும் போலீஸார் வலேபோட்டுத தேடிக் கொணடிருபபாாகள எனபது நிசசயம.

வெங்கையா எழுநது எச்சில் துப்பப போகிறவன போல ஜனனல பககம போய்விடடுத் திருமபிவநது ராஜாவின பககததில் உட்காாநது கொணடான. "என்ன செய்யலாம...? எஙகே போனுலும நமமால தபபமுடியாது போலிருககிறதே ?"

ராஜா வரணட குரலில் கூறினுன. "நாம் எலலோருமு பிராணததியாகம செயயத துணிநதவாகள அலலவா? பயஙகர இயககததில சோநதபோது நாம் ரததப பிரதிகஞை எடுததுக கொணடதை மறநது விடடாயா? வெடிகுணடு வெடித்த போது அநதக குணடால நமககே அபாயம நேரிடடிருநதாலும் இருககலாமலலவா? ஏன பயபபடுகிருய?" எனருன.

வெஙகையா அலுததுக கொண்டான. உனனேப் போய யோசனே கேடக வநதேனே? நாம என்ன பிரதிகஞை எடுத்துக கொணடோம சபதம செயது கொணடோம எனபவறறையெலலாமா இப்பொழுது யோசிப்பது? போலீஸகாராாகள கணகளில் அகபபடாமல எபபடித தபபிப பிழைப்பது எனபதைப பறறியல்லவா யோசிகக வேணடும?

பலாதகாரவாதிகளின இரகசியக் கூட்டஙகளிலே கேட்ட பிரசஙக மொழிகளே ராஜா திருப்பிக கூறினுன. "பயஙகர இயககததைச் சோநத நாமெலலோரும் மரணததைத துசசமாக மதிபபவர்கள். எவவிதமான துனபத்தைக கணடும அஞசாதவாகள உடலேக கூறு கூருக அறுதத போதிலும, நம்முடைய உடமபில் தீயை வைததுப பொசுககிய போதிலும கலஙகாதவர்கள். கொணட உறுதியிலிருநது குலேயாதவர்கள. பயங்கர இயககவாதி என்பவன தனனேத் தவிர வேறெல்லா வறறையும துறநது விட்டவன். தன் உடம்பின்

மேலிருக்கும் துணிகளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் துறக்கச சிததமாக இருப்பவன தனனைத் தவிர மறற எலலோரையும, தனனைப் பெறற தாயையும தநதையையும கூடத துறநது விடடவன...அபபடிபபடட சாவ பலிததியாகம செயய முடியும எனற நமபிககையோடு பயஙகர இயககததில் சோநதவாகளலலவா நாம் ? கேவலம போலீஸகாராகளிடமிருநது எபபடித தப்பி ஒளிநது கொளவது எனபதைப பறறிச சிநதனை செய்து கலஙகலாமா ?''

ராஜா மறறவாகளுககுக கேட்காதபடி அடித் தொணடையில கூறிய இநத மொழிகள வெஙகையாவுககுச சிறிது கூடத தேறுதல அளிகக விலலை அவன வெளிபபடையாக நடுஙகத தொடஙகிவிடடான.

ராஜா அவனுடைய கையைப் பிடிததுககொணடு, "வீணுககக் கவலைபபடாதே நமமால முடிநதவரை சாமாததியமாக நடநது கொளவோம. முடியாவிட்டால பிறகு ஆணடவன இருககிறான '' எனறான.

உடனே அவன மனம 'திக'கெனறது.

ஆணடவன ?

ஆணடவனை அவன் மறநது எவ்வளவோ காலமாகி விடடது பயஙகர இயககததில சோநத பொழுதே கோயிலில இருநது கடவுளின சிலையை எடுதது அப்பால் வைதது விட்டு அஙகே சாவ பயஙகரமான வேறு ஏதோ ஒனறை வைததுப பிரதிஷடை செயதாகி விட்டது அப்படியிருகக மறுபடியும கடவுளின் நினைவு தனக்கு எபபடி வநதது எனபது அவனுக்கே புரியவில்லை.

உடலின வாதைகளும பரம்பரை பரமபரையாக இரத்ததததில் ஊறிபபோயிருநத பழக்கஙகளும கடவுளையும், மனிதப் பணபுகளையும அவவபபோது நினைவூட்டிக் கொண்டிருநத போதிலும பயங்கர இயகக வாதிகளால் அவனுடைய உளளததிலே ஊட்டபபட்ட நஞ்சு, உலகத்தையே அழித்து விடவேண்டும் தன்னையும அழித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறி.

அவனுடைய தநதை நடுத் தெருவிலே அடித்துக் கொலலபபடடதைப பாாததததால உணடான ஆததிரத் தால...?

அவன மனதில ஆசாபாசஙகளுககும மனித உணாசசிகளுககும லடசியமாக வீற்றிருநத ஒரே உரு வததையும பிடுஙகி எறிநது விடடதால உணடான ஆவேசததால...,

அவன அபபோது உணமையிலேயே பயஙகரவாதி யாக மாறி விடடிருநதான. பழஙகாலததில தங களுடைய உடல தசையையே அறுதது யாக குணடங களில ஆகுதி கொடுதது வழிபாடு நடததும துணிசசல படைதத வீர வைராகிகளையும கபாலிகாகளையும போல், அவன தனனைத தானே எதையும சிதரவதைககு உள ளாககிக கொளளவும சிததமாக இருநதான.

எபபடிததான அநதச சமபவம நிகழநததோ தெரியவிலலை.

திடீரெனறு டபடப எனற காலடி ஓசைகள கேட் டன வெடடுத தழுமபு மூஞசிககாரன குபீரெனறு கொலலைபபுற வழியாகப பாயநது ஓடியதை ராஜா கவனிதது விடடான அடுதத கணமும ராஜாவும ஜனனல வழியாக வெளியே பாயநது விடடான.

வெஙகையாவும எழுநது ஜனனல் பககம ஓடிவர முயனறதை ராஜா உணாநதான ஆனால அவன தன னோடு வரவிலலை எனபதை ராஜா வெகு சீககிரமே தெரிநது கொணடான.

ராஜா மடடும தான அநதப் பாலைவனப பிரதேசத் தில தனனநதனியாகத தலைதெறிகக ஓடிககொணடிருந தான. ஏதோ ஒரு உளளுணாவு போலீஸ காராகளால் பின தொடரமுடியாத மலைப பிரதேசததில அவனை படு வேகமாக இழுததுககொணடு போயிறறு. அதே வழி யாகததான வெடடுத தழுமபு மூஞசிககாரனும ஓடிக

கொண்டிருக்கிறான் என்பது அப்பொழுது அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது.

வெங்கையாவை அவனுடைய பயமேதான் பிடித்துக் கொடுதது விடடது தானும பயநது புலிககுத் தபபிய மானபோல ஓடத தொடஙகி விட்டதறகுத் தன்னுடைய மனதில நிரமபியிருநத பீதிதான காரணம.

யாா கண்டார்கள்? ஒரு வேளை போலீஸ்காரர்கள் வெடடுத தழுமபு மூஞசிககாரனையே பிடிகக வநதிருநதாலும இருககலாம அவன யாரோ? எததகைய குறறவாளியோ? போலீஸாா வருவாாகள எனறு எதிர் பாாததே பயநது கொணடிருநதான போல அலலவா தோனறிறறு? அவன தானே காலடி ஓசை கேடடதும் முதலில ஓடடம பிடிததான், செககச செவேலெனறு சரிவாக இருநத குனறின மேல் நினறுகொணடு நீண்ட நேரம அவன யோசிததுக் கொணடிருநதான.

பொழுது சாய்நது கொண்டிருநதது இநதப பயஙகரமான வரணட மலைச சரிவில் தனனந தனியாக இரவு நேரத்தை எபபடிக கழிபபது?

சரிதான நடபபது நடககட்டும்!

ராஜா அங்கிருநது போவதறகுத் திருமபும் சமயம் அவனுடைய காலருகில பிரமாண்டமான கரு நாகம் படமெடுத்துககொணடு நிறபதைப பாாத்தான. இப்பொழுது அவன மனதில துளிககூட அச்சம உண்டாகவிலலை. அவன பாமபை முறைததுப பாாததான. பாமபு அவனை முறைததுப பாாததது பிறகு தன பாட்டுக்குத திருமபிப போய விட்டது.

அப்பா...!

எவ்வளவு பெரிய கருநாகப்பாம்பு. அதறகு முன் அவன் அப்படிப்பட்ட பாம்பைப் பாாத்ததே இல்லை.

ஆனாலும் அவனுடைய உள்ளம் அப்போது பயத்தை உணரவில்லை. சாகத் துணிநதவனுக்குச் சமுத்திரம் முழஙகால ஆழம எனபது சரியாக இருநதது.

ராஜா சாவதானமாக மெதுவாக நடககத் தொடங் கினான்.

வெட்டுத்தழுமபு மூஞசிககாரன் ஒரு மலைப பாறைக் கடியில் அமாநது ஓயவெடுததுக கொணடிருநதான. ராஜா வருவதைப பாாததது்ம அவன திடுககிட்டுப் போய்த துளளிக குதிதது எழுநது நினறான. அவன கையில பாமபுபோல வளைநத கூரான கததி ஒனறும காடசியளிததது.

ராஜா அப்படியே நினறு போய விட்டான.

வெடடுத்தழுமபு மூஞசிககாரனுக்கும அவனுக்கும சுமாா இருபதடி தூரமதான இருநதது

"நீ ஏன இஙகே வநதாய...?" காண கடூரமான குரலில கேட்டான வெடடுததழுமபு மூஞசிககாரன.

"நீ ஏன் இஙகே வநதாய்? முதலில அதைசசொல?" எனறான ராஜா.

"ஓ ! உனக்கு அவவளவு திமிரா ?"

"ராஜாவின முகததில அலட்சியப புனனகை ஒனறு நெளிநதது.

"ஹும் என்னைபபோல் நீயும போலீஸுககு ஒளிநது கொண்டு திரிபவன தானே? உனககு மட்டும என்ன திமிர் வநதது?"

"ஹால்...யாரிடம் பேசுகிறாய் எனபது உனக்குத் தெரியுமா...? எனறு உறுமியபடி கததியை உயர்த்திக் கொணடு பாய்நதான்.

முரட்டுக் காளை பாய வருவதைப் போல் வெட்டுத் தழுமபு மூஞசிககாரன தன்மேல பாய்நதுகொண்டு வரு வதை அலடசியமாகப் பாாததுககொணடு நினறான் ராஜா. இநத மாதிரித் தாக்குதல்களை எப்படிச சமாளிப்

பது என்பதைப் பயங்கர இயக்கத்தில் சேர்ந்திருந்த காலத்தில அவன கறறுக் கொண்டிருநதான. கால்களை உறுதியாக ஊனறிககொணடு கததியைப் பிடித்துக் கொண்டிருநத வெடடுத் தழும்பு மூஞ்சிககாரனுடைய கையை வசமாகப பிடிதது சசுணடி விட்டான. வீராவே சத்தோடு பாயநது வநத ராட்சச மனிதனுன வெடடுத் தழுமபு மூஞசிககாரன வீர் எனறு அலறிககொணடு மலலாக்காக விழுநதான்.

மலயுத்த முறைகளிலே பல வகைகள் இருக்கினறன. இவறறில பழஙகாலக கிரேக்காகள் பயினறு வநத மற் போா முறைககு 'ஜுடோ' முறை எனறு பெயர். ஜுடோ பயிறசி பெறுகிறவன ஒரு மனிதனுடைய உடமபில நாடி நரமபுகள தசைநாாகள, எலுமபு மூட்டு கள, நுட்பமான தசைக கருவிகள (இருதயம, மூச்சுப் பை, ாரல முதலியவை தசையாலான கருவிகள) முதலிய வறறைப பறறியெலலாம நுட்பமாகத தெரிநதுகொளள வேணடும இநதப பயிறசியில உடல வலிமைவிட நுணணறிவு தான முககியம. ஜுடோ பயிறசிபெறற ஒரு சிறுவனகூட பயிறசிபெறாத மாமிச மலை போன ஒரு பெரிய ஆளைத தூககி அடித்துவிட முடியும்.

பயஙகர இயககத்தில சோநதவாகளுக்கு அளிக்கப் பட்ட பயிறசிகளில ஜுடோ மலயுத்த முறை முதனமை யானது பகதசிங மிகவும கெட்டிக்காரன. உணமையில் ஒரு ராணுவததைதயே தலைமை தாஙகி நடததும சக்தி யும திறமையும அவனுககு இருநதன. தேசததின சூழ் நிலை சரியாக இருநதிருநதால ஹிட்லர் நாஸிப்படை களைத் தயார் செயது ஜொமனியையே கைப்பறறியது போல கைப்பறறியிருபபான ஆனுல், இநதிய மககளின் ஏகோபித்த மனேபாவம, பாரதப பண்பாடு ஒரு பலாத் கார சக்தி பிரமாண்டமாக வளர்நது விடுவதற் எனறுமே இடம கொடுத்ததில்லை.

இநதிய சரித்திரத்தை நுட்பமாக ஆராய்நது பார்ப் பவர்களுககு அது புரியும. வீரத்தால் தேசம முழுவதை யும் ஜெயிததவாகள கூடத் தர்மத்தால் தான ஆள

முடிந்தது. அசோகன், சந்திரகுப்த விக்கிரமாதித்தன், ஹர்ஷன, அக்பர் எல்லோருமே தங்களுடைய மேலான ஒழுககத்தாலும் தாம பரிபாலனததாலுமே தங் களுடைய ஆட்சி நீடிககும்படியாகச செயதாாகள்.

அந்தப் பண்புதான் பலாதகாரததின மூலமாக அல்லாமல் அஹிம்சா மார்க்கத்தின மூலமாகவே சுதந் திரம் பெறுவதறகு விததாக அமைநதது அநதப பணபு தான இனறும சமாதான ஜனநாயக மார்ககமாகவே ஏறறத தாழவுகள இலலாத சுபிட்சம நிறைநத சோஷலிஸ நாடாக இநத நாடு மலாசசியடைய முடியும் எனற நமபிககைககு இடமளிதது வருகிறது பலாத் காரததில மடடுமே நமபிககை யுடையவாகளாக இருநத குருஷேவ போனற கமயூனிஸட தலைவாகளும மககளின் ஒனறுபடட சாதவீகப போராடடஙகளாலும வெறறி பெற முடியும எனபதில நமபிககை கொளள வைததது நமமுடைய பாரதப பணபாட்டின வெறறிதான என பதில ஒவவொரு இநதியனும பெருமையடையலாம்.

ராஜாவால தூககி எறியப்பட்ட வெட்டுததழும்பு மூஞசிக்காரன சிறிதுநேரம அபபடியே கிடநதான். பிறகு மெதுவாக முனகியபடி ஒரு கையைப பிடிததுக் கொணடு எழ முயனறுன அரைக கணகளால் ராஜாவைப் பாாததபோது கோபாவேசம கொண்ட ருதர மூாததிபோல தான அவன காடசியளிததான. வெடடுத தழுமபு மூஞசிக்காரன பயநதுபோய விட் டான பயததால நடுஙகியபடி, "எனனே ஒனறும் செயது விடாதே," எனறு கெஞசினுன.

ராஜாவின கோபம கொஞசம் கொஞசமாகத் தணியத தொடஙகியது. தநதையுடன தரிததிரத்திலே உழனற ராஜா, தொழிலாளியாக ஏழமையிலேயே போராடிய ராஜா, சாநதமூாததியான தன தநதை அடித்துக் கொலலபபட்டதைப் பாாததபோது சோகத் தின உச்சியிலே நின்ற ராஜா...வெட்டுத தழுமபு மூஞசிக்காரன மூாக்கததனமாகத தாககியபோது கோபாவேசததின உசச கட்டத்திறகே போய் விட் டான்.

வெட்டுத்தழும்பு மூஞ்சிக்காரன் எழுந்து நின்றதும், "நீ யார? ஏன போலீசுக்குப பயநதுகொண்டு ஓடி வந தாய்?" என்று கேடடான.

ராஜாவும் போலீசுக்குப் பயநது ஓடி வந்தவன் என்பது அவனுக்குத தைரியம் அளித்தது. "நான் ராஜ புதனப் பாலை வனததில வசிககும சுதநதிர புருஷன. எநத அரசாஙகததுககும கட்டுபபடாமல சுயேசசையாக வசிககும் கூட்டததைச சோநதவன. பிரிட்டிஷ் போலீஸ காராகளிடம் அகபபடடுக கொளளாமல சுயேசசையாக வாழவேணடுமானல நீயும என்னுடன வா," என்ருன்.

ராஜாவுககுத திடீரெனறு ராஜபுதனக காடுகளில் திரியும கொளளைககாராகளைபபறறித தான எஙகோ படிததிருநதது நினைவுககு வநதது.

அத்தியாயம் : 12

வட இநதியாவில் மொகலாயரின் படையெழுச்சி, அதன பின ஏறபடட மொகலாய சாமராஜயம், அக் பருக்குப் பினனா வநத மனனாகள இஸலாம மதத்தில் காட்டிய அக்கரை, ஔரங்கசீபின மதவெறி, எல்லா மாகச சோநது இநது மதததில் தீவிரமான பற்றுதல் கொண்ட ராஜபுத்ர வீராகள சிலரை ராஜபுதனப் பாலை வனததிறகுள விரட்டி விட்டது.

சுற்றிலும் குடிக்கத் தண்ணீர் கூடக் கிடைக்காத பாலைவனப் பிரதேசம வரண்ட மலைககாடுகள இவற் றின் இடையே, மிகக் கடினமான சூழநிலையில கடுமை யான வாழ்க்கை நடத்தி வநதார்கள இவாகள். தேக வலிவும், ஆயுதப் பயிறசியும, மின்னல்போல் பாய்நது செல்லும் குதிரைகளும் கொண்ட இவர்கள குடும்பம் குடும்பமாகச் சிறிய கிராமங்களை அமைத்துக்கொண்டு தலைமுறை தலைமுறையாகத் தலைமறைவு வாழக்கை நடத்தி வந்தார்கள்.

அவர்கள் வசித்த பயங்கரமான சூழ்நிலையே அவர்களைப பயஙகர மனிதாசுளாக மாறறிவிட்டது உணவுக்கும உடைககும பஞசம ஏறபட்ட போது இவாகள் அணமையிலிருநத நகரஙகளில் புகுநது கொளளையடித்தாாகள கொளளைககாராகளின வழககப்படி பாலை நிலத தேவதையாகிய காளியைத தொழுதாாகள. நரபலியிடுவது முதலான கொடிய பழககஙகளும இவாகளிடம இடம பெறறு விடடன. வெடடுததழுமபு மூஞசிககாரன அபபடிபபட்ட ஒரு கூடடம வசிதத இடத்திறகுத் தான ராஜாவை அழைததுககொணடு வநதான

சுற்றிலும கோடைககாலஙகளில வெயிலில காயநது காய்நது பழுததுபபோன மலைப பாறைத திடடுககள— மணல வெளிகள இவறறினிடையே அநதச சிறிய கிராமம வரணட தோறறம அளிததது. சபபாததிக களளிகளும ஈசசமரஙகளும தான காணபபட்டன. மண சுவாகளால ஆன குடிசைகள இஙகொனறும அஙகொனறுமாகக காணபபடடன.

அநதக கிராமததின் மொத்த ஜனதகொகை ஐம்பத்தெட்டுப போ இருபது ஆணகள, பததொனபது பெணகள, பததொனபது குழநதைகள வெடடுத் தழுமபு மூசசிககாரன மான சிஙகினுடைய தநதைதான அநத கிராமத தலைவா. அவா இனனும உயிரோடிருநதாா முபபததெடடு வயதான மானசிங தான கொளளைக் கூடடத தலைவன அவனுடைய திடடபபடியே மறறவாகள கொளளையடிககச செயவார்கள

மானசிங தனனோடு புதிதாக ஒருவனை அழைத்து வருவதைப பாாததததும ஒவவொருவராகக குடிசைககு வெளியே வநது வியபபுடன எடடிப் பாாததாாகள. மானசிங உரதத குரலில ஏதோ கததினுன உடனே குடிசைகளுககு உளளே இருநதவாகளும, வெளியே இருநதவாகளும குழநதைகளும எலலோரும வநது அநதக கிராமததின நடுநாயகமாக நினற பிரமாணடமான காளியின சிலையைச சுறறிக கூடி விட்டாாகள.

"ராணு வருகிறார்" என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

உடனே கூட்டம் விலகி வழி விட்டது. நரைத்த கிழவர் ஒருவர் கமபீரமாக வநது கொண்டிருநதார் சரிததிரப பாடப் புத்தகங்களில பாாத்த ரஜபுத்ர மனனாகளின் தோற்றததையே நினைவூட்டியது அவர் தோறறம பாாவையாலேயே பிறரை நடுஙக வைத்து விடுகிற வீரமும தேஜஸுமு அவரிடம் விளஙகின மான் சிங அவரைப பாாததும, "நமஸதே பிதாஜி," என்று கூறி மணடியிட்டு வணககம தெரிவிததான.

ராணு ராஜாவை வெறித்துப் பாாத்தார். அவனும் அதே மாதிரிப பாாத்தான அன்றுவரை அநதக் கொள் ளைக்கூட்டத தலைவன முகததை அவவாறு ஏறிட்டுப் பாாததவாகள யாரும இரார ஈட்டியும் ஈட்டியும் குததிககொணடு நிறபதைபபோல இரணடு பேருடைய பாாவைகளும குததிககொண்டு நின்றன ராணுதான் முகததைத திருபபிககொளள வேணடியிருநதது. தன மகனைப பாாதது, "யாா இவன?" எனறு கேட்டாா.

"வழியில் சநதிததேன். இவனும என்னைப்போல் பிரிட்டிஷ் போலீஸகாராகளுககுத தபபி ஓடி வநது கொணடிருநதான இவனுககு ஒரு அபூாவமான மல யுதத முறை தெரியும என்னையே தோறகடித்து விட் டான. நமமுடைய வீராகளுக்கு அநத முறையைக் கற்றுககொடுக்கச செயயலாம என்று அழைதது வந தேன..."—ரதனச சுருக்கமாகக கூறி முடிததான மான சிங.

ராணு ராஜாவை நோக்கித் திருமபினார். "பிரிட்டிஷ் போலீஸாரிடமிருநது தப்பி ஓடும்படியாக நீ என்ன குறறம் செயதாய?" எனறு கேட்டாா.

"பிரிட்டிஷ் ஆட்சியையும் இநதிய மக்களின் ஏழ்மையையும ஒழிததுக கட்டுவதறகாக வெடிகுண்டு வீசினேன..."எனறு கையை மடக்கிககொணடு ஆவேசத் துடன கூறினான ராஜா.

ராஜுவின் புருவங்கள் ஏறி இறங்கின. அவர் அதைபபறறி யோசிததாா எனபதுதெரிநதது. "உனககு உயிா மேல ஆசை இலலையா...?"

"இல்லை. அடிமைகளில ஒருவஞக வாழ ஆசை இல்லை வறுமையில உழலும ஜனசுகுமபலில ஒருவஞக வாழவும ஆசை இலலை..."

"அபபடியெனருல போலீஸகாராாகளிடம அகப பட்டுக கொளவது தானே...?"

"மூசசுவிடககூட உரிமையறறவஞக ஒரு சிறைக் கூடததில என வாழவை முடிததுவிட நான விருமப விலலை நான இயஙக விருமபுகிறேன போராட விருமபுகிறேன பிரிட்டிஷ ஏகாதிபததியம எனவிரோதி. இநதிய முதலாளிததுவம என விரோதி...அவறறை ஒழிததுககட்ட விருமபுகிறேன "

ராஜு சிரிததாா. "உனககுத தெரிநத மறபோா முறையை எனனுடைய ஆட்களுககுத கறறுக கொடுகக உனககு விருபபமதாஞ?"

"ஆமாம "

"எஙகளுடைய கூட்டததைப பறறி உனக்குத் தெரியுமா ?"

"மானசிங கூறிஞர் அடிமைத்தனததையும் சுரண் டலையும எதிாதது வாழும சுயேசசையான கூட்டம் எனறு தெரிநது கொணடேன "

"நீ எஙகளுககுத துரோகம் செயய மாட்டாயே..."

"துரோகம எனற பேசசுக்கே இடமிலலை எனககு நீஙகள உதவி செயகிறீாகள. உஙகளுககு நான உதவி செயகிறேன அவவளவுதான," எனருன ராஜா.

அத்துடன் அநதக் கூட்டம் முடிநதது.

ராஜா ஒரு குடிசைக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டான். ஒரு ஓலைப்பாயும இரண்டு தலையணைகளும்

அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ராஜுவும் அவர் மகன மானசிஙகும தனனைப பறறிததான பேசிக கொணடிருககிறாாகள எனபது அவனுககுத தெரியும.

அவனுககு ஓயவு அவசியமாக இருநதது.

ஓயவு...' ஓயவு'

உடலுககு மடடுமலல உளளததுக்குமதான. கடவுளே...அவனுடைய உளளததில எததகைய புயல் வீசிக கொணடிருநதது எனபது அவனுககுததான தெரியும வெறும புயல அலல. அககினிப புயல' அனற காறறு...'

அவனுடைய தநதை அடிததுக் கொல்லப்பட்டதை பாாதத பிறகு...உலகததின மிருகததனம அவனையும் மிருகமாககிக கொணடிருநதது தனனுடைய கையி லிருநது நெருபபையும புயலையும வீசி உலகததையே அழிததுவிட வேணடும எனறு அவனுடைய உளளம் தவிததது துடிததது அதறகு அவன சோநதிருநத இடம தகுதியானது என்றே அவனுககுத தோனறிறறு.

பகறபொழுது கொஞசம கொஞசமாக மறைநது கொணடிருநதது திடீரெனறு வரணட பாலைவனக் காறறு வீசத தொடஙகி விடடது. ஓஓஓ...எனற இரைசசல. காறறு மணணை வாரி வாரிச சுழறறி அடிததது குடிசைகளில வசிதத கொளளை கூட்டததைச சோநதவாகள கதவுகளை அடைததுககொணடு பதுஙகிக் கொணடனா தனமேல சுரீா சுரீா எனறு மணல்கள வநது தாககிய பொழுதுகூட எழுநது கதவை அடைகக வேணடும எனறு ராஜாவுககுத தோனறவிலலை. படப்படார்...படாாபடாா...எனறு சிறிய மரககதவு அடிததுக் கொணடது—அவனுடைய உளளததைப போலே...

சிறிது நேரததிறகுப பின ராஜா வெளியே வநது நினறு பாாததான. செககச செவேலெனறு ஒரு மண பூதம எழுமபி, வானளாவி...விண்ணையும மணணையும ஒருஙகிணைதது நிறபது போலிருநதது. சுறறிலும்

இருந்த குடிசைகளைக் காணோம். தூரத்திலிருந்த மலைப்பாறைகளைக் காணோம். அந்த மண் பூதத்தின் இடையே கிராமத்தின் நடுநாயகமாக நின்ற, கள்வர்களின் தெய்வமாகிய பாலைவனத் தேவதை காளியின் சிலைதான் பயங்கரமாக நின்றது அந்த நேரத்தில்... சக்திரூபமாகிய மாகாளி அன்னை விஸ்வரூபமெடுத்து விண்ணளாவி நிற்பது போலவே அவனுக்குத் தோன்றிற்று. உயிர்களைப் படைப்பவள் அவள்! காப்பவள் அவள்! அழிப்பவளும் அவளே! படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலுக்கும் உரியவள் அவளே! பிறப்பு, இறப்பு என்ற சுழற்சிக்கிடையே பிராணிகள் எல்லாம், உயிர்கள் எல்லாம், உயிரற்றவை எல்லாம் ஏதோ ஒரு மாயாசக்திக்குட்பட்டு இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன. கல்லும் மண்ணும்கூட அழிய வேண்டியவையே. கல் அழிந்து மண் ஆகும் மண் அழிந்து அணுவாகும் அணு அழிந்து ஆவியாகும்...அது மறுபடியும் காற்றாலும் மழையாலும் பூமியோடு சேர்க்கப்படும்...

உலகம் பூராவும் வியாபித்துள்ள பெரிய சக்தியிலே மனிதன் ஒரு சிறுதுளிதான். ஆயினும் அவனிடமும் மகாசக்தியின் அம்சம் மறைந்து கிடக்கிறது. ஆற்றலின் வடிவாகிய அணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் இயங்கிக் கொண்டே இருப்பதைப் போல, வாழத் துடித்துக் கொண்டே இருப்பதைப் போல, அவனும் வாழத் துடிக்கிறான். வாழ்வதற்காகப் போராடுகிறான்...

எவ்வளவு நேரம் அந்தப் புயலைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றானும் சலிக்கவில்லை. செம்மண் துகளிலே சமநிறம் பரவத் தொடங்கிற்று. புயல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்கிக் கொண்டிருந்தது. அது எப்பொழுது பூரணமாக ஓய்ந்தது? இரவு எப்பொழுது பூமியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது என்பது அவனுக்குப் புரியவில்லை.

வரண்ட கோதுமை ரொட்டிகளும் காரமான மசாலாவும் காய்ந்த கெட்டியான பாலும் அவனுக்கு

ஆகாரமாகக கொண்டு வநது தரபபட்டன. இநதப பாலேவனததில கூடப பால எபபடிக் கிடைத்தது எனபது ஆச்சரியமாகததான இருநதது. ஆனுல் சரியான ஆகாரம சாபபிட்டு எவவளவோ நாட்கள் ஆகிவிடடன. அநத உணவு அவனுககுத தேவாமிாதம போல இருநதது.

சாபபிடடுவிட்டு மறுபடியும் வெளியே வநது அமாநது கொணடான காளியின சிலே நினற பீடத்தின மேல உடகாாநது கொணடு வெளியே சூழநது கொண டிருநத அநதகாரததையே வெறிததுப பாாததுக் கொணடிருநதான மரததுப போயவிடட அவனுடைய உளளததின நிலேமைககு அநத இருடடும் பொருத்த மாகததான இருநதது. எவவளவு அநதகாரம? சலலடைக கணகளேபபோல அதனிடையே நட்சத் திரஙகள தோனறின

இநத இருடடுககபபால ஒளிதான இருக்க வேணடும இருளின கரிய போாவையைப பொததுக கொணடு பிரவகிககும ஒளித தாரைகளதான நடசத திரஙகள எனற பைததியககார எண்ணம் அவள மனதில தோனறிறறு.

மனிதன எதறகாக வாழகிருன்? எதறகாக இபபடி யெலலாம உணாகிருன? வாழவே ஒரு சாதனேயா? வாழவதறகாக மட்டுமே மனிதன வாழகிருனு ? எபபடியாவது உயிா பிழைததிருக்க வேணடும் எனபதுமே மனிதனுடைய லடசியமா? இனபஙகள, ரசமான அனுபவஙகள இவறறைத தேடி அலேவது ஒனறுதான வாழககைப பிரயாணததின குறிக் கோளா .?

இநத ஜீவன ஆதத மறறதல்ல...

மணணிலிருநது கிடைத்த மண்ணிஞல் ஆன ஒரு ஜடததைத தாஙகிக கொணடு இது அலேகிறது; ஆயினும அநத ஜடததின மூலமாகத்தான அது இயஙக

முடிகிறது பநதுககுள் அடைபட்டுக கிடககும் காற்றுத் தான பநதை எழுமபிக குதிகக வைககிறது. ஆயினும பநது இலலாவிடடால வெறும காறறு எழுமபிக குதிதது ஆட்டமபோட முடியாதலலவா?

உடமபைத தாஙகிக கொணடு வநத இநத ஜீவனுடைய லடசியம என்ன?

தசையின சிநதனைதான ஜீவனா? அலலது ஜீவனின கருவி தசையா?

ஆதமா எனபது எனன?

முடிவிலலாத சிநதனைகளில் ஆழநது போய் ராஜா உடகாாநதிருநதான எஙகோ இருநது ஒரு குழநதை அழும குரல கேடடது தாயின அதடடலும தொடாநது குழநதையைத தூஙக வைபபதறகாக அவள பாடிய தாலாடடுப பாடலும கேடடன ..

ராஜாவின கணகளிலிருநது மளமள எனறு கணணீர் பெருகத தொடஙகி விட்டது குழநதையைப் போல அவன தேமபித தேமபி அழத தொடஙகி விடடான.

அவன ஏன அழுதான?

அது அவனுககே தெரியாது.

எதறகாக அழுதான?

அதுவும் தெரியாது.

அன்னை பாடிய தாலாட்டுக குரலிலே பாசத்தின் நெகிழசசியை உணாநததாலா...? தனமேல உயிரை வைததிருநத ஒரே ஒரு ஜீவனுககும உதவ முடியாமல் போனதை நினைதத வெறுமையாலா? எதற்குமே உதவாமல போயவிடட தனனுடைய வாழககை இனி எபபடி முடியப் போகிறதோ எனற கவலையாலா? இனி எபபடி வாழப போகிறோம? என்ன செய்யப் போகிறோம எனபவை புரியாத குழபபததாலா...?

எதுவுமே அவனுக்குப் புரியவில்லை.

இருட்டில் தன்னை நோக்கி ஒரு உருவம் மெதுவாக நகர்ந்து வருவதை அவன் கவனித்தான். அதன் முகத்தில் இருந்த வெட்டுக்காயத் தழும்புதான் பிரதான மாகக் காட்சியளித்தது ராஜா கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான். மானசிங் ராஜாவைப் பார்த்துத் திடுக் கிட்டுப் போய் நின்றான். பிறகு தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டு அவன் அருகில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான் "உனக்கும் தூக்கம் வரவில்லையா? சேச்சே ..பெண் இல்லாத வாழ்க்கை சூனியம் ஒரு மனுதனுடைய வாழ்க்கை உலகத்தோடு ஓட்டவேண்டு மானால் அவனுக்கு ஒரு மனைவி வேண்டும். எங்கள் கூட்டங்களில் இப்பொழுது பெண்களுக்குப் பஞ்சம்... முன் ஒரு காலத்தில் பெண்கள் பொலபொலவென்று அதிகமாகப் பிறந்து விட்டதால் ஒருவன் பத்துப் பனிரெண்டு மனைவிகளை மணம் செய்து கொண்ட பின்னும் அதிகமாகப் பெண்கள் இருந்ததால் பெண் குழந்தைகளைப் பிறந்தவுடனே கொலை செய்துவிடும் வழக்கம் கூட இருந்ததாம். இப்பொழுது என்னடா வென்றால் ஒருவனுக்கு ஒரு மனைவி கூடக் கிடைப்ப

ராஜா ஒன்றும் பேசவில்லை.

மானசிங் பெருமூச்சு விட்டான். "எங்களுடைய பெண்கள் கற்பொழுக்கம் மிகுந்தவர்கள். ஒருவனை மணந்துகொண்டபின் பிற புருஷர்களைப் பற்றி மனதால் கூட நினைக்க மாட்டார்கள் அதனாலேயே அன்னியப் பெண்கள் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்து சோகக் படுவதை யாரும் விரும்புவதில்லை... உயிருள்ளவரை நான் தடிப்பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்து சாகவேண்டியது தான்..." என்றான்.

இந்தக் கொள்ளைக்காரனுக்கும் ஒரு பிரச்னை இருந்தது. இவனுக்கும் மனைவியின் அன்பு தேவையாக இருந்தது. இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையோடு ஒட்ட முடியவில்லை என்கிறான். கடவுள் அதற்காகத்தான் ஆணையும் பெண்ணையும் படைத்திருக்கிறார் போலும்.

திடீரென்று ராஜாவின் மனதில் சுசீலாவின முகம் தோனறி மறைநதது.

சுசீலா...!

ஆம, சுசீலா...

அவளைத தவிர வேறு யாரையும் மணநது கொளளவ தில்லை எனறு வாககளிததாள தானும வேறு யாரையும் மணநது கொளளககூடாது எனறு சததியம வாஙகிக் கொணடாள ஆனால...,

வட துருவததிறகும தென துருவததிறகும் அவப களுடைய வாழககை இழுததுக கொணடு போகபபட்டு விட்டது அவன அரசாங்கததால் தேடபபடும் குறற வாளி அவள சமுதாயததில கௌரவமாக வாழும ஒரு பெரிய அதிகாரியினுடைய—நீதிபதியினுடைய மகள! அவன தனககெனறு ஒனறுமே இலலாத ஒரு ஏழை. அவள...பெரிய கோடீசுவரரின மகள!

தாஙகள செயது கொணட பிரதிககளு எவவளவு அாததமறறது? இனியும தஙகள இரணடு பேருடைய வாழககையும இணைவதறகு வழிதான உணடா...?

ராஜா தனககுத தானே சிரிககத தொடஙகி விட்டான வாழககை மிகவும விசிததிரமானது. மிகமிக விசிததிரயானது எனபதில சநதேகமே இலலை.

* * *

பொழுது விடிவதையும மறைவதையும் தவிரக் காலததை அளககுமபடியான வேறுவிதமான கணககே அவாகளுக்குத தெரியவிலலை. வருஷம மாதம முதலிய வறறை ராஜு கணககு வைததுக கொணடிருநதார் எனறு சொனனாாகள. அவறறால ஏதாவது உபயோகம் இருககுமா எனபது அவனுககுச சநதேகமாக இருநதது.

ஆனால்...,

கூட்டத்துககுத் தேவையான தானியங்களையும் உணவுப் பண்டங்களையும எநதக் காலததில கொளளை

யடிக்கச் செல்ல வேண்டும என்பதை ராஜு திட்டமாகக் கணக்குப போட்டுக கூறிஞா. பணததிற்காக நடை பெறும கொளளைகள, உணவுப் பொருளகளுககாக நடைபெறும கொளளைகள, இதர தேவைகளுககாக நடைபெறும கொளளைகள என்று ஒவவொன்றும் திட்டம போட்டுச செயயபபட்டன

கொளளைக்காரர்களிடம முதலதரமான குதிரைகள இருந்தன துபபாககிகளும இருந்தன இரவு சுமார் பததுமணிககு அவர்கள புறபபட்டு விடுவார்கள. பாலைவனததின எலலையில தஙகள குதிரைகளைக கட்டி விட்டு இரண்டுபோ மூன்று பேராகப பிரிந்து செல வாரகள எந்த இடததில எந்த மாதிரியாகக் கொளளை யடிகக வேண்டும் என்பவை எலலாம முனகூட்டியே திட்டமிடபபட்டிருககும ஒவவொருவனுககும என்ன கடமைகள என்பதும தெளிவாக அறிவுறுத்தப பட்டிருககும கொளளைககூட்டம ஒரு கிராமததையோ, கட்டிடததையோ தாககும்போது, எலலாம ஒரு இயநதிரததின வேலையைபபோல துளிகூடப பிசகாமல வேலைகள நடைபெறும.

கொமபு ஊதும சப்தம கேட்டவுடன வீரர்கள் குதிரைகளின மேல பாயவார்கள. குதிரைகள பறககும. அஙகே தாமதம தயககம எதறகுமே இடம கிடையாது. தஙகள வேலை முடிநது திருமபும போதுதான அவர்களுடைய வேகம சிறிது குறைநது காணபபடும். ஆனல கொளளையடிததுக கொண்டு வரபபட்ட செல வததைப பஙகிடும்பொழுது ராஜா தனககாக எதையும எடுததுக கொளள மறுதது விட்டான.

முதலதடவை பொருளகளைப் பஙகிட்டு வைத்த தலைவன ராஜாவுககும ஒரு பஙகு வைதது, "உம... இதை நீ எடுததுககொள," என்ருன.

"இலலை...எனககு வேண்டியதில்லை," என்று கூறிப் புறப்பட்டு விட்டான ராஜா.

ராஜு ஆசசரியததுடன நிமிாநது பாாத்தார். "ஏன? குறைவாக இருககிறதெனறு நினைககிருயா...?"

"இலலை அதனுல எனககு எனன உபயோகம்? என ஆதமா அனுபவிககும நரக வேதனைகளை அதனுல குறைததுவிட முடியுமா? இறநதுபோன என தநதை யைத திருபபிக கொணடு வருமா? மறுபடியும சமுதாயததுடன சோநது வாழ வழிகாடடுமா...? அது எனன செயயும...? எனககு அது வேணடாம..." எனருன ராஜா

"உன எதிாகாலததைதப பறறி நீ யோசிக்க வேண் டாமா?" எனறு கேடடாா ராஜு.

"என எதிாகாலததைப் பறறி நான நினைததது எது நடநதது ?'—கணணீரை அடககிக கொணடு சடடெனறு திருமபிப போய விடடான ராஜா.

ராஜு சிறிதுநேரம அவனுககு வைதத பஙகையே பார்ததுக கொணடிருநதாா பிறகு தன மகனைப் பாாதது, ' நீ அவனைக கவனமாகப பாாததுக கொளள வேணடும ." எனருா

மானசிங தலையை அசைததான.

*   *   *

அத்தியாயம் : 13

உலகததின கணகளிலிருநது மறைநதுவிட்ட ஏதோ ஒரு கிரகம தனனிசசையாக எஙகோ சுறறிக கொணடிருபபதைப போல—

ராஜா உலகததின கணகளிலிருநது மறைநதுபோய் விடடான அவனுடைய வாழககை ஏதோ ஒரு வடடததில சுழனறு கொணடிருநதது. அதில அவன்

விசித்திரமான ஒரு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந் தான அவனுடைய உளளததில தணிகக முடியாத துககமும் கோபமும பொஙகிப பொஙகித தணிநது கொணடிருநதன

தனனை ஏழையாகப் படைத்து அவமானகரமான நிலைமையிலே வைதத உலகததின மேல அவன அளவு கடநத ஆததிரம கொணடிருநதான சமுதாயததின மேலேயே அவன கோபமும வெறியும கொணடிருந தான மனித இனததையே அவன பகைததான அநத வெறுபபும ஆததிரமுமதான அவனைக கொளளைக் காரனாக வாழ வைததிருகக வேணடும சதா சாவ காலமும பகவானைப பறறிய சிநதனை தவிர வேறு சிநதனையே இலலாத ஒருவருடைய மகனாகப பிறநதும அவனை உலகமே வெறுககும ஒரு பாதக வாழககையில் உழல வைததது அதுவாகததான இருகக வேணடும.

தேசத்தில எததனையோ மாறுதலகள நடநது விட்டன அடிமை இநதியா சுதநதிர இநதியாவாக மாறியது. வறுமையிலும அறியாமையிலும ஆழநது கிடநத பாரத சமுதாயம் உயாவடைய வேணடி— மககளின அறியாமையைப போககவும வாழவை வளமாககவும தலைவாகள திட்டஙகள தீட்டினா. எத்தனையோ ஆகக வேலைகள நடைபெறறுக கொண் டிருநதன தேசததைப பீடிததிருநத வறுமையும கொஞசம கொஞசமாக மறையத தொடஙகியது

இநதிய நாட்டைப பொறுதத வரையில சுதந திரம் சூரியோதயமபோல ஒரு புதிய விழிபபையே உணடாககி விடடதெனறு சொலல வேணடும அடிமை இநதியா அநதகாரம சூழநது கிடநதது அதில களவர் களும, காமுகாகளும, கடின சிநதனைக காராகளுமதான் விழிததிருநதனா, மறறவாகள சாககடைப புழுககளைப் போல சிநதனையே அறற அறப வாழககை நடத்தி வந தனர்.

சுதந்திரம் எல்லோரையும் விழிக்க வைத்தது. எல்லோரையும சிநதிகக வைத்தது. உழைப்பும பிழைப்

பும் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை என்ற நிலையை ஏறபடுததியது.

தேசததில பிரமாண்டமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வநதன. ஆனால, அதைபபறறி யெலலாம, பாலைவனத தில பதுஙகிக கிடநத அநதக கொளளைக கூட்டத தினருககுத தெரியவே தெரியாது அவாகள இனனும பழைய வாழககையிலேயே உழனறு கொணடிருநதனா.

ஒரு இரவு கொள்ளைக்காரர்கள் நெடுஞ்சாலையின் குறுககே மறைநது கொணடிருநதனா

பிரயாணிகளை ஏறறிககொணடு பஸ ஒனறு வநது கொணடிருநதது ராஜா அதறகு நோ எதிரில தன குதிரையைச செலுததியபடி வநது கொணடிருநதான.

பஸஸின பிரகாசமான இரணடு கணகளைபபோன்ற விளக்குகளிலிருநது வீசிய ஒளியின நடுவே குதிரை வநதது பாமபாம பாம பாம... எனற அலறலையும ராஜா பொருட்படுததவிலலை

டிரைவா ஏமாநது போய் பிரேக போட்டு விட் டான உடனே நானகு பககஙகளிலிருநதும கொளளைக் காராகள வநது சூழநது கொணடனா.

பிரயாணிகளை இழுத்துப்போட்டு அடிதது அவர் களிடமிருநத நகைகள, துணிகள, பணடஙகள முதலிய வற்றைப பறிககும வேலை ஆரமபமாகி விட்டது ராஜா மட்டும துபபாககியைக கையில வைததுககொணடு குறிபாாததபடி யாரும தப்பிபபோய விடாமல பாாத துக கொணடிருநதான. ஐயோ அமமா எனற அலறல, பெணகளின ஓலம, குழநதைகள வீறிட்டு அழும கூச் சல...இவறறிற கிடையே கொளளைககாராகள் தாலியைக கூட விடாமல் கழற்றித தரும்படி அதட்டும் காஜனை...

இவற்றினிடையே, வயது முதிர்நத ஒரு கிழவன் கைகூபபி நடுஙகியபடிக கணணீா பெருககிககொணடு, "நாராயணு நாராயணு...இநதப பாவிகளுககு எனன கூலி கொடுபபாயோ ?" எனறு அலறிய கூசசல

ராஜாவின நெஞசைப பிளநதுவிடடது

துப்பாககியை ஏநதிககொணடிருநத அவனுடைய கரம் சடககெனறு கீழே விழுநது விடடது. தலை தாழ்நது விட்டது உளளம பதைககத தொடஙகிவிட்டது...

நாராயணு...!

நாராயணு !

நாராயணு...நாராயணு...

கொளளையடிதது முடிநதபின் மான்சிங் திரும்பிப் பார்ததபோது ராஜா காணபபடவிலலை மானசிஙகின கவனமெலலாம கூடடததிலிருநத ஒரு அழகான பெண் ணின மேலேயே நிலைததுப போயிருநதது. அதனுல தான அவன ராஜா திரும்பிபபோனதைதக கவனிக்க விலலை பயநது நடுஙகிககொணடு நினற அநதப் பெண ணைக குதிரைமேல தூககி வைததுககொணடு கூடடம் திருமபிப போக உததர விடடான மானசிங.

இருணட கானகததின நடுவில தலையைத தொங்கப் போட்டபடி ராஜா தன குதிரைமேல அமர்நதிருநதான். அவனுடைய இரணடு கண்களிலிருநதும் கண்ணீர் தாரை தாரையாக ஊறறிககொணடிருநதது. குதிரை தன பாடடுககு மெதுவாகத தனனுடைய இஷடம் போல நடநது கொணடிருநதது

உணாசசியே இலலாத ஜடமபோல் ராஜா குதிரை மேல் உடகாாநது கொணடிருநதான வானததிலிருநது ஒரு குரல் ஓயாமல நாராயணு, நாராயணு, நாராயணு எனறு அலறிககொணடே இருநதது. சுறறிலும இருநத கல்லும, மண்ணும், காய்நத மரங்களும எலலாம் நாராயணு...நாராயணு நாராயணு எனறு அநதப் பெயரையே கூவி அழைககத் தொடஙகி விட்டன.

நாராயணு...நாராயணு...

அநத வாாதஹை விண்ணும் மணணுமெ எல்லாம் நிரபபி ஓம் எனற ஒரே பேரொலியாய நினறது.

நாராயணு...நாராயணு...

அநத வாாதஹை பேயாட்டம ஆடிய புலனகளை மரத்துப்போகச செயதது ஆணவக கூததாடிய ஜீவன் எனற ஐநது தலை நாகம அடஙகிப போய நிறக வைதது விட்டது.

"நாராயணு...'

அநத வார்த்தை இருட்டின நெஞசைப் பிளநது உளளே அடஙகிக கிடநத ஒளியைக காட்டி விட்டது .

"நாராயணு ஐயோ...நாராயணு...!"—ராஜா வாய விட்டு அலறினுன "நா...ரா...யணு...நா...ரா...யணு" மீணடும மீணடும கூவினுன

இதயம வெடிததுப போவதைப போனற துனபத்துடன கணணீா அருவியாயப பெருக மீணடும மீணடும் கூவிககொணடே இருநதான.

நாராயணு...நாராயணு

திருப்பாறகடலில பளளி கொணடவனும வைகுநத வாசனும ஆன அநதத தேவதேவனின நாமததை விண்ணும மணணும எதிரொலித்தன. கற்களும பாறைகளும் கூவியழைத்தன. மரஙகளும புதாகளும் மெய சிலிாக்க அறை கூவி நினறன.

தனனுடைய குடிசையில் வநது மலை சரிந்ததைப போல பொதவெனறு விழுநத ராஜா குழநதையைப போல விம்மி விமமி அழுது கொணடிருநதான.

கிருஷ்ணு, ராமா, கோவிநதா, நாராயணு—ஹரே

ராம கிருஷ்ணு கோவிநதா நாராயணு

சப்பளாக் கட்டையை அடித்தபடி கோமாளித் தொப்பியுடன் வட்டம்போட்டு ஆடும் அவனுடைய

தந்தையின் உருவம் அவனுடைய இருதயத்திலிருந்து எழுநது சுழனறு ஆடிககொண்டிருநதது. அவருடைய குரலை அவன மட்டுமே கேட்டான. ஆனுல உலகம முழு வதுமே கேட்டுக கொண்டிருபபதாக அவனுக்கு ஒரு பிரமை தோனறிக கொண்டிருநதது.

கிருஷ்ணு ராமா கோவிந்தா நாராயணு...ஹரே
ராம கிருஷ்ணு கோவிந்தா நாராயணு...
பசசை மா மலைபோல மேனி
பவளவாய் கமலச் செஙகண்
அசசுதா அமரர் ஏறே
ஆயர்தம் கொழுநதே என்னும்
இச்சுவை தவிர யானபோய
இந்திர லோகம் ஆளும்
அசசுவை பெறினும் வேண்டேன
அரஙகமா நகரு ளானே..."

கனகமபீரமாக எஙகிருநதோ அநதக் குரல பாடிறறு.

அவனுடைய தநதை வாழநத புனிதமான வாழ்ககை எஙகே? அவன ஆழ்நது விட்ட நரகம எஙகே? பாவஙகளைக் கழித்து அவர் புணணியத்தை ஈட்டினுர. அவனே...மூட்டை மூட்டையாகப பாவததைத் தன மேல ஏறறிககொண்டான்.

நினைகக நினைக்க ராஜாவின மனம் சுண்ணும்புக் காளவாயிலிட்டுப் பொசுக்குவதைப் போல் வெநதது. கடவுளே...எனனை ஏன இநதத் துன்பத்திறகாளாக் கிறுய்...? ஏன இநதப பாவததிறகாளாககிறுய் .? வாழககையை நடததிச செல்லும பிதாவே இநதப பாப வழியில் எனனை ஏன் பிடிததுத தளளிறுய...?' என்று அரற்றியபடி அழுது விம்மிக் கொணடே இருந தான்.

நேரம போனதே தெரியவில்லை. சிலுசிலு என்று குளிர்நத காற்று வீசிக்கொண்டிருநதது. பொழுது

புலரும் தருணமாயிருக்கலாம். எதையும் லட்சியமே செயயாமல கிடநத ராஜாவின புலனகளைத திருபபி விட்டது வீரிட்டு அலறிய ஒரு பெணணின குரல ராஜா செவிகளைத தீட்டிகொணடு கூாநது கவனிததான. மறுபடியும அநத அமானுஷயமான கூசசல கேட்டது. ராஜா துளளிப பாயநது ஓடினை

முரட்டு மானசிங தளிாக் கொடிபோன்ற ஒரு மங்கையைத் தனனை நோககி இழுகக முயனறு கொணடிருநதான அவள அவன கையில சிககித துடிததுக் கொணடிருநதாள இருட்டில மானசிஙகின முகத் தோறறம பயஙகரமாகக காட்சியளிததது அவனுடைய முகம பூராவுமே வெட்டுககாயத தழுமபு ஆககிரமிததுக கொணடிருநதது.

ராஜா தன கையில கிடைதத ஒரு மூஙகிலை இழுத் துக கொணடான.

டஞா எனறு பெணணைப பிடிததுககொண்டிருநத கைமேல அடி விழுநதது "விடு அவளை" எனற காஜனை கேட்டது மானசிங கோபாவேசததுடன திருமபிப் பாாததான ரௌதராகாரமான கோபததுடன நினறு கொணடிருநதான ராஜா.

கை எலுமபு முறிநது விட்டதைபபோனற வலியால் மானசிங துடிததான அவன கைபபிடியில துவணடு கிடநத பெண தொபபெனறு கீழே விழுநதாள.

"அவளை நான தான கொணடு வநதேன . எனக் காக..." எனறு காஜிததான மானசிங...

"அவள விருமபாத வரை...நீ அவளைத் தீண்டக் கூடாது..." என்று முழங்கிஞை ராஜா.

இரண்டு பேரும ஒருவரை ஒருவர் முறைத்துப் பார்த்துக்கொணடு நினறனர்.

மான்சிங் குபீரென்று ராஜாவின்மேல் பாய்ந்தான். தடியை வீசிவிட்டு ராஜா விலகிக்கொணடான. மான்சிங் சட்டெனறு திரும்பி ராஜாவின கழுததை வளைக்க முயனருன மலைமேல மலை மோதியமாதிரி இரணடு பேரும மறபோா புரிநதனா தோலவி மானசிங்குககுத் தான.

அடிபட்டு வாயில் நுரைதளள கைகளைத் தட்டிக் கொணடு எழுநத மானசிங, "இதை நான் மறக்க மாட்டேன. உனனைப் பழி வாஙகாமல விடமாட் டேன்..." என்று உறுமிக்கொணடே போனுன.

அவள பயநது போய் ராஜாவின தோளைப் பிடித்த படி நடுஙகிககொணடு நினருள.

"வா...என குடிசைககுப போவோம ." எனறு கூறி ராஜா அவளை அழைத்துச சென்ருன்.

குடிசைககுள அவளைப் படுககச சொல்லிவிட்டு வாயில அருகில ராஜா காவலுககு உட்காாநது கொண் டதைப பாாததபோது அவளுககு ஆசசரியமாக இருந ததது.

பயநது களைததுப போயிருநத அவள உடனே தூஙகி விட்டாள.

ராஜா விடிய விடிய அவளுக்குக காவலாக உட் காாநது கொணடிருநதான.

மறு நாள காலை...'

மானசிங கொண்டு வநத பெண் ராஜாவுடன இருப் பதைப் பார்த்து யாரும ஆசசரியபபடவிலலை அதைப் பறறி யாரும விசாரிககவும இல்லை.

மானசிங் மட்டும ராஜா இருநத பக்கம் வரவும் இல்லை. அவனைப பாாககவும இலலை.

இரண்டு பேருக்கும் வரண்ட சப்பாத்திகளும் மசாலாவும காயசசிய பாலும கொண்டுவரபபடடன. மூலையில சுருணடு படுததுககொணடிருநத அநதப பெணணைப் பாரத்து, "ஏய...வா...சாபபிடலாம " என்று கூப்பிட்டான ராஜா

"என் பெயா ஏய் அலல...சியாமளா " எனறுள அவள.

குவளையில் இருநத தண்ணீரை எடுத்து வாயைக் கொபபுளிதது விடடு அவன எதிரில வநது சாபபிடுவதற் காக உட்காாநதாள இருநததைப பகிாநது வைததுக் கொணடு இரணடு பேரும எதிா எதிராகவே அமர்நது சாபபிடடாாகள. அபபொழுதும அவன அவளை ஒரு தடவை கூடத திருமபிப பாாககவிலலை.

மானசிஙகின முரடடுப பிடியிலிருநது காபபாறறிய பின அவன தனனை அடைய முயறசிபபான எனறு சியாமளா நினைததாள ஆனால அவனோ அவளைத திரும் பிககூடப பாாககவிலலை அழகான அநத இளைஞனின போககு அவளுககு ஆசசரியமாக இருநதது.

சிறிது நேரம ராஜாவின முகததை உறறுப பாாத் துக கொணடிருநதபின, "நீ நாகரிகம தெரியாத... காடடுமிராணடி அலல " எனறுள

"ஏன அபபடிச சொலகிறுய .?"

"ஊம் ஹூம இநத முரடாகளுக்கும உனக்கும் வித்தியாசம இருககிறது...நீ தவறிபபோய இஙகே வநது அகபபட்டுக கொணடவன..."

ராஜா முட்டைக் கட்டிககொண்டு ஆகாயத்தைப் பார்ததபடி தலையை ஆடடிககொணடு உடகாாநது விட் டான "நாம எல்லோருமே தவறிபபோய வநது அகப பட்டுக கொணடவாகள தான, வாழககை எனற சிறை யில...!"

சியாமளா ஆச்சரியத்துடன ராஜாவின் முகத்தைப் பார்த்தாள்.

"சாமியாரைப்போல பேசுகிறீர்களே?" என்ருள்.

அவள தனனை மரியாதையாக அழைககத தொடஙகி விடடதை ராஜா கவனிததான "மனிதன ஒரு விசிததிரமான பிராணி. எஙகும வியாபிததுக கிடக கும ஒரு பிரமாணடமான ஜீவன. மணணில புகுநது அணுவை உயிராககிப புலலாகிப பூணடாகிப புழுவாகிப பறவையாகி எணணறற ஜீவராசிகளாக வியாபிததது . மனிதனிடம இருககும அதே ஜீவன...திருமபவும மணணில பிரவேசிதது ஜனமஙகளை எடுகக விரும் பாமல ..பிரமாணடமான பரததை நோககித் திருமபி விடவே முயறசிககிறது..."

"சாமியாா சாமியாா...நீஙகள சாமியாரே தான. ." எனறு கூவினள சியாமளா.

அபபொழுது தான ராஜா அவளைப் பார்ததான். "எனனைபபாா...சாமியாா மாதிரியாகவா இருககிறது?" எனருன.

ராஜாவின பாாவையின வேகததைதத தாஙகமாட் டாமல சியாமளா தலையைக குனிநதுகொணடாள. "ஆனல நீஙகள பேசுவதைக கேடடபோது சாமியார் பேசுவது மாதிரியே இருநதது " எனருள.

"மிருகததிறகும தெய்வததிறகும் இடையிலே இருநது ஊசலாடும பிராணி நான...எனககு ஒனறும் புரியவிலலை. ஒனறுமே புரியவிலலை ஏன உயிருடன இருக கிறேன எனபதே புரியவிலலை..." ராஜா முகததைத் திருபபிககொணடு தன கணகளில அருமபிய கண் ணீரைத துடைததுக கொணடான.

"நீஙகள ஒரு விசிததிரமான மனிதர். எஙகளுடைய பஸஸுககு நோ எதிராக அஞசாமல குதிரையைச் செலுததிககொணடு வநததைப பார்தத போதே நான் நினைததேன ."

"உங்களுடைய பஸ்ஸா அது...?"

"ஆமாம்..."

"உன்னை இங்கிருந்து கொண்டு போய் விட்டு விட்டால நீ பிழைத்துக் கொளளவாயலலவா...?"

"இலலை நான உஙகளை இஙகே விட்டு விட்டுப் போகபபோவதிலலை..."

"இஙகேயே இருந்தால் மானசிங உன்னைக் கொன்று விடுவான .."

"நீஙகள உயிருடன இருககுமவரை என்னை யாராலுமம தொட முடியாது எனபது எனககுத் தெரியும "

"என்னுடனேயே இருந்து சாகப போகிறாயா...?"

"நீஙகளும என்னுடன வந்து விடுஙகள ... உஙகளுககு இந்த வாழககை சரியலல..."

ராஜா திடீரென்று சிரிககத தொடஙகி விட்டான். விழுந்து விழுந்து சிரித்தான "பைததியககாரி...என்னை பிரிட்டிஷ் போலீஸகாரரகளிடம கொணடுபோய ஒபபு விததுத தூககில தொஙக விடபபோகிறாயா...?" நான பயஙகரமான கொள்ளைககாரன எனபது உனககுத தெரியாதா?" என்று கேட்டான.

சியாமளா ஆசசரியத்துடன அவன முகத்தைப் பாாததாள.

"உணமையாகததான சொலகிறீரகளா? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபததியம இஙகிருந்து கபபலேறிப போயவிட்டது எனபது உஙகளுககுத தெரியாதா ?"

ராஜா திடீரென்று ஆவேசம வந்தவனபோல இரணடு கைகளாலும சியாமளவைப பிடிததது வேகமாக ஆட்டினன. "என்ன சொலகிறாய ? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபததியம இஙகிருந்து போய விட்டதா?"

"ஆமாம...பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம இங்கிருந்து போய் விட்டது. யூனியன ஜாக்கொடி பறந்த கமபங்

களிலே நமது புனித மூவர்ணக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறககிறது வெளளைககாராகள வீறறு அரசு புரிநத நமது அரசியல மனறஙகளிலே நமமுடைய பொது ஜனஙகளால தோநதெடுககபபடட பிரதிநிதிகள வீறறு அரசு புரிகினறனா நேருஜிதான நமது பிரதமா. ராஜனபாபுதான நமது பிரஸிடெனட் இஙகே மககளாடசி நடைபெறுகிறது...''

''உண்மையாகவா ... ? உணமையாகவா ... ?''— ஆவேசததுடன கததினன ராஜா. அவன கண்களி லிருநது சுணணீா பீறிட்டுக கிளமபியது குதிததெழுநது வெறிபிடிததவன போல குறுககும நெடுககும நடககத் தொடஙகி விடடான. அவன கால வைதத வேகத்திலே தரை அதிாநதது.

திடீரெனறு சியாமாளவை நோக்கித் திருமபினன. மாாபைப பலமாகத தடடிக கொணடு, ''அபபடி யெனருல இனறு நான அடிமை அலல. சுதநதிர மனிதன ஊமஹூமஅபபடியல்ல சுதநதிரக கொளளை காரன ?'' எனறு கேடடுவிடடு இடிஇடியெனறு சிரிததான

சியாமளா வெடுககெனறு ஆததிரததுடனகூறினள ''ராஜா...நீஙகள இனியும கொளளைககாரனுக இருககக கூடாது மனிதனுக மாறவேணடும...''

''அது எபபடி முடியும ?''

''முடியும ராஜா ''

''எபபடி சியாமா...?''

''இநத ராஜபுதனக் கொளளைக்காராகளை மனிதா களாககுவதறகாக மகான ஒருவா வநது கொணடிருக் கிருா.. காலநடையாக கத்தியும துப்பாககியும் கொண்ட உஙகள கூட்டததை நோக்கிக கைத்தடி ஊன்றிய கிழவா ஒருவா நிராயுதபாணியாக வநது கொண்டிருககிருா...''

''காநதியடிகளா...?''

"இல்லை ராஜா .வி ேனு பா ஜி...ஆ யு த ங க ளை ஒபபடைததுவிட்டு அவரிடம சரணடைகிறவாகளை மன்னிதது விடுவதாக அரசாஙகமே வாககளித்திருக் கிறது ராஜா நீங்கள மீணடும மனிதராக இதுதான சநதாபபம"

ராஜா அவளருகில வநது உடகாாநது கொண டான "ஆமாம இதுதான சநதாபபம மீணடும மனிதனுவதறகு அதுவே கடைசி வாயபபு கடவுள அவனுககாகவேதான அநத வாயபபை ஏறபடுததி யிருகக வேணடும..."

"என்ன சொலகிறீாகள ராஜா உஙகளுடைய குறறஙகள யாவும மனனிககப்பட்டு விடும நீங்கள் மறுபடியும மனிதராக வாழ முடியும...செலவமும புகழும பெறறு நலவாழககை வாழவும முடியும ராஜா..."

"எல்லாவறறையுமவிட நான காநதியடிகளை ஒரு தடவை பாாகக விருமபுகிறேன சியாமளா. அஹிமசா மூர்ததியான அவரைத தரிசிததாலே போதும பலாத் காரததால் களஙகபபட்டுப போன இநத ஜீவன புனித மடைநது விடும என்று நினைககிறேன சியாமளா "

காநதிஜி சுடபபட்டுக கொலலபபடடாா என்று சொல்வதறகு சியாமா வாயெடுத்தாள ஆனால உடனே டககென்று நிறுததிக கொணடாள. அநதச செயதியை தெரிநதால அவன மனம மாறி விடுமோ என்ற பயத தால, "நீஙகள வினேபாஜியைச சநதிததாலே போதும் ராஜா...பாபஙகள யாவும பறநதோடிப போகும. புது வாழககை உதயமாகிவிடும," என்று உணாசசிப் பெருககுடன் கூறினாள.

* * *

அத்தியாயம் : 14

காட்டுப புலிகளை வசபபடுததத் தாப்பைப் புல்லுடன கிளமபியதைப போல கொள்ளைககாராகளைத் திருததி மனிதாகளாக—சமுதாயததோடு இணைநது வாழபவாகளாகச செயய மகாதமா, விநோபாஜி வநது கொணடிருககிறா எனற செயதி, ராஜாவுககு சியாமளா வின மூலம அபபொழுதுதான தெரியவநத போதிலும கொள்ளைககூட்டததைச சோநத மறறவாகளுககு முனபே தெரியும கொள்ளைககாராகள கூட்டததுககுக கூட்டம தொடாபு வைததுக கொணடிருநதாாகள சுறறிலும இருநத கிராமஙகளோடும அஙகுளளவாகள மூலம நகரஙகளோடும அவர்களுககுத தொடாபு இருநதது அதனால விநோபாஜி பாதயாததிரை புறபபடுவதறகு முனபே அவாகளுககுத தெரியும.

அநதச செயதி கொள்ளைககாரர்களிடையே மிகுநத பரபரபபை உணடாககியிருநதது

ஒரு மனிதன நிராயுதபாணியாகத தஙகள கூட்டததை நோககி வருகிறுன எனற செயதி அவர் களுககுத திகைபபை அளிததது ஆரமபததில அதை அவாகளால நமபககூட முடியவிலலை அதறகு முனனால கொள்ளைககாராகளின இரகசிய இருபபிடஙகளை நெருங கியவாகள யாரும உயிருடன மீணடது கிடையாது. சுறறுபபுறஙகளில காவல இருககும கொள்ளைககாரா களாலேயே அவாகள சுடடுக கொலலபபடுவாாகள. உடனே அநத ஆள வநத அடிசசுவடுகூடத தெரியாமல மறைக்கபபடடு விடும.

இரகசியப போலீஸகாராகளோ, துணிசசல கொணட ராணுவப படையினரோ கொள்ளைக கூட்டங களை நெருஙக முடியாமல இருநததறகுக காரணம அதுதான தஙகள கூட்டததைக கணடுபிடிகக வருவது ஆயுதம தாஙகிய படையினராக இருநதால அவாகளைப

பாலைவனக் காடுகளில் திசை தெரியாமல் அலைய வைத்துத் திடீர் திடீரென்று தாக்கிக் கொன்று, கடைசியாக எஞ்சியவர்கள் தாங்களே திரும்பிப் போய்விடும் படியாகச் செய்வதற்கான தந்திரங்கள் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கணக்கு வழக்கற்ற வீரசாகசச் செயல்களைச் செய்வதற்குக் கற்று வைத்திருந்த அந்தக் கூட்டம் இப்பொழுது எதுவுமே இல்லாத ஒரு மனிதன் முன்னால் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் மலைத்தனர்.

முதலில் கல்வியறிவும் உலக அனுபவமும் இல்லாத அந்தக் கூட்டம், இதன் பின்னால் ஏதாவது சூது இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தனர். சாமியார் மாதிரி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு வரும் இந்த ஆள் முதலில் எவ்வித ஆயுதமும் இல்லாமல் வந்து தங்களுடைய இருப்பிடங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு போய் விடுவார் பிறகு ஆயுதம் தாங்கிய பெரிய படை வரும் என்று சிலர் நினைத்தனர் இன்னும் சிலர் தாங்கள் ஆயுதத்தோடு சரணடைந்து விட்டாலகூடப் பின்னர் இந்திய அரசாங்கம் தங்களைப் பிடித்துச் சிறையில் தள்ளிவிடும் தங்களை மன்னித்துச் சமுதாயத்தோடு சேர்த்துக் கொள்வதாகச் சொல்வது வெறும் ஆசை வார்த்தை என்று நினைத்தனர்.

ஏனென்றால் அந்தமாதிரி அனுபவங்களெல்லாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மிகச் சாதாரணம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் எத்தனையோ முறை பலத்த ஏமாற்றங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கின்றனர்.

ராஜா விக்ரமசிங் அப்பொழுது தன் முக்கியமான ஆட்களோடு பலத்த ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்தார் அப்பொழுதுதான் வினோபாஜியின் பாதயாத்திரையை வெகுதூரத்திறகப்பால் மறைந்திருந்து கண்காணித்து விட்டு வந்திருந்த அவருடைய தூதன் பிரதாபசிங் தான்கண்ட அதிசயத்தை வர்ணித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அவா மிகவும சாதாரண மனிதர் நம்முடைய கூடடததில ஒரு சிறுவனே எதிாததுப போராடுவதறகுக கூட அவருககுச சகதி இருககாது அவரோடு வருகிற வாகள எலலாம சாதாரண ஆடகள யாரைப பார்த தாலும போாவீரனேப போலவோ, தநதிரம செய்யும நரிததனம படைததவனுகவோ தெரியவிலலை தினசரி காலேயில எழுநததும கால்நடையாகப புறபபட்டு விடுகிறா மாலேநேரஙகளில ராம பஜனே செயகிருர் .

"ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம...
பதீத பாவன சீதா ராம் "

பரவசததோடு கூறிககொணடு வநத பிரதாபசிங தனனே மறநது பாடிக கொணடு ஆடத தொடங்கி விடடான.

"நிறுதது அவரோடு எததனே போ வருகிருாகள எனபதைக கவனிததாயா ?" எனறு கேடடாா ராணு

"ஏழெடடுப போ இருக்கலாம ஆனுல கூடடம இதறகுள அதிகரிததிருககலாம அவரைச சரணடைகிற வாகளும அவாகளோடு தானே வநது கொணடிருக கிருாகள ?" எனருன பிரதாப

"இதறகுள எததனேயோ போ அவரிடம சரணடைந திருககலாம எனகிருயா?"

"ஆமாம ராணு . நான திருமபி வருகிற வழியில இரணடு கூடடஙகளேச சநதிததேன...அஙகும இதே பேசசாகததான இருநதது பெருமபாலானவாகள அவரைச சரணடையவே விருமபுகிருாகள எனறு நினேக கிறேன்..."

ராணு விக்ரமசிங் வேகமாக எழுநது நினருர். சுறறிலும இருநதவாகளே ஒருமுறை பாாததுவிடடு, "சரணுகதி எனற பேச்சுககே நமமுடைய வாழககையில இடம இருககப போவதிலலை எனனே ஒருவன போரில் சுடடுக கொனருல..அது எனககும பெருமை அவனுககும

பெருமை...வேறுவிதமாகச் சாவதைப பற்றி எனனுல் நினைததுப பாாககககூட முடியாது...

"தவிர...நமமுடைய சுதநதிரம, மத உரிமை, தொழில செயது பிழைககும உரிமை எலலாவறறையும இநதிய அரசாஙகம ஏறறுக கொளளும எனறு இநதக கிழவன கூறிய போதிலும—அவை ஒரு மனனரின வாாததைகள அலல அவை மீறபபடமாடடா எனபது எனன நிசசயம? அதனுல...நமமுடைய கூடடததில யாருககாவது சரணுகதி அடைநது விடலாம எனற சபலம ஏறபடடிருநதால...அதை விடடு விடலாம..."

கூட்டததில பரிபூரண அமைதி நிலவியது யாரும மூசசுவிடக கூட இலலை அநதக கணநேர அமைதியைக் கிழிததுக கொணடு ஒரு குரல கமபீரமாக ஒலிததது. எலலோரும திடீரெனறு குரலவநத திசையை நோககித திருமபிப பாாததாாகள.

"நாஙகள இஙகிருநது போக விருமபுகிறோம... நானும இநதப பெணணும..." எனறு கமபீரமான குரலில கூறிககொணடு நினறுன ராஜா அவனுடைய இடதுபககம சியாமா பயநது நடுஙகியபடி அவனமேல ஒடடிக கொணடு நினறு கொணடிருநதாள ஒரே சமயததில அவவளவு முரடாகளின பாாவையை அவளால தாஙக முடியவிலலை

ராஜா சியாமாவை அழைததுக கொணடு முனனுல வநது நினறுன. பாாவைகளால அவனைத துளைகக முடியாததால எலலோரும ராணுவின முகததைப பாாததாாகள. ராணு எனன சொலவதெனறு தெரியாமல தடுமாறிக கொணடு நினறுா. ராஜா அடுதத படியாகக கூடடததில இருநதவாகளைப பாாததுக கூறினுன. "எனனேடு வரவிருமபுகிறவாகள வரலாம..."

கூட்டத்தில் ஒரு சலசலபபுத் தோனறி விடடது. வெளிபபடையாகக காணபபடா விடடாலும தஙகளுடைய ராணுவின கட்டளைககும அவாகளுடைய சொநத

விருப்பத்துக்கும் இடையே ஒரு போராட்டம் தொடங்கி விடடதை எலலோரும உணாநதனா.

மானசிங காஜிததான. "நீ செய்வது முட்டாள தனம எதறகாக இஙகிருநது போக விருமபுகிருய ? இநதப பெணணுககாகவா? ஒரு பெணணுககாக உயிரையே துறபபது மதியீனம... அபபடி யாரும செயய மாடடாாகள..."—கடைசியில அவன குரலில ஏளனமும் ஒலிததது

"ஒரு பெணணுககாக உயிரையும விடலாம்... அதற்காக அவமானபபட வேணடியதிலலே," எனறு காஜித்தான ராஜா

யாரும பதில பேசவிலலே

'நாம இஙகே மிருகஙகளாக வாழநது கொண்டிருககிரும... கானகத்தில வாழும கரடி புலி சிஙகங்களேப போல...

ராஜாவின குரல முழங்கிறறு. அவனுடைய வாாததைகள ஒவவொருவா இதயத்திலும சென்று தைததன எலலோரும அவன வாயையே பாாததுக் கொணடு மௌனமாக நினறனா.

"நமமைக கண்டு சமுதாயமே அஞ்சுகிறது. நமமால உலகத்திறகுத தீமையே தவிர நனமை கிடையாது... நமககும தீமையே தவிர நனமை கிடையாது... இநதத தீய வாழவிலிருநது விடுபட நமககு ஒரு சநதாபபம வநதிருககிறது

ஒவவொரு வாககியததையும் கூறிவிட்டு ராஜா மறறவாகளுடைய முகஙகளேக கூர்நது நோககிஞன. யாரும பதில பேசவில்லே

"நம்முடைய குற்றஙகள எலலாம் மனனிக்கப் படுகினறன. ஒவவொரு கணமும பயநது பயநது சாகும் வாழவிலிருநது நமககு விடுதலே கிடைககிறது துணிச்சலோடு இநத வாயபபைப பயனபடுததிக கொளளுங்கள

என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறார் ஒரு தொண்டுக் கிழவா

"ஒரு கிழவருக்கு உளள துணிசசல் நமக்கு இருககிறதா இலலையா எனபதுதான பிரசனை துணிவுளளவாகள எனனோடு வாருஙகள மறறவாகள இஙகேயே இருஙகள "

கூறிவிடடு ராஜா சியாமாவையும அழைததுக் கொணடு திருமபி நடநதான

மானசிங பறகளை நறநற எனறு கடித்துக கொண்டு துபபாககியை உயாததிக குறி பாாததான— அவாகளைச சுடடுத தளளுவதறகாக. ராணு அவன கையை பிடிததுக கீழே தளளினா.

கூட்டததில மறுபடியும சிறிது நேரம மௌனம நிலவியது பிறகு...

முதலில ஒருவன

பிறகு ஒருவன...

பிறகு ஒருவன் ..

ஒவவொருவராகத் திருமபி ராஜாவின பினனல் சென றனா பிரதாபசிங ராணுவிடம போய, "நாமும் அவாகளுடன போயவிடலாம " என்றன

"இல்லை எனக்கு அநத வாழக்கை சரிபபடாது நீ போ..." எனறு கூறிப பெருமூசசு விடடாா ராணு விகரமசிங

பிரதாப் திரும்பி ஓட்டம பிடித்தான்.

*   *

மாலைக் கதிரவனின் பொற்கிரணங்கள பாலைவனத் திறகும ஒரு அழகை அளித்தன மணற் குனறுகளும் கருவேலா மரஙகளும முளபுதர்களும, பாறைகளும் எலலாம பொன்முலாம பூசப்பட்டுக் காட்சியளித்தன.

பாலைவனத்தின் இடையே ஒரு சிறிய கூட்டம் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. வினோபாஜியும் தொண்டர்களும் இரவு தங்குவதற்காக அருகிலிருந்த கிராமத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களுக்கு எதிரே ஆயுதம் ஏந்திய ஒரு கூட்டம் அவசரம் அவசரமாக வந்து கொண்டிருந்தது. வினோபாஜியை வெகு தொலைவில் பார்த்தவுடனேயே துப்பாக்கிகளைக் கீழே போட்டுவிட்டு நெடுங்கிடையாகக் கீழே விழுந்து வணங்கியது துப்பாக்கி பிடித்த கூட்டம். வினோபாஜி அவர்களை நோக்கி ஓடினார்.

சத்தியம், அஹிம்சை, தியாகம்...

மனிதனை அமரனாக்கும் தாரக மந்திரம் அச் சொற்கள்! தசையும் நரம்புமான மிருகத் தொடர்பி லிருந்து ஜீவனை விடுதலை செய்யும் உயர்ந்த மந்திரம் அச்சொற்கள்! உடலின் வெறிகள், வேட்கைகள், ஆசா பாசங்களிலிருந்து விடுபட்டு அசையாத ஆன்ம பலத்தை அளிப்பவை அச்சொற்கள்! புழுப்போல, பூனைப் போல, புலிப்போல பயந்து வாழும் இயல்பு படைத்த ஜீவனை, அஞ்சாமை, எதற்கும் அஞ்சாமை, எப்பொழுதும் அஞ்சாமை என்ற உன்னத நிலைக்கு அழைத்துச் செல்பவை அச்சொற்கள்...

கண்ணீர் உகுத்தபடி நிமிர்ந்து பார்த்த ராஜா, தன் எதிரில் எலும்பும் தோலுமான ஒரு மனிதனைப் பார்க்க வில்லை

சத்தியம் என்ற ஒன்று,

அஹிம்சை என்ற ஒன்று,

தியாகபலம் என்ற ஒன்று,

இம்மூன்றும் ஓர் உருவாய் அமைந்த ஒரு தேவனையே பார்த்தான்.

அத்தியாயம் : 15

பிரமாண்டமான மாளிகையின முன்னால் சிவப்பு நிறமான புததம புதிய காரைஸல் கார வநது நினறது. அதிலிருநது துளிாகனொடி போனற மஙகை ஒருததி வேகமாக இறஙகித துளளிக குதிததபடி நடநது உளளே செனறாள.

பளிஙகுத் தளததினமேல சிவப்பு வாணம பூசப் பட்ட ஹாலில நீலநிற வெலவெட வைததுத தைககப் படட சோபாவில சாயநதபடி பததிரிகை படிததுக கொணடிருநத சாஸதிரி நிமிாநது பாாததுவிட்டு, "ஓ ..! வருக மாயாதேவி...! பிரபல சினிமா நடசததிரம் அலலவா? எவவளவோ அலுவல இருககும வருவதறகு நேரம தான ஆகும அதையெலலாம நான கேட கலாமா?" எனறு நையாணடி செயதாா

"நீஙகள கேடகாமல யாா கேடபாாகள சிததப்பா நான எனன செயயடடும...? ராமகுமாா பிடிததுக் கொணடான... அவனிடமிருநது தபபிததுககொணடு வருவதறகுள போதும போதுமெனறாகி விடடது" எனறாள மாயா

சாஸதிரி தன மூககுக கணணாடியை எடுத்துத் துடைததபடி, "ராமகுமாா நலல இளைஞன" எனறாா.

"ஆமாம..."

"அழகானவனும கூட..."

"ஆமாம் "

"மறறவாகளைபபோல அலல. மிகவும் நலலவன..."

"ஆமாம்..."

"அவன தனனைக் கல்யாணம செயது கொள்ளும் படிக கேடடானா?"

"ஆமாம்," எனறு சிரிததுககொணடே கூறினாள மாயா.

"நீ என்ன சொன்னாய்...?"

"முடியாது." என்று சொல்லிவிட்டேன்.

சாஸ்திரியின் முகத்தில் கவலைக்குறி தோன்றியது. "நீ மிகவும் விசித்திரமான பெண் மாயா விசித்திர மான பெண்... ஒரு பெண் ஆண் துணையில்லாமல் வாழவே முடியாது."

மாயா கலகல என்று சிரித்தாள் "அதற்குத்தான் நீங்கள் இருக்கிறீர்களே... போதாதா...?"

சாஸ்திரி சிரிக்கவில்லை "ஒருவர் பின் ஒருவராக உன்னை மணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் எல் லோரையும் மறுத்துக்கொண்டே இருக்கிறாயே? என்ன ஆத்தம் மாயா?"

"நான் கன்னிப் பெண்ணாகவே இருந்து விட முடியுமா என்று பார்க்கிறேன் சித்தப்பா..."

சாஸ்திரிக்குச் சிரிப்பு வரவில்லை ஏனென்றால் மாயா வுடன் கடந்த பத்து வருஷப் பழக்கத்தில் சாஸ்திரி அவளை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தார். சினிமாத் தொழிலுக்கு வந்துவிட்டபின் உணர்ச்சிகரமான கட்டங் களில் நடிக்கவும் அழகான வாலிபர்கள் பலருடன் பழகவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் எந்தப் பெண்ணும் அந்த மாதிரி நடந்து கொள்ள முடியாது மாயா ஆண் வாக் கத்துடன் சகஜமாகப் பேசினாள், பழகினாள்

ஆனால், அவ்வளவு தான்.

கடவுள் ஆணையும் பெண்ணையும் படைக்கும் பொழுது இரண்டும் எண்ணெயும் தண்ணீரும் போல வெவ்வேறாகத் தனித்து நிற்பதற்காகப் படைக்கவில்லை. பாலும் தேனும் போல கலந்து போவதற்காகப் படைத் தார்.

சாஸ்திரிக்குத் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் உண்டா யிற்று உடனே மாயாவை நோக்கித் திரும்பியவராக, "மாயா... நான் இப்படிக் கேட்பதற்காகக் கோபித்துக்

கொள்ளாதே...நீ தெருவில் ஆடிக்கொண்டு திரிந்த பெண் என்பதால் எனக்கு இதற்கு முன்னால் இந்த எண்ணம் உண்டாகவில்லை ஆனால் ஏதாவது ஒரு ஆடவனை நினைக்காமல் எந்தப் பெண்ணாலும் இருக்க முடியாது நீ எவனோ ஒருவனை மனதுக்குள் நினைத்து உருகிக்கொண்டிருக்கிறாய்... அதுதானே உண்மை? உம்... சொல்லு..."

மாயாவின் முகத்தில் முதன் முதலாக வெட்கத்தின் அறிகுறி தோன்றியது அவளுடைய முகம் குப்பென்று சிவந்து போய் விட்டது புன்முறுவலுடன் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள்.

சாஸ்திரி கையை உதறிக்கொண்டு உற்சாகத்துடன் கூறினார் "உம்ம் உன்னுடைய இரகசியத்தை நான் கண்டு பிடித்து விட்டேனா இல்லையா...? எனக்குத் தெரியும்...எனக்குத் தெரியும்...பெண்கள் எந்த இரகசியத்தையும் என்னிடமிருந்து மறைக்க முடியாது...ஒரு வருஷமா, ரெண்டு வருஷமா? எத்தனை வருஷமா நான் பெண்களுடன் பழகுகிறேன் "

"மாயா...உனக்கு என்ன இல்லை? என்ன குறைச்சல்...? இந்தப் பத்து வருஷ காலத்திலே நீ எவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதிச்சிருக்கறே...பெரிய பங்களா... அழகான கார்...பாங்கிலே பணம்...இந்த ஒரு விஷயத்திலே மாத்திரம் குறை இருக்கலாமா? நீ யாரைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்னு ஆசைப்படறே... சொல்லு...என்கிட்டே சொல்லு...சாஸ்திரிச் சித்தப்பாவாலே முடியாத காரியமே கிடையாது...உனக்குத் தெரியாதா...?உனக்குப் பிடிச்ச புருஷன் யாரா இருந்தாலும் சரி...இந்திரனா சந்திரனா...எவனா இருந்தாலும் சரி. சொல்லு...நான் கொண்டுவந்து தாரேன்..." என்று கூவினார்.

சாஸ்திரியின் உற்சாகமான பேச்சு மாயாவுக்குக் கொஞ்சம் கூட எழுச்சியை உண்டாக்கவில்லை. அவள் சோர்ந்த முகத்துடன் பெருமூச்சு விட்டாள். "வேண்

டாம் சித்தப்பா அது உங்களாலே முடியாத காரியம்…” என்றுள.

“எது முடியாத காரியம்…? மாயா…என்கிட்டே மாததிரம அநதப பேசசைமாத்திரம சொல்லாதே… முடியாதுனனு நினைசசு மனம சோர்ந்து உட்காாந துடடா எதுவுமே முடியாமல தான போயவிடும… ஆனுல மனசுவெசசுப பாடுபடடா முடியாத காரியமே கிடையாது…நீ விருமபுகிற ஆள யாா எனபதை மாத்திரம சொலலு…மறறதை நான கவனிசசுககறேன…”

மாயாவின மனதில சிறிது நம்பிக்கையும் தோனறியிருகக வேணடும சட்டெனறு திருமபி சாஸ்திரியின முகததைப பாாததாள ஆனுல் மறுபடியும தலையைத் தொஙகபபோடடுக கொணடு, “மனனிசசுடுஙக சித்தபபா…எனககு எபபடிச சொலவது எனபது தெரியவிலலே…” எனறு தடுமாறினுள

“ஆள் யாரு…அதை மாததிரம சொலலு ” எனறு குதிததாா சாஸதிரி.

“ஆளைத தெரியும அவா பேரைத் தெரியும். ஆனுல் அவா எஙகே இருககிருா எனபதைக கண்டு பிடிக்க நான இநதப பதது வருஷமா முயனறு பாாதது விட்டேன…நான மடடுமல்ல சிததபபா…இநத நாட்டுப் போலீஸகாராகள எலலோரும அவரைத் தேடிக கொணடுதான இருககிருாகள சித்தப்பா.அவாகளாலும பதது வருஷமா அவரைக கணடுபிடிகக முடியலலே…

சாஸதிரி திடுக்கிட்டுப் போனுர். அவா மறுபடியும் பேசியபோது அவருடைய குரலே வெளியில் வரவிலலே. “எனன ? போலீஸகாராகள தேடுகிற ஆளையா நீ காதலிககிறே ..?”

“ஆமாம் சித்தப்பா அவர் திருடர் அல்ல கொலைகாரர் அல்ல தேசபக்தர்…பிரிட்டிஷ அரசாங்கம் இருநத காலததிலே அதை எதிாததுப் பலாத்கார நடவடிககையில் ஈடுபடடாா ”

சிநதனையில் லயிததுப போயிருநத மாயா சோபா வில புரணடபடி மறுபடியும பததிரிகையைப புரட்டி ளுள

முதல் பககததிலிருநத படம சிறிய தாடியுடன் குசசி போலிருநத ஒரு கிழவரைச சுறறிககொணடு ஒரு கூட்டம நினறது வினேபாஜியின பாத யாததிரையைப பறறி அவள ஏறகனவே படிததிருநதாள ராஜபுதனப பாலைவனததில மறைநது திரியும பயஙகரமான கொள ளைககாராகளை மனிதாகளாக்கும முயறசியிலே அவா ஈடு பட்டிருநதார் அநத விஷயததில மாயாவுககு அவவளவு அககரை தோனறியதிலலை

ஆனுல ...,

சாவோதயத தொணடாகளுடன நினற சில கொள ளைககாராகளின தோறறம...

மாயா அநதப படததை உற்றுபபாாததாள உறறு உறறுப பாாததாள அநதக கணகள அவளுடைய இதயததைக கவாநது இழுததன காநத சகதியை நோககி ஓடும தேனிருமபைப போலாககி விட்டன.

ஆமாம !

எனன ஆசசரியம. அதே கணகள! அதே முகம!— ஆனுல ராஜா முனபு இருநததை விட எவவளவு வளாநது விட்டாா எவவளவு விசாலமான மாாபகம!... எவவளவு பெரிய தோளகள!

ராஜா எவவளவு வளாநது விட்டாா!

மாயா தனனை மறநது ஆனநதக் கணணீா வடிககத் தொடஙகிவிட்டாள. அபபொழுது ராஜாவின அருகில வேறெரு பெண நினறதுகூட அவள கணகளுககுத தென படவிலலை.

* *

அத்தியாயம் : 16

மாயா சாஸதிரியுடன விஞ்ஞபாஜியின முகாமுக்குத தேடிககொணடு வநது சோவதறகு முனபே ராஜா சியாமாவின தாயாருடன டெலலிககுப போய விட்டான

மாயா யாரைபபறறி விசாரிககிருள எனபதே தொணடாகளுககுப புரியவிலலை ராஜா எனற பெய ருடைய யாரைபபறறியும அவாகளுககுத தெரியவிலலை கடைசியாக ஒருவா, "ஓ ராஜபகதூா சிஙகாக இருக கலாம சியாமாவுடன இருநதானே அவன அவாகள டெலலிககுப போனூாகள," என்ருா.

மாயாவுககுத தொணடையை அடைததது. "சியாமா ஒலலியாக இருநதாளே அநதப பெண ?"

"ஆமாம "

"அவள அவருககு என்ன ஆகவேணடுமாம...?"

"எஙகளுககுத தெரியாது அநதப பெண இரண்டு நாட்களுககு முனபு தான கொளளைககாராகளிடம அகப் படடுக கொணடாளாம ராஜபகதூா அவளை அவள பெறறோகளிடம சோபபதறகாகவே எஙகளைச் சரண அடைநதாா என்று தோனறுகிறது. எபபடியிருந தாலும ஒரு கொளளைககாரன திருநதியதிலே எங களுககு மிகவும சநதோஷம".

அபபடியெனருல இன்னும தனககு நமபிககை இருககிறது மாயாவின முகம சறறுத தெளி வடைநதது. தொணடாகளிடம விடைபெறறுக கொணடு புறபபடடாள அவளுககுப பினனல சாஸதிரி தததித தததி ஓடிவநது கொணடிருநதாா

"படத்தில் இருநத அநதப பெணணை நான முதலி லேயே பாாததேன பளளிககூடப பொணணுமாதிரி... சினனப பொணணு...நீ கவலைபபடாதே மாயா ராஜ... பகதூா...சிங டெலலியிலே எநதப் புற்றுக்குளளே

பதுஙகிக கிடநதாலும் சரி நான போயப பிடிசசிட்டு வநதுடறேன.'' என்று உறசாகமாகக கூறிஞா சாஸதிரி.

''ஆமாம சிததபபா நீஙகள உடனே டெலலிககுப புறபபடுஙகள நானும உஙகளுடன வநது விடுவேன ஆனால அவரைக கணடுபிடிகக எததனை நாளாகுமோ?'' என்று கவலையுடன கூறினள மாயா

''என்ன? நீ டெலலிககு வருவதா ? நாளைககு ஷூட்டிங...மறநது விடடாயா? பிறகு உன தொழில என்ன ஆவது? நான போயி ராஜ ..பகதூா...சிஙகைக கணடு பிடிககிறேன உடனே உனககுத தநதி கொடுக கிறேன' நோ நோ...இலலை இலலை டெலிபோனிலே பேசறேன...உடனே நீ டெலலிககு வநதுவிடு அதுகூட அவசியம இலலை நானே அநத ஆளைப பிடிசசுக குணடுக கடடாக கடடி முதுகிலேயே போடடுத தூககிடடே வநதுடறேன...நீ எதுககும கவலைபபடாதே...'' என்று கூறிஞா சாஸதிரி

*　　　　*　　　　*

விஞேபாஜியின காலகளில விழுநத ராஜா மிகுநத உணாசசி வசபபடடுத தேமபித தேமபி அழுது கொண டிருநதான

அவன எதை நினைதது அபபடி அழுதான...?

அதை யாராலுமே புரிநது கொணடிருக்க முடியாது. ஆனால கோல ஊனறியபடி எளிமையே உருவாக வநது கொணடிருநத விஞேபாஜியைப பாாததவுடனே, அவன தனனுடைய தநதையே அநத உருவில வருவதாக நினைதது விடடான.

அனபு என்ற ஒன்று,

தியாகம என்ற ஒன்று,

எளிமை என்ற ஒன்று,

தூயமை என்ற ஒன்று,

இவை தானே அவனுடைய தநதைககும வாழவாக இருநதன? இரவு பகல் இருபததுநான்கு மணிநேரமும்

நாராயணு... நாராயணு... நாராயணு என்ற நாம ஜெபம் தானே அவனுடைய வாழவின ஜீவனுக இருநதது? ஐயோ... கருணேக கடலான அநத ஆதமாவின பிளளே யாக அவன எபபடிப பிறநதான?

தனனுடைய தநதையைப படுகொலே செயது உலகம இழைநத கொடுமைககுக தான பழிவாஙகிக கொணடிருபபதாக அவன நினேததுக கொணடிருந தான அலலவா...?—உலகததைப பழிவாஙகுவதறகு அவன யார? அவனுடைய தநதை உயிருடன இருந திருநதால, அவர அநதில இருநதிருநதால அவனுடைய செயலே அனுமதிததிருபபாரா?

வெளளே ஏகாதிபததியத்தை ஒழிககிறேன சமுதா யததின வறுமையை அழிககிறேன எனறு சொலலிக கொணடு அவன அராஜகவாதியானுன நீணடகால வறுமையிலே அழிநது கொணடிருநத அவனுடைய பிஞசு உளளம இபபடி ஒரு குறுககுப பாதை தோனறிய வுடன அதைச சடடெனறு பிடிததுக கொணடது. வாழவைக காட்டிலும மரணமே மேலானது எனறு உணருமபடியான ஏழமை, அடிமைததனம ஆகிய வறறின கொடுமைகளால அவன பயஙகர இயகக வாதியானுன சமுதாயததின வறுமைககும அடிமைத தனததுககும காரணமாக இருபபவாகளே ஒழிததுவிட வேணடும எனற ஆவேச உணாசசியிலே, வெடிகுணடு வீசிப பல உயிாகளேக கொலே செயவதறகும அவன துணிநது நினருன.

பயஙகரப புரடசிககாரனுக இருநத நிலேயிலே அவனுடைய தநதை நடுத தெருவிலே அடிததுக் கொலலபபடுவதைப பாாநததால உணடான கோபா வேசம உளளக குமுறல அவனே மேலும பயஙகரமான வனுக, கொளளேககாரனுகச செயது விடடது.

ஆனுல...,

வினேபாஜியின காலடியிலே கிடந்த நேரததிலே, தனனுடைய வாழககையின பாவஙகள முழுவதையும

தன் தந்தையின் எதிரில பரிசீலனைக்காக வைதது விடடதைப போல இருநதது. அவன எதையும வாய திறநது கூறவிலலை. ஆனால அவனுடைய உளளம தன தநதையின ஆதமாவின முனனால மானசீகமாக அலறிக கொணடிருநதது

'நான பெரிய மகாபாவி அபபா. தெயவததைப புறக்கணிதது விடடவன நலலொழுககஙகளைக கைவிடடு விடடவன. அனபு, கருணை, சாநதம எனற தெயவீக உணாசசிகளைத துறநது ஆததிரம, வெறி, பலாதகாரம எனபதைப போனற அரககததனததால உலகததையே திருததிவிட முடியும எனறு பகற கனவு கணட பாதகன அபபா நான. பிரகலாதன வயிறறில இரணியன பிறநததுபோல நாராயணா நாராயணா .நாராயணா எனறு எலலாம கடநத அநதப பரநதாமனின பெயரையே ஜபிததுக கொணடிருநத உஙகளுககு மகனாக நான வநது பிறநது விடடேன அபபா எனனை நீஙகள மனனிகக மாடடீாகள. உஙகளால எனனை மனனிகக முடியாது...எனனுடைய பாவஙகளுககுத தணடனையாக அநதப பரநதாமனே நரசிஙகமாக வநது என உடலைக கிழிததுத தூககி எறிநதாலும போதாது . அபபா அபபா எததகைய கொடுமையான தணடனை யாக இருநதாலும நான ஏறறுக கொளகிறேன அபபா...'' எனறு அலறிக கொணடிருநதது அவன உள்ளம.

வாயபேச மாட்டாமல துடித்தபடி கண்ணீரைப பெருககிக கொணடு தன காலடியிலே கிடக்கும அநத இளைஞனைப பாாதது விஞோபாஜிககு ஒ ன று மே தோனறவிலலை "மகனே ..எழுநதிரு .. எததகைய கொடிய பாவஙகள செயதிருநத போதிலும கடவுள உனனை மனனிபபாா'' எனறாா.

மனனிபபாா...? இநதப பாவிக்கும மனனிபபாா தநதையே ? நான மனனிபபுக் கோர வரவிலலை பிதாஜி...தணடனை கேடகவே வநதிருககிறேன...நான செயத குறறஙகள் யாவறறையும ஒபபுககொளள விரும

புகிறேன ஒவவொனறுககும தனிததனியாக என்ன தணடனைகள விதிககப படுகினறனவோ அவறறை அனுபவிததுவிடத தயாராகவே இருககிறேன " என்று உணாசசிப பெருககுடன கூறினுன ராஜா.

''மகனே...உனனுடைய உளளம உனககு விதித்து விடட தணடனையே மிகவும அதிகம என்று தோனறு கிறது இறைவன கருணை வடிவானவன கணணீரால கழுவபபடட புனித ஜீவனகளை அவன ஒருககாலும தளளமாடடான எழுநதிரு போய உன ஆயுததைதப் போலீஸாரிடம ஒபபிதது விடு இநதிய அரசாஙகம உனககு எவவிதத தணடனையும வழஙகாது என்று நிசசயமாகக கூறுவேன...'' எனருா விஞேபாஜி

அநதக கூடடததிலேயே இருநத இரகசிய போலீஸ அதிகாரியிடம ராஜாவும அவனேடு சரணடைநத மறற கொளளைககாராகளும தஙகளுடைய ஆயுதஙகளை ஒபபு விததனா பிறகு போலீஸ அதிகாரி ஒருவா, அவாகளை ஒவவொருவராக அழைதது விசாரிததாா. ராஜாதான கடைசியாக அழைககபபடடான.

''உன பெயா எனன...?

''ராஜா...

''ஓ...ராஜ பகதூா் சிங...சியாமாவை நீதான காப பாறறியதாகச சியாமா கூறினுள கொளளைக கூட்டத தில நீ மலயுததப பயிறசி அளிககும ஆசிரியராக இருநததாகக கேளவிபபடடேன. கொளளைகளில அதிக மாகப பஙகெடுததுக கொணடதிலலை...கொளளையடிக கபபடட சொததுககளில எதையுமே நீ தீணடியதிலலை எனறெலலாம கேளவிபபடடேன உன வரலாறுமிகவும ஆசசரியகரமாக இருககிறது ராஜபகதூா சிங... அரசாங கம உனனை நிசசயமாக மனனிககும உனனுடைய புனா வாழவுககான ஏறபாடுகளையும செயயும வீணுகக கவலைபபடாதே...என்று உறசாகத்தோடு கூறினா.

ராஜா இன்னும உணாசசிகளால் தத்தளித்துக் கொண்டிருநதான. அவன எவவளவோ சொல்ல நினைத்

தான் தான பிறககுமபோதே ஒரு கொளளைக கூட்டத்தில பிறககவிலலை என்று சொலலிவிட நினைததான பமபாயில இஸபேட ராணி கிளபபில வெடிகுணடு வீசிய பயஙகரவாதி நான தான எனபதைச சொலலிவிட வேணடும என்று நினைததான ஆனால்... வாயெடுகக விடாமல அவனுடைய உளளததில உணாசசிகள பொங்கிக கொணடிருநதன

தனனிடமிருநத எலலா ஆயுதஙகளையும மனபபூாவமாகவே தான ஒபபிததது விட்டதாகவும், இனிமேல எவவிதமான திருட்டு, கொலை, கொளளை முதலிய தீய செயலகளிலும ஈடுபடுவதிலலை எனறும உறுதிமொழி கூறும பததிரததில கையெழுததுப்போட்டு விட்டுத திருமபி நடநதான ராஜா

தான செயதுவிட்ட பாவஙகள அழியவிலலை என்றாலும பாவ வாழககை அழிநது விட்டது இனிமேல எபபடி வாழவது? என்ன செயது பிழைபபது? அரசாஙகம உதவிசெயயும எனறாரகள? என்ன உதவியைச செயயபபோகிறது ? எலலாவற்றையும விட கருணைக கடலான வினோபாஜியின அருகிலேயே அவருடைய தொணடாகளில ஒருவனாக வாழநது விடும பாககியம கிடைததால...,

ஒரு நாள பூராவும ராஜா அதைபபறறியே சிநதித்துககொணடிருநதான சியாமா எததனையோ தடவை அவன அருகில வநது போயிருபபாள மணிக கணககாக அவன அருகிலேயே உடகாரநது கொணடும இருநதிருபபாள ஆனால அவன அவளைபபறறிக கவனிககவே இலலை. தனனுடைய வாழககையில அவள ஒரு திருபபத்துககுக காரணமாக இருநதாள கொளளைககாரனாக இருநதவனை மனிதனாக மாறறி விட்டாள அவன முனபு வசிதத உலகம வேறு இபபொழுது வசிககும உலகம வேறு இரணடுககும சமபநதமே கிடையாது இநத மகததான மாறுதலை வேறு எதுவும செயதிருகக முடியாது ஒரு மனிதனுடைய வாழககை இவவளவு விசித்திரமாக, ஒனறுககொனறு முறறிலும சமபநதமே

இல்லாத மாறுதல்களுக்கு உள்ளாவதில்லை கொள்ளைக்காரன கொளளைககாரனுகவே பிறககிறுன. அபபடியே இருநது செததுப போகிறுன அலலது சிறையில அடைபடுகிறுன அராஜக வாதியும அபபடிததான

வாழககை ஒவவொரு மனிதனையும ஏதாவது ஒரு செயலில கொணடுபோய இறககி விடுகிறது விதி எனறு சொனனுலும சரி சகதி எனறு சொனனுலும சரி பிறக்குமபோதே ஒரு எதிாகாலததுககான குண விசேஷங்கள திறமைகள முதலியவறறோடு தான ஒவவொரு மனிதனும பிறககிறுன பயிறசியினுல ஒரு மெககானிக்கையோ, இருஞ்சினியரையோ உணடு பணண முடியும. இயறகையாக உளள தொழிலாாவமும மதி நுடபமும சேருமபொழுது மனிதன தொழில நுடப நிபுணனுகி விடுகிறுன ஆனுல ஒரு கவிஞனையோ களவனையோ உணடு பணண முடியாது

இனனும நுட்பமாக ஆராயநது பாாததால,—ஒரு மனிதனை இயநதிர நுணுககஙகளைபபறறிய ஆராயசசியில செலுததியது எது? கடடிடக கலைபபறறிய நுடபங்களை நோககிச செலுததியது எது? மருததுவம ஒருவனுடைய மனதைச் சூழுதத காரணம எனன?-இனனும கீழ மடடததில இறஙகி—ஒருவன ஏன காயகறி விறகிறுன? இனனொருவன ஏன இயநதிரத தொழிலாளியாக இருககிறுன? இனனொருவன கறகளை ஒழுஙகாக அடுககிச சாநது பூசி நிறுததும கடடிடத தொழிலாளி ஆவதேன? கருமானுகவும வலைஞனுகவும, வெளளையடிபபவனுகவும துணி வெளுபபவனுகவும கூட மனிதர் வாழககை நடததுவதறகுக காரணம எனன? எனறெல்லாம ஆராயநது பாாததாலும—பிறவியிலேயே அவாகளுடைய இயலபில எபபடியோ எவவாருே அமைநது விடட ஒரு தனமை தான அவாகளை அததுறைகளில செலுத்திறறு எனபதை உணரலாம

வாணுசிரம தாமத்தின படி இககுலததைச் சேர்நதவன இனன தொழிலதான செயயவேணடும எனற கட்டுபபாடு இருநத காலததிலும, சிலா அககட்டுப்

பாட்டை மீறி நடக்கவில்லையா? பெற்றோரின் தொழிலை ஒட்டிய மனோபாவம குழநதைகளிடம ஏறபடுகினறன எனபது உணமையே ஆனாலும அதுவே நூறறுககு நூறு சரியாக இருபபதிலலை தொழிலகள குறைவாகவும சமுதாயம சிறியதாகவும இருநத காலததில வாஞசிரம தாமம சமுதாயததின தேவையாகக கூட இருந தது ஆனால இனறு வாஞசிரம தாமம் நடை முறைககு ஒததுவராத இககாலததில மனிதனுடைய வாழககை எததொழிலை நோககி இழுததுச செல்லப படுகிறது எனபதைக குழநதைகளின மனவியலை ஆராயநது தான புரிநதுகொளள வேணடும எனகினற னா.

ஆனால்...,

"தன்னை ஒரு கொளளைக்காரனாகவோ அராஜக வாதியாகவோ ஆககிவைததக கருபபொருள தனனிடம எனன இருநதது? அபபடி ஏதாவது தன உளளததின உள கிடங்கில பதுஙகிக கிடநதிருநதால அது தனனை இனி எனன செயயபபோகிறது?

தன வாழககை இனிமேல எநதப் பாதையில செல் லப் போகிறது?

ராஜா அதைப்பறறியே யோசிததுக கொண்டிருந் தான

வெளியே போயிருநத சியாமளா துளளிக்குதித்து ஓடிவநதாள "அமமா வருகிறாாகள. உஙகளையும எனனை யும அழைததுககொணடு போக வநதிருககிறாாகள," எனறு அளவுகடநத குதூகலததுடன ராஜாவின கழுததைப பிடிததுககொணடு கூவினாள.

ராஜாவுககுத தூககி வாரிப்போட்டது இதுவரை அவன அபபடி நினைககவே இலலை எங்கிருநதோ வநத சியாமளா தனனைப பருநதுபோல கொததிந தூககிக் கொணடு போயவிடப போகிறாள எனறு அவன நினைத் துப பாா்ககவிலலை "எனன சியாமளா! உன அமமா வா...?" எனறு பதற்றத்துடன கேட்டான.

"ஆமாம். இதோ வந்து விட்டார்கள்," என்றாள் சியாமளா.

அதேசமயம் நரைத்த தலையும் வட்டமான முகமும் படைதத ஒரு அமமாள தலைநிறைய முக்காடு போட்ட படி உளளே வநது கொணடிருநதாாகள. துமபைப் பூப்போல வெணமையான துகில அவா உடல பூராவும் மூடிக கொணடிருநதது தாய எனற ஒருததியைத் தன நினைவு தெரிநதபின அவன பாாததததே இல்லை. ஆனால் சியாமளாவின தாய ரூபராணியைப பாாத்தவுடன, தாய எனற வடிவில வருபவள அபபடிததான இருகக வேணடும எனறே தோனறிறறு ராஜாவின உடல் சிலிாததுப் போயவிட்டது வேகமாக எழுநது கைகூப்பி வணஙகியவனாக "வாருஙகள அமமா," எனறான. ரூபராணி ஒருகணம திகைபபுடன ராஜாவின் முகததையே பாாததுக் கொணடிருநதாள "ராம் ராம நீ கொளளைககாரன அலல. இலலையில்லை . கொளளைககாரனாக இருககவேமுடியாது ஒருகொளளைக காரன தனனைக காபபாறறியதாகச சியாமளா சொனன போது நான ஆசசரியபபட்டேன .எநதக கொளளைக் காரனாலும எநத நலல காரியததையும செயய முடியாது எனபது எனககு நிசசயமாகத தெரியும "—உணாசசிப பெருககுடன ராஜாவின முகததையே பாாததபடி கூறினாள ரூபராணி

ராஜா பெருமூசசு விட்டான "ஆனால இநதப் பாவி பத்து வருஷ காலம கொளளைககாரரோடு கொளளைககாரனாக வாழககை நடத்தினான எனபது உணமை அமமா "

"கடவுளே... அதற்கு முனனால. ? அதற்கு முன்னால் நீ எனன செயது கொணடிருநதாய் ..?"

அராஜகவாதியாக வெடிகுணடு வீசிக் கொண்டிருந் தேன் எனறு சொலல ராஜாவின மனம் துணியவிலலை. பளளிககூடம் போய விட்டுவநத பிளளையைப பாாதது, "பளளிககூடத்தில் எனன விஷமததனம் செய்து விட்டு

வருகிறாய்?'' என்று தாய் கேட்கிறாள் உடனே பிள்ளை கரும்பலகையில் சேலிச் சித்திரம் வரைந்து வைத்த தையும் அடுத்த பையனுடைய குடுமியைப் பிடித்து இழுத்து அடிபட்டதையும் கூறுவதில்லை "நன்னுப் பாடம் எழுதினேன் அம்மா டீச்சர் மார்க்குப் போட் டாளே...வெரிகுட்டின்னு தட்டிக் கொடுத்தாளே,'' என்று தன் வீரப்பிரதாபத்தைத் தான் சொல்லத் தொடங்குகிறது எந்தப் பிள்ளையுமே தன் தாயின் எதிரில் செட்டவன் என்று பெயர் வாங்க விரும்புவ தில்லை.

"அதற்கு முன்னால் '' என்று தடுமாறிய ராஜா, "கேட்டால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள் அம்மா கலலூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்,'' என்றான்

ரூபராணியின் முகத்தில் திகைப்பும் ஆச்சரியமும் தோன்றின "ராஜா பகதூர் நீ எப்படியப்பா கொள்ளைக் கூட்டத்தில் வந்து சேர்ந்தாய்? வீட்டில் சொல்லாமல் ஓடிவந்து விட்டாயா? ஐயோ உன்னுடைய பெற்றோர் உன்னைக் காணாமல் என்ன துன்பம் பட்டிருப் பார்கள்?'' என்று பகறினாள்.

"பெற்றோர் என்று யாரும் இல்லை அம்மா தாயார் நான் பிறந்தவுடனேயே இறந்து விட்டார் அவருடைய முகம் எப்படி இருக்கும் என்றுகூட அறியாத பாவி நான்...தகப்பனார் அவரும் இறந்து போய் விட்டார் '' —ராஜாவின் கண்களில் சூடான கண்ணீர் கசிந்து நின்றது.

"அழாதே மகனே சியாமளா உன்னைப் பற்றிச் சொன்னது கொஞ்சம் கூடத் தவறல்ல என்பதை இப்பொழுது புரிந்து கொண்டேன் நீயும் எங்களுடன் வந்துவிடு ஆண்துணை இல்லாமல் நாங்கள் இரண்டு பேரும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் . சியாமளாவின் அப்பா இறந்து போன பிறகு . கம்பெனியைக் கவனித்துக் கொள்ளச் சரியான ஆள் இல்லாமல் எல்லாமே தாறுமாறாகப் போய்க் கொண்

டிருக்கின்றன அவர் இருநதிருந்தால் . ? சியாமளா எஙகளுடைய டூரிஸட பஸஸில வநதே இருகக மாட் டாள இவவளவு பெரிய ஆபததும எஙகளுககு நோந திருககாது . ஆனால ? கெடுதலிலும ஒரு நனமை இருககும எனறு பழமொழி சொலவது சரியாகப போயிறறு எஙகளுககுத துணையாக நீயும வநதுவிடு ..'' எனறாள ரூபராணி

ராஜாவுககு ஒனறுமே தோனறவிலலை அவனுக்கு ஒரு வேலை அவசியமதான, ஒரு இருபபிடம அவசியம் தான அவை இலலாமல அவனால வாழமுடியாது. ஆனால

ராஜாவின மனதில ஏதோ ஒரு தயககம் உணடாயிறறு ''நான உஙகளுடன வநது என்ன செய வேன அமமா எனககெனறு ஏதாவது ஒரு வாழககையை ஏறபடுததிக கொளள நான முயறசிகக வேணடாமா?'' எனறான

''அதைபபறறி நீ கவலைபபடாதே நீயும எனக்கு ஒரு பிளளைமாதிரி எனககு ஆணபிளளைகள இலலை. சியாமளா ஒருததிதான ஏராளமான சொதது இருக் கிறது எஙகளுடைய டூரிஸட கமபெனியைக கவனிததுக கொணடு எஙகளுடனே இருநதுவிடு .சியாமளா எலலா வறறையும முனபே முடிவு செயது விடடாள ..''

''எனனுடைய தஙகை எனககுப புதிய வாழவைத் தர ஏறபாடு செயது விடடாளா? சியாமளா 'நான் உனககு மிகவும கடமைப படடிருககிறேன '' எனறு உணாசசிப பெருககுடன கூறினான ராஜா. ஆனால அவன தனனைத தஙகை எனறு கூறியதைக கேட்டதும சியாமளாவின இருதயததில சுரீர எனறு ஏதோ சென்று தாககியமாதிரி இருநதது அவள முகம சுருஙகிப போயிறறு. ராஜா அதைக கவனிககவே இலலை.

* * *

மூன்றும் பாகம்

அத்தியாயம 17

கடவுள மனிதனுடைய இருதயததைப பாாத்துத் தான உலகததைப படைததாரா ? அலலது மனித னுடைய இருதயம உலகததைபபோல மேடுபளளங களும அபாயஙகளும விபரீதஙகளும நிரமபியதாகி விடடதா எனற சநதேகம அறிஞாகளுககு ஏறபடுவ துணடு

புறநானூாறறில் ஒரு சினனஞசிறிய பாடல் வரும். உலகம காடாக இருநதாலும நாடாக இருநதாலும மேடாக இருநதாலும பளளமாக இருநதாலும் கவலையே இலலை மனிதாகள நலலவாகளாக இருநதால அவவிடததில நிலமும நலலதாகி விடுகிறது எனபது அதன கருதது

நாடா கொனறோ, காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ, மிசையா கொனறோ
எவவழி நலலவா ஆடவா,
அவவழி நலலை, வாழிய நிலனே

எனபது பாடல்

முயற்சியும் நோமையும உடைய மனிதர்களை நல்லவாகள எனகிறோம. முயற்சி குறைநதால சோம் பேறிததனம வளாகிறது உடல சோம்பலில ஆழ்நது விடடவுடன உளளம குறுககுவழிகளில இறங்குகிறது எனபது ஒரு பொதுநெறி மனிதவாழவில் இது பெரும பாலும சரியாக இருபபதைக காணலாம.

இந்தப் பொதுநெறி எங்கே பலனளிக்கவில்லையோ, அவவிடததில, மனிதயத்தனததை மீறிய ஒரு சக்தி, 'விதி' வேலை செய்கிறது எனபதைப புரிநது கொளள லாம

ராமனைக காட்டிற்கு அனுப்பியதும, அரிச்சநதிரனை சுடலை காகக வைததததும விதி' பஞசபாணடவாகளை வனவாசததிறகு அனுபபியதும அவவிதியே

விதியினுல் உணடாகும சோதனைகளினுல்தான் மனிதசகதி மேமபடுகிறது மனிதனின மேம்பாடு துலஙகுகிறது. இலஙகேஸவரனுன இராவணன கவாநது சென்றதாலதான சீதையின கறபு உலகுளளளவும், நீருளளளவும, காறறுளளளவும நிலைதது நிறகும தனமை பெறறுவிட்டது வனவாசமும பாரதபபோரும தான காணடீபனின வைர நெஞசததையும விலலாண மையையும ஜவலிககச செயதன

துனபம மனிதனுககுப பொதுவானது வாழககை எனபது போாககளம அஙகே கோழைகள வெறறி பெறுவதிலலை வீராகளதான வெறறிபெற முடியும எலலாம விதிப்படியேதான நடைபெறுகினறன என்ற பரிபூரணமான நமபிககையோடு வாழவையே கடவுளுககு அாபபணிதது விட்டவன கூடத தன கடமையைச செயதே ஆகவேண்டும. அதைத்தான கணணன பாாததனுககுக கீதையில உபதேசம செய் கிருா.

ஶ எபபடிப்பட்ட மகாமேதைக்கும் தாமத்தையும் அதாமததையும பறறிய சநதேகம சமயா சமயஙகளில தோனறிவிடததான செயகிறது. பரம சிவனையே எதிாத்துப போரிட்ட பார்த்தன போர்க களததிலே தன உறவினாகளையும, தாயாதிகளையும், ஒரு பாவமும அறியாத எணணறற போாவீராகளையும் கொனறு குவிததது நியாயமா? துரியோதனன செய்த அக்கிரமததுக்காக, பீஷமரும, துரோணரும, சல்லியனும் கொலை செயயபபட வேணடிய அவசியம என்ன

என்பதை நினைக்கும்போது—துவாபரயுகத்தில் நடந்த அநதச சமபவம இனறும நமது நெஞசை நடுஙகச செயகிறது

பாாததன செயத காரியம தாமமா அதாமமா? பகவானே அநதப பழியைத தனமேல ஏறறுக கொணட பிறகு அதைப பறறித தீாபபுககூற மடடு மலல—சிநதிபபதறகும கூட நாம அருகதையறற வாகள!

ராஜாவின வாழககையைப பிரதானமாக வைதது எழுத வநத இடததில, தாமததையும அதாமததையும பறறிச சிநதிகக வேணடிய அவசியம நிறைய இருக கிறது பயஙகர இயககவாதியாகவும, கொளளைக காரனாகவும வாழநத ஒருவனுடைய செய்கைகளுககுச சமாதானம கூறலாமா? 'ஏதோ தவறுசெயது விடடான, மனனிதது விடுஙகள்' எனறு சொலலலாம அலலது அவனே வருநதி மனமழிவதாகக கதையை முடிதது வாசகாகள மனதில பசசாததாபம உணடாகுமபடிச செயயலாம அதை விடடுவிடடு ஆசிரியா கசசை கடடிக கொணடு குறறவாளிககாக வாதாட வரலாமா எனறு கேடகலாம

ராஜாவினுடைய வாழககை ராஜாவினுடையது மடடுமலல இநத வரலாறு எழுதபபடும காலச சூழநிலையிலே எததனையோ இநதிய இளைஞாகளின வாழககையில இபபடிபபடட சமபவம நோநதிருக கிறது காலததாலும சமுதாய நிலையாலும ஏறபடுததப் படட சமபவம அது

ராஜா பலாதகாரவாதியாக பலபேரைக கொலை செயவதறகாக வெடிகுணடு வீசப போனது நியாயமா எனறு கேடகிறவாகளுககு,—பிரிடடிஷ் அரசாஙகம் இநதிய நாடடை அடிமைபபடுததி ஆணடது மடடும் நியாயமா எனறு எதிாககேளவி கேட்பதைத தவிர வேறு பதில சொலல வேணடிய அவசியமிலலை. அதே மாதிரி ராஜா கொளளைககாரனாக வாழ்நதது சரியா

எனற கேளவிககும, பயஙகரச கொளளைககாராகளாக மாறுவதைதத தவிர வேறு வழியிலலை எனற நிரப பநததததை உணடாககிய ஒரு காலச சூழநிலையைத தான எடுததுக காடட வேணடும.

இநதக கதையில மிருநத தாமவானும நியாய வானுமான ஒரு பாததிரததை எடுததுக கொணடு அவனுடைய குணவிசேஷஙகளை அழகுபபடுததிக காடடும வாயபபு நமககு ஏறபடவிலலை குறைபாடுளள ஒரு மனிதனிடம—அவன நடததிய ராடசச வாழககை யிலே மனித உணாவும பணபும மேலோஙகி நினறதை எடுததுக காடடும வாயபபுததான ஏறபடடுளளது

கலலூரி மாணவனாக, புரடசிககாரனாக, கொளளைக் காரனாக வாழநத ராஜாவின வாழககைப பாதையின நானகாவது கடடததிறகு வாசகாகளை அழைததுச செலவோம

ராஜாவை டிலலிககுக கொணடுவநது சோதத வுடன சியாமளா அவனை நாகரிகப படுததும வேலையை ஆரமபிதது விடடாள சுமார பதது வருஷகாலம பாலைவனப பிரதேசததில கரடுமுரடான வாழககை நடததியதால அவனுடைய தோறறமும கரடுமுரடாகிப போயிருநதது. ராஜா அழகான வாலிபன எனறாலும அவனுடைய தோறறததில ஒரு முரடடுததனமும கடுமையும காணபபடடன அவனை நாகரிகமான, நளினமான இளைஞனாககும பொறுபபை சியாமளா மேறகொணடாள

தலைமுடியைச சீரபபடுதத, மீசையைக குறைதது, நகஙகளை வெடடிப புறததோறறததைச சரிபபடுத் தினாள. நவநாகரிகததிறகேறறபடி தைககபபடட புததம புதிய ஆடைகள ராஜாவைக கமபீரமாக அழகு படுததிக காடடின. சிலநாள ஓயவு அவனுடைய தோறறததிறகுப புதிய கவாசசியை அளிததது அதன பிறகு, சியாமளா ராஜாவை அவாகளுடைய டூரிஸட்

கமபெனியின நிாவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக கொள் வதறகாக கமபெனிககு அழைதது வநதபோது

கமபெனி சிபபநதிகள யாரோ சினிமாக கதா நாயகனைப பாாபபது போல வாயைப பிளநது கொணடு அவனைப பாாததனா அவாகளுடைய ஆபீஸ டைப பிஸட, கட்டழகி ஸடெலலாமேரி தன பெரிய கண களால ராஜாவை விழுங்கி விடுவதுபோல வெறிததுப பாாதத பாாவை நகரததுப பெணணின சியாமளா வையைப பதறச செயதுவிடடது

டிலலிமாநகரததில ராஜா சியாமளாவின மாளிகை யிலேயே தஙகியிருநதான அழகிய பூஙகாவால சூழப படட அழகான மாளிகை அது கணணுககுக குளுமை யான இளநீலமும, இளம பசுமையும வாணம தீடடப படடு, அழகான ஜனனலகளும, திரைகளும, ஆடமபரப பொருளகளுமாக மிக அழகாக இருநதது அநத மாளிகை அநத விததில சியாமளாவையும அவ ளுடைய அனனை ரூபராணியையும சிறநத கலை மேதை கள எனறே சொலல வேணடும

அநத மாளிகையில தாயும மகளுமாக இரணடு பெணகளும பணியாடகளும மடடுமதான தஙகியிருந தனா அஙகே தஙகவேணடும எனற யோசனை ராஜா வுககு ஆரமபததில எனனவோ மாதிரிபபடடது. "வேண டாம அமமா பெணகள தனிதது வாழும வீடடில முன பின தெரியாத அனனியனான நான தஙகுவது சரியலல வேணடுமானால உஙகளுடைய அலுவலகததில வேணடு மானாலும தஙகுகிறேன பாலைவனக காடடில வசிதத எனககு எநத இடமும கஷடமாக இருககாது...உலகத தில இனி எஙகு வேணடுமானாலும நான வாழநது விடு வேன..." எனறான ராஜா.

அவனுடைய ஐயததிறகு ரூபராணி நேரடியாகப பதில சொலலவிலலை உளளே இருநத கூடததிறகு அழைததுச சென்று அஙகே மாடடபபடடிருநத பெரிய புகைபபடததைச சுடடிககாடடினாள. "என கணவா

ராம்மோகன் பாபு, இளமைப் பிராயத்தில் பிரம்ம சமாஜததில தீவிரமான பறறுகொணடவராக இருந தாா வயதாக ஆக நாஸதிகா எனறு தூறறப்படுகிற அளவு தீவிரமான சீாதிருததவாதியாக மாறி விடடாா. மனிதப பணபு எனற ஒரே ஒரு தாமமதான மனிதனுக குத் தேவை மறறவை, மதம, சாதி, ஆண பெண எனற பாகுபாடு எலலாமே அநீதியானவை எனபது அவ ருடைய கொளகை எஙகளுடைய வீட்டில தஙகுவதறகு நீ அசசபபட வேணடியதே இலலை ராஜா இது உன னுடைய வீடு நாஙகள உனனுடைய ஜனஙகள எனறு நினைதது நீ தாராளமாக இஙகே இருககலாம உன னுடைய தாய, தஙகை, அததை, மருமகள முதலியவா களுடன வசிகக நோநதால நீ சநகோஜபபடுவாயா? அநத மாதிரியே எஙகளையும நினைததுக கொளளேன்?'' எனறுள

அதறகுமேல ராஜாவால பேச முடியவிலலை அதன் பிறகு சில நாடகளுககுப பிறகு தான பதவியேறபு விழா நடைபெறறது

சியாமளாவின தநதை ராமமோகன பாபு ஒரு டூரிஸட கமபெனி நடததி வநதாா அநதத தொழிலில அவா ஒரு பெரிய நிபுணா எனறே சொலல வேணடும். உணமையில ஒரு டூரிஸட கமபெனிககுச சொநதமாக அவவளவு பெரிய அலுவலகமும, விசாலமான ஷெடடும், நவீன வசதிகள பொருநதிய இருபது பஸகள, ஏழெடடு வேனகள, இரணடு பெரிய காாகள முதலிய வாகனங களும இருககும எனறு ராஜா கறபனை செயது கூடப பாாககவிலலை.

எவவளவு பெரிய ஆபீஸ?

எததனை எததனை சிபபநதிகள?

எவவளவு அழகான பஸகள ?

ஒவவொனறையும ராஜா மிகுநத ஆசசரியததுடன் பார்ததுத திகைததுப போய நினறுன.

ராமமோகன் பாபுககு டெலலி நகரததில மிகுநத செலவாககு இருநதது உலலாசப பிரயாணஙகளுககு ஏறபாடு செயவதை ஒரு கலையாக வளருமபடி அவர செயது வநதார டெலலியைச சுறறிலும பாாககக வேணடிய இடஙகள யாவை?...வட நாட்டில எநதெநத ஊர எநதப போ போனது? எநத மாாககமாகப பிரயாணம செயதால குறைநத செலவில அதிகமான புணணிய ஸதலஙகளை தரிசிககலாம? இனனும, காஷமீர உலலாசபபயணமா? ஸிமலாவுககுப போக வேணடுமா? பதரிநாத திருககேதார யாததிரையா? எநத விஷய மானாலும ராமமோகன பாபுவின டூரிஸட கமபெனியிலி ருநது தகவல தெரிநது கொளளலாம.

தவிர, பிரயாணிகளைக கவனிததுக கொளவதில ராமமோகன கமபெனியார தனிபபுகழ பெறறு விளங கினார அதனால, உலலாசப பயணததை விருமபிய கலலூரி மாணவாகள முதலாக, அதிகாரிகள, செலவந தாகள, திருமணததிறகு வசதியாகப போக நினைககிற வாகள எலலோருமே ராமமோகனபாபுவின உதவியைத தான நாடினார அரசாஙகமே வெளிநாட்டுப பிரயாணி களுககுஅநதக கமபெனியைச சிபாரிசு செயதது அதனால ராமமோகன பாபுவின கமபெனி மிகவும புகழபெறறு விளஙகியது விளமபரம தானாக வநது சேரவே வியாபாரம பெருககத தொடஙகிறறு கமபெனிககு நலல லாபம கிடைதது வநதது

ராமமோகன பாபு இறநது போனபிறகு அவருடைய மனைவியான ரூபராணி தானே தொழிலைக கவனிககத தொடஙகினாள மகள சியாமளா படிததுப பட்டம பெறறு வநத பிறகு கமபெனி நிாவாகததில அவளும அககறை காட்டத தொடஙகினாள

பெணகளால டூரிஸட கமபெனியை அவவளவு பல மாக நடதத முடியவிலலை பாட்டிக கமபெனிகளால தொலலை ஏறபட்டு வநதது பழைய பெயரை வைத்துக கொணடு அதன மறைவிலேயே காலம தளளிககொணடி ருககமுடியாது. மேலும ஏதாவது செயய வேணடும

என்று தாயும் மகளும் யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இந்த நிலையில் தான் ராஜா அவர்களிடம் வந்து சேர்ந் தான்.

பிரயாணிகளின் நலன்களைக் கவனித்துக் கொள் வதற்காகவும், தங்களுடைய பஸ்கள் போகும் இடங்களை நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் ராம் மோகன் பாபு உயிருடன் இருந்த காலத்தில் அவரே சில சமயங்களில் பிரயாணிகளோடுபோய் வருவது வழக்கம். அந்த வழக்கப்படி சியாமளா ஒரு சுற்றுப்பிரயாணத்தில் கலந்து கொண்டபோதுதான் அந்த பஸ் கொள்ளைக் காரர்களால் வழிமறிக்கப்பட்டது.

ஒரு கெடுதலிலும் ஒரு நன்மை உண்டாகத்தான் செய்யும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவதைப் போல, சியாமளா பயங்கரமான கொள்ளைக்காரர்களால் கடத்திச் செல்லப்பட்டது, அவர்களுக்கு ராஜா கிடைப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது.

சியாமளாவின் வீட்டில் ஒருவார காலம் ஓய்வெடுத் துக்கொண்டிருந்த ராஜா அவர்களுடைய டூரிஸ்ட் கம் பெனியைப்பற்றிய விஷயங்களை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டான். முக்கியமான யாத்திரை ஸ்தலங்களைக் குறிக்கும் தேசப்படங்கள், ஆங்காங்கு காணவேண்டிய அற்புதமான கோயில்கள், மசூதிகள், புனிதப் பொருள் கள், அரண்மனைகள், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் முதலியவற்றின் புகைப்படங்கள், விளக்கங் கள், யாத்திரிகர்கள் எந்தெந்த இடங்களில் தங்கலாம், தங்குவதற்கு உள்ள வசதிகள் யாவை என்பன போன்ற விவரங்கள்—எல்லாம் அங்கு காணப்பட்டன. ஒரு வாரத் திற்குள் யாத்திரா மார்க்கங்களும் அவற்றைப்பற்றிய விசேஷங்களும் ராஜாவுக்கு நெட்டுருவாகி விட்டன. அந்த வேலை தனக்கு உற்சாகமாகவும் குதூகலமாகவும் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனே ராஜா டூரிஸ்ட் கம் பெனியின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டான்.

சியாமளா தன் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளை ராஜாவுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தாள். காரியதரிசி சுந்தாலால்,

கணக்கர் ஹரிபட், உபசார அதிகாரி ரஹ்மான், விசாரணைகளைக் கவனிககும விஸவாஸினி, அரசாஙகம சமபநதபபட்ட அலுவலகஙகளைக கவனிக்கும சாநதினி சௌதரி, டைபபிஸட் கடடழகி ஸடெலலாமேரி, ப்யூனகள...எலலோரையும ராஜாவுககு அறிமுகப படுததி வைத்தாள.

அவாகள எலலோருககும ராஜபகதூா எனபவர் தஙகள கமபெனிககு மானேஜராக வரபபோகிறுா எனபது தெரிநதிருநதது. கொளளைககாராகளிடமிருநது சியாமளாவை மீடடு வநதவா அவாதான எனபதும தெரிநதிருநதது ஆனுல அநத ராஜபகதூரே அநதக கொளளைககாராகளில ஒருவராக இருநதவா எனபது அவாகளுககுத தெரியாது

சியாமளா அநத விஷயத்தை அடியோடு திரை போட்டு மறைதது விடடாள. ராஜாவின உளமனம, தன வாழவில நிகழநத எநதச சமபவததையும மறைதது வைபபது தீது, அதனுல பினனுல ஏதாவது கெடுதல சமபவிககலாம என்று உறுதி கொணடே இருநதது. அவனுடைய வாழககை துணடு துணடாக ஒடிநது போயக கொணடே இருநதது ஆரமபம கலலூரி வாழககை. அதன முடிவுககுக காரணம ஒரு காதல கடிதம! இரணடாவது தொழிலாளி அதன முடிவு வெடிகுணடு வீசசு! மூனருவது கொளளைக காரன. அதன முடிவு...சியாமளா—

மறுபடியும ஒரு பெண்ணு...?

இலலை...சியாமளாவுக்காக அவன சரணுகதி அடையவிலலை. சியாமளாவை அவன, காதலிககவிலலை. கொளளைககூட்டததை விடடால தனககு வேறு கதியிலலை என்று நமபிககொண்டிருநத அவனுககு வேறு திசைகாடட வநத துருவ நடசததிரம போனறவளதான சியாமளா!

அனனிய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிாக்கும பயங்கர இயககவாதியாக இருநது, வெடிகுண்டு வீசித் தலைமறை

வாக ஓடநோநத நிகழசசியால—அரசாஙகததின கண் களில அகபபடாமல தலைமறைவாக வாழவதறகாக அவன கொளளைககூடடத்தில தஙக நோநதது கொளளை யடிதத பொருளகள எதையும அவன தீணடவிலலை. கொளளைககாரனுக வாழவதை எதிாதது அவனுடைய மனம புரடசி செய்து கொண்டே இருநதது. அதன விளைவுதான விஜேபாஜியிடம சரணுகதி ! சரணு கதிககுக காரணம சியாமளா அலல

ஆனுல, பதது வருஷஙகளுககு மேலாகக கொளளைக காராகள போடட உணவை உணடு தன சரீரததை வளாககவிலலையா? எததனையோ பயஙகரமான கொளளை களிலும பஙகெடுததுக கொளளவிலலையா? எபபடிப் பாாததாலும தன ஆதமாவும சரீரமும களஙகபபடடுப போனவைதானே...?

சிநதனைகள அவன மூளையைத குழபபத தொடஙகி விடுகிறபோது அநதப பெயரை ஜபிபபதில ஆறுதல காண முயனருன ஆமாம...நாராயணு...நாராயணு நாராயணு எனற அநத நாமம இறநது போன அவனுடைய தநதையின ஆதமாவுககும அவனுடைய ஆதமாவுககும இடையிலே ஏறபடடுவிடட கணணுககுப புலனுகாத ஒரு தொஙகு பாலமாக உதவியது.

நாராயணு, நாராயணு, நாராயணு...

சியாமளாவின கருததுபபடி ராஜா நல்ல குடும் பததில பிறநது கலலூரியில படிததுக கொணடிருநத இளைஞன. எபபடியோ சநதாபப சூழநிலைகளால சிறிது காலம ராஜபுதனக கொளளைககாராகளோடு வாழநது-திருநதி-வநது சோநதவன அதனுல உனனத மனுே பாவம படைததவன—அநத அளவிலதான சியாமளா அவனை எடுததுக கொணடாள. உலகமும ராஜாவைப பறறி அநத அளவு தெரிநது கொணடாலே போது மானது எனறு நினைத்தாள.

ராஜாவைப பறறி யாரிடமாவது அறிமுகப் படுததுமபோது கொளளைக்காரர்களிடமிருநது தனனை

மீட்டு வநதவா எனபதை மட்டும்தான் கூறுவாள தனககு மிகவும வேணடியவாகளிடம கூட வறபுறுததிக கேடடாலதான ராஜா கொளளைக கூடடததில இருந தவன எனபதைக கூறுவாள அபபோது அவாகள மெயசிலிாககு ஆசசாியததுடன, "ஹா... அபபடியா?" எனறு கூவுவதைப பாாககும போது சியாமளாவுககும் உடல எலலாம சிலிாததுப போகும. ராஜாவின வாழககை அறபுதமானது சாதாரண மாணவாகளின வாழககையிலே அபபடி ஏறபட முடியாது எனபது அவளுடைய நினைபபு.

அவள கணட ராஜா...

காடடெருமை போனற முரடன மானசிங தனனைப பலாதகாரம செயய வநதபோது காபபாறற வநத ராஜா! இரணியனோ, கும்பகாணனோ, இராவணனோ எனறு ஐயுறுமபடியான மலையொதத தேகவலிவு கொணட மானசிங்கை மறபோாில வெனற ராஜா! ஆணமை மிகவுடையவனாக இருநதும பெணகளைப் பெறற தாயகளாககக கருதும ராஜா! தான அவனமேல கொணட காதலால கசிததுருகிக கொணடிருபபதை அறிநதும அறியாதவன போல பாராமுகமாக இருககும ராஜா...

ராஜாவைப பறறிச சியாமளா இபபடிததான நினைததாள. எபபடியாவது ராஜாவினுடைய அனபைக கவாநதுவிட வேணடும எனற ஒரே எணணமதான சியாமளாவின மனதைப பூரணமாக ஆககிரமிததுக கொணடிருநதது.

ஆனால ராஜா...?

* * *

அத்தியாயம் : 18

யமுனை நதிககரையோரமாக அமைநத அழகான சாலையில ஏாகணடிஷன செயயபபடட அழகான பஸ கறபனையில மிதபபதைப போல மிதநது சென்று கொண்டிருநதது. பஸஸில இருநதவாகள அமெரிகக

நாட்டு பாலே நடன கோஷ்டியார். எனவே உற்சாகத் துககுக குறைவிலலை அனறு மாலை தாஜமஹாலைப் பாாததுவிட்டு இரவில ஒரு நடனக காட்சியை முடிததுக் கொணடு மறுநாள காலையில டிலலிககுத திருமபி வநதுவிட வேணடுமஎனபது அவாகளுடைய திட்டம். அரசாஙக விருநதினாகளான இநதக கலைககுழுவினரை உபசரிதது அழைததுச செனறு வருவதறகான முழுப பொறுபபை சியாமளா ஏறறுக கொணடிருநதாள. பிரயாணிகளுடன சியாமளா, ராஜா, ஸடெலலா மூவருமஅநத பஸஸில பிரயாணமசெயது கொண டிருநதனா

சியாமளாவுமராஜாவும்தான அநதப் பிரயாணி களோடு போவதாக முதலில ஏறபாடு செயயப பட்டிருநதது ஆனால கடைசி நேரததில ஸடெலலா எபபடியோ அதததக கலைக குழுவினரில ஒருவரைக் காககாய பிடிதது அநதப பிரயாணததில தானும் கலநது கொளளுமபடியாக ஏறபாடு செயது விட்டாள. பஸஸில இருநத பிரயாணிகள எலலோரையுமவிட அவளே அதிகமான குதூகலம் அடைநதிருநததாகவும் தோனறிறறு பாட்டுப பாடிக கொணடும கூசசல போட்டுக கொணடும மவுதஆாகன வாசிததுக் கொணடும அவாகள பிரயாணததை ரசிததுக கொண் டிருநதனா

“ஆகராவுககு வநது விட்டோம...காதலின கலைச் சின்னமான தாஜமஹாலை இனனுமசில நிமிஷஙகளில கணகுளிரக கணடு களிககலாம அது உலக அதிசயங களில ஒனறு...” எனறு தாஜமஹால கட்டபபட்ட கதையை ஆரவாரமாக வாணிததுக கூறத் தொடஙகி விட்டாள ஸடெலலாமேரி உணமையில அபபொழுது அவள தான ராமமோகன டூரிஸட கமபெனியின ஏகப் பிரதிநிதியாக இருநதாள சியாமளா ஒருததி, ராஜ பகதூா ஒருவா இருககிறாாகளே எனறு அவள கவனிக கவோ, கவலைபபடவோ

தாஜமஹால் அருகில் பஸ் நின்றதும், முதலாவதாக ஸடெலலாமேரிதான இறஙகினாள். அமெரிககப பிர

யாணிகளை அவள் தானே தனியாக இழுத்துக்கொண்டு போய் விடுவாள போல தோனறிறறு எலலோரும வேக மாக தாஜமஹாலை நோககிச சென்று கொணடிருந தனா. சியாமளாவும ராஜாவும கடைசியாகப போயக கொணடிருநதனா.

"ஸடெல்லாவை அழைத்து வநதது எவவளவோ நல்லதாகப போயிறறு இலலாவிடடால நமககுத தனி யாகப பேசுவதறகே சநதாப்பம கிடைததிருககாது..." என்றுள சியாமளா.

"என்ன சியாமளா ?" என்று கேட்டான ராஜா.

சியாமளா பெருமூசசு விடடாள. "மறுபடியும என்னைத தஙகை என்று அழைதது விடுவீாகளோ என்று பயநது கொணடிருநதேன" என்றுள.

"ஏன? அபபடி அழைபபதில என்னதவறு...? உன்னை என உடனபிறவாத சகோதரியாகததான நான நினைத துக கொணடிருககிறேன எனககுப புது வாழவையே அளிதத அனபுத தஙகை நீ...சியாமளா...உலகததில எநதப பெணணுககும அபபடிபபடட பாககியம கிடைபபதிலலை மனிதனுககி விடடது நீ செயத மகத் தான காரியம உயிருளள வரையிலும உன்னை என இதயததில வைததுப பூஜிததுக கொணடிருபபேன..." என்று உணாசசியுடன கூறினன ராஜா.

சியாமாளவுககு அழுகை வநது விடுமபோல ஆகி விடடது துககம தொணடையை அடைததது ஆறற மாடடாத துயரததுடன, "ராஜ...நான உஙகளைக காதலிககிறேன ராஜ..." என்று கூறியபடி தேமபி அழத தொடஙகி விடடாள.

ஸடெல்லா அமெரிககப் பிரயாணிகளை தாஜ் மஹாலுககுள அழைததுப போய்க கொண்டிருநதாள. அதைப பாாததுவிடடு, "இபபடி உட்காாநது பேசலாம வா சியாமளா," என்று கூறி ஒரு மரததடியை நோக்கிச சியாமளாவை அழைததுச சென்றன ராஜா.

இரண்டு பேரும் குளிர்ந்த நிழலில் அமர்ந்தனர். சியாமளா ராஜாவை விழுங்கி விடுவதுபோல ஆவலுடன பாாததாள ஒரு இளம ஜீவனின ஆர்வம் மிகக பாாவை அது அநத ஆவலே, ஆதமாவின தாகத்தை அணைதது விடுவது மகாபாவம ராஜா முகத்தைத திருப பிக கொணடான "நீ எனனைக் காதலிககிருய் எனபது எனககுத தெரியும சியாமளா," எனருன.

"தெரிநதிருநதுமா தஙகை, தங்கை எனறு சொல்லி என் இதயததைச சிதரவதை செயது கொணடிருநதீர கள...?"

"டெல்லிக்கு வநத புதிதில உன அருகிலேயே இருநது கொணடிராமல நான ஓடியே போயவிட வேண டும எனறு கூட நினைததேன சியாமளா...?"

"ஏன...?"

"நீ எனமேல கொண்ட காதல் வளரவிடக கூடாது எனபதறகாக ."

சியாமளாவுக்கு மறுபடியும் துககம வநது விட்டது. கண்ணீரை அடககிககொணடு, "பின ஏன அபபடிச செயயவிலலை?" எனறு கேடடாள.

"மனிதனுககுந துரோகம் செய்துவிட்டு ஓடிபபோய் விடலாம தெயவததுககுத் துரோகம செயதுவிட்டு ஓடிபபோகக் கூடாதே எனபதால தான..." எனருன ராஜா.

"எனக்குத் துரோகம செய்யக்கூடாது எனபது உங்களுககே தெரிகிறதலலவா?"

"தெரிகிறது சியாமளா. அதனுல் தான் உன்னை என்னுடன் பிறநத தங்கையாகக கருதுகிறேன "

சியாமளா துயரத்துடன விம்மினுள். "மனிதர்களை ஏமாற்றுவதறகும் பலவகையான தநதிரங்கள இருக் கினறன ஒருவரை உயரத் தூக்கி வைததுப் புகழ்நது

பேசி ஏமாற்றுவது சுலபம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள் என்னைத் தெய்வமாக இருதயத்தில் வைத்துப் பூசிக்கிறேன் என்கிறீர்கள் ஆனால் மனிதப் பிராணியாக உங்கள் அருகில் இருந்து வாழ்வதற்கு எனக்கு உரிமை கொடுக்க மாட்டீர்கள் அப்படித்தானே ?''

''சியாமளா...ஐயோ சியாமளா என்னைப் புரிந்து கொள்ளவே மாட்டேன் என்கிறாயே...?'' என்று பதறினான் ராஜா

''புரிகிறது ராஜா...நன்றாகப் புரிகிறது நீங்கள் நினைப்பது போல நான் ஒன்றுமே அறியாதவள் அல்ல. எனக்கு வாழ்க்கை என்பது என்ன வென்று தெரியும். மற்ற பெண்களைப் போல நான் பெண்ணாக வாழத்தான் விரும்புகிறேன் என்னை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையென்றால்...''

சியாமளா கூறி முடிக்கவில்லை ஏதோ ஒரு உள்ளுணர்வால் உந்தப்பட்டு ராஜா சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தான் சியாமளாவும் அதே கணம் திரும்பிப் பார்த்தாள் அருகிலிருந்த புதருக்குப் பின்னாலிருந்து இரண்டு கண்கள் அவர்களை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன

அந்தக் கண்கள்...!

ஒரே ஒரு வினாடி நேரம் தான் அந்தக் கண்கள் மறைந்துபோய் விட்டன.

ராஜா ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அந்தப் புதருக்குப்பின்னால் ஓடிப்போய்ப் பார்த்தான். அங்கே யாருமே இல்லை சியாமளாவும் பரபரப்படைந்து எழுந்து ஓடி வந்தாள் இரண்டு பேரும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய கண்களுக்கு யாருமே தென்பட வில்லை.

புதருக்குப் பின்னால் மறைந்திருந்த ஆள் இந்த வழியாகத்தான் போயிருக்க வேண்டும் என்று யூகித்து ராஜா வேகமாக நடந்தான் சியாமளாவும் இரைக்க இரைக்க மூச்சுவாங்கியபடி அவன் அருகிலேயே ஓடி வந்து கொண்டிருந்தாள்.

அங்கே சற்று தூரத்தில் ஸ்டெல்லாதான் நின்ருள். ராஜாவையும சியாமளாவையும அவள பாாதத பாாவை...

ராஜா அநதப பாாவையைப பொருட்படுத்தாமல், "ஸடெலலா இநதப பககமாக ஒரு ஆள வநதாரு?" எனறு பதறறத்துடன கேடடான

"ஆளா...? இநதப பககமாக யாருமு வரவில்லையே? ஏன இரணடு பேருமு ஒரு மாதிரியாக இருககிறீாகள? அவன உஙகளிடமிருநது எதையாவது பறிததுக கொணடு போயவிடடாரு?" எனறு ஒரு தினுசாகக கேட் டாள ஸடெலலா அவளுடைய குரல நையாணடி செய வதுபோல இருநதது—

"இலலே ஒனறுமிலலே. யாரோ ஒருவன கெட்ட நோககதநோடு எஙகளேப பினதொடாநது வநது கொணடிருபபதுபோல இருநதது. நாஙகள அவனேப பாாதது விடடதும திடீரெனறு மறைநது போய விட் டான," எனருன ராஜா

ஸடெலலா கலகலவெனறு சிரிததாள. உடமபைக் குலுககிககொணடு அவள சிரிதத விதம அவாகளே ஏளனம செயவதுபோல இருநதது "இதில ஆசசரியப படுவதறகு எனன இருககிறது ராஜ? அழகு பணம உளள இடஙகளே யாராவது சுறறித திரிவது ஆசசரிய மிலலேயே...?" எனருள ஸடெலலா.

ராஜாவுககு எரிசசலதான வநதது மேலும அதே ரீதியில பேசசுததொடாவதை சியாமளா விருமபவிலலே. அதனுல நறுககெனறு, "பிரயாணிகள எஙகே? நீ இஙகே எப்படி வநதாய?" எனறு கேடடாள

"பிரயாணிகள தாஜமஹாலேச சுறறிப பார்த்து விட்டு ஓயவெடுததுக கொணடிருககிருாகள நான உங களேத தேடிககொணடு வநதேன. ராஜ...நீஙகள தாஜ மஹாலேச சுறறிப பாாகக வேண்டாமா? இனனுமு சறறு நேரததில பிரயாணிகள நடன அரஙகுககுப போக அவசரபபடுததத தொடஙகி விடுவாாகள...வாருங்கள

போகலாம் ..'' என்று கூறி முன்னுல் நடக்கத் தொடங்கி விட்டாள ஸடெல்லா.

ராஜாவுககு எபபடியோ ஆகிவிட்டது சியாமளா தன உணாசசிகளை வெளிககாட்டிக கொளளாமல் இருகக மனததோடு போராடிக கொணடிருககிருள எனபது தெரிநதது ஆயினும அவாகள அமைதியாகவே நடநதனா விபரீதமாக எதுவும நடவாதது போலவே நடநது கொள்ள முயறசிததனா.

மாலைபபொழுது ஒருவாருகக் கழிநது விட்டது. சிற்றுணடி, சாபபாடு முடிநதபின இரவு ஒனபது மணிககு ஆகரா நகரின பிரமாணடமான கலையரஙகில பாலே நடனக காடசி பாாபபதறகாகப புறபபடடனர். மாலை ஆறுமணிககே கலைஞாகள தியேடடருககுப போய் விட்டதால ராஜா, ஸடெலலா, சியாமளா மூவருமே ஒனருக இருகக வேணடியிருநதது ஸடெலலாவின அருகிலிருபபது சியாமளாவுககு முளளாக உறுததிக கொணடிருநதது எனபது வெளிபபடையாகவே தெரிநதது. சியாமளாவின மனதைப புணபடுததுவதையே தனது லடசியமாககக கொணடு விடடது போல ஸடெலலா சிரிததுச சிரிததுக குதகலாகப பேசிக கொணடிருநதது ராஜாவுககுப பிடிககவிலலை அவாகள தியேடடரை நோககிச சென்று கொணடிருநதபோது ராஜா வெளிபபடையாகவே கேடடு விடடான ''எதை நினைதது இபபடிச சிரிககிருய ஸடெலலா? ஆபீஸில நீ இபபடி நடநது கொணடதே கிடையாதே ?'' எனறு.

சியாமளாவும தன முகததைப் பாாத்துக் கொண் டிருக்கும போதே ஸடெலலா சிரித்தபடி கூறினள.

''அதுவா ராஜ...? அழகு மிகச் சாதாரணமான விஷயம. மனிதன அனுபவிபபதற்காக உலகத்தின மேல் படைககபபட்டுள்ள இனபஙகளில் அதுவும ஒனறு. அதைப் பாாதது அபபடி நினைபபதை விடடுவிடடுச் சிலா இலலாத பொலலாத கறபனைகளையெல்லம்

செய்து தங்களுடைய வாழ்க்கையைக் கூடப் பாழாக்கிக் கொளகினறனா அதை நினைகக நினைககததான எனககுச சிரிப்பே அடஙக மாடடேன எனகிறது...'' எனறுள

அந்த வார்ததைகள் ராஜாவின உளளத்தில் நறுககெனறு தைததன. ஒருவேளை தாஜமஹாலில தனிமையில தானும சியாமளாவும பேசிக கொண் டிருநதது முழுவதையுமே ஸடெலலா கேடடுக கொண் டிருநதிருபபாளோ? எனற சநதேகமதான ராஜாவுககு உணடாயிற்று. பரிகாசம செயது சிரிககததககவிஷயமா அது? ஒரு மனிதன தன இருதயததையே நறுமலராககித தன் இஷட தேவதையின காலடியில சமாபபிதது அாசசிககிறுன...அது பரிகாசம செயயததகக விஷயமா?

உலகததில உளள கொடியவாகளில எலலாம் மிகவும கொடிய விஷபபாமபாக ஸடெலலாமேரி காடசி யளிததாள. மனிதாகளில உணாசசியறறவாகளும, இருதயமே இலலாதவாகளும இருககததான செய் கிறாகள... அபபடிபபடடவாகளால பிறருடைய உணாசசிககு மதிபபுக கொடுகக முடிவதிலலை பகதனைப் பரிகசிககும நாததிகன, பிறமததததவரைத தூறறும மதவெறியன், காதலரைப் பழிககும காமுகன...இபபடிப பட்டவாகளெலலாம இருககததான செயகிறாகள.

மனிதனை மனிதன மதிக்கும பணபாடு ஒழிந்து விட்டவுடன இருதயததில சுயநலம, அகஙகாரம, வஞசகம முதலிய எலலாத தீயகுணங்களுமே தலைதூககி விடுகினறன. அபபடிபபட்டவாகளதான குறறஙகள புரியும சமுதாய விரோதிகள ஆகிவிடுகினறனா

அதன் பிறகு ராஜா ஸடெல்லாமேரியிடம பேசவே இல்லை. அவள இருககும்பககம திருமபிககூடப பாாகக வில்லை. சியாமளாவிடம அவனுககிருநத மரியாதையும மதிப்பும முனனிலும் பன்மடஙகு அதிகமாகி விட்டன. சியாமளாவும் ஸ்டெல்லா இருநதபக்கம திருமபவில்லை

ஆக்ரா நகரத்திலிருநத அழகுமிகுந்த கட்டிடங் களில் அநதக கலேஅரஙகமும ஒனறு எனறு சொல்ல லாம. முகமதியக கலாசாரபபடி அபூாவமான சிறப வேலேபபாடுகளோடு கட்டபபட்டிருநதது பளிஙகு வேலேபபாடுகள, அறபுதமாக இருநதன மினசார விளககுகள போடபபடடிருநத போதிலும லஸதர் விளககுகளும தொஙகிக கொணடிருநதன அரஙகத் திறகுள வரையபபடடிருநத ஓவியஙகள கணகாடசியில வைககத தககவை எனறு சொலலுமபடியாக இருநதன.

சரியாக இரவு ஒனபது மணிககு நடனககாட்சி ஆரமபமாகி விடடது ஆயினும ராஜாவின மனம் எதிலும லயிககவிலலே

பாதி நடனம நடநது கொணடிருநதபோது யாரோ தனமேல சாயநதமாதிரி இருநதது ராஜா திடுககிடடுப் போயத திருமபிப பாாததான ஸடெலலாதான மெலலிய குரலில அவனிடம ஏதோ சொலலிக கொண டிருநதாள முதலில அது அவனுககுப புரியவிலலே. பிறகு

"சியாமளாவை நமபிவிடாதீாகள அவள் ஒரு காதல மோகினி அழகிய வாலிபாகளேக காதல வசப படச செயது வஞசிபபதுதான அவளுடைய தொழில இநத ஞாயிறறுககிழமை மாலே என வீட்டுககு வாருஙகள நான நிரூபிதது வைககிறேன," எனறாள.

மேடையில நடநது கொணடிருநத நிகழசசியைப் பாாததுக கொணடிருநத சியாமளா அதைக கவனிகக விலலே தான சொலல வேணடியதைச சொலலி முடிதது விட்டவுடன ஸடெலலாவும காடசியில தனனே மறநது லயிததுக கிடபபவளபோல பாசாஙகு செய்யத தொடஙகி விடடாள...

ஆனல் ..?

என்ன பயஙகரமான விஷயம ?

வசபபடுத்தி வஞ்சிககும் காதல மோகினியா சியாமளா? தேவதைபோல புனிதமானவள் எனறு தான கருதிய மஙகை சரஸமாடும சாகஸக கனனியா? ராஜாவால அநத எணணததைத தாஙகிக கொளளவே முடியவிலலை

இநத ஸடெலலா தாஙகள இரணடு பேரும தனியாக அமாநது பேசிக கொணடிருநததை ஒட்டுக கேட்டுக கொணடிருநதிருககிறுள சியாமளாவின மேல தனககு ஏறபட்டுளள அனபைக குலைபபதறகாக இநதச சதிசெயகிருள...

ராஜாவின உடல பூராவும குபபெனறு வியாததுப் போயவிட்டது ஆவேசததால அவன உடல நடுஙகிறறு அரஙகிலிருநது எழுநது வெளியே செனறு வராநதாவில உலவத தொடஙகினுன...அபபொழுது மட்டும ஸடெலலா வெளியில வநதிருநதால அஙகேயே இரணடில ஒனறு கேட்டுத தீாததுக கட்டியிருபபான. ஆனுல,

ஸடெலலா வெளியே வரவிலலை. சிறிதுநேரத திறகுள ராஜா தன மனதைச சமாதானபடுததிக் கொணடான ஞாயிறறுககிழமைககு இனனும இரணடு நாட்களதான இருககினறன அதறகுள எனன கெட்டுப போயிறறு? ஸடெலலா எதை நிரூபிதது வைககப் போகிருள எனறு பாாதது விடுவோமே ?

அரஙகததுள வநது அமாநதபின ராஜாவின மனம மறுபடியும சிநதிததுக கொணடிருநதது சியாமளாவுககு இருபததைநது வயதுககு மேல ஆகியிருககும. கலலூரியில படிதத பெண. அதுவரை அவள யாரையும காதலிககவே இலலை எனறு நினைபபது வீணலலவா? பததுப பனிரெணடு வயதுப பெணகளகூடக காதலிககத் தொடஙகி விடுகிற இநதக காலததில சியாமளாவின வாழககையில மட்டும காதல தலைகாட்டியும இருககக கூடாது எனறு நினைபபது முட்டாளதனமாகும!

பைத்தியக்காரா . சியாமளா யாரையாவது காத லித்திருநதால தான உனககு எனன? அவளைபபறறி நீ அககறை காட்டுவதறகுக் காரணம என்ன? அவளை உன மனம உளளூரக காதலிபபதே அலலவா? எநதப பெண் ணைப பாாததாலும ஆண மனம பரிவு கொளகிறது. அனபு, பாசம எனற உணாசசிகளின அளவில அது நிற பதும இல்லை அநத வரையரை தாண்டிபபோக வாயப்பு ஏறபட்டால உடனே காதலாகப பரிணமிககத தொடஙகி விடுகிறது. சியாமளாவை நீ காதலிககிறுய எனபது தான உணமை சியாமளா மிகவும நளினமான தோறறம உடையவள. நெஞசையளளும வனபபு வாயநதவள மலாக கொடி போனறவள. தவிர...

படிததவள, பழககததிறகு இனியவள, பணபுளள வள அவளுடைய வாழககையில ஏதாவது தவறு ஏற் படடிருககவே கூடாது எனபதிலலை உரிய காலததில மணம நடநதிருநதால அவள வாழவில அதததைய தவறேதும ஏறபடடிருககாது இளைஞாகளும யுவதி களும தவருன வாழவில ஈடுபட வாயபபேறபடாமல இருகக அவாகளுடைய மனோபககுவம அறிநது காலா காலததில மணம செயது வைதது விடுவதுதான நலல வழி அதைவிடடு அதிக வயதுவரை மணம செயது கொளளாமல இருபபது நாகரிகமானது எனற முட்டாள தனமான கருததால மணம செயது கொளளாமல் இருப பது மேல நாட்டுபபடிபபின விளைவாக அபபடியே மேல நாடடுககாராகளைப பினபறறி ஆணும பெணணும ஒனருகச சுறற அனுமதிபபது—இவையெலலாம பரம பரை பரமபரையாக நமது இரததததில ஊறிபபோயி ருககும பணபாடடுணாசசிககுப பொருநதுவதிலலை

சியாமளா இவவளவு காலம திருமணம செய்து கொளளாமல இருநது விடடாள. அவளுடைய பிஞ்ச உளளததில காதல உணாசசி தோனறியிருககலாம அது அவளுடைய குறறம ஆகாது இபபொழுது சியாமளா உனனையே முழுமனதுடன காதலிககிருள. முறறிலும கனிநத காதல அது...

ராஜாவின மனம திடீரெனறு புரட்சி செய்யத் தொடஙகிவிடடது 'இலலை சியாமளா என தஙகை தான அதைவிட வேறுவிதமாக நினைபபது தவறு மகாபாவம சுசீலா ஒருததி காததுககொணடிருகக இன னொருததியைப பறறி நினைககலாமா.'

சுசீலா அஞசாமையும வைரமபோனற உறுதியும படைதத பெண, அததகையவள ஒரு உறுதி ஏறறுக கொணடால அதை நிறைவேறறியே தீாவாள, அவள இனனும கனனிபபெணணாகத தனககாகக காததுக கொணடிருககிறாள எனபதில ராஜாவுககுத துளிககூடச சநதேகம உணடாகவே இலலை இனனும ஆயுடகாலம பூராவும தான அவளைப போயச சநதிககாமலேயே இருநது விடடாலும கூட உயிருளளவரையும அவள கனனிபபெணணாகவே இருநதுதான சாவாள

ராஜாவின உளளம திடீரெனறு சுசீலாவை நினைதது ஏஙகத தொடஙகிவிடடது அவனுடைய இருதயவானில முதன முதலாக உதயமான தாரகை சுசீலா. அவளோடு அவன பேசியதும பழகியதும கூடக குறைவு. ஆயினும அவளைபபறறி அவனுககு நனறாகத தெரியும. சுசீலா .! அபபடிபபடட பெணணை மறகக முடியுமா?

ஆனால, ஆகராவிலிருநது திருமபி வநத பிறகும சியாமளாவின நடததையில எவவித மாறுதலும காணப் படவிலலை அவள தன உயிரின சகதி முழுவதையுமே ஒனறாகத திரடடித தனனைக காதலிபபதாகத தோன றிறறு அவளுடைய காதலை எபபடித தடுதது நிறுதது வது எனபது ராஜாவுககுப புரியவே இலலை. அநதக குழபபததில ஆழநதிருநத நிலையிலேயே ராஜா அநத ஞாயிறறுக கிழமை மாலை ஸடெலலாமேரியின வீட்டிற குப போனான சியாமளாவின வாழககையின மாமங களைத தெரிநது கொளளவேணடும எனற ஆவல அவன மனதில தனனையறியாமல உநதித தளளிககொணடே இருநதது.

* * *

அத்தியாயம் : 19

டெலலி மாநகரததில ஆஙகிலோ இநதியாகள நெருககமாக வசிதத பகுதியில ஒரு சிறிய வீட்டில ஸடெலலாமேரி வசிததாள

ஒரே ஜனககுமபல வதவத எனறு குழநதைகள தெருவில நடககும பொழுதே ஜனஙகள மேல இடிததுக கொணடு நடகக வேணடுமபோல இருநதது ராஜா வருவான எனறு நிசசயமாக எதிாபாாதது அலஙகாரம செயதுகொணடு நினருள ஸடெலலாமேரி ஆனால, "ஹலோ ராஜாவா... அடடே... நான எதிா பாாககவே இலலை வாருஙகள வாருஙகள... உட்காருஙகள இதோ குளிாநத பானம கொணடுவருகிறேன," எனறு கூறி விட்டு உளளே ஓடினள அடுதத விநாடியே பரிஜிடேரிலி ருநது ஷாமபத கிளாஸகளை எடுததுககொணடு வநது வைததாள "ஷாமபத அருநதுஙகள உடனே நாம இரணடு பேரும புறபபட்டு விடுவோம இனறு மாலை பூராவும உஙகளுடையது தான " எனறு அழகாகப புனனகை புரிநதபடி கூறினள

எலலாம ராஜாவுககாகவே முனகூட்டியே திட்ட மிட்டு ஏறபாடு செயது வைததிருபபதாகத தோன றிறறு. ஸடெலலாவின அலஙகாரம பிரமாதமாக இருந தது மணபபெணகள அணிவது போனற கவுனும மரகத மாலையும அணிநது தலையை அலை அலையாக அழகு பட வாரிவிட்டுக கொணடிருநதாள அவளுடைய கட்டழகு மேனி அநத அலஙகாரததில பனமடஙகு கவாசசியாகத தோனறிறறு ஆனால, அநத அலஙகாரமே ராஜாவுககும அவளுககும இடையில ஒருவரை யொருவா நெருஙக முடியாதபடி ஒரு சுவறறை எழுபபி நிறுததி விட்டது. தான தீணடத தகாத ஏதோ ஒரு பொருளின அருகில இருபபதாகவும, மிக அவசியமான ஏதோ ஒரு காரியத திறகாகவே அதன அருகில இருபபதாகவும இலலா விட்டால அஙகே இருககவே போவதிலலை எனறும ராஜா, தன மனதுள நினைததுக கொண்டான

பெணமை ஒரு விசித்திரமான அமைப்பு அதன் தோறறம சொாககததையும நினைகக வைககும, நரகததையுபு நினைகக வைக்கும சில பெண்களைப பாாததவுடன மேலான எணணஙகளே உணடாகும, சில பெணகளைப பாாததவுடன கீழான ஆபாச எணணங களே உணடா்நம அழகோ, அலஙகாரமோ, கவாச சியோ இநத வேறுபாடடுககுக் காரணம அலல அதை வாாததைகளால விளகக முடியாது

தனனைப பொறுததவரையில எவவளவு கேவலமாக நடநதுவிடக கூடியவனும ஏதோ ஒரு பெணணை பாாதத தும தனனுடைய கீழததரமான நினைவுகள, ஆசைகள எலலாவறறையும அடியோடு மறநது விடுகிறுன அவள அருகில இருககுமவரை பரிசுததமான நினைவுகளே அவன மனதில உணடாகினறன தனனுடைய மிருக உணாசசிகளை அடககிவிடககூடிய ஏதோ ஒரு சகதி அவளிடம இருபபதாக நினைககிறுன.

சில பெணகளைப பாாககுமபோது இதறகு நோ மாருன உணாசசிகளும உணடாகினறன நலலவாகளுக கும கெடட நினைவுகளை உணடாககி விடுகிறது அவா களுடைய நடததை ஸடெலலாமேரி இநத இரணடா வது ரகததைச சோநதவள' சியாமளா முதல ரகததைச சோநதவள.

சியாமளாவோடு ஒரே வீட்டில மிகச சமீபத்தில் வசிதத போதிலும அவளைபபறறித தனனல எதுவும நினைகக முடியவிலலையே? தான அவள மேல ஆசைப படககூட இலலையே...? எனபதை நினைககுமபோது மறு படியும சியாமளாவின உயாவு நனருகப புலனுயிறறு.

ஸடெலலா அவனைக குறுகலான சநதுகள வழியாக அழைததுககொணடு போனுள. எவவளவு நேரம நடந தாலும அநதச சநதுகளுககு ஒரு முடிவே இருககாது போல இருநதது ஜன நெரிசலில இரணடுபேரும ஒருவர் மேலொருவா இடிததுககொணடு நடநது செலல வேண்

டியிருநதது ஸ்டெலலா ராஜாவைப பார்த்துச சிரிதத படி, "பஸஸிலோ, டாகஸியிலோ போயிருககலாம ராஜ ஆனால டெலலி நகரததின அலஙகோலஙகளை எலலாம நீஙகள எபபடிப பாாததுத தெரிநதுகொளள முடியும? அதறகாகவே நடநதே போகலாம எனறு தீாமானித தேன எனறாள

டாகஸிககுள அவளோடு தனியாக இருக்கும அனுபவம விசிததிரமாகததான இருககும எனறு ராஜா நினைததான ஒரு மனிதனுடைய வாழசகையில அபபடிப படட சில ரசமான அனுபவஙகளும ஏறபடததான வேணடும, அதனால எனன தவறு? உலகததில எனன தான தவறு இருககிறது? மனிதன கடடுபபாடான ஒழுஙகான வாழககை நடததுவதறகுத தனனைப பழக கபபடுததிக கொளகிறான... அதனால அவனுககு எனன லாபம? ஒனறுமிலலை நஷடமதான வாழககையில தான சுலபமாக அடைநதிருககக கூடிய எததனையோ இனபஙகளையும சுவாரசியமான அனுபவஙகளையும அவன இழநது விடுகிறான அதுதான பலன எனறு நினைததது அவன உளளம அதறகுக காரணம ஸ்டெலலாவாகததான இருகக வேணடும

குபபெனறு கவிசசை நாறறம அடிததது யமுனை நதிசசகரையில செமபடவாசளும தோடடிகளும வசிதத குடிசைசளை நோககி ஸடெலலா ராஜாவை இழுததுச சென்றாள மிகக குறுகலான, மேடும பளளமுமான சநதுகள... ஸடெலலா ராஜாவின கையைபபிடிததுக் கொணடபோது ராஜா தன கையை இழுததுக கொளள விலலை தன உடமபோடு சோதது அவன கையை அழுததிக கொணட போதும அது அவனுககுச சுகமாகவே இருநதது

"நான உஙகளுககு மனமோகன கிருஷணனை அறிமுகபபடுததப போகிறேன. மனமோகன பெரிய குடுமபததைச சோநதவா. இபபொழுது இருநத சொததெலலாம போயவிடடது அவருடைய ஓவியங களுககு வெளிநாடுகளில எலலாம ஏகபபடட கிராககி

இருககிறது ஆனால இப்போது அவர் மனதுவைத்து எதையும வரைவதிலலை அவருடைய வீழசசிக்குக காரணம சியாமளாதான எனபதை நீங்கள பார்தத வுடனே தெரிநது கொளளததான போகிறீரகள...'' எனறு சொலலிக கொணடு வநதாள ஸடெலலாமேரி.

மனமோகன கிருஷணனைவப பாாததவுடன் அது தனககு எபபடிப புரிநதுவிடப போகிறது? எனபது ராஜாவுககு விளஙகவிலலை ஆயினும ராஜா அவளிடம அதைப பறறிக கேடகவிலலை

செமபடவாகளின குடிசைகளுககு அபபால, நதிக கரையோரமாக ஆசிரமமபோல இருநத ஒரு குடிசையை நோககி ஸடெலலா ராஜாவை அழைததுச சென்றாள. சுறறிலும வேலி அதை அடுத்து சிறிய பூஙகா பூஙகாவின நடுவே பெரிய கொட்டகை காகிதஙகள சலசலவெனறு காறறில அசையும ஒசை அவாகளை வரவேறறது மினசார விசிறி வேகமாகச சுழனறு கொணடிருநதது மேஜைகள நாறகாலிகள பலகைகள, எஙகு பாாததாலும ஓ வி ய க க லை சமபநதமான பததிரிகைகள, படஙகள முதலியவையே காணப பட்டன கொட்டகையைத தாஙகி நினற பநதறகால் களில எலலாம படஙகள மாட்டப பட்டிருநதன

உளளே நுழைநதவுடன ராஜாவின கணகளில பட்டது சியாமளாதான...!

ஆமாம உயிருளள சியாமளாவைப போலவே இருநதது அநத ஆயில பெயிணடிங நிஜ அளவுககு வரையபபட்ட ஓவியம அது சியாமளாவேதான அவள! ஆயினும தனனோடு பழகும அநத சியாமளா அலல...! இவள முறறிலும வேறு பெண

அநதக கணகளிலதான எவவளவு குரூரமான பாாவை? முதுகுககுப பின்னால் கூ ா மை ம யா ன கட்டாரியை மறைததுப பிடிததுக கொணடிருநதனர். இருணட குகைககுள யாரோ ஒருவனமேல பாயநது

குத்திக் கொலை செய்வதற்குத் தயாராக நிற்பதுபோல் காட்சியளித்தாள். ஆயினும் அவளுடைய அழகு... இந்த சியாமளாவின் உருவத்தில் அவளுடைய உடலழகுதான் பிரதானமாகக் காட்சியளித்தது

விரித்த கூந்தலும் வெறித்த பார்வையுமாக நின்ற சியாமளாவின் ஓவியம்...ராஜாவின் மனதில் திகிலையே உண்டாக்கிறது அதன் கீழே 'காதல் மோகினி' என்ற பெயர் தீட்டப்பட்டிருந்தது ராஜா சிறிதுநேரம் அந்த ஓவியத்தையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தான் அவனுடைய நெஞ்சு உலர்ந்து போயிற்று அசையக்கூட முடியவில்லை வைத்தகண் வாங்காமல் அதையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்

''மனமோகன் உங்களுக்கு விருந்து வந்திருக் கிறது...'' என்று கூவினாள் ஸ்டெல்லாமேரி

அதன் பிறகுதான் ராஜா திரும்பிப் பார்த்தான்

ஒரு மூலையில் கோணமாக சரித்து வைக்கப் பட்டிருந்த மேஜையின் அருகில் போடப்பட்டிருந்த சாய்வு நாற்காலியில் ஒரு இளைஞன் சுருட்டி மடக்கித் கொண்டு கிடந்தான் குச்சி குச்சியான கைகால்கள். ஒடிந்து விடுவது போன்ற உருவம் செக்கச் செவே லென்று ஒல்லியாக அழகாக இருந்தான். கழுத்துவரை தொங்கிக் கொண்டிருந்த முடிகூடச் சிவப்பாக இருந்தது. படுத்துக் கொண்டிருந்தான் என்று சொல் வதைவிடக் கிடந்தான் என்று சொல்வதே அவனுக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது.

தூங்கிக் கொண்டிருந்தவன் பொசுக்கென்று விழித்ததுபோல் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான் மனமோகன் ஸ்டெல்லாமேரியைப் பார்த்ததும் அவனு டைய முகம் பிரகாசம் அடைந்தது ''ஹலோ... ஸ்டெல்லா...யார் நம்முடைய இளம் நண்பர்...? திடுதிப் பென்று இங்கே வந்து என்னை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடித்து விட்டாய்...? ஹா...ஸ்டெல்லா...நிசமாகவே நான்

ஆச்சரியமடைந்து விட்டேன்...'' என்று கூறியபடி எழுநது நினருன்.

''எனனுடைய நண்பா ராஜபகதூர்...ராஜபுதனப் பாலைவன ததிலிருநது வருகிருா சில நாடகளுககு முனனுல சியாமளா பாலைவனக கொளளைககாரா களிடம அகபபடடுக கொணடதைப பறறித தெரியு மலலவா?'' எனருள ஸடெலலா

மனமோகனுடைய க ண க ள ஆசசரியததால் விரிநதன ''மை காட்...நணபா ராஜபுதனக கொளளைக் காராகளோடு இருநதவா...! ராஜ பகதூா சிங...! இலலையா...? பததிரிகைகளில உஙகளைப பறறிய விபரம் எலலாம படிததேன உஙகளுடைய வாழககை அனு பவஙகள மிகவும அறபுதமாக இருககும...ஆஹா... பாலைவனக கொளளைககாராகளைப பறறி ஒரு பெரிய படம எழுத வேணடும எனறு ஒரு காலததில நான மிகவும ஆசைபபடடேன் ராஜ பகதூா சிங...பாலை வனததில இருககும கொளளைககாராகளெலலாம் உஙகளைப போல இருபபாாகளானுல அவாகள பாலை வனததிறகுள மறைநது கிடபபது பெரிய நஷடம. சமுதாயததிறகே நஷடம...''—மனமோகன தனககேற் படட உணாசசிகளையும உறசாகததையும வாாததை களாகக கொடடினுன

ராஜா கொளளைககாராகளோடு ஒருவனுக இருந் தவன எனற விஷயம ஸடெலலாவுககுத தெரியாது. அவள ஆசசரியததுடன ராஜாவைப பாாததாள. ''ஓ...அபபடியா சஙகதி? சியாமளா இவரைக காதலிப் பதன ரகசியம எனககு இபபொழுதுதான தெரிகிறது... கொளளைககாரா ஒருவரைக காதலிககும அனுபவம் எபபடி இருககிறது எனறு அனுபவிததுப பாாபபது அவளுடைய நோககம...'' எனருள

மனமோகன ஆசசரியத்துடன ஸடெல்லாவையும் ராஜாவையும மாறிமாறிப பாாததான. அவனுடைய முகததிலிருநத உறசாகமும ஆனநதமும ஓடிப போய்

விட்டன. சட்டென்று திரும்பிப்போய் மேஜைமேல் கைகளை ஊன்றிக கொணடு வெளியே தெரிநத ஆறறங் கரையையே உறறுப பாரககத தொடஙகி விடடான.

ஸடெல்லா அவனை நோககிச சென்ருள அவன் தோளமேல கையை வைத்துக கொணடு, "ஐ ஆம ஸாரி மனமோகன சியாமளாவைப பறறிப பேசுவது உஙகளுககு இவவளவு துனபம அளிககும என்று தெரிநதால நான இநதப பேசசையே எடுததிருகக மாட்டேன..." என்ருள

"இலலை ஸடெலலா. அது உனனுடைய தவறு இலலை... பாரககப போனுல சியாமளாவினுடைய தவறு கூட அலல சியாமளா எனனைக் காதலிபபதாக நினைததுக கொணடது எனனுடைய தவறுதானே? எனனுடைய இருதயததைப பிழிநது நான அவளமேல அபிஷேகம செயது கொணடிருநதேன அதேம ! திரி அவளும அனபு செலுதத வேணடும என்று நினைததது எனனுடைய தவறுதான..."—கனவில பேசுவதுபோல ஆழநத உணாசசியுடன மெலலிய குரலில பேசினுன மனமோகன

"ஆனுல சியாமளாவால ஏமாறறமடைநதது நீஙகள ஒருவா மட்டுமலலவே...?" என்ருள ஸடெலலாமேரி

"அது உணமைதான ஸடெலலா. ஆனுல பாரப் பவாகள எலலாம அவளமேல பிததுககொணடு திரிந தால அது சியாமளாவின தவருகுமா? சீதை அழகாக இருநததால தானே இராவணன தூககிககொணடு போனுன அது சீதையின குறறம தானே என்று வாதாட முடியுமா...? சியாமளா எனனுடைய இரு தயததில மினனும நட்சததிரம போல ஜவலிததாள. ஆனுல எனனைபபோனற மணணில உழலும பிராணி யால விணணில உலவும தாரகையான அவளை எட்ட முடியாது எனபது எனககுப புரியவிலலை..."

"உங்களைபபோல சியாமளாவால் ஏமாற்றமடைந்த வாகள பலா இலலையா மோகன..."

"இருக்கலாம் அது அவர்களுடைய தவறுதானே தவிர சியாமளாவின தவருகாது. சியாமளாவின மேல் குறறம சொலல யாருககும துளிககூட உரிமை கிடை யாது .அதை நான நிசசயமாகச சொலவேன "

"அப்படியானுல இநதப படம...?"

"எனனுடைய ஏமாறறத்திறகு நான கொடுத்த உருவம ஸடெலலா சியாமளாவை இபபடிக குரூரமான வளாக உருவகப்படுததிப பாாதது ஏமாறற மடைநத என மனதைச சமாதானப படுததிககொளள முயன றேன ஆனுல அது சாததியமாகவிலலே... அமமா... என் நெஞசு எவவளவு வலிககிறது...? இநத விஷயததைப் பறறிப பேசினுலே எனககு இருதய நோய வநது விடு கிறது..."—மாாபைப பிடிததுககொணடு மிகுநத ஆயாசததுடன களைததுபபோய உடகாாநது விடடான மனமோகன.

மனமோகன எவவளவு பலஹீனமாக இருநதான் எனபதைப பாாககுமபோது ராஜாவுககுப பரிதாப மாகககூட இருநதது அவனைபபோனற ஆட்களைக கதை களிலதான பாாகக முடியும... உணாசசிகளில மாத் திரமே வாழககூடிய கறபனுலோகததைச சோநத மனிதன பிரததியடச வாழககையில இபபடிபபடடவர் கள தோலவியே அடைகிருாகள எனபது உணமை தான

மனமோகனுடைய பேசசு ஸடெல்லாவுககு ஏமாற் றததையே அளிததது 'சியாமளாவைப பறறி நீஙகள உஙகளுடைய அபிபபிராயததை மாறறிக கொணடீர் கள. சென்ற தடவை நான இஙகே வநதிருநதபோது நீஙகள இபபடிச சொலலவிலலே," எனறு வருததததுடன கூறினுள

"நமமுடைய அபிபபிராயஙகள எலலாமே மாறக் கூடியவைதான ஸடெலலா. உலகததில எலலாமே மாறு கினறன ஜடபபொருள கூட மாறுதல அடையுமபோது உயிருளளவை மாருமல அபபடியே இருககும எனறு

எதிர் பார்ப்பது தவறல்லவா...? போகட்டும். நாம் எதற்காக வீண சாசசை செயது கொணடிருககக வேணடும? உலலாசமாகப பொழுது போககுவோம வாழககையில் சநதோஷமான வாயபபுகள எபபொழுதும உணடாவதிலலை இருதயம எனற கோபபையில கணணீரை ஊறறிப பருகுவதறகான வாயபபுகளே அதிகம... அதனால இனபம எனகினற மது இருதயததில பொஙகி வழியாத போது வேறு எதையாவது ஊறறிப் பருகி நமது கவலைகளைத துரததிக கொளவோம... உடகாருங்கள உஙகளுககுப பானம கொணடு வருகிறேன பருகுவோம பிறகு எஙகாவது போவோம எஙகானால் என்ன? வானததில பறககும பறவைகளைபபோல் எஙகாவது போவோம...எபபடியாவது உறசாகமாக நேரத்தைக கொலல முடிகிறதா எனறு பாாபபோம..." எனறு வேகமாகக கூறிககொணடே அடுதத அறையை நோககி விரைநதான.

மனமோகனுடைய பேசசும செயல்களும எலலாம் கவாசசியாக இருநதன அவறறில மனதை மயககும் படியான ஏதோ ஒரு அழகு இருககிறது எனறு ராஜாவுககுத தோனறிறறு சொநத வாழககையைப் பொறுததவரையில அவன கணபபில இருககும நெருபபைபபோல வீணுகிக கொணடிருநதான எனறு தோனறிறறு ஆனால அவன செயயும காரியஙகள எலலாமே நளினமானவை. எழிலமிககவை அவன அருகில இருககக வேணடும எனபதறகாகவே ராஜா மௌனமாக இருநதான

ஸடெலலாவும ராஜாவும அஙகு கிடநத ஒரு சோபாவில அமாநதனா சில நிமிஷஙகளுககுபபின மனமோகன ஒரு தடடில மூனறு கோபபைகளை வைதது எடுததுககொணடு வநதான. மூனறு பேரும ஐஸபோட்டு சில எனறிருநத பானம பருகினா ராஜாவுககு அநத அனுபவம புதுமையாக இருநதது ஆனால திரைககுப் பினனால இருககும ஏதோ அபூாவமான காட்சியைக் காண வேணடும எனற ஆவலுடன காததுக் கொணடிருக்கும குழநதையைபபோல் அடுத்தபடியாக என்ன

நடக்கப் போகிறது என்று பார்ப்போம் என்ற எண்ணத் துடன காததுக கொணடிருநதான.

"ஸடெல்லா என்ன சொலகிறும்? இன்னும் சற்று நேரததில இருட்டிவிடப போகிறது. பிரகாசமான விளககுகளும இசையும நிறைநத ஏதாவது நைட் கிளப் புககுப போகலாமா...? உனனேடு நடனமாடி எத தனையோ நாட்களாகி விட்டன பெணணேடு கை கோாதது நடனமாடும போது காறறில மிதபபதுபோல் இருககும... அநதமாதிரி இனபததை அனுபவிதது எத் தனையோ நாடகளாகி விட்டன நீ எனன சொல் கிறும்...?" எனறுன மனமோகன.

ஸடெலலா ராஜாவின முகததைப பாாததாள். பிறகு மனமோகனைப பாாகது, "பிறகு நீஙகளும சியாமளாவுமாக அனுபவிதத பழைய இனபஙகளைப பறறிச சொலவீாகளலலவா ?" எனறு கேடடாள

"ஓ...! மனதுககு உறசாகம ஏற்படடு விடடால் நான எதைபபறறி வேணடுமானாலும பேசுவேன. உணாசசிகளின பாரததால மனம வெடித்துப போகா மல இருபபதறகாகததான கடவுள், பேசசு எனற சாதனததைக கொடுததிருககிறுா பேசமடடும தெரியா விட்டால மனிதன இருதயம வெடிததுச செததே போவான. வாருஙகள போகலாம..." எனறு கூறியபடி நடககத தொடஙகிவிட்டான மனமோகன.

வேடிக்கை பாாககும் குழநதையின ஆவலுடன் ராஜா அவாகளோடு செனறுன அவனுடைய மனதில ஒருபுது உணாசசி தோனறிக கொணடிருநதது மனிதன எனனசெயதாவது தன இருதயததை லேசாக வைததுக் கொணடே இருககவிருமபுகிருன நாலு போகளுடன் பேசுவது, சிரிபபது, விளையாடுவது, கலைக காடசிகளைக் காணபது, நாடகம், சினிமா எலலாமே மனதில தேஙகும் உணாசசிகளை வெளிபபடுததிக கொளள உதவுகினறன. கலைஞாகள தஙகளுடைய உணாசசிகளைக கவியாகவோ, இசையாகவோ, சிறபமாகவோ. சிததிரமாகவோ

வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவை மனத்தை வசப்படுத்து கினறன சாதாரண மனிதாகளின உணாசசிகளைத தணிததுகமெகாளள உதவுகினறன பேசசும அபபடிப் பட்ட ஒரு சாதனமதான வாயவிட்டுச சொலலி விட் டால துனபம குறைநது விடுகிறது எனறு சொலவது எவவளவு உணமை?

மனமோகன கிருஷ்ணு வாணிததது போல் பிரகாச மான விளககுகளும இசையும ஆடமபரமும நிறைநத ஒரு நைட கிளபபுககுள அவாகள நுழைநதனா. ஆடம் பரமாக உடையணிநத கனவானகளும அரைகுறை ஆடையணிநத சீமாட்டிகளும நிறைநத அநதக கிளப் புககு மனமோகன கிருஷ்ணு அடிககடி வரும வழககம் உடையவன எனபது அஙகு அவனுககுக கிடைதத வர வேறபிலிருநது தெரிநதது மனமோகன சாதாரண உடையணிநது கொணடிருநத போதிலும அதை யாரும பொருட்படுதத விலலை சிறநத கலைஞன எனற முறை யில அவனை மிகுநத மரியாதையுடன வரவேறறனர். பெணகள அவனேடு பேசுவதறகாகத துடிததனா. கனவானகள அவனுடைய கவனததைக கவாவதற் காகப பாடுபட்டனா. கலை, அழகு, இனிமை, கண காட்சி முதலியவறறைப பறறியே பேசசு நடைபெறறது. உலகததின சிறநத ஓவியாகள, இசை மேதைகளின பெயாகள அடிபட்டன இநத ஆரவாரம எலலாம் ஓயநதபிறகு கும்பலிலிருநதுதனனை விடுவித்துககொணடு மனமோகன ஒரு மேஜையை நோககி நடநதான. அவனுககுப பினனுலேயே சிப்பநதிகளின தலைவன பணி வோடு வநது நினறுன மனமோகன எலலோருககும் சிறறுணடிகள கொணடுவரச சொனனுன ராஜா தனககு ஐஸகரீமும பழஙகளும பாதாம கலநத பாலும தவிர வேறேதும வேணடாம எனறு சொலலி விட்டான.

ஜாஸ வாததியம முழஙகிககொணடிருநதது நீச்சல் உடைபோனற சிவபபு வெலவெட் உடையணிநத அழகி கள சிலா நடனமாடிக கொணடிருநதனா. நடனமாடிக கொணடிருநதனா எனறு சொலவதைவிட உடமபைக் குலுககிக கொணடிருநதனா எனறு சொலவதே

பொருத்தமாக இருக்கும். செடிகள் அசைந்தன. காற்றோடு பலவிதமான செண்டுகளின் மணமும் கலந்து வீசிற்று பெண்களின் கண்கள் மின்னின நகைகள் டாலடித்தன உடைகள் பளபளத்தன ஆடவர்களின் முகங்களில் மயக்கம் ததும்பி நின்றது. அந்த இடம் முழுவதுமே ஏதோ ஒருவகைப் போதை நிரம்பியிருந் தது எல்லோருமே போதை நிரம்பிய ஒரு கற்பனை லோகத்தில் சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தனர். மெய் மறந்த சுகத்தில் லயித்துக் கிடப்பதுபோன்ற ஒரு நிலை ஆண்கள், பெண்கள் அத்தனை பேரின் முகத்திலும் ததும்பி நின்றது

ராஜாவால் அதில் ஈடுபட முடியவில்லை தான் சிறிது ஏமாந்து விட்டாலும், அந்த போதை... அந்த மயக்கம்... தன்னையும் வசப்படுத்தி விடும் என்று தோன்றிற்று. ராஜா அந்த மயக்கத்தில் தன்னை இழந்து விட விரும்ப வில்லை நாராயணா, நாராயணா, நாராயணா என்று அவனுடைய மனம் ஜபிக்கத் தொடங்கிவிட்டது

நாராயணா, நாராயணா, நாராயணா...

நேரம் போனது தெரியவில்லை மற்றவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் கவனம் செல்ல வில்லை ராஜா தன் மனதிற்குள் தானே சிருஷ்டித்துக் கொண்ட ஏதோ ஒரு உலகத்தில் இருந்தான். மனமோகனும் ஸ்டெல்லாவும் சுவையான உணவுப் பண் டங்களை வாரி விழுங்குவதிலும் பானம் அருந்துவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஜாஸ் வாத்தியம் நின்றது ஆடும் அழகிகள் மறைந் தனர் பிறகு நடனத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நடை பெற்றன. ஆணும் பெண்ணும் ஜோடி ஜோடியாக எழுந்து நடனமாடுவதற்குத் தயாராயினர். ஸ்டெல்லா ராஜாவைப் பார்த்து, "நீங்கள் என்னோடு நடனம் ஆடு கிறீர்களா ராஜ?" என்று கேட்டாள். ராஜா தலையை அசைத்து மறுத்து விட்டான். மனமோகன் சிரித்தபடி ஸ்டெல்லாவின் கையில் தன் கையைக் கோர்த்துக்

கொண்டு எழுந்தான். நடன இசை முழங்கிற்று. நடன ஜோடிகள சுழலத தொடஙகினா அவாகள எததகைய இனபததில லயிததுப போயிருநதாாகள் என்பது ராஜாவுககுத் தெரியாது அவனைப பொறுத்தவரையில் குழநதைகளுககு எதிரில தொஙக விடபபடும பொமமை ராட்டினம சுழலவதைபபோல இருநதது கண்ணுக்குத தெரியாத கயிறுகளால கட்டித தொஙக விடபபட்டு இசையால் முடுககி விடபபட்டு அவாகள அநதரததிலி ருநது சுறறிச சுழனறு கொணடிருப்பதுபோல தோன றிறறு ராஜா தன நினைவே இலலாமல அங்கே உட் காாநது கொணடிருநதான

இரவு மணி பனிரெணடு அடிததது ராஜா திடுக் கிட்டுபபோயத தன கைக கடிகாரததைப் பார்த்தான.

ஆமாம, மணி பனிரெண்டாகி விட்டது நடுநிசி. சியாமளா தனனைப்பறறி எனன நினைப்பாள ரூபராணி எனன நினைபபாா ஒரு வேளை தாயும மகளும தான திருமபி வரவிலலையே எனறு எதிாபாாததுக காததுக் கொணடிருபபாாகளோ...?

அலலது...?

இனனும நடனம முமமுரமாக நடநது கொணடு தான இருநதது ஆனால ஸடெலலாமேரி மனமோகனைக் கைததாஙகலாகப பிடித்து அழைதது வநதுகொணடிருந தாள மனமோகனுடைய கணகள சுழனறன காலகள தடுமாறின ராஜா பதறிபபோனன ஆனால ஸடெலலா மனமோகனை ஒரு சோபாவில கிடததிவிட்டு, "ஒனறு மிலலை இது அவருககுச சாதாரணம அதிகமான மதுவைத தாஙக அவருககுச சகதி கிடையாது ஆனால் சொனனல கேடக மாட்டாா," எனறுள.

நைட கிளப சிபபநதிகள இரணடு போ வநது மனமோகனைப பினனலிருநத அறையை நோககி அழைததுச சென றனா "மனமோகனை அவாகள கவனிததுக கொளவாாகள இரவு நனருகத தூஙகிவிட்டு காலையில எழுநது தனனுடைய ஸடுடியோவுககுப போய்

விடுவார். நாமும ஒரு அறை எடுத்துககொண்டு இஙகேயே தஙகி விடலாமா ராஜ...?"

ராஜாவை யாரோ சாட்டையால அடித்தமாதிரி இருநதது அவனுடைய உடல பூராவும ஒரு உலுககு உலுககி விடடது அதன அாததம எனன எனபதை ஸடெலலாமேரி வாயைத திறநது சொலலவேணடிய அவசியம இருககவிலலை அவளுடைய கணகளும உடம பும அவயவஙகள ஒவவொனறுமே கூறிவிடடன

ராஜா வேகமாக எழுநது நினறான "இலலை நான இபபொழுது வீட்டுககுப போக வேணடும "

ஸடெலலா தனனோடு வநதவள அவனைத தான அழைததுககொணடு போய விடவேணடும எனற உணாசசியே ராஜாவின மனதில தோனறவிலலை விடு விடெனறு கிளமபின வாயிலை நோககி நடநதான

வெளியே ஒரு டாகஸி வநது நினறது அதிலிருநது ஒரு பெண இறஙகி வாடகை கொடுததுககொணடிருந தாள "டாகஸி" எனறு கூவியபடி அதை நோககி வேக மாக நடநதான ராஜா அநதப பெண சடடெனறு திருமபி அவனைப பாாததாள. அவனும அவளைப பாாத தான.

சியாமளா !

ராஜாவுககு ஒனறுமே ஓடவிலலை

"உஙகளை அழைததுககொணடு போவதறகாகத தான வநதேன ராஜ.. வீடடிறகுப போகலாமா?" எனறு மெலலிய குரலில கேடடாள சியாமளா.

ராஜா தலையை அசைததான.

இரணடுபேரும அதே டாகஸியில ஏறிககொணட பிறகுதான ராஜாவுககுச சுயநினைவு வநதது. "நான இஙகே இருபபேன எனறு உனககு எபபடித தெரியும சியாமளா?"

"ஸ்டெல்லாமேரி உங்களை மன்மோகன் கிருஷ்ணு வின வீட்டிறகு அழைததுககொணடு போயிருபபாள. நீஙகள இஙகேதான் வநது சோநதிருபபீாகள எனறு யூகிததேன..."

"ஓ...!"

சிறிது நேரததுககுப் பின ராஜா மீண்டும கேட் டான "காரை எடுததுககொணடு வராமல் டாகஸியில ஏன வநதாய?"

' எனனுடைய காாகள எல்லாவறறையும இஙகே இருபபவாகளுககு அடையாளம தெரியும," எனறு வெகு சாதாரணமாகப பதில கூறினாள சியாமளா...?

அதன பிறகு இரணடு பேரும பேசவிலலை

அத்தியாயம் · 20

சிலபோ தாஙகள மிகவும குறைவாக வேலை செய தாலும அதைபபறறியே மலையை முறிதத மாதிரிப பிர மாதபபடுததிப பேசுவாாகள "இதோ பாாததீாகளா? காலை ஒனபது மணிககு வீட்டை விட்டுப புறபபட்டேன பஸ ஸ்டாணடுககு நடநது வநது அஙகே அரை மணி நேரம காததுக கொணடிருநது பஸஸைப பிடிபபதற குள போதும, போதும எனறாகி விட்டது பஸஸில் என பாலய நணபன கிசசாமி வநது கொணடிருநதான. அவன அரட்டைககுப பிடிததுக கொணடிருநதான. இரணடு பேரும ஒனறாவே இறஙகி கீதா கிளபபில ஒரு காபபி குடிததுவிட்டுப பேசிககொணடே புறபபட் டோம...மணி ஒனறரை ஆகிவிட்டது..." எனறு வரும செய்தி.

இவாகள எபபொழுது எநதக காரியததை உருப் படியாகச செயதாாகள எனபது அவாகளுககும தெரி யாது. பிறரால கணடு பிடிககவும முடியாது. இபபடியே

சுறறிக கொணடிருபபவர்களுடைய வாழக்கையிலும் தறசெயலாகச சில காரியஙகள நடநது விடுகினறன. ஏதாவது செய்ய வேணடுமெனறு முயனறு படாத பாடு பட்டுக கொணடிருபபவாகள சாதிபபதை விட அதிக மான காரியஙகளை இததகையவாகளால சாதிகக முடிநது விடுவதும உணடு

சாஸதிரி இபபடிபபடட மனிதாகளில ஒருவர். அவா எதையும செயய வேணடுமெனறு பிரயாசை எடுததுக கொளவது கிடையாது எபபடியோ எலலாம தானுக நடைபெறறு விடும. வாழககையில அவா செயகிற தொழில நினைதத இடததில வெறறிலை பாககுககடை பரபபி வைததுக கொணடு சளசள எனறு பேசிக கொணடிருபபதுதான அதனுல அவருககு பணககாராகள உலலாசமாகச சுறறிததிரிகிற இடஙகள எலலாம நனருகத தெரிநதிருநதது உலலாசமாக இருபபவாகளை வசபபடுததிக காரியஙகள செயய வைபபதுதான எளிது எனபது அவருடைய நீணட காலததொழில அனுபவம

ராஜாவைத தேடிக கணடுபிடிததுக குணடுக கட்டாகத தூககிக கொணடே வநது விடுவதாக மாயா தேவியிடம உறுதி கூறிவிடடு டெலலிககு வநது சோநத சாஸதிரி, உணமையில டெலலியில நலல உணவு விடுதிகள, உலலாச விடுதிகள ஒனறுவிடாமல விஜயம செயது கொணடிருநதாா தமககு வயதாகி விடட போதிலும ஜனஙகள உலலாசமாக இருபபதைப பாாபபது தமககு உறசாகததையும தெமபையும அளிபபதாக அவா கூறுவது வழககம ராஜாவைக கணடுபிடிகக வேணடும எனற எணணம அவருடைய மனதின ஏதோ ஒரு மூலையில இருநதபோதிலும அதற் காக அவா அதிகமாகச சிரததை எடுததுக கொளள விலலை அதனுல ராஜாவும மனமோகன கிருஷணுவும ஸடெலலாமேரியும நைட் கிளபபுககுள நுழைநதபோது சாஸதிரி அஙகே இருககுமபடியாக நோநதது தறசெய லாக நிகழநத சமபவம எனறுதான சொலல வேணடும்.

அதிலும ராஜாவை சாஸதிரிக்கு அடையாளம் தெரியவிலலை ஸடெலலாமேரிமேல் தொழில முறைபபடி சாஸதிரியின கணகள மேயநது திருமபின ட்ரூப டானஸில '(கூட்டமாக ஆடும நாட்டியம) ஆடுவதறகு நலல உடறகட்டு உளள பெண எனறு நினைததாா. அதோடு அவருடைய அககறை முடிநதது மனமோகன கிருஷ்ணனைப பறறி அவா எதுவுமே நினைககவிலலை

அடுததபடியாக அவா அமாநதிருநத மேஜையில இருநத வேறு இரணடுபோ மனமோகன கிருஷ்ணனைப பறறிப பேசிக கொணடது அவா காதில விழுநதது. உலகப புகழபெறற ஓவியா பெரிய ஆளாக வநதிருகக லாம ஆனால மனிதன ஏனோ வாழககையைக கெடுததுக கொண்டான எனறு அவாகள அனுதாபம தெரிவித தனா பிறகு ஸடெலலாமேரியைப பறறிப பேசினா. அவள ராமமோகன பாபுவின டூரிஸட கமபெனியில வேலை பாாபபவள எனபது அவாகளுக்குத தெரிந திருநதது.

"அவாகளுடன இருககும ஆள யாா...? அவனைப பாாததால கலைஞன மாதிரித தெரியவிலலை," எனறான ஒருவன

"ஆமாம உனனிடம சொலல மறநது விட்டேன் டூரிஸட கமபெனியின புது மானேஜா இநத ஆள. சியாமளாவைக கொளளைககாராகளிடமிருநது மீட்டு வநதவன. ராஜ பகதூா சிங எனறு பெயா..."

சாஸதிரி திடுககிட்டுப போய் நிமிாநது உட்காாந தாா. தான தேடிக கொணடிருககும ஆள அவவளவு சீககிரம தானாக வநது மாட்டிக கொளவான எனறு சாஸதிரி எதிாபார்ககவிலலை.

ஆனால சாஸதிரி உடனே எழுநது போய்த் தன்னைப் பற்றி அறிமுகபபடுததிக கொணடு மாயாவைப பறறிப் பேச விருமபவிலலை மாயாவுக்கும தனக்கும இடையிலே புது ஆள ஒருவன வநது புகுநது கொண்டால அவளால்

தனககுக கிடைத்து வரும் வருமானம் என்ன ஆகும் எனற பிரசனே ஒருபக்கம இருககவே செய்தது. தவிர...

மாயா நீணட காலமாக இநத இளேஞனே மனதில வைதது உருகிக கொணடிருககிருளே? இவன புதிய பெண ஒருததியுடன் இஙகே வநது சோநதிருககிருனே? இவாகள எபபடி நடநது கொளகிருாகள எனறு கவனிபபோம எனற எணணத்தால வெகு அக்கரை யோடு அவாகளேப பறறிக கவனிததுக கொணடிருந தாா.

ராஜா ஸடெலலாமேரியுடன நடனமாட மறுதது விட்டதை சாஸதிரி கவனிததாா. ஆண்பெண சமபநதப பட்ட பழககஙகளே ஒரு நொடிககுள எடைபோட்டு விடும பழககமுடைய அவருடைய கணகள திருபதி யடைநதன. மனமோகன மூாசசையடைநததையும் ஸடெலலா ராஜாவோடு பேசியதையும அவா கவனிதது கொணடுதான இருநதாா. ராஜா தலேயை அசைதது விட்டு வேகமாகப புறபபட்டு விட்டதைப பாாததும் அவருககுப பரிபூரண திருபதி ஏறபட்டது ராஜாவைச சநதிததுப பேசுவதறகாக அவனேப பினதொடாநது வெளியே வநதாா. ஆனுல...,

சியாமளா ராஜாவைச் சநதிபபதைப பாாதததுமே சாஸதிரி திகைததுப போய நினறு விட்டாா. சியாமளா வைப போனற காதலி கிடைததிருநதால அதன பிறகு ஒருவன வேறெரு பெணணேப பறறி நினேபபான என்று எதிாபாாபபது கஷடம.

இந்த விஷயததில் மாயாவே நேரில் முயறசித்துப் பாாபபதுதான நலலது. தான குறுககே விழுநது மாயாவுககுத தோலவியைத் தேடி தருவதறகு சாஸதிரி விருமபவிலலே. அதனுல் சியாமளாவும ராஜாவும டாகஸியில ஏறிக கொணடு போவதை அவா பெருமை யுடன பாாததுக கொணடு நினறுா. அதேசமயம அவர்

சற்றும் எதிர்பாராத இன்னொரு நிகழ்ச்சி நடை பெறறது. செடிகளுககுப பினனாலிருநது ஒரு மனிதன் திடீரெனறு வெளியே வநதான அவனுடைய முகம் பாாபபதறகுப பயஙகரமாக இருநதது. முகம் முழுவதையும பெரிய வெட்டுககாயத தழுமபு அவலட்சணபபடுததிக கொணடிருநதது. அவன வேறொரு டாகஸியில ஏறிக கொணடு ராஜாவையும் சியாமளாவையும பினதொடாநது சென்றான.

சாஸ்திரியின் உடல் நடுங்கிப போயிற்று நீண்ட நேரம் யோசனை செயதபடி அவா நினறு கொணடிருந தாா பிறகு தனனுடைய காரில தான தஙகியிருநத அறைககுத திருமபி வநதாா. முதலில நினைததபடி அவா உடனே டரஙககால போடவிலலை அதறகுப பதிலாகக காகிதம எடுதது வைததுக கொணடு எழுதத் தொடஙகினார்.

எனதனபுடைய மகள மாயாதேவிக்கு,

சௌபாக்கியங்களும சகல நனமைகளும உண்டாவதாக.

நீ சொன்ன ஆளை நான கண்டுபிடிதது விட்டேன. அவன இருபபிடம எனககுத தெரியும. ஆனால் அவன வேறு பெணணின வலையில விழுநது விடடானோ எனறு சநதேகப படுகிறேன தவிர அவனுககுக கொளளைக் கூட்டததோடு இனனும சமபநதம இருநது கொணடிருககிறதோ எனற சநதேகமும எனககு உண்டாகிறது.

அவனுடைய நடத்தை எனக்குப புரிய வில்லை. நீயே நேரில வநது பாாதது முடிவு செயது கொளவதுதான நலலதெனறு நினைக கிறேன. நான அநத ஆளை விடாமல கவனித துக கொணடிருபபேன. நாம வழககமாகத தஙகும் விடுதிககு வநது சேரவும்.

உனதன்புள்ள
சாஸதிரி.

நடுநிசி என்றும பார்க்காமல் கடிதத்தை எழுதி முடிதது விமானத தபாலில சோததபிறகுதான சாஸதிரி படுககையில் படுத்தார்.

வாழககையின அதலபாதாளததில விழுநது விட்ட வனால எதையுமே சாதாரணமாக எடுததுக கொள்ள முடியும எனபது ஒரு வாதம.

பணததால ஒரு மனிதனுககு ஏறபட்டுவிடட பயஙகரமான சரிவுகளையும அதன விளைவாக அவன வாழககையில ஏறபடும துனபஙகளையும பறறிய பெரிய எழுததாளாகள, தலைசிறநத சிநதனைவாதிகள எழுதியிருககிறாாகள.

ஒழுககததால வீழநது விடடவர்களைப் பறறியும் அவாகளுடைய வாழககையின போககுகளையும படம பிடிததுக காட்டும நூலகளும வநதுள்ளன.

வீழசசியின தனமை—அவன இருநத உயரம் என்ன? விழுநதுவிடட ஆழம என்ன? எனபதைக் கணககிட்டுப பாாககும பொழுதுதான புரியும. திணணையிலிருநதவன தெருவில் விழுநது விடடதும் வீழசசிதான. மலையின உசசியிலிருநதவன பளளததில் விழுநது விட்டதும வீழசசிதான. திணணையிலிருநது விழுநதவனுககுச் சறுககின காயமகூட உணடாகாமல இருககலாம. மலையின உசசியிலிருநது விழுநதவனுடைய எலுமபுகளைககூடப பொறுக்க முடியாமல போகலாம.

செல்வத்தால் மனிதனுக்கு ஏறபடும் வீழ்ச்சி அவனுடைய லௌகீக வாழககையைப பாதிககிறது. அவனுடைய வறியநிலை—ஏழமை—தோற்றம வசதிகள எவலாவறறையுமே பாதிதது விடுகினறன.

மனத்தால் அவனுக்கு வீழ்சசி ஏறபட்டால்—அதனால ஏறபடும பாதகம புறததோற்றததில் காணப் படாமலேயே போய விடடாலும் கூடத தனமையில் எனனவோ குறைவதிலலை...

துன்பத்தை உணருவதே மனம்தான சிறிதைப் பெரிதாகவும பெரிதைச சிறிதாகவும உணர்வதறகும் அதனால முடியும அநத மனமே தனனமபிக்கை இழநது, வாழககையில பறறுதல இழநது, உறசாகம இழநது சோமபி விடுகிற பொழுது ஏறபடுகிற வீழசசி மிகவும கொடுமையானதாக இருககும எனபதை எடுத்துக் காடட வேணடியதிலலை.

ராஜாவின வாழக்கையில அத்தகைய ஒரு நிலைதான் ஏறபடடிருநதது அவனுடைய வாழககையைப் பரிசீலனைககு எடுததுக கொணடால, எனறைககுமே அவன வசதியான வாழககை நடததியவன அலல. பிறநததுமுதல ஏழமையிலும தரிததிரததிலுமே உழனறு கொணடிருநதவனதான அவன தனககு மிகச் சமீபததில அவன பாாததவை எலலாம பரடடைத் தலையும வெறிதத பாாவையுமாக அலைநது கொண டிருககும பரம ஏழைகளின கூடடமே

அவனுடைய தநதையின கடினமான முயறசியால் அவன கலலூரிவரை எடடிப பாாகக முடிநதது. அஙகே தான அவன பணததின பசுமையையும செலவததால உணடாகக கூடிய வசதிகளையும பறறி உணர முடிநதது. அது பிரிடடிஷ ஆடசிககாலம ஏழைகள படடிமாடு களைப போல நடததபபடட காலம எனபதை நினைவில வைததுக கொளள வேணடும.

கலலூரியில படிததுக கொணடிருநத போது பொருளாதாரப புரடசி பறறிய வாதஙகளை அவன கேளவிபபடடிருகக முடியும. ஆனால அவனுடைய பரம ஏழமை நிலையே அவனை எநத இயக்கததிலும, கூடடத் திலும பஙகுகொளள முடியாத நிலையில வைத் திருநதது.

வாழக்கை ஒழுங்காகச் சென்றிருநதால் ராஜா தனனுடைய தநதையின வாழக்கை நிலையிலிருநது சறறு உயாவான வாழககை நிலையை அடைநதிருகக முடியும. சமுதாயத்தில குடுமபஙகள் இபபடியாகததான கால்

ஊன்றி வளர்ச்சியடைகின்றன. தொழிலாளியின் பிள்ளை படித்துக் குமாஸதாவாக ஆவான குமாஸதாவின் பிள்ளை அதிகாரியாக வருவான அதிகாரியின பிள்ளை வியாபாரியாகவோ, இன்னும உயாநத நிலைகளோ வரலாம குடும்பங்கள இவவாறுதான முன்னேறு கின்றன. அதோடு சமுதாயமும சோநது முன்னேறு கிறது.

இயற்கையான அந்த நெறியிலிருநது புரண்டு வேறு பாதையில செலலத தொடஙகியது ராஜாவின் வாழக்கை ஏழ்மையிலிருநது அவனுடைய வாழவைக் கத்தரித்துத் திககறற 'அனாதையின நிலையிலே அதைப் பறகக விடுவதற்காக வநதது அநதக் காதல்!

ஆனால், அதே காதல் கயிறறுநத பட்டத்தைப் போல் அவளை அநதரததிலே பறகக விடடு அவனுடைய மனதை மட்டும பிடிதது இறுகக கடடிவிடடதுதான் விநதைகளில, எலலாம பெரிய விநதை! அனாதையாகத் தனனோடு திரிநத அழகிய மைனாவின மேலும், இபபொழுது இநத சியாமளாவின மேலும ராஜாவின மனம் ஒடடாத காரணம அதுதான!

சியாமளாவைக் கொலைகாரன மான்சிஙகிடமிருநது அநத நடுநிசி நேரததில காபபாறற நோநத போது தனனுடைய வாழககையில ஒரு பெரிய திருபபம் நேரிடப போகிறது எனறோ, அவளால தன மனதில் விசித்திரமான புதிய அனுபவஙகள நேரப போகினறன எனறோ ராஜா சிறிது கூடச சிநதிததிருகக மாட்டான்.

ஆனால்...,

சியாமளா அவனுடைய வாழ்க்கையில் எத்தகைய மாறுதலகளை உணடாககி விட்டாள.

கொள்ளைக்காரனாக இருநதவன் மனிதன ஆனான்!

அதோடு ..

கோலாகல நைட் கிளப்பிலிருநது சியாமளாவோடு வீட்டிற்குத் திரும்பி வநதபின் ராஜா உறக்கம்

கொள்ளாமல் நெடுநேரம் படுக்கையில் புரண்டு கொணடிருநதான. அவனுடைய மனம ஒரு நிலை கொளளாமல தவித்துக கொணடிருநதது.

சியாமளா, சியாமளா, சியாமளா .

அவளைப் பற்றியே அவன நெடுநேரம் நினைத்துக் கொணடிருநதான. ஆமாம. அவள குறுககிடாமல இருநதால அவனுடைய வாழவில் இததகைய மகததான மாறுதல ஏறபடடிருக்காது எனபது உணமைதான! சாதாரண மனிதன கொளளைககாரனுவதுணடு. ஆனால கொளளைககாரன மீணடும சாதாரண மனிதனுவதிலலை. சரித்திரததிலே நிலைகக முடியாத அநத அறபுதமான மாறுதலை உணடாககியவள சியாமளாதான!

ஆனல்'...,

'சியாமளாவோடு அவளுடைய வீட்டிலேயே வநது தஙகாமல தான அப்பொழுதே போயிருகக வேணடும். வேறெஙகாவது போயிருகக வேணடும. விஜேபாஜி யுடனேயே போயிருககலாம...'

'ஆனுல் சியாமளாதான விடவிலலையே . ?'

'சியாமளாவுடன வநததில் எனன தவறு? அவளைத் தங்கையாக ஏறறுக கொளவதில எனன தவறு...?'

'தஙகையா...? சியாமளா உனனைக் காதலிபபதாகச் சொல்கிருள ..'

'சியாமளா முனபும் காதலித்திருக்கிருள. காதலில் தோலவி அடைவது அவளுககுப புது அனுபவமாக இருக் கப் போவதில்லை .'

'அவளுடைய உப்பைத் தின்று கொண்டு உட்கார்ந் திருககிருயே...? உன்னுல் அவளுக்கு அநதக் கஷடம் நேரலாமா?'

'என்ன செய்வது? என்னை இங்கிருந்து போவதற்கும் அனுமதிகக மறுக்கிருளே...'

'ஓடிவிடு ..இங்கிருந்து ஓடிவிடு ..'

ராஜா சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு யோசிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். அவனுடைய உடல் பூராவும் வியர்த்துப்போய் விட்டது. சிறிது நேரம்வரை ஓடிப்போவது பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு மிகவும் சிறந்த வழியாக அவனுக்குத் தோன்றிக்கொண்டிருந்தது ஆனால் .முன்பு ஒரு தடவை வாழ்க்கையிலிருந்து ஓடத்தொடங்கியதும் அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படத் தொடங்கிவிட்ட விபரீதங்களைப்பற்றி நினைத்துக்கொள்ளத் தொடங்கியதும் அவனுடைய மனம் நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது.

கடவுளே..., இனிமேலும் அப்படிப்பட்ட விபரீதங்கள் நேர வேண்டாம்! சாதாரண மனிதனாக இருந்த அவன் புரட்சிக்காரனாகவும் கொள்ளைக்காரனாகவும் மாறி அனுபவித்த கொடுமைகள் போதாதா? இனிச் சாதாரண மனிதனாகவே இருந்து விட்டாலே போதும்...!

ஓடக் கூடாது ..

ஓடிப் போவதால் எந்தப் பிரச்னையுமே தீராது. ராக்கட் யுகம் பிறந்து மனிதன் ஒரு உலகத்திலிருந்து இன்னொரு உலகத்திற்குத் தாவிப் போய்விடச் சந்தாப்பம் கிடைத்தபோதிலும—'அஞ்ஞாதம் போனாலும்தன் பாவம் தன்னோடே' என்ற பழமொழியைப் போல் வாழ்வு மனிதனைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டே தான் இருக்கும் நிழலை நீக்க முடியாதது போல, நினைவை நீக்க முடியாததுபோல, வாழ்வின் பிரச்னைகளையும் நீக்கவே முடியாது.

ராஜா மறுபடியும் படுத்துக் கொண்டான். கண்களை மூடித் தூங்கவும் முயன்றான். பார்ப்போமே—நடக்கிறபடி நடக்கட்டும், என்று மனதைத் திடப்படுத்திக் கொள்ளவும் முயன்றான்.

விடியச் சாம நேரம்!

ராஜா தூங்கினுை விழித்துக் கொண்டிருந்தானு என்பது அவனுக்கே தெரியாது.

யாருக்கோ திருமணம் நடைபெறுகிற மாதிரி இருந்தது. முதலில சியாமளாவுககும் தனக்கும் தான திருமணம் நடைபெறுகிறது எனறு நினைத்தான். அவனுடைய மனம் 'திக' எனறது .ஆனுல், சில விஞடிகளுககுப் பினனுல் பாாக்குமபோது சியாமளாவுக்குப் பககததில் அமாநதிருப்பது வேறெருவன் எனபது தெரிநதது.

ராஜா உற்சாகத்தோடு அநதத் திருமணத்தில் கலநது கொண்டான. தானே சியாமளாவுககு மணம் செயது வைப்பதுபோனற திருப்தி அவனுககு உண்டாயிற்று

திடீரென்று ஒரு மாறறம. யாா அது .? மணப பெண சியாமளா அல்ல...வேறு யாா? யாா...?

சுசீலா !

சுசீலாவுககும் வேறெருவனுக்கும திருமணம் நடைபெறுகிறதே ..! எனன அககிரமம்? உயிருளள வரையிலும உனனைத தவிர வேறெருவனை மணம செய்து கொளள மாடடேன எனறு சததியம செய்து கொடுதத சுசீலாவா இனனெருவனை மணநது கொளகிறுள? இபபடியும நடககுமா? உலகததில தாமம செத்துபபோய் விட்டதா? வாககுறுதிகளுககு அாததமே இலலையா? மனிதனை மனிதன ஏமாறறி, வஞ்சித்து, கழுத்தை அறுத்துக் கொளவதறகுத தானு வாழககை எனறு பெயா ?

"ஏன்? சியாமளா மட்டும் தான் காதலித்தவனைப் புறக்கணித்து விட்டு இனனெருவனைக் காதலிக்கவில்லையா...?

அந்தக் கேள்வியிலேயே ராஜாவுக்கு விழிப்பு வந்து விட்டது. அவனுடைய உடல் பூராவும நடுஙகிக் கொணடிருநதது. வியாதது நனைநது போயிருநதது.

என்ன பயங்கரமான கனவு!

''அம்மா .! எவ்வளவு பயஙகரமான கனவு?

அதறகுப் பின ராஜாவுக்கு உறக்கம் வரவில்லை. பொழுது புலாநது கொணடிருநதது எழுநது துண்டையும பறபசையையும எடுத்துககொணடு குளியலறையை நோககி நடநதான ராஜா.

அத்தியாயம் : 21

சியாமளா நெடுநேரம் வரை படுக்கை அறையிலிருந்து வெளியே வரவில்லை. நேரத்திலேயே எழுநது விட்ட ராஜா வழககமபோல சிறறுணடி சாபபிட்டு விட்டு ஆபீசுக்குச் சென்ருன

அனறு ரிஷி கேஷ செல்லும் யாத்திரிகர்களைக் கொணட இரணடு பஸகளும டேராடூனுககு ஒனறுமாக மூனறு பஸகள புறபபட்டன ரிஷி கேஷ யாததிரை நீண்ட நாள பிரயாணம. ஆகையால் அதறகான ஏற் பாடுகளை மேற்பாரவையிட வேண்டிய அவசியம் இருந தது.

ராஜா அலுவலகத்தில் தனனுடைய வேலைகளைக் கவனிததுக் கொணடிருநதான இரண்டு தடவை ஸ்டெல்லாமேரி டைப அடித்த காகிதங்களைக் கொணடு வநது வைத்துவிட்டுப் போனுள மாலை ஐநது மணிககு அவனை வீட்டுக்கு அழைத்துககொண்டு போவதறகாகச் சியாமளா காரை எடுததுககொண்டு வநதாள. எல்லாம் வழக்கபபடியே நடநதன.

இரண்டு பேரும் காரில் போய்க்கொண்டிருந்த போது, சியாமளா ராஜாவைப் பார்த்து, ''நேற்றுத் தெரிநதுகொணட 'உண்மைகளுக்குப்' பின்னர் எனனைப் பறறி என்ன முடிவு செய்தீரகள்?'' என்று கேட்டாள்.

"என்னுடைய தங்கை மிகவும் புத்திசாலி என்ற முடிவுக்கே வநதேன் சியாமளா! மனமோகனைப்போனற வாகளைக் கணடு பெண்கள் சீக்கிரம தஙகள இதயங் களைப பறிகொடுத்து விடுவாாகளா. கலைஞர்கள எல லோருக்குமே அபபடி ஒரு வசீகர சக்தி இருககத்தான் செய்கிறது ஆனால... தகக சமயததில் அபபடிபபட்ட ஒரு காதல போதையிலிருநது விழிததுககொண்டு உன் னுடைய வாழககையைபபறறி நீ சிநதிககத தொடங் கியது மிகவும அறபுதம சியாமளா? வேறொருபெண்ணாக இருநதால காதலுககு அவள பலியே ஆகியிருபபாள." எனறான ராஜா.

"எனனுடைய பலஹீனத்தை மூடி மறைக்கிறீர்கள் ராஜா... இநத அளவு என்மேல கருணை காட்டுகிறீர் களே அதறகாக நான மிகவும் கடமைபபட்டிருகக வேணடும."—துயரத்தை அடககிககொணடு நிதான மான குரலில் கூறினாள் சியாமளா.

ராஜா சிறிது நேரம பேசவிலலை பிறகு தனககுத் தானே பேசிக கொளவதுபோல, "எனனுடைய வாழககை மிகவும கடுமையானது சியாமளா. என னுடைய மனம் மரத்துப்போய் விட்டது உணாசசிகள் முறுககேறிக காழத்துபபோய்க் கிடககினறன ..என்னைப் போனற ஒரு மனிதனோடு உனனைபபோனற ஒரு இளங் கொடி வாழமுடியாது சியாமளா... உனககுத தகுதியான அழகான இளைஞன ஒருவனைப பாாதது மணம செயது வைககவேணடும. அது எனனுடைய கடமை..." என றான.

சியாமளா நீண்ட பெருமூச்சு விட்டாள். அவ ளுடைய கண்களில கணணீாத் துளிகள அருமபி

"என்மேல் உங்களுக்கு விருப்பமில்லை யென்றால்... நான் உஙகளை வறபுறுதத முடியாது ராஜ...ஆனால...? என இதயம தகாநது போய விட்டது ராஜ...என இதயம தகாந்து போய விட்டது ..நான உங்களிடததில் என் உயிரையே வைத்திருநதேன்..."

காரை ஓட்ட முடியாமல் சியாமளா தத்தளித்தாள். திடீரென்று ஒரு ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு முன்றுனையால் கணகளைத் துடைததுககொண்டாள்.

"சியாமளா .!" என்று பதற்றத்துடன் அவளுடைய கைகளைப பிடித்தான் ராஜா.

சியாமளா தன் கைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டாள்.

"பேசாதீர்களா ராஜ... ஆறுதல மொழிகளால் என்னை நீஙகள தேறற முடியாது மனமோகனும் நானும சுறறியலைநதது இநத நகரததில எலலோருககும தெரியும நான அவனமேல மூடததனமான காதல் கொண்டிருநதேன. என் பெயரை மிகவும கெடுத்துக் கொணடேன... உஙகளுடைய கருணையால நான திரும பவும வாழநதுவிட முடியும எனறு நினைததேன... அது பைத்தியககாரத் தனமாகப போய்விட்டது..."

சியாமளா தன கண்களைத் துடைத்துக்கொண் டாள. விமமலகளை இருதயததுககுளளேயே புதைததுக் கொணடாள "இனிமேல எனனால வாழவே முடியாது ராஜ...எனனால வாழவே முடியாது...நான வாழ் வதாலும பயனில்லை "

ராஜாவின் மனம மிகவும் இளகிப்போய் விட்டது. தேவதை போனற அழகினை உடைய சியாமளா இரு தயம் ஒடிந்துபோனவளாக அவன் அருகில் உட்காாநது கொணடிருநதாள. அவளுடைய தளிருடல் புயலில் அகப்பட்ட கொடிபோல் நடுஙகிக கொண்டிருநதது. தனக்கு வாழ்வை அளிதத சியாமளாவுக்கு வாழவை அளிகக முயறசிகக வேணடியது அவன கடமையலலவா? சியாமளாவுக்காக அவன எனனதான செய்யக கூடாது?

"எழுநதிரு சியாமளா .." எனறு மெதுவாக அவள் முகத்தைப் பிடித்து உயாதத முயன்றுன. அவனுடைய தொணடை அடைத்துக் கொண்டது. குரல் கரகரத்தது.

ராஜாவின் குரலில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டதை சியாமளா உணர்நதாள். "எனனை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா ராஜா...?"

ராஜாவின் கண்களில் கண்ணீர் நிரம்பி விட்டது. பேச நா எழவில்லை. தலையை மட்டும் அசைத்தான்.

''ராஜா . என் ராஜா ''—சியாமளா கொடிபோல் அவன் உடலைச் சுற்றிப் பின்னிக கொண்டாள.

அதே சமயம்.

'டுமீல...' என்ற பயங்கரமான ஓசை ..

உலகம் ஒரு கணம் ஸ்தமபித்துப்போய் விட்டாற் போல் இருநதது. சியாமளா வீரிட்டு அலறியது கேட்டது. அவளுடைய உடல ராஜாவின கைகளிலே துடித்தது.

''சியாமளா...''

இதயம பிளநது போவதுபோல கத்தியபடி ராஜா அவளைத தன கைகளில எடுதது முகத்தைப பார்ததான.

வேதனையால் அவளுடைய கண்கள சுழனறன. ''ராஜா...'' எனறு கடைசியாக ஒரு வாாத்தை.

''சியாமளா ஐயோ சியாமளா...'' என்று அலறினன் ராஜா ''கணணே சியாமளா இதறகாகவா காதல் பிசசை கேட்டாய...எனனுல வாழநது விடுவேன எனறு சொனனுயே...இபபொழுது இறநது போனுயே...? எப்படியமமா செத்தாய...? சியாமளா...எபபடியமமா எனனை விட்டுவிட்டுப் போனுய ?'' எனறு அலறினன ராஜா.

ராஜாவுக்குப் பைத்தியம் தான் பிடித்துவிட்டிருக்க வேணடும அவன தலை தலையாயப போட்டுககொணடு கதறிக கொணடிருநதான. அநத நேரததில எபபடித் தான ஸ்டெல்லாமேரி அஙகு வநது சோநதாளோ? ராஜா கதறிககொண்டிருபபதையும் சியாமளா இரத்த வெள்ளத்தில் கிடப்பதையும் பார்த்தாள். அவள் மனதில் ஒரே எணணம் தான உண்டாயிற்று. உடனே அவசரம அவசரமாக அருகில இருநத டெலிபோன் பூத்தை நோக்கி ஓடினுள். அந்த நேரததிலும் குயுகதி

படைத்த அவளுடைய மனம் விபரீதமாகத்தான் வேலை செயதது முதலில ரூபராணிககு டெலிபோன பணணி ராஜா சியாமளாவைக கொலை செய்து விட்டதாகக் கூறினள. பிறகுதான் போலீஸுககு டெலிபோன் பணணினள.

முதலில் ராஜாவுக்கு ஒன்றுமே புரியவிலலை எதையுமே புரிநது கொளளககூடிய நிலையில அவன இருக்கவிலலை. ரூபராணி அவனைப பாாத்து ஆவேசததுடன "அடப பாவீ...என மகளை ஏனடா கொலை செயதாய...? ஐயோ பழிகாரா...என மகளைககொனறுவிட்டாயே...?" எனறு கூறி அரறறிய பொழுது ராஜா திகைததுபபோய் நினறு விடடான.

பிறகு அவன் தன் மகளமேல் விழுநது புரணடு தலைதலையாயப போடடுக்கொணடு கதறத தொடஙகி விடடாள. அநதக் காடசி பரிதாபகரமாக இருநதது. போலீஸ வருவதறகுள ரூபராணிககு மூாசசைபோடடு

சிறிது நேரததிறகுள கும்பல கூடிவிட்டது. போலீஸ்காராகள வநது சூழநதுகொணடனா. பிரேதம அப்புறபபடுததபபடடது போலீஸ அதிகாரி ஒருவர் ராஜாவை அழைததுககொண்டு போய விசாரிககத் தொடஙகிஞா. போலீஸ அதிகாரி கேட்ட முதற் கேளவி,

"நீ தான் ராஜபகதூர் சிங்...கொள்ளைக்கூட்டத்தில் இருநது சரணகதி அடைநதவன...?"

ராஜா தலையை அசைத்தான். "ஆமாம்..."

"இதெல்லாம் உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் சாதாரணம.. மரணத்தைப் பாாத்து நீஙகள அஞசுவதிலலை. எதிரிகளைச சுட்டுக் கொலவது உஙகளுககு வேடிக்கையாக இருக்கும்..."

ராஜா பதிலே பேசவில்லை.

"கொள்ளைக் கூட்டததில் இருநதபோது நீ எததனை பேரைச் சுடடுக கொன்றிருபபாய...?"

ராஜாவின் கணகளிலிருநது மளமள எனறுகண்ணீா பெருகத தொடஙகி விடடது. உடல நடுஙகிறறு. "நான யாரையுமே சுடடுக கொனறதிலலை. ஒரு காககை குரு வியைக கொலவதறகுக் கூடத துபபாககியை உப யோகப படுததியதிலலை..."

இனஸபெக்டர் அதைப்பற்றி யோசிததாா. கேள் விகளை வேறு விதமாகக் கேடடுப் பாரககலாம எனறு அவருககுத தோனறியிருகக வேணடும. "சியாமளாவுக் காகததான நீ கொள்ளைக கூட்டததை விட்டு விஜேபாஜியிடம சரணுகதி அடைநதாய எனபது உணமையலலவா...?"

"ஆமாம்..."

"சியாமளாவின மேல் நீ அளவு கடநத காதல கொணடு விடடாய கொள்ளைக கூடடததின வாழககை அவளுககு ஏறறதாக இருககாது எனறு நினைததாய. விஜேபாஜியிடம சரணுகதி அடைவதன மூலம சுலப மாக அவளுடைய இதயததைக கவாநது விடலாம எனறு நினைததாய. இலலையா?"

ராஜா அதிாசசியடைநத நிலையில இருந்த போதிலும அவனுககுத தூககிவாரிப போடடது. உணமையை இவவளவு தலைகீழாகத திரிததுக கூற முடியும எனறு அவன கறபனை செயததுகூடக கிடை யாது திகைததுபபோய வாயைப பிளநதபடி இனஸ பெகடா முகததைப பாாத்தான. அதில கரு ணையையோ பசசாத்தாபததையோ காணுத தால தயக்கததுடன், "இலலை...இனஸபெகடர் பிரிட்டிஷ் ஆடசி முடிவடைநது விடடது எனபதைச் சியாமளாதான எனனிடம கூறினள.', விஜேபாஜி வநது கொணடிருககிருர். நான் மனிதனுவதறகு ஒரு

சந்தாப்பம வநது கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சியாமளாதான எனக்குச சொனனுள எனனிடமிருநத மனித உணாசசிகளே அவளதான தூணடிவளர்த்து விட்டாள அது தான உணமை இனஸபெகடா .. சியாமளாவை எனககு வழிகாடடிய ஒளிநடசததிரமாக வும வாழவளிதத தெயவமாகவும கருதுகிறேன இனஸ பெகடா... அவளே நான கொலே செயயவிலலே. இனஸ பெக்டா... கொலே செயய விலலே... எனறு கணணீா பொஙகக கதறினுன.

இனஸபெகடா எனன நினேத்தாரோ, ராஜாவை அழைததுககொணடு போகச சொலலிவிடடு மறற சாட்சிகளே விசாரிககத தொடஙகினுா.

அவசரம அவசரமாகப் படப்பிடிபபை முடித்துக் கொடுத்து விட்டு பமபாயிலிருநது டெலலிககு விமானத்தின மூலம பறநது வநது சோநதாள மாயா. சாஸதிரி டெலலி விமான நிலேயததில காரை வைததுககொணடு நினமுா. இரணடுபேரும விமான நிலேயததிலிருநது தாஙகள தஙக வேணடிய லாட்ஜை நோககிக காரில வநது கொணடிருநதனா.

அவாகள லாடஜை நெருஙகிககொண்டிருநத சமயமதானு குணடு வெடிததாறபோனற சபதம் கேடடது. ஆனுல அதை அவாகள பொருடபடுதத விலலே. சாஸதிரி மாயாவைத திருமபிப பாாததுவிடடுக காரை ஒட்டத தொடஙகிய சமயம ..

குடிகாரன போல ஒரு மனிதன் காருக்கு நேர் எதிராக நடநது வநது கொணடிருநதான. அவன மிகச் சமீபமாக வநது விடடதால சாஸதிரி சடடெனறு பிரேக போடடுக் காரை நிறுததினுா. உடனே, அவன் சாஸதிரியின முகததுககு நேராகத துபபாககியை நீட்டினுன, "ஜாககிரதை சுட்டு விடுவேன..." எனறு இரத்ததததை உறைநது போகச செய்யுமபடியான கடுமையான குரலில கூறிவிட்டு ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்நது

காருககுள் ஏறி உட்கார்நது கொண்டான். துபபாக்கி யால சாஸதிரியின முதுகில இடிததபடி, "ஓட்டு...வேக மாக ஓட்டு," எனறு காஜிததான.

சாஸதிரி பயநது நடுங்கத் தொடஙகிவிட்டார. மாயாவுககு ஒனறுமே ஓடவிலலே. கார பறநது கொண டிருநதது.

"இடபபககம போ . வலப்பக்கம போ..." எனறு அவனே அதட்டி வழி கூறிககொண்டு வநதான மேலும் மேலும வேகமாகப போகுமபடி வறபுறுததிக கொண டிருநதான மாயா காருககுள இருபபதையும பொருட் படுததாமல சாஸதிரி உயிரைக கையில பிடிததுக் கொணடு காரை முடுககினுர.

நகர எலலேயைத தாண்டி இரணடு மைலதூரம் வநததும அவன காரை நிறுததச சொனனுன. காரிலிருநது துளளிக குதிததுக கீழே இறங்கிக் கொணடு கதவைத தடாலெனறு அடிததுச சாததிவிட்டு, "எனனேப பாாததததை மறநது விடுஙகள...இஙகே கொணடுவநது விட்டதையும மறநது விடுஙகள உஙகள இரணடு பேருக்குமதான சொலகிறேன...அபபடிச் செயயாவிட்டால ... எனனேப பறறி யாரிடமாவது சொனனுல. ராஜபுதன வீராகளுககுத துரோகம செய் தவாகளின பரமபரையே நாசமாகிவிடும எனபதை மறநது விடாதே காளீமாதா உஙகளே ஒழிதது விடுவாள...இரததம இரததமாகக ககிச சாவீர்கள..." எனறு பயஙகரமாகக கூறிவிட்டு ஓடிவிட்டான.

சாஸ்திரி இன்னும நடுஙகிக கொணடு உடகார்ந திருநதார. ஆனுல மாயா அமைதியாகவே இருநதாள. சிறிது நேரததிறகுப பிறகு காரைத திருபபுஙகள் சிததபபா" எனருள.

"மாயா...அவன் முகத்தில் குறுக்காக இருந்த வெட்டுககாயத தழும்பைப பாாததாயா?" எனறு கேட்டார சாஸதிரி.

"பார்த்தேன் சித்தப்பா " என்றாள் மாயா.

"இவன்தான் முன்பு ராஜாவைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான். இப்பொழுதும் ராஜாவிடமிருந்துதான் வருகிறான் என்று நினைக்கிறேன்..." என்று நடுங்கியபடி கூறினார் சாஸ்திரி.

"அடாடா நீங்கள் இதை முன்பே சொல்ல வில்லையே ?" என்றாள் மாயா.

"சொல்லியிருந்தால்...?"

"அவனிடமே கேட்டிருப்பேன் "

"என்ன பைத்தியக்காரத்தனமான துணிச்சலடீ உனக்கு...?" என்று கலவரத்துடன் கூறினார் சாஸ்திரி.

நகரத்தின் எல்லையில் இருந்த ஒரு தொழிற்சாலையின் அருகில் மாயா காரை நிறுத்தச் சொன்னாள் அவள் போலீஸுக்கு டெலிபோன் பண்ண விரும்புகிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட சாஸ்திரி பதறத் துடன், "மாயா வேண்டாம். அந்தக் கொள்ளைக் காரனுடைய சாபத்தை மறந்து விட்டாயா? அந்த மாதிரி மனிதர்களுடைய வாக்குப் பலித்துவிடும்," என்று நடுங்கியபடி கூறினார்.

"சும்மா இருங்கள் சித்தப்பா " என்று கூறிவிட்டுக் காரைவிட்டு இறங்கி வேகமாக உள்ளே போன மாயா தொழிற்சாலையில் இருந்த குமாஸ்தாவிடம் அனுமதி பெற்றுப்போலீஸ்நிலையத்திற்கு டெலிபோன் பண்ணினாள். ராஜபுதனக் கொள்ளைக்காரன் வழிமறித்தது, காரைத் திருப்பி ஓட்டச் சொன்னது அவனுடைய அடையாளம், இறங்கிக் கொண்ட இடம் எல்லாவற்றையும் விரிவாகக் கூறினாள். துப்பாக்கி வெடிக்கும் சப்தம் கேட்டதை மாத்திரம் மறந்து விட்டாள்.

என்ன துரதிருஷ்டம் ..!

அத்தியாயம் : 22

டெலலிநகரப் போலீஸின கொலை ஆராயசசிப பிரிவு இனஸபெகடருககு எவ்விதமான சநதேகமும் இருககவிலலை — ராஜாதான கொலைகாரன என்ற விஷயததில ..

அவருடைய நோககபபடி ராஜா சியாமளாவைக கொலைசெயதகாரணம காதலில் ஏறபட்ட தகராறு அது எவவிதமான தகராருக இருககும? ராஜாவைபபோனற ஒரு மாஜி கொளளைககாரன பழமையான பழககஙகள உடையவனுக இருநதிருப்பான சியாமளாவைப போனற நவநாகரிகப பெணணின நடததை அவனுககு பலமான சநதேகத்தை உணடாககியிருககும சியாமளா• வால தான ஏமாநது போய விடடதாக நினைதது ஆத்திரம் கொணட ராஜா தன கொளளைககார இயலபுபபடி மூாககாவேசம கொணட நிலையில அவனைக் கொனறு விடடான.

இநத வழககுககு முககியமான போலீஸதரபபு சாட்சி ஸடெலலாமேரிதான ராஜா சியாமளாவின மேல முட்டாளதனமான காதல கொணடிருநததாகவும மனமோகனுககும சியாமளாவுக்கும் இருநத உறவு தெரிநததும அவன ஒரே அடியாக ஆததிரம கொண டிருநததாகவும அநத ஆததிரமே கொலைககுக காரண மாகியிருககலாம எனறும அவள கூறினுள.

கொலை செய்த துபபாககி எஙகே போயிறறு எனபது தெரியவிலலை. ஆனுல் துப்பாககி காணபபட விலலை எனற ஒரே காரணததுககாக இவவளவு நல்ல கொலைக் கேஸை இழநதுவிட அவா விருமபவிலலை. அவருடைய யூகததிறகுத் தகுநதபடியாகக கேஸை ஜோடிதது அதறகுத தகுநதமாதிரி சாட்சியஙகளைத தயாரிபபதில ஈடுபடடிருநதாா.

அதேசமயததில போலீஸ படையின இனனெரு பிரிவு மாயா கூறிய விவரஙகளை வைத்துக கொணடு

ராஜபுதனக் கொள்ளைக்காரனை வெட்டுத்தழும்பு மூஞ்சிககாரனைத தேடிக் கொணடிருநதது மைனாவின காரிலிருநது அவன இறங்கிச சென்ற இடததை மைய மாகக கொண்டு பிரமாணடமான போலீஸ வலை விரிக்கப பட்டிருநதது நாலா பககங்களிலும உள்ள பாதைகள், கிராமங்கள், இரயில நிலையங்கள், பொதுவிடுதிகள எலலாம கணகாணிககபபட்டன. முககியமாக ராஜ புதனததுககுச செலலும மாாககம பூராவும போலீஸ படையால கவனமாகக கண்காணிக்கபபட்டது.

தான டெலிபோனில கூறின விஷயததை நேரில கூறிப புகாா எழுதிக கொடுபபதறகாக மாயா அதே இரவு போலீஸ ஸடேஷனுககு அழைதது வரபபட்டாள. ஆனால அபபோது அதே ஸடேஷனில ராஜா கொலைக் குறறததுககாக விசாரணை செயயபபடுகிறான என்ற விஷயம அவளுககுத தெரியாது

புகாா எழுதிக கொடுததுவிட்டு லாட்ஜுககுத் திருமபியபின, மறுநாள காலையில டூரிஸ்ட கமபெனியில போய ராஜாவைச சநதிபபதாக முடிவுசெயது கொணடு சாஸதிரியும மாயாவும அவரவா அறைககுப படுககச சென்றனர்

மறுநாள காலையில தினபபததிரிகையில பார்த்த பிறகுதான, சியாமளா கொலை செயயப்பட்ட விஷயமும கொள்ளைககூட்டததிலிருநது வநத ராஜபகதூர் சிங கைது செயயபபட்டிருககும விஷயமும மாயாவுக்குத தெரிய வநதன. சியாமளாவின புகைபபடம, ராஜாவின புகைபபடம எலலாம பததிரிகையில போடப பட்டிருநதன மாயாவுககுத திடீரெனறு மூசசே நின்று விடும போல ஆகிவிட்டது. வெறிபிடிததவள போல் ஓடிபபோயச சாஸதிரியின அறைககததவைத தட்டினாள. "சிததபபா இதைப பாருஙகள சிததப்பா," என்று கூறிப பததிரிகையைச சாஸதிரியின கையில் திணித்து விட்டு உயிரிழநதவள போல் பொத்தென்று சோபாவில் விழுநதாள.

சாஸதிரி பத்திரிகையில் வெளிவநதிருந்த விஷயம் பூராவும் படிததாா, உதட்டைப பிதுக்கியபடி

பேப்பரைக் கீழே வைத்துவிட்டு, "இதில நாம என்னமமா செயய முடியும ? கொலேக் குறறம் நடந திருககிறது இபபடி ஏதாவது நடைபெறும என்று எனககு முனபே தெரியும எனககு அநதப பையன மேல ஆரமபததிலிருநதே நலல எணணமிலலே நீ புறபபட்டு வநத வேளே சரியிலலே பேசாமல திருமபிப போய விடுவதுதான நலலது," என்ருா

மாயா கணணீா வடிததாள். "இலலே சிததப்பா . அவா கொலே செயதிருகக மாட்டாா...நான அதை நமபவே மாட்டேன சிததபபா அவரைக காபபாறற ஏதாவது செயயுஙகள சிததபபா இலலாவிட்டால நான உயிருடனேயே இருகக மாட்டேன..." என்று கூறிககொணடு தேமபித தேமபி அழததொடஙகி விட்டாள.

சாஸதிரி சிறிது நேரம் அவளேயே பாாததுககொண டிருநதாா. பிறகு, "சரி அழாதே வா போகலாம நம மால ஏதாவது செயய முடிகிறதா என்று பாாபபோம. எனககென்னவோ நமபிககை இலலே இருநதாலும முயறசி செயது பாாபபோம நீ இவவளவு தூரம அவனமேல பைததியககாரததனமான ஆசை வைத திருககிருயே...? என்ன செயவது...?" என்று கூறிப புறப் பட்டாா.

சாஸதிரியும மாயாவும முதலில டெலலி மாநகரத திலேயே மிகபபெரிய கிரிமினல லாயரான நமபியாரைப பாாததனா நமபியாா அவாகளுடன ராஜாவைப பாாபபதறகாகப போலீஸ ஸடேஷனுககு வநதாா. ராஜாவை அடிதது உதைதது எபபடியாவது அவனிட மிருநது ஒரு ஒபபுதல வாககு மூலம வாஙகிவிட வேண டும என்று நினேததுககொணடிருநத போலீஸ இனஸ பெகடா நமபியாரைப பாாததும வாயைப பிளந தாா.

* * *

"மாயா நீ எதற்காக வநதாய்...?" என்று உடைநத குரலில கேட்டான ராஜா.

அவனைப் பார்த்தவுடன் துயரம் தாங்கமாட்டாமல் கேவி அழுது கொண்டிருநத மாயா, "ஐயோ ராஜா... நான முனபே சொனனதைக் கேட்டீர்களா? கேட்டிருந தால் இபபடிபபட்ட விபரீதம எலலாம ஏறபட்டிருக குமா...?" எனறு கூறித தேம்பித தேம்பி அழுதாள் மாயா.

ராஜாவால் பேச முடியவில்லை. உண்மைதான். அவன ஒரு தொழிலாளியாக வாழவேண்டிய அவசியமே இல்லை எனறு தான மாயா கூறினாள ஆரமபததிலேயே அவனுடைய வாழககையைத திருபபி விட்டுவிட முயனறாள. அவனதான அதைக காதில போட்டுக் கொளளவிலலை அபபொழுது அவன உளளததைப் பிடிததுககொணடிருநத புரட்சியாவேசம வேறுவித மான வாழககையைப பறறிச சிநதிபபதறகே இடமில் லாமல செயது விட்டது.

அனறே தன்னுடைய வாழக்கைப் பாதை திரும்பி வேறு வழியில சென்றிருநதால இபபொழுது எப்படி யிருநதிருககும?

ராஜாவுக்குச சிரிபபுத்தான வநதது. வாழக்கையில் நடநதுவிட்ட எதையும மாறறிககொளள முடியாது அவன இனி வேறு எபபடிபபட்ட ராஜாவாக மாறிய போதிலும வெடிகுணடு வீசிய புரட்சிககார ராஜாவை யும், கொளளைககார ராஜாவையும அவன வாழவிலி ருநது அழிகக முடியாது தான வெடிகுணடு வீசி அவளைக கொலை செய்ய முயனறது மாயாவுக்குத் தெரியுமா? இபபொழுது தனனைக காபபாறறுவதறகாக வநது நிறகிறாளே...

"அழாதே மாயா .அழாதே நீ நினைப்பதை எல் லாம் விட என வாழககை மிகவும விபரீதமானது...மிக மிக விபரீதமாகப போய்விட்ட வாழக்கை மாயா என் னுடையது...எத்தனை பயஙகரமான சம்பவஙகள்...! எததனை திடுக்கிடும நிகழச்சிகள்! அடேயப்பா...ஒரு தனி மனிதனுடைய வாழககையில் இவ்வளவு விபரீதங்

கள் நேரிடவே கூடாது மாயா இப்படிப்பட்ட ஒரு வாழககை இருப்பதே தவறு இத்தனை வேதனைகளையும பயஙகரஙகளையும அனுபவிதத ஒரு மனிதன மறுபடியும சரியான, நிதானமான வாழககை நடதத முயனறாலும முடியுமா எனபதே சநதேகம தான இநத வாழககை அழிநது போவதே நலலது மாயா கடவுளாகப பாாதது நைநது போன இநத வாழககையிலிருநது எனககு விடுதலை யளிபபதறகாகததான இநதக கொலை வழககைக் கொணடுவநது விடடிருககிறாா என்று நினைக் கிறேன நிமமதியாகத தூககில தொஙகிச சாவதறகு என்னை விடடுவிடு மாயா,'' என்று அழுபபுடன கூறினான ராஜா.

''ஐயோ ராஜா... நீஙகள சாகக கூடாது நீஙகள் கொலை செயயவிலலை எனபது எனககு நிசசயமாகத தெரியும... உஙகள மேல சாடடபபடடிருககும இநதக கொலைக குறறததிலிருநது உஙகளை விடுவிபபதறகாகத தான வநதேன... வாருஙகள ராஜா. வககீலிடம எலலா விபரஙகளும சொலலுஙகள ராஜா,'' என்று வறபுறுத தினாள மாயா

வககீல நமபியாா போலீஸ இனஸபெகடரைப் போல் குறுககு விசாரணை செயயத தொடங்காமல ராஜாவிடம சமபவம எபபடி நடநதது எனபதை விளக குமபடிக கேடடாா. பிறகு கொலை நடபபதறகுமுனனால சியாமளாவுக்கும் அவனுக்கும் எபபடிபபடட உறவு இருநதது எனபதை விவரிககும்படிக கேட்டாா. பிறகு சியாமளாவுககும அவனுக்கும எபபடித் தொடாபு ஏற பட்டது எனபதைக கேடடாா

ராஜா அநத வரலாறு முழுவதையும் சொலலும் போதும மாயாவும, சாஸதிரியும அருகிலேயேதான இருநதனா. ஆனால அவாகளுககு, அனறு நடுநிசியில் அவாகளுடைய காரை வழிமறிததுத தபபி ஓடுவதறகு உப யோகபபடுததிககொணடவனதான சியாமளாவைப் பலாதகாரம செயய முயனற முரடடு மானஸிங் எனபது தோனறவே இலலை. இரணடு சமபவஙகளையும ஒனறாக

இணைத்துப் பார்க்கும் எண்ணமே யாருக்கும் அப்பொழுது உண்டாகவில்லை.

ராஜா கூறிய விவரம் முழுவதையும் கேட்டுக் கொண்டபின் நம்பியார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடமும் சில விவரங்கள் கேட்டார். கொலை செய்ய உபயோகப் படுத்தப்பட்ட ஆயுதம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிந்ததும் நம்பியாருக்கு உற்சாகம் தோன்ற ஆரம்பித்தது.

"ராஜாவின் மேல் குற்றம் சாட்டப் போகிறீர்களா? அல்லது விடுதலை செய்யப் போகிறீர்களா இன்ஸ்பெக்டர்?" என்று கேட்டார் நம்பியார்.

"விட்டு விடுவதா? நாளைக்கே குற்றம் சாட்டிக் கோர்ட்டில் நிறுத்தப் போகிறேன். முதல் தரமான கொலைக் குற்றம். உங்களால் ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய முடியாது என்பதை இப்பொழுதே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்," என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

"அது எனக்குத் தெரியும். குற்றம் சாட்டாமல் நீங்கள் ரிமாண்டிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்," என்றார் நம்பியார்.

"இந்தக் கேஸில் சந்தேகத்திற்கு இடமே இல்லை. அதனால் குற்றம் சாட்டாமல் காலம் கடத்தவேண்டிய அவசியமே இல்லை. நீங்கள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் குற்றவாளியே தான் கொலை செய்ததை ஒப்புக்கொண்டிருப்பான் என்று நினைக்கிறேன்," என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து வெளியே வந்ததும் நம்பியார் சாஸ்திரியையும் மாயாவையும் பார்த்து, "ராஜாவுக்கு அனுகூலமாக ஒரு சாட்சியம் கூட இல்லை. ராஜா கொலை செய்திருப்பான் என்று தோன்றவில்லை யானாலும் சியாமளாவை வேறு யார் எதற்காகக் கொலை செய்தார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும். இந்தக் கேஸை

யாராவது ஒரு துப்பறியும் நிபுணரிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டியது அவசியம என்று நினைககிறேன்,'' என்றா

மாயாவும உடனே அதறகுச சமமதிததாள. மூவரும நமபியாரின நணபரான துபபறியும நிபுணர் துககாராமின வீட்டை நோககிப புறபபட்டனா.

•லகத்தில் இப்படிப்பட்ட பாதகங்கள் எல்லாம் ...ம் என்று ராஜா கறபனை செயது கூடப் பாாத திருகக மாட்டான ஒரு புரட்சிககாரன வெடிகுணடு வீசபபோவதிலே அாத்தம இருககிறது, கொள்ளைக் காரன் கொள்ளையடிபபதறகும் கொலை செய்வதற்கும் கூடக் காரணம இருககிறது ஆனால...

கோர்ட்டில் ஸ்டெலலாமேரி கூறிய சாட்சியம்...! தனக்கென்று ஒரு லாபமிலலாதபோது கூடப பிறருக்குத தீமை செயவதிலேயே இனபம அடையககூடிய மனிதர் களும இருககிறாா்களா?

ஸடெலலாமேரிக்கு அவன் செய்த கொடுமைதான் என்ன? காமுகாகளோடு உறவாடுவதில உறசாகம் காணும இயலபுபடைதத அவனுடைய கோரிககையைத தான மறுதது விட்டதால உணடான ஆததிரத் தாலேயே அவள் தனனைத் தூககு மேடைக்கு அனுபபத் தீர்மானித்து விட்டாளா...?

கடவுளே !—ராஜா திகைத்துப்போய் நின்று கொண்டிருநதான்.

நம்பியாரின் குறுக்கு விசாரணையை அவள் மிகவும் சாமாத்தியமாகச் சமாளித்தாள மன்மோகன கிருஷ்ணு வின் வீட்டிற்குத் தான் ராஜாவை அழைத்துக்கொணடு போன காரணம ராஜா ஓவியக்கலையில் ஆாவம உடைய வராக இருநததுதான என்று கூறினள். சியாமளாவுக் கும் மன்மோகனுக்கும் இருநத உறவு தெரிநததும் ராஜா அளவு கடநத சீற்றமடைந்த தாகவும், 'வஞ்சகி,

துரோகி என்னையும் கையாலாகாத பட்டணத்து வாலிபன என்று நினைததுககொணடாளா...? நான அவளுககுச சரியான பாடம கறபிககிறேன? என்று காஜிததாகவும, தான அவளைச சமாதானபபடுததி நைட்கிளபபுககு அழைததுககொணடு போனதாகவும கதையளநதாள.

ராஜா திகைத்துப்போய் ஸ்டெல்லாமேரியின் முகத்தையே பாாததுக கொணடிருநதான். தனககுத் தூககு தணடனை நிசசயம் இவாகளிடமிருநது தனனால் தபபவே முடியாது எனறுதான அவனுககுத தோனறிக கொணடிருநதது.

ஆனால், விதி ராஜாவின கழுத்துக்காகச சுருக்குக் கயிறு தயாரிததுக கொணடிருநத அதே நேரததில, இன்னொரு பககம அதறகு எதிராகவும வேலைசெய்து கொண் டிருநதது.

ராஜா கைது செய்யபபட்டபின ஒரு வாரத்திறகுப் பின்னால முரடன மானஸிங ராஜபுதனததிறகுச சமீபத் தில உளள ஒரு கிராமததில சுடடுக கொலலபபடடான. மாயா கொடுதத வாககு மூலமதான அவனைக கொல் வதறகு உதவியாக இருநததால போலீஸ அதிகாரி அவளைப பாராட்டுவதறகு வநதிருநதாா மாயாவுககு ரொககப பரிசுகூடக கிடைககும எனறு அவா கூறினா.

அப்பொழுது துப்பறியும் நிபுணர் துக்காராமும் அவர்களுடன இருநதார். சுட்டுக் கொல்லபபட்ட கொளளைக்காரன் பெயா மானஸிங் எனபது அவர் நினைவில உறுத்தத் தொடங்கிற்று. போலீஸ அதிகாரி சென றபின், "பாலைவனத்தில் சியாமளாவைப் பலாத் காரம செய்ய முயனற கொளளைக்காரன பெயரும் மானஸிங் தானே?" என்று கேட்டார்.

திடீரெனறு உணமைகள புலபபடத் தொடங்கின. கொள்ளைககாரன தஙகளுடைய காரை வழி மறிப் பதற்கு முனனால் துபபாககி வெடிக்கும் சபதம் கேட்டது மாயாவுககு நினைவு வநதது. கொளளைக்காரன் மாயா

வின் காரை வழிமறித்த இடத்திற்கும் சியாமளா கொலை செய்யபபட்ட இடததிறகும இடையில குறுககு வழி யாகப போனுல இரணடு மதிற சுவாகளும அரை பர் லாங்கு தூரமும தான இருககினறன எனற உணமை வெளிபபடடது. ராஜாவை மறுபடியும விசாரிததபோது மானசிங தஙகளைப பழிவாஙகச சபதம செயது கொண் டிருநதான எனபது தெரிநதது கொலை நடபபதறகு முதல நாள இரவே மானசிங சியாமளாவையும ராஜாவையும பின தொடாநது சென்றது சாஸதிரிககும நினைவு வநதது

கடைசியாக, சியாமளாவின உடலிலிருநது எடுககப் பட்ட துபபாககி ரவை மானசிஙகின துபபாககியிலிருநது தான சுடபபடடிருகக வேணடும எனபது சநதேகததிற கிடமிலலாமல நிருபிககபபடடது.

கொலை வழககு செஷனஸுககு அனுபபபபடுவதறகு முனனுல ஏறபடட இநதத திடீா திருபபததால ராஜா எதிாபாராதவிதமாக விடுதலை செயயபபடடான

அத்தியாயம் : 23

ராஜா விடுதலையடைநத போது மாயாவுக்கு உண் டான ஆனநததததைச சொலலவே முடியாது. இனி அவன அவளுடையவளதான. தனனிடமிருநது அவனை யாருமே தட்டிப பறிததுககொளள விடவே மாடடாள. அவனுக்காக அவள தனனுடைய வாழவையே பணைய மாககி விட்டாள. செலவமும சுகமும இருநதும தன னுடைய இளமைப பருவததையே வீணுககிககொணடு அவனுககாகவே கனனிபபெணணுகக காததுக கொணடி ருநதாள அவன இனித தனனை விடடுப போகவே கூடாது போகவே முடியாது மெயமறநது போகுமபடி யான இனப நினைவுகளுடன மாயா அவனை வரவேற்றுத தனனுடைய அறைககு அழைததுககொணடு போனுள,

"ஐயோ... எவ்வளவு இளைத்துப் போய் விட்டீர்கள்? சிறைவாசம் உங்களை எவ்வளவு மெலிந்துபோகச் செய்து விட்டது...? நீங்கள் சில நாள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் ராஜா காஷ்மீருக்குப் போகலாமா...? எனக்கு வெகு நாட்களாகக் காஷ்மீருக்குப் போக வேண்டும் என்று ஆசை " என்று கிளிபோல கொஞ்சினாள் மாயா.

காஷ்மீர வேண்டாம் முன்பின் தெரியாத இடத்தில போய்க் கஷ்டப்படுவீர்கள் ஸிமலா நல்ல இடம். அங்கே என்னுடைய நண்பன் அலெக்ஸாண்டா இருக்கிறான் உங்களுக்கு வேண்டிய வசதி எல்லாம் செய்து கொடுப்பான் ஸிமலா வசிப்பதற்கு இதமான சுகமான இடம் " நீங்கள் இரண்டுபேரும் ஒரு வாரமோ மாதமோ ஸிமலாவில உல்லாசமாக இருந்து விட்டுத் திரும்பி வாருங்கள். நான் பம்பாய் போகிறேன்," என்றா சாஸ்திரி.

கொள்ளைக்காராகளிடமிருந்து விஞோபாஜியிடம் சரணுகதி அடையும்போது என்ன நிலையில இருந்தானே அதே நிலையில இருந்தான ராஜா அதே திக்கற்ற நிலை. எங்கே போவது என்றுதெரியாத நிலை மாயா இவ்வளவு ஆசைப்படுகிறுளே அவளுடன ஒரு வாரம் ஸிமலாவுக்குப் போய்விட்டுத்தான் வருவோமே...? மாதக் கணக்காக அவளோடு உண்டும் உறங்கியும் சுற்றிக்கொண்டு திரியவில்லையா? அப்போதெல்லாம் உண்டாகி விடாத கெடுதல் இப்பொழுது என்ன ஏற்பட்டு விடப் போகிறது ?

ராஜா மாயாவுடன ஸிமலாவுக்குப் புறப்பட்டான்.

மாயா எல்லையற்ற உற்சாகத்தில மிதந்து கொண்டிருந்தாள ராஜாவுக்காக ஆடைகளும ஸ்வெட்டாகளும குல்லாய்களும ஓடி ஓடி வாங்கினுள இரண்டு பேரும் அன்றிரவு புறப்பட்ட விமானத்தில டில்லிக்குப் போயச் சோநதனா சாஸ்திரி ட்ரங்க்காலபேசி ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி அலெக்ஸாண்டா விமான நிலையத்திற்கு வந்து காத்துக்கொண்டிருந்தாா. மாயாவும் ராஜாவும

தங்குவதற்காக ஒரு சிறிய பங்களா, வெளியே போக வர உதவியாக அழகான திறநத கார, பணியாடகள எலலா ஏறபாடுகளும செயது வைததிருநதார. அவாகளைப் பஙகளாவில கொணடு வநது சோததபின, "சரி... நீஙகள சிறிது நேரம தூஙகுஙகள... காலையில வநது சநதிக கிறேன" என்று கூறி விடைபெறறுக கொண்டார.

அநதப பஙகளாவில ஒரே படுககையறைதான் இருநதது. அதில ஒரே ஒரு பெரிய கட்டிலதான போடப பட்டிருநதது

"நீ கட்டிலில படுத்துககொள மாயா... நான ஹாலில சோபாவில படுததுக கொள்கிறேன," என்றான ராஜா

மாயா திகைத்துப்போய் அவன முகததைப் பார்த் தாள அவளுடைய இருதயததில துயரம பொஙகிறறு கண்களில கணணீர பொஙகி விடுமபோல இருநதது. "ஏன...? இதறகு முனனால நீஙகள என அருகில படுததுத் தூஙகினதே இலலையா? எததனை நாள நாம இரணடு பேரும ரயிலவே பளாட்பாரஙகளிலும மரததடிகளிலும ஒனறாகப படுததுத தூஙகியிருககிறோம..." என்றாள மாயா.

ராஜாவால பதில சொலல முடியவிலலை கணநேரம் தடுமாறிய பின, "அது அநதக காலததில சரியாக இருந தது மாயா... இநதக காலததில .. நீ பெரிய சினிமா நட்சததிரம !" என்று கூறிவிட்டுச சோபாவில நீட்டிப் படுத்துககொணடு கொட்டாவி விட்டான

மாயா படுககையில பொததென்று விழுநதாள. அவளுககு விமமி விமமி அழவேணடுமபோல இருநதது. அதைவிட வெளிபபடையாக ஒரு பெணணால எபபடிக கேட்க முடியும ? ராஜாவுககுத தனமேல காதலே இலலையா? அவனுககாகத தான வருஷக் கணக்காகத் தவம் செய்து கொணடிருப்பதெலலாம வீணா? தன் வாழககை அடியோடு வீணாகவே போய்விட வேணடியது தானா? அபபொழுதே ராஜாவிடம் இரணடிலொனறு கேட்டு விடவேணடும் என்று அவளுடைய உளளம்

துடித்தது. ஆனல் ராஜா தனனை மணநது கொளள முடியாது எனறு சொலலிவிடடால...?

அதறகுப் பிறகு தனனல உயிரோடு வாழவே முடியாது எனறு மாயாவுககுத தோனறிறறு அவனமேல அவள கொணட காதல...! நாள கணககாக மாதக கணககாக வருஷக கணககாகத் தன இதயததுளளேயே வைதது வளாதத காதல! அதை .விஞடி நேரததிறகுள் ஏமாறறமடையச செயதுவிடக கூடாது அபபடி ஒரு ஏமாறறம ஏறபடடால அதைத தனனல தாஙகிக கொளளவே முடியாது

மாயா விடிய விடியத தூஙகவே இலலை தலையணையில முகததைப புதைததுககொணடு விமமி விமமியழுது கொணடே கிடநதாள.

ஆனல, மறுநாள காலையில ஒனறும நடவாதது போலவே எழுநது குளிதது உடை தரிநதுககொணடு சிறறுணடி சாபபிடுவதறகாக அவள கீழே வநதாள. ராஜாவும குளிததுவிடடுத தயாராக இருநதான. இரணடு பேரும காரை எடுததுககொணடு நகரைச சுறறிப பாாபபதறகாபப புறபபடடனா

பனிபடிநத மலைச சிகரஙகளின தோறறம அறபுதமாக இருநதது பனிமலையின மடியிலே அழகிய மரஙகளும செடிகளும நிரமபிய நகரம சொாககலோகம போல விளஙகியது இரணடு பேரும ஆனநதமாகச சுறறித திரிநதனா. முதல நாள இரவு அனுபவிதத துனபம கூட மாயாவின மனதிலிருநது மறைநது போயிறறு. பூநதோடடஙகளில உலவுவதிலும மலைப பாறைகளில ஏறுவதிலும ஒரு நாள எபபடிப போயிற றெனபதே தெரியவிலலை இரணடு பேரும மததியானம ஒரு உணவு வ்டுதியில சாபபிடடனா. இடை இடையே தேநீரோ, சிறறுணடியோ, எது வேணடுமானலும கண்ணில கணட இடததில வாஙகிககொணடனா. வாழககை பூராவும இபபடியே உறசாகமாக இருநதால எவவளவு நனருக இருககும எனறுகூட நினைககத தொடஙகி விடடாள மாயா.

இரவு இரண்டு பேரும் ஒரு சினிமாப பாாத்து விட்டுப பஙகளாவுககு வநது சோநததும், மறுபடியும பிரசனை ஆரமபமாகி விட்டது.

பகல பூராவும் சுறறியலைநது கொண்டிருநததால ஏறபட்டிருநத களைபபில சோபாவில படுததவுடன உறஙகிப போயவிட்ட ராஜா நடுநிசியில விழிததுக கொணடு பாாததபோது படுககையறையில விளககு எரிநதது மாயா மூட்டைக் கட்டிககொணடுஉட்காா நது கொணடிருநதாள. அவள சிநதனையில ஆழநது போயி ருபபது தெரிநதது.

"ஏன மாயா உறககம வரவிலலையா?"

"இலலை ராஜா..."—மாயா உடமபை நெளிததுக கொட்டாவி விட்டாள.

"ஐயோ பாவம...படுததுககொணடு தூஙக முயறசி செய உட்காாநது யோசனை செயது கொணடால தூககம வராது..." எனறு கூறிவிட்டு ராஜா திருமபிப படுததுக கொணடான

மறுபடியும மாயா உடகாாநது கொணடே இருந தாள.

"சிறிது நேரததுககுபபின ராஜா தலையைத தூககிப பாாததான "ஏன மாயா? உன மனதை எனன துனபம வதைககிறது?"

"ராஜா..."

"எனன?"

"எனமேல உஙகளுககுச சிறிது கூட ஆசை இல்லையா?"—விமமலை அடககிக்கொணடு கேட்டாள மாயா.

ராஜா எழுநது உட்கார்நதுவிட்டான. இபபொழுது அவனுககு விஷயம விளஙகி விட்டது

"மாயா..."

"என்ன ராஜா..."

"நீ என்னை உண்மையாகக் காதலிக்கிருயா...?"

"பத்து வருஷங்களாக என்னுடைய உயிரை உருக்கி வார்த்து உங்கள்மேல் கொண்ட காதல் பயிரைவளர்த்து வருகிறேன்..."

ராஜா நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டான் "என்ன பைத் தியக்காரத் தனம்!" என்ற வார்த்தைகள் அவனையும் அறியாமல் வெளிப்பட்டன

"ஏன் ராஜா "

"சினிமா நடிகைகள் உண்மையாக யாரையும் காதலிப்பதே இல்லை என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன்..."

"அதுவும் உண்மைதான் ராஜா ஆனால் நான் அதற்கு விதிவிலக்கு..."

"அடப்பாவமே ."

ராஜா எழுந்து பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் குறுக்கும் நெடுக்கும் நடக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

மாயா அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள்.
சிறிது நேரத்திற்குப்பின் ராஜா மறுபடியும் கேட்டான் "மாயா...சியாமளா எதனால் மரணமடைந்தாள் தெரியுமா...?"

கொள்ளைக்காரன் மான்சிங் அவள்மேல் ஆசை கொண்டிருந்தான் அவள் உங்களோடு வந்து விட்ட தால் கோபாவேசம் கொண்டு பின்தொடர்ந்து வந்து அவளைச் சுட்டுக்கொன்று விட்டான் " என்ருள் மாயா.

"இல்லை மாயா உலகம் அப்படித்தான் நினைக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அது உண்மை அல்ல," என்ருன் ராஜா.

"பின் எது உண்மை? நீங்கள் அவளைச் சுட்டுக் கொன்று விட்டீர்கள் என்பதா?"

"இல்லை மாயா சியாமளா என்னைக் காதலித்தாள. என்னுடைய காதலைப பெருவிட்டால வாழவே முடியாது என்றுள அது தான அவள அகால மரணமடைந ததறகுக காரணம..."

மாயா சிரிததாள "என்ன பைததியககாரததன மான பேசசு ராஜா இது ?" என்றுள

"இலலை மாயா...இநதத துரதிரஷடம பிடித்த வனுடைய தலைமேல ஏதோ ஒரு சாபககேடு இருக கிறது...என்னை நெருஙகுகிற யாருமே சநதோஷமாக இருகக முடியாது வாழககையை அனுபவிகக முடியாது உயிரோடு இருககக் கூட முடியாது என்றுல பாாததுக கொளளேன...

"மாயா...ஒரு மனிதன என்று இருநதால அவனைப பெறறேோ, உறறுா, உறவினாகள, நணபாகள, தெரிநத வாகள என்றெலலாம அவனைச சுறறிலும ஒரு உலகமே இருககுமலலவா? ஆனுல என்னைப பாா...நான தனி மனிதன. எனககென்று யாருமே இலலை மாயா உலகத திலிருநது செலுததபபடட ஸபுடனிக செயறகைககோள போல...நான உலகததைச சோநதவனும அலல விண வெளியைச சோநதவனும அலல இரணடிலும சேராமல இரணடிலும கொஞசம கொஞசம ஒட்டிக கொணடிருககும ஒருவிசிததிரமான பிராணி இபபடியே தனியாகச சுறறிக கொணடிருநது எஙகாவது விழுநது மடிய வேணடியது தான என

ராஜா மூசசு விடுவதறகாகக கொஞசம நிறுத தினுன உடனே மாயா கூறினுள "பரவாயிலலை என னுடைய வாழககையும அபபடிபபட்டது தான இரணடு பேரும யாருமே இலலாத அனுதைகளாக உலகததைச சுறறிக கொணடிருபபோம," என்றுள

"இலலை மாயா. அது முடியாது," என்றுன ராஜா. "ஒரு ஆண பிளளையாலதான அபபடி வாழ முடியும. பெணணுல முடியாது. பெண மரததின படடை போன்ற வள. மரததோடு ஒட்டிககொணடே இருக்கும. பட்டை

ரின தனமை அவளுக்கும் பொருநதும். ஆனுல் ஆண் நுளிாத்து முதிாநது பழுதது உதிாநது விடும இலலையப ிபானறவன அவன மரததில ஒடடுவதிலலை...

"ஏனே கடவுள் எனனை இபபடிபபடைதது விட் டார் இனிமேல் எனனுல எதிலும ஒடட முடியாது மாயா..."

"நீஙகள உஙகளை மறநது பேசுகிறீாகள ராஜா . உஙகளுடைய தநதையைககூடவா மறநது விட்டீாகள?" எனருள மாயா

ராஜாவின முகம திடீரெனறு இறுகிப பாறைபோல் ஆகி விடடது அவனுல பேச முடியவிலலை அநதச சந தாபபததை மாயா நழுவவிட விருமபவிலலை. 'உங களுடைய தநதைககாக நீஙகள வாழவேணடும உலகத் தோடு ஒடடின நலல வாழககை வாழவேணடும நீஙகள தொழிலாளியாக இருநது எனனேடு வர முயறசித்த போதே நான உஙகளுடைய தநதைககுக கடிதம எழுதி னேன அவராலதான உஙகளுடைய வாழககைப் பாதையை மாறற முடியும எனறு நினைததேன அவா வரவே இலலையா? உஙகளமேல அவா உயிரையே வைததிருபபதாகச சொனனீாகளே? அபபடிபபடடவர் உஙகளுடைய விலாசம கிடைதத பினபும வரவே இலலையா? ஆசசரியமாகததான இருககிறது", எனருள மாயா.

ராஜாவின கண்களிலிருநது மளமள என்று கண்ணீர் பெருகத தொடஙகி விடடது. "மாயா...நீயா என தநதைககுக கடிதம எழுதி நான பமபாயில இருபபது பறறித தெரிவிததாய?" எனறு கததினுன.

"ஆமாம. ஏன் ?"

"கொலைகாரி...என தந்தையைக கொன்று விடடாயே...?" எனறு அலறினுன ராஜா.

மாயாவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "உங்களுடைய தநதையை நான கொலை செயதேனு...? எனககு ஒனறும் புரியவிலலையே?" எனறுள.

"நான உனமேல் வெடிகுணடு வீசினதாவது தெரியுமா?"

"தெரியும .."

ராஜா திடுககிட்டுப்போய் அவளைப் பார்த்தான். "தெரிநதுமா எனனைக காதலிததேன எனறுய்?"

மாயாவின கணகளில கணணீா கசிநதது "ஆமாம ராஜா ஒரு பெணணின உளளம ஒருவனைக காதலிககத் தொடஙகி விடடால அவன எனன கொடுமை செய தாலும சகிததுக கொளகிறது உஙகள கையால மரண மடைநதாலும அடைவேனே தவிர உஙகளமேல கொணட காதலைத தியாகம செயய மாடடேன..."

ராஜா சிறிதுநேரம வாயடைததுப போய மௌன மாக உடகாாநது விடடான பிறகு, "நான வெடிகுணடு வீசின மறுநாள நான வசிதத தொழிலாளா பிரதே சததில நடநத கலவரததில, போலீஸாா நடததிய தடியடிப பிரயோகததில எனனுடைய தநதை கொலலப படடாா. அவா எனனைத தேடிககொணடு பமபாயககு வராமல இருநதால அவருககு அநதக கதி நோந திராது " எனறுன ராஜா.

"ஓ... அதுதான நான செய்த தவறு? அதனுலதான் உஙகளுடைய தநதை எனனுல் மரணமடைநதாா எனறு கூறுகிறீாகளா? அதைவிட நீஙகள வெடிகுணடு வீசப போகாமல இருநதால அநதக கலவரமே நடநதிருக காதலலவா? நீஙகள பலாதகாரமாகப பிற மனிதாகளைக் கொலை செயயப போன குறறததினுலதானே உஙகளு டைய தநதை பலியாக நோநதது...?"

"ஆமாம மாயா...ஆமாம...அநத எணணமதான் எனனைச சித்ரவதை செயது கொணடே இருககிறது. நான எததகைய பாவி எனபதைப் புரிநது கொணடா யலலவா மாயா...? என வாழககையில எநத நனமை யுமே ஏறபட முடியாது. எனனுடைய நிழலபட்டால்

கூட மறறவாகளுககும துன்பம்தான் உண்டாகும். பாவம...நான சிலநாள தஙக இடம கொடுத்த குறறத்தால எனனைப பெறற மகனபோல கருதிய ரூபராணி தன மகளை இழநது தவிததுக கொணடிருககிறுள... எனனைக காதலிதத ஒரே குறறத்தால சியாமளா அநியாயமாக உயிா துறநதாள...அபபபபா ஒரு மனிதனுடைய வாழககையில இபபடிபபட்ட துர்ச் சமபவஙகள நடைபெறுவதே இலலை மாயா. விதி எனககாக இனனும எனனவெலலாம வைததுக கொண டிருககிறதோ எனறு நினைததாலே என இதயமே பிளநது போகுமபோல இருககிறது மாயா

''ஒரு மனித ஜெனமததில நடகக முடியாத சமபவஙகள, அனுபவிகக முடியாத வேதனைகள எலலா வறறையும நான பட்டுச சகிதது விட்டேன மாயா. எனனுடைய வாழககையிலேயே கவலையே இலலாத காலம நாடோடியாக உனனேடு திரிநத சிலநாடகள தான அநத நாடகளை நான மறககவே முடியாது. உனனையும நான மறககவே முடியாது மாயா அததோடு எனனை விட்டுவிடு இனறைககு நீ அடைந துளள புகழும ஆடமபரமும நிறைநத நலல வாழக கையை எனனல இழநது விடாதே எனனை மறநதுவிடு மாயா...மறநதுவிடு...''

ராஜா அழாககுறையாகக கெஞ்சினன. ஆனல் மாயா அவன வேணடுகோளை ஏறறுக கொளளவிலலை. ''இநதச செலவம ஆடமபரம எலலாவறறையும உதறி விடுகிறேன. மறுபடியும உஙகளோடு நாடோடியாகச் சுறறுவதறகும கூடத தயாராக இருககிறேன...எனனை விட்டுப பிரிநதுபோய விடலாம எனறு மாத்திரம நினைககாதீாகள,'' என்ருள.

மாயாவும அழுது கொண்டிருநதாள ராஜாவும் அழுது கொணடிருநதான, இரணடு பேரும் எப்பொழுது எபபடிக் கணமூடித தூஙகினாகள எனபதே தெரியாது. மாயா மறுபடியும கண்விழித்துப பாாத்தபோது பொழுது நனருக விடிநது விட்டது.

ராஜாவைக் காணேம.

நான்காம் பாகம்

அத்தியாயம் · 24

மாயாவின கைபபையிலிருநது டில்லிககுப போவ தறகான வழிச செலவுககு மட்டும ராஜா பணததை எடுததுக கொணடு புறபபட்டு விட்டான அவனுடைய மனதில எலலை மீறிய ஒரு அலுபபு ஏறபட்டு விட்டிருந தது அவனுககும முபபது வயதுககு மேலாகி விட்டது. இனியும எததனை காலம நிலையிலலாமல அலைநது கொணடிருபபது?

போதுமபபா இநத வாழககை...'

"முதலில டிலலிககுப போயச சோவது, அஙகே ஏதாவது வேலை கிடைககுமா எனறு பாாபபது வேலை கிடைத்தாலும கிடைககாவிட்டாலும எபபடியாவது கொஞசம பணம சமபாதிததுக கொணடு சென்னைககுப போய விடுவது" எனறு எணணினுன.

முதலில சுசீலா எனன ஆனுள எனபதைப பாாததுத தெரிநது கொளள வேணடும பிறகு தான எலலாம.

இநத உலகததில இனி அவனுககிருநத ஒரே பறறுதல சுசீலா தான. எததனையோ பேரை வாழககையில சநதிககிறேம ஆனுல யாரோ ஒருவா தான மனதில இடம பிடிதது அஙகேயே வீறறிருகக முடிகிறது ராஜாவின வாழககையில அபபடி இடம பிடிதது வீறறிருபபவள சுசீலா ஒருததி தான. அது மட்டுமலல. அவனுடைய வாழககையில முதன முதலாக மாறுதல ஏறபட்டதே அவளால தான.

இததனை காலமாக ஒரு நாள கூட அவன் சுசீலாவை நினைககாமல இருநததே இலலை. மாயாவோ

சியாமளாவோ யாருமே அவனுடைய இருதயத்தை நெருஙக முடியாமல இருந்ததறகுக காரணமே சுசீலா தான வாழககைப புயல அவனை எஙகெஙகோ அடிததுத தளளிக கொண்டு போய விட்ட போதிலும், அவன எபபடி எபபடியோ வாழநது கொணடிருநத போதிலும அவனுடைய மனதில சுசீலா மட்டும பசுமை யாக நிரமபி நினறு கொணடே இருநதாள.

பலவீனமான உணாசசிகளுககு அவன் இடம் கொடுததது‌ணடு தான செனனைககுத திருமபிப போய சுசீலாவை மணநது கொளள வேண்டும எனற எணணமே இலலாமல திரிநத துணடு ஆயினும அவன எபபொழுதுமே சுசீலாவை மறநததிலலை.

சுசீலா அசைகக முடியாத உறுதி படைத்தவள். அவள கொணட உறுதியிலிருநது யாராலும அவளை மாறறவே முடியாது ஆனால ?

நான சுசீலாவை விட்டு வநது எத்தனையோ வருஷங் கள் கடநது விட்டன இநத இடைக காலததில அவளு டைய வாழககையில என்ன மாறுதல வேணடுமானாலும் ஏறபட்டிருககலாம அதைதத தான எதிா பாாககத் தான வேணடும ஆயினும ஒரு தடவை நேரில பாாததது அவள எபபடியிருககிறாள எனபதைதத தெரிநது கொளள வேணடும அதன பிறகு தான தனனுடைய வாழககையைப பறறி ஏதாவது முடிவு செயய வேணடும எனறு நினைததான ராஜா.

டிலலி மாநகருககு வநது சோநத பினனல் ராஜா வுககு எனன செயவதெனறு தெரியவிலலை வாழககையை நடததிச செலவதறகுத தேவையான ஊதியம எபபடிக் கிடைககும? ஒரு இடததில எபபடி வேலைககுச சோவது? வேலைககு ஆள தேவை எனறு எழுதி வைததிருபபார் களா? இலலா விட்டால எபபடிப போய் விசாரிபபது? குழபபததில ஆழநதபடி ராஜா சுறறிச சுறறி வநது கொணடிருநதான.

பார்லிமெண்டு கட்டிடம,செங்கோட்டை,கான்னட் சர்க்கஸ, கடை வீதிகள்... முனபு அதே இடஙகளைச்

சியாமளாவுடன் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வந்த போது உண்டான உணாசசிகள அவன மனதில தோனறிச சிதரவதை செயதன சியாமளா திடீரென்று மரண மடைநது விட்டதைப் பறறி நினைதத போது அவன மனம சொலல வொணணுத வேதனையடைநதது. என்ன கொடுமை? சில சமயஙகளில வாழகனக எபபடி யெலலாம விபரீதமாகப் போய விடுகிறது?

நீணட பெருமூசசுவிட்டபடி ராஜா மறுபடியும் நடக்கத் தொடஙகினுன நடநத தெருககளிலேயே திருமபத் திருமப நடநது கொணடிருபபதுகூட அவனுககு அலுப பாகத தோனறவிலலை. இபபடியே தெருககளிலேயே காலம கழிதது விட முடியுமா? சாபபாட்டிறகு என்ன செயவது...?

திடீரெனறு யாரோ ராஜா, ராஜா என்று அவனைப் பெயா சொலலி அழைககும குரல கேட்டது. ராஜா திருமபிப பாாததான அவனுககுத தெரிநத யாரையும காணேம. யாரோ இரணடு சிபபாயகள தான வநது கொணடிருநதனா. ராஜா மறுபடியும திருமபி நடகக முயனற போது, "ராஜா உனனைத தான கூபபிடு கிறேன." என்று கைதட்டிக் கூபபிட்டான ஒரு சிபபாய.

பழகிய குரல...! எங்கேயோ கேட்ட குரல் மாதிரி இருநதது.

ராஜா திடுககிட்டுப் போய் நினருன. சிப்பாய் உடையில இருநதவன பழைய புரட்சிககாரன வெங்கையா எனபது பிறகு தான ராஜாவுககுத தெரிநதது. "அடடே வெஙகையா..." என்று ஆசசரியததுடன கூவினுன ராஜா. வெஙகையா அவனைக் கட்டிக கொண டான.

"ராஜா நீ பலே கெட்டிக் காரன இது வரை நீ போலீஸில அகபபடவே இலலையே? சபாஷ் ராஜா... இபபொழுது என்ன செயகிருய? எஙகே இருககிருய?" என்று ஆாவததுடன கேளவிகளை அடுககினுன வெங கையா.

"உன்னைச் சந்தித்ததில் மிகவும் மகிழ்ச்சி வெங்கையா. எபபோபபட்ட சநதிப்பு இது? மறுபடியும் இநத ஜன்மததில் உனனைப் பார்கக முடியாது எனறே நினைத்துக கொண்டிருநதேன ..." எனறு உணாசசியுடன கூறினன ராஜா.

வெஙகையா மறுபடியும் ராஜா அப்பொழுது எனன செயது கொணடிருககிறன எனபதைப் பற்றியே விசாரிததான

"எனனுடைய நிலைமையைப பற்றி எனனத்தைச் சொலவது வெஙகையா இனறைககுத தான டெல்லிககு வநதேன தஙகுவதறகு இடமும கிடையாது. கையில பணமும கிடையாது. எஙகாவது வேலை கிடைக்குமா எனறு சுறறியலைநது கொணடிருககிறேன. நீ உன்னுடைய கதையைச சொல போலீஸாா உனனைக் கைது செயத பினனல எனன நோநதது? நீ எபபடி ராணு வததில சோநதாய...? என கதையை விட உன கதை சுவாரசியமாக இருககும போலிருககிறது. சொலலு வெஙகையா", எனறன ராஜா.

ராஜாவின நிலைமைக்காக வெஙகையா அனுதாபப் பட்டான. "எனனைக கைது செயது கொணடு போய் வழககுப போடடாாகள. நொணடிககையன சமபுதான் நமமுடைய பலாதகார இயககததைப பறறிச் சொலலி விட்டான எனறல்லவா நினைததோம அவன ஒனறுமே சொலல விலலை போலீஸ காராாகள நெஞசின மேல ஐஸ கட்டியை வைததிருககிறாாகள. அவனுடைய ஒறறைக கை விரலில எணணெயத் துணியைச சுறறி நெருபபு வைததிருககிறாாகள. கண இமைகளின ரோமங்களை எலலாம பிடுஙகியிருககிறாாகள. பிரிட்டிஷ போலீஸ காராாகள அவவளவு கொடுமை செயத போதிலும் அவன் ஒரு வாா்ததை கூடக கூறவிலலை. சமபு ஒரு பெரிய தியாகி. மகா வீரன எனறு சொலல வேணடும. இபபொழுது அவன பமபாயில ஒரு சினிமா ஸடுடியோவில வாடச மேனக வேலைபாாககிறன. ஆனல பாவம் அவன் பழைய சம்புவாக இல்லை. கிழவன போலாகி

விட்டான். கிறுக்குப் பிடித்தவன் போல் ஏதோ ஒரு தினுசாக வாழக்கையை ஓட்டிக கொணடிருக்கிறுன் நம் முடைய இயககத்தைக காட்டிக கொடுததவன தேநீர்க் கடைக்காரன நமபியார. அவன பெரிய புரட்சிக் காரன என்று நாம நமபிக கொணடிருநதோம். இயக் கத்தில சோததுக கொளளாவிட்டாலும அவன எதிரி லேயே நம்முடைய ஆடகள கூட்டஙகளுக்குப போவதும் வருவதும உணடு. எத்தனையோ தடவை அவன நமககுத் தேநீா போட்டுக் கொடுததிருககிறுன. அவன தான நம முடைய ஆட்கள எலலோரையும காட்டிக கொடுதது விடடான்," என்றுன வெஙகையா

"பரவாயிலலை இபபொழுது பயஙகர இயககம் எனறு ஒனறு இலலையே அது நலலதாகப போயிறறு. சமபு வாடச மேஞக இருககிறுன நீ ராணுவததில் சோநது விடடாய பகதசிங என்ன செயகிறுா...?" எனறு கேடடான ராஜா

"பகத்சிங தொழிலாளர்களுக்கு ஏலசசீடடு நடத்தி இபபொழுது கோடீஸவரனுகி விடடான ஷோ மாராக கெட்டிலும இபபொழுது அவனதான பெரிய புளளி. அவன அமெரிககாவுககுப போகப போகிறுன எனறு சொலலிக கொணடாாகள. போய விடடானே என்ன வோ தெரியாது."

ராஜா திடுககிட்டுப் போனுன. "என்னது...பகத் சிஙகுககுத் தணடனையே கிடைககவிலலையா...? பயஙகர இயககததுககும தனக்கும சமபநதமே இலலை எனறு மறுத்து விடடானு?" எனறு ஆததிரத்துடன கேட்டான.

வெங்கையா இடிஇடி யென்று சிரிததான். "இல்லை ராஜா. நமமுடைய பயஙகர இயககததைத் சோநத இளைஞாகளில இதுவரை போலீஸாா கையில அகப் படாதவன நீ ஒருவனதான. மறற எல்லோரும் கைது செய்யப்பட்டு விட்டாாகள. பிரிட்டிஷ அரசாஙகம் எனககுப் பத்து வருஷம் கடுங்காவல் தண்டனை விதித்தது. பகதசிங்குககு ஏழு வருஷம். மற்றவர்கள்

எல்லோருக்கும் ஐந்து வருஷம். ஆனல் நாடு சுதந்திர மடைநதபின இநதிய அரசாஙகம் எலலோரையும் விடுதலே செயது விட்டது அதன பிறகு எல்லோரும் அவரவா பிழைககும வழியைப பாாததுக கொண் டாாகள. எனககு ஒத்தாசை செயய வேறே யாரும் இல்லே அதனலதான நான ராணுவததில சோந தேன...'' என்ருன்.

ராஜா பெருமூசசு விட்டான. ''நானும் அப் பொழுதே போலீஸாரிடம அகபபடடிருநதால எனனு டைய வாழககையும் ஏதாவது ஒரு ஒழுஙககு வநதிருக்கும வெஙகையா போலீஸாரிடம அகபபட்டுக் கொளளாததுதான எனனுடைய துரதிாஷடம் போலிருககிறது இனனும என்ன செயவது எனறு தெரியாமல தடுமாறிக கொணடு நிறகிறேன...இனி எபபடிப் பிழைபபது எனபதே எனககுப புரியவிலலே,'' எனறு கவலேயுடன கூறினன.

''ராஜா, நான சொலவதைக் கேள. எநத மனிதனும் இபபடி அனமததாகத் திரிநது கொணடிருககக கூடாது. இபபொழுது மறுபடியும ராணுவத்தில ஆள சோததுக கொணடிருககிருாகள எனறு கேளவிபபட்டேன முதலில் எபபடியாவது உளளே நுழைநதுவிடு நீ படிததவன. தாஞக உயாநத பதவி கிடைககும நீ ராணுவததைச் சோநத அதிகாரியாகவோ ஆசிரியராகவோ மாறி விடலாம. பிறகு வாழககை ஜமமெனறிருககும். சிவிலியனுடைய வாழககையை விட மிலிட்டரியைச் சோநதவனுடைய வாழககை ஒழுஙகாக இருககும். தவிர...சிவிலியனகளுடைய வாழககையை விட நம் முடைய வாழககை நிலேயானது. கவலேயிலலாதது. எனககெனனவோ இநத வாழககை மிகவும பிடிததுப் போயிருககிறது ராஜா. நீயும வநதுவிடேன ..வேலே தேடி அலேநது தவிபபதைவிட இது எவவளவோ மேலானது. நீ என்ன சொலகிருய?'' எனறு கேட்டான வெஙகையா.

ராஜா யோசித்தான். சாதாரண உத்தியோகத்தில் சோநதாலும் அவனுடைய வாழக்கை கடடுபபாடில்

லாமல் அலைந்து கொண்டு இருக்கத்தான் போகிறது. அதைவிட ராணுவம் மேலானதுதான. ராணுவ வாழக்கையில பெண்களோ பிரசனைகளோ குறுககிட முடியாது.

ஆனால் சுசீலா ?

இதுவரை அவன சுசீலாவைப் பார்க்க முயற்சி செய்யாமல இருநத காரணம அபபொழுதுதான் அவனுக்குப புரிநதது. ஊரைவிட்டு ஓடிவநத பினனல் இவவளவு காலம கழிததுக கையில காசிலலாதவனாக, அனாதையாக, வேறு திககிலலாதவனாக எபபடி அவள் முனனால போய நிறபது? 'எப்பொழுதோ, ஏதோ ஒரு காலததில, உணாசசி வசப்படுமபடியான ஒரு நிலைமை யில உனனைத் தவிர வேறு யாரையும மணம செயது கொளள மாட்டேன என்று நீ சததியம செயதாயே... அதை நமபிக கொணடு இதோ இபபொழுது உன முனனால கையில காசிலலாதவனாக, அனாதையாக வநது நிறகிறேன. எனனைக கலயாணம செய்து கொண்டு காபபாற்று', என்று சொலலிக கொணடு போய நினறால அது நனறாக இருக்குமா...?

தவிர,

சுசீலா இபபொழுது எப்படி இருககிறாளோ...?

ராஜா ராணுவத்தில சோவது எனறு முடிவு செய்து விட்டான "சரி வெஙகையா. உனனுடைய யோசனை தான எனககு நலலதாகத தோனறுகிறது நாளைக் காலையில நான ராணுவததுககு ஆள சோககுமிடததுககு வநது விடுகிறேன...'' எனறான.

"சபாஷ ராஜா நீதான புத்திசாலி ராணுவத்தில் சேருமபோது நீ வெடிகுணடு வீசினதைப பறறி யாரிடமும சொலலி விடாதே. பிறகு அநத விஷயம் தெரிநது விட்டாலும பரவாயிலலை முதலில உளளே நுழைநது விடு பிறகு எலலாவறறையும பாாததுக் கொளளலாம,'' எனறான் வெஙகையா.

ராஜா அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறினுன்.

கடைசியாக வெங்கையா விடைபெற்றுக் கொண்டு செல்லுமபோது, "ராஜா செலவுககுப் பணம் இலலே யெனறு சொனனுயே. இதை வைததுககொள..." எனறு கூறி ஒரு ஐநது ரூபாய் நோட்டை எடுதது ராஜாவின கையில திணித்து விட்டான.

ராஜா உணாசசியால் தத்தளிததுப் போய் விட்டான வெஙகையாவிடம பணம வாஙகிக கொள வதறகு எபபடியோ இருநத போதிலும அநதப் பணததை மறுதது விட்டால பிறகு எனன செயவது என்ற எணணம அவனேத தடுமாறச செயதது. "மிகவும நனறி வெஙகையா உணமையாக உன கையில தமபிடி கூட இலலே. இநத உதவியை நான மறககவே மாட் டேன," எனறு கூறிய பொழுது ராஜாவின கணகளில் கணணீர் வநது விடுமபோல இருநதது.

அத்தியாயம் : 25

மறுநாள் காலேயில ராஜா ராணுவத்துக்கு ஆள் சேர்ககும இடததை நோககி நடநது கொணடிருந தான. அவனுடைய மனம எனனவோ அதை விருமப விலலே வேறு விதியிலலாததால தான அநதக காரி யததைச செயவதாகத தோனறிறறே தவிரத தாளுக மனம விருமபி அநதக் காரியததைச செயவதாக அவனுக்குத தோனறவில்லே.

எப்படியோ நடக்கிறபடி நடக்கட்டும். இதுவரை எதுவுமே அவனுடைய விருபபபபடி நடககவிலலே. இஸபேட் ராணி கிளபபுக்கு வெடிகுணடு வீசப் போன போதுகூட அது அவனுடைய விருபபப்படி நடநததாகத் தெரியவில்லே. அவனே ஏதோ ஒருசக்தி பிடரியைப்

பிடித்து உந்தித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. ஏதோ ஒரு விதியை நோககி அவனைத் தளளிககொணடு போயக் கொணடே இருநதது. உமம எனனதான நடககிறது பாாபபோமே...?

_ _ரவரை அனுபவித்ததைவிட என்ன பெரிய துனபம வநதுவிடப போகிறது மன வேதனையை அனுபவிபபதை விடப் பட்டினி கிடப்பதும சாவதும் கூடப பெரிய துனபஙகள ஆகாது ஓயாமல எரிநது கருகிக கொணடே இருககும வததியைப போல உளளம் கருகிக கொணடே கிடககிறதே? இநத வேதனையை விடப பெரிய கஷடம வேறொனறிருககவே முடியாது. நடபபது நடககடடும...

ஆனால், ராணுவத்துககு ஆளசோககும் இடத்துக்கு வநத பினனாலும ராஜா சிறிதுநேரம அநத இடத் தையே வெறிததுப பாாததுக கொணடு நினறான. உளளே ராணுவ உடை அணிநத சிலா போயக் கொணடும வநது கொணடும இருநதாாகள பத்துப் பனிரெணடுபோா குமபலாக நினறு கொணடிருந தாாகள.

தானும அவாகளோடு போயச சோநது கொளள வேணடியதுதான. அதைவிட வேறு வழியிலலை.

ராஜா அஙகிருநது போவதறகாகக காலடி எடுத்து வைததபோது அவனைத தாணடிக கொணடு போயக கொணடிருநத ஒரு காா திடீரெனறு நினறது பிறகு அபபடியே பினனோககி வநது அவன அருகில நினறது. "டேய ராஜா இஙகே எனனடா பணணறே...?"

பூமி தனககுக கீழே திடீரென்று பிளநது போய் விட்டதா? அலலது வானததிலிருநது ஒரு அதிசய சகதி குபீரெனறு பாய்நது இறஙகி அவனைக கொததித் தூககி விட்டதா?

ராஜாவின் உடலே ஆடிப் போய்விட்டது அவன் தலை சுறறிற்று. மயக்கம் போட்டு விழுநது விடுவது

போல் அவன தததளித்தான். காரிலே இருநது இறங்கி அவன தோளேப பிடிததுக கொணடு நினற ஆள, “எனனடா ராஜா. ஏணடா இப்படித் தடுமாறிககிட்டு நிறகறே ” எனமுன

இனனும ராஜாவால் பேச முடியவிலலே. பேச வாயெடுபபதறகு முனனுல கணணீா கொபபுளிததுக் கொணடு வநதது “இலலேயடா வேணு...உனனேப் பாாததததால உணடான அதிாசசியில எனககு எனன பேசுவதெனறே தெரியவிலலேயடா ” எனறு நாததழு தழுககக கூறினுன ராஜா.

“சரி இஙகே எனனடா செயதுககிட்டிருககறே... டெலலியிலே...” எனறு கேடடான வேணு.

“ஒணணும செயதுககிட்டிருககலேடா...ராணுவத் திலே சோநதுடலாமனு வநது நினறேன. இனனும ஒரு நிமிஷ நேரம தாமதமா வநதிருநதா நீ எனனேப பாாததிருகக முடியாது...” எனமுன ராஜா

“அடபபாவீ ராணுவத்திலே சேர்வதறகு வநதாயா...? சரிசரி. வாடா...காரிலே ஏறிககோ...” எனமுன வேணு.

ஒரே ஒரு கணநேரததிறகுள ராஜாவின உளளத்தில எனனெனனவோ உணாசசிகள பொஙகி விடடன. கலலூரிப பூஙகாவிலே உடகாாநது கொணடு காதல கடிதம எழுதச சொனனுனே அதே வேணுதான இவன. அநத நிகழசசிதான அவனேக கயிறறுநத பட்டமாககி வானததில பறகக விடடுவிடடது. அவனுடைய வாழககையில நோந்த அதததனே விபரீதஙகளுககும் அநதச சமபவமதான காரணம. மறுபடியும அவன வநது அழைககிருனே? இனனும எனனெனன விபரீ தஙகள நோநதுவிடப போகிறதோ? எனறு பதைததது ராஜாவின உளளம.

இனனும எனன விபரீதம நேர்நதுவிட முடியும? எதுதான நேரிடப போகிறது? அதையுமதான பாாததது விடுவோமே?

ராஜா வேணுவுடன் காரில் ஏறி உட்கார்ந்தான. கார் பிரமாண்டமான ஒரு லாட்ஜின் முன்னுல போய் நின்றது.

வேணு மிகவும் வசதியாக இருந்தான். அவனுடைய உடம்பில கண்ணுடிபோல பளபளககும் சட்டை மினனிறறு உடலே தளதள எனறிருநதது சுசீலாவின வீட்டில அனுதையாக வநது வளாநத பையனு இபபடி இருககிறுன? இவனுடைய வாழகதையில இவவளவு செலவம எபபடி வநது சோநதது? ராஜாவுககு ஒனறுமே புரியவிலலே.

வேணு ஏறறுமதியையும இறககுமதியையும பறறிப பேசினுன அவனுடைய வாயில லடசக்கணககான ரூபாயகளே அடிபடடன. அவனேப் பாாகக வநதவாக ளெலலாம ஏராளமான பணததில புழஙகும புளளிகள். வேணு பிரமாண்டமான ஏதோ ஒரு தொழிறசாலே சமபநதமாக மத்திய அரசாஙகததின அனுமதி பெறு வதறகாக வநதிருநதான அநதத் தொழிறசாலேத திடடம நிறைவேறி விடடால வேணு கோடிககணக கான ரூபாயில புரளத தொடஙகி விடுவான அதன பிறகு தெனனுடடிலேயே அவனுககு இணையான வேருரு முதலாளி இருகக முடியாது எனற விவரஙகளே ராஜா தெரிநது கொண்டான.

ராஜாவைத தனனேடு அழைத்துக கொணடுவநத பிறகு வேணு ஒனறும பேசவிலலே. போகிற இடததிற கெலலாம அவனேயும அழைததுக கொணடு போனுன. தனனேப பாாகக யார் வநதபோதிலும அவனேயும வைததுக கொணடு பேசினுன. இரணடு பேரும ஒனருகச் சாபபிட்டாாகள். ஒனருகத தூஙகினுாகள். இரணடு நாடகள இபபடிக கழிநதன.

மூனருவது நாள '

வேணு வநத காரியம வெறறிகரமாக முடிநது அவன ஊருககுப புறபபட்டுக கொணடிருநதான. தனனேப் பொறுத்த வரையில் அவன் என்ன செய்யப்

போகிறுனே என்று ராஜா ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண் டிருநதான.

"எனனடா ராஜா... உனனுடைய சாமான்களை எலலாம எஙகே வைததிருககிறுய? நாம ஊருககுப் போகலாமடா," எனறுன வேணு.

"எனகிடடே ஒரு சாமானும இலலேடா .. போடடுககிடடிருககற துணிகளைத தவிர வேறே துணிகள கூடக கிடையாது மனுஷன உலகததுககு வருமபோது ஒணணும இலலாமே வாருன. வாழற காலததிலே மூடடை மூடடையாக வீடு வாசல் அது இதுனனு வாஙகி வாஙகிச சோதது வைககருன போற போது எலலாததையும விடடுடடுப போயிடருன... நான இனனும வாழவே ஆரமபிககலலேடா வேணு .. அதனுலே எனகிடடேச சாமானும சேரலலே ." எனறுன ராஜா.

வேணு அநதப பேசசைச ரசிததுக் கேட்டுக் கொணடிருநதான "நீ சொலவது நூறறுககு நூறு உணமையடா ராஜா... சரி நாம ஊருககுப போவோம. உனககு வேணுமகற துணிமணி எலலாம அஙகே போய் வாஙகிக கொளவோம. விமானததிலே ஒரே இரவு தானே பிரயாணம...கவலைபபடாதே" எனறுன.

"சென்னைககு வநது நான எனனடா செய்யட்டும்...? எனனை அழைததுக கொணடு போய எனன செயயப போகிறுய?" எனறு கேடடான ராஜா.

"உனனுடைய வாழககை அவவளவு பயனற்றது எனறு நினைததுக கொணடாய? ஓகோ ஒருகாலததில இநத நாடு நீ நினைககிறமாதிரிததான இருநதது. பிரிடடிஷ் அரசாடசி நடைபெறற காலம அது... ஒரு ரூபாயககு எடடுபபடி அரிசி விறற போதிலும ஜனஙகள ஒரு ஆழாககு அரிசி வாஙக முடியாமல திணடாடின காலம அது. இரணடு தமபிடிககு மணணெணணெய் வாஙகி விளககு ஏறற முடியாமல் இருட்டிலேயே வாழநத குடும்பஙகள அநதக் காலத்தில் ஏராளம.

இரண்டணுவுககு ஒரு வேட்டி கிடைத்தபோதிலும ஒருவன ஒரே வேடடியுடன காலம தளளின காலம் அது.

"இநதக காலம் அப்படிப்பட்ட காலம இல்லே ராஜா. காஙகிரஸ அரசாஙகம தீட்டின ஐநதாணடுத் திடடஙகளில நாடு செழிபபடைநது வரும காலம இது ஒரு ரூபாயககு ஒருபடி அரிசி விறருலும இனனும உயாநத விலேயில உயாநத ரகமான அரிசி கிடைககுமா எனறு தேடுகிற காலம இது. கலேகளும இலககியங களும பெருகிக கொணடிருக்கிற காலம இது...

"இநதிய நாட்டில காஙகிரஸ அரசாடசியின கீழ ஏறபடடு வருகிற மாறுதலே வாாதததையால வாணிகக முடியாது ராஜா பிரமாணடமான அணேககட்டுகளும தொழிறசாலேகளும விவசாயததையும தொழிலகளேயும் மளமள எனறு பெருககிக கொணடு வருகினறன. ஜனஙகளின வருமானமும தேவைகளும அதிகரிததுக கொணடே இருககினறன இனனும சிறிதுகாலததில இநத நாடு உலகததில உளள முனனேறறம அடைநத நாடுகளோடு தலே தூககி நிறகத தொடஙகிவிடும

"அநதக காலததில, வேலே இலலே, இலலேயென்று ஆடகள அலேநதாாகள. இநதக காலததில பெருகிவரும தொழிறசாலேகளுககுத தேவையான ஆடகள எஙகே எஙகே எனறு அலேநது திரிகிருாகள உனனேபபோல் படிததவன வேலே கிடைககவிலலேயே எனறு கவலேபபட வேணடிய அவசியமே கிடையாது.

"ராஜா நான புதிதாக ஆரமபிககப போகும தொழிறசாலேயைப பொறுபபாகக கவனிததுக கொளள நமபிககையான ஆள இலலேயே எனறு நான தவிததுக் கொணடிருநதேன. நீ இநதச சமயததில கிடைததது எனனேப பொறுததவரையில் பெரிய அதிாஷடமடா... எனனேடு வருவதறகு உனக்குச சமமதம தானே...? சரி...கவலேயைவிடு. இனி எலலாவறறையும நான

கவனித்துக் கொள்கிறேன்,'' என்று ஒரு பிரசங்கமே செய்து முடித்தான் வேணு.

ஆளும அந்தஸதும மாறிவிட்டபோதிலும வேணுவின் குணம மாத்திரம சிறிதுகூட மாறவே இல்லை. இன்னும அவன பழைய வேணுவாகவே இருந்தான். அன்றும் அவன காங்கிரஸ்வாதி. இன்றும காங்கிரஸவாதி அன்றும பிரசங்கம செய்வது அவன தொழில். இன்றும அதுதான அவன தொழில. வேணுவின் கட்டளையை ராஜாவால மீறமுடிந்ததே இல்லை.

ராஜா மறுபடியும விதியின கையில பொம்மையாகி விட்டான. வேணுவின கையில் வாழ்க்கையை ஒப்படைத்து விட்டான.

வேணு புதிதாக விலைக்கு வாங்கியிருந்த அழகிய சிறு பங்களா ஒன்றில ராஜா தங்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்தான அங்கே எல்லா வசதிகளும இருந்தன. சமையல செய்வதற்கும் இதர தேவைகளைக கவனித்துக் கொள்வதற்கும ஆள இருந்தான அவனுக்கென்று ஒரு கார் கொடுக்கப்பட்டது. டெலிபோன, ரேடியோ, முதலிய எல்லா வசதிகளும அந்த வீட்டில் இருந்தன. தான ஒருவனுக்காக இத்தனை வசதிகள அவசியமா என்று ராஜாவுக்குப பிரமிப்பாக இருந்தது.

முதலநாள பூராவும வேணுவும ராஜாவும் ராஜாவுக்குத் தேவையான உடைகளை வாங்குவதற்காகச சுற்றியலைந்தனா. எல்லாம முடிந்ததும், "நாளைக் காலையில உன்னுடைய காரில ஆபீஸுக்கு வந்துவிடு. டிரைவர் சரியாக எட்டு மணிக்கு உன வீட்டுக்கு வந்து விடுவான...நீ புறப்படுவதற்கு அரைமணி நேரம் போதும என்று நினைக்கிறேன. எட்டரை மணிக்குள் ஆபீசுக்கு வந்து விட்டால் போதும்...தொழிற்சாலை சம்பந்தமான சிப்பந்திகளை உனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறேன். தற்காலிகமாக என்னுடைய ஆபீசிலேயே தனிப்பிரிவாக தொழிற்சாலை ஆபீசும இயங்கி வரும்.

இந்தப் பிரிவுக்கு முழுப்பொறுப்பும் நீயே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது. சீக்கிரம் தொழிற்சாலை முடிந்து வேலை தொடங்கிவிட வேண்டும். அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்து முடிக்கிறாய் என்பது உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்தது. பணத்திற்காகவோ, வேறெதற்காகவோ எதற்குமே நீ என்னை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. எல்லாம் உன்னுடைய இஷ்டம்தான். நான் உனக்குக் கொடுக்கப் போகும் சிப்பந்திகள் முதல்தரமானவர்கள் அவர்களுடைய உதவியால் நீ என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்," என்றான் வேணு.

சுசீலாவைப் பார்க்கப் போக வேண்டும் என்று ராஜாவின் உள்மனம் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் வேணு சிறிது நேரமாவது அவனைத் தனியாக விட்டால்தானே?

வேணு ஏன் சுசீலாவைப் பற்றி ஒன்றுமே கூறவில்லை? வேணுவுக்கு இவ்வளவு பணம் எப்படி வந்தது? ராஜா குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தபடி படுத்துக் கொண்டான்.

சுசீலாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற பதற்றம் அவன் உள்ளத்தில் துடித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு சக்தி அவனைக் கட்டிப் போட்டு விட்டதுபோல் இருந்தது. சுசீலாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஆனால் அந்த எண்ணத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள அவனால் முடியவே இல்லை.

மறுநாள் காலை எட்டு மணிக்கு டிரைவர் வந்து விட்டான். ராஜா அதிகாலையிலேயே எழுந்து முகச் சவரம் செய்து, குளித்து உடையணிந்து கொண்டு தயாராக இருந்தான். சமையல்காரன் பலகாரம் காப்பி எடுத்து வைத்தான். ராஜா சாப்பிட்டு விட்டுப் புறப்பட்டான்.

வேணுவின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரக் கம்பெனி பிரமாண்டமான கட்டிடத்தில்

ஏராளமான சிப்பந்திகள அஙகே வேலை செய்தனர். பெரும்பாலும பெணகள தான் காணப்பட்டனர். விதம் விதமான அழகிகள் வெவவேறு அலுவலகளைக் கவனித் துக கொணடிருபபதைப பாரத்த போது ராஜாவுககு மலைப்பாக இருநதது. பெணகளுககாக நடைபெறும் ஸதாபனமா எனன? பெணகள எலலோரும இபபடி உததியோகததிறகுக கிளமபி விட்டால் சமுதாயத்தில் எபபடித்தான குடுமப வாழககை நடைபெறும் எனறெலலாம பலவிதமான எணணஙகள ராஜாவின் மனதில ஊசலாடிக கொணடிருநதன.

ராஜா நேராக வேணுவின அறைககுச செனறான. வேணுவின மேஜைமேல சாயநதபடி கலயாணி என்ற அழகிய மஙகை ஒருததி பேசிக கொணடிருநதாள. கொழு கொழு எனறு பிரமாதமாக இருநதாள. கலயாணி திருமபி ராஜாவைப பாரதத பாரவை— ராஜாவுககு உடனே ஸடெலலா மேரியின நினைவு தான் வநதது.

கலயாணி தனனுடைய காரியதரிசினி எனறும் தன் னுடைய வேலையில பெரும பகுதியை அவள தான கவனிததுக கொளவது வழக்கம எனறும கூறி வேணு அவளை அறிமுகப் படுத்திவைததான அதுமட்டுமா?. "ஆ...ராஜா இநத ஆபீஸில கலயாணி இலலாமல வாழககை நடததுவதைப பறறி எனனால கறபனை செய வதறகுக கூட முடியாது அவள இலலாவிட்டால ஒரு நிமிஷ நேரம கூட எனனால இஙகே இருகக முடியாது" எனறான வேணு.

கல்யாணி நமட்டுச சிரிப்புச் சிரிததாள. அவளு டைய குரலவளை பூராவும கொழுப்புக் கட்டிக் கொண டிருக்க வேண்டும அபபொழுதுதான சிரிபபின் ஓசை அநத மாதிரி இருக்கும.

ஒரு முதலாளி தன்னுடைய காரியதரிசினியைப் பாராட்டும வாரத்தைகளா அவை? ராஜாவுக்கு என்னவோ மாதிரி இருநதது அவன் மனதில ஏதோ ஒரு வகையான வெறுபபு தலை தூக்கத் தொடஙகிற்று.

பழைய ஆபத்துகளை எல்லாம் தாண்டிப் புதிய ஆபத்து ஒன்றில வநது மாட்டிக கொண்டாற போல இருநதது.

ஆனல், வேணுவின அநதரங்க வாழககை எப்படிப் பட்டதாக இருநதால என்ன? அதறகும் தனக்கும் என்ன சமபநதம? அதனுல் தன வாழவில் என்ன விபரீதம நேரிடடுவிடப போகிறது? சமபளத்திற்கு வேலை செயயப போகிற ஒவவொருவனும தன முதலாளியினுடைய அநதரஙக வாழகையைப பறறிக் கவலைப படடுக கொணடிருபபதில்லை என்று நினைத்து ராஜா தன மனதைச சமாதானப படுததிக கொண டான. அது எவவளவு முடடாள தனம என்பது பிறகு தான அவனுககுப புரிநதது.

வேணுவும கலயாணியும அவனைத தொழிற்சாலைப் பிரிவுககு அழைததுச சென்றனா. வேணு அஙகிருநத சிபபநதிகளை அறிமுகப படுததி வைததான கல்யாணி தொழிற சாலை சமமநதமான விவரஙகளைக கூறினுள். சாககாரும தனிபபடட முதலாளிகளும சோநது கூட் டாக நிறுவும ஸதாபனம அது, யாா யாருககு என்ன பஙகு இருககிறது வேலைகள எநத அளவு நடை பெற் றிருககினறன. அநதத தொழிறசாலை நமது நாட்டின தேசிய பொருளாதாரததில என்ன பஙகு வகிககப் போகிறது என்ற விவரஙகளை அவள கூறிய போது கலயாணி உணமையாகவே கெடடிக காரி தான. அவ ளுடைய வேலைத திறமை காரணமாகவே வேணு அவளைப பறறி அபபடிக கூறியிருககலாம என்று நினைத தான

கமபெனி சமபநதமான விவரஙகளைப் படித்துத் தெரிநது கொளளுமபடியாகவும அன்று மாலை வீடடிற குப போகலாம என்றும கூறினுன வேணு.

"வீட்டிறகா?" என்று ஆசசரியத்துடன் கேட்டான் ராஜா.

"ஆமாம். நீ என் வீட்டை வந்து பார்க்க வேண் டாமா? என் மனைவியைத் தெரிநது கொள்ள வேண்

டாமா?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினான் வேணு. கல்யாணியின கண்களிலும ஏதோ விஷமத் தனமான பாாவை தோனறி மறைநததாக ராஜாவுககுத் தோன்றியது. அனறு மாலே தான் சுசீலாவைப போயப் பார்க்க விரும்புவதாகச சொலலி விடலாம எனறு நினைத்தான் ராஜா. ஆனால அவனுககு மனம வரவிலலே சரி இன்னொரு நாள தாமதிபபதால ஒனறும கெட்டுப் போவதில்லே என்று நினேததுக கொணடவனுகச 'சரி' என்று தலேயை அசைத்து விடடான்

நேரம போனதே தெரியவில்லே. தொழிற்சாலே சம்மநதமான கணககு விவரஙகளேப பாாதத போது தான வேணு எவவளவு பணததில புரளகிருன எப்படிப் பட்ட கோடீஸவரராகள எலலாம அவனுடைய கூட்டாளிகளாக இருககிருாகள என்ற விவரஙகள எல்லாம் தெரிய வநதன. வேணு இநதியாவில உளள மிகப் பெரிய புள்ளிகளில ஒருவனுகி விட்டான. அதைக் குறிதது ராஜாவின மனம சநதோஷப் படவில்லே. நாட்டின செலவம பூராவும இபபடி ஒரு சிலருடைய கைகளில் குவிவது சரிதானு எனற ஐயம தான் அவன் மனதில் உணடாயிறறு. புரடசிககாரனுக இருநதபோது அவன கேளவிபபடடிருநத வாதஙகள எலலாம அவன மனதில் மீணடும் தோனறின. ஒரு மனிதன நலலவன், தியாகி, பரோபகாரி எனபவை எலலாம உணமையாக இருக்கலாம. அவன எபபடி இருநத போதிலும அவனிடம அளவறற செல்வம குவிவது நலலதல்ல ரயில்வேயைப் போல் பெரிய தொழில ஸதாபனஙகள் சாக்கார் உடமையாக இருப்பது தான நல்லது.

சர்க்கார் ஸதாபனங்களில ஊழல்கள் அதிகம்; திறமையான நிாவாகம நடை பெறுவதிலலே, என்றெல்லாம் குற்றம சாட்டபபட்ட போதிலும், அதனுல் அநதத் தொழிலால் கிடைக்கும வருமானம் பூராவும் தனிப்பட்ட ஒருவனுக்கோ அலலது சில பேருக்கோ போய்ச் சேர்வதாவது தடுக்கப்படுகிறது. அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள எனறு பலபோ் வாழககை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ராஜாவின் மனதில் பலவிதமான சிந்தனைகள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன மாலை ஐந்து மணிக்கு வேணு அவனு டைய அறைக்கு வந்தான். "வீட்டிற்குப் போகலாமா...? என்னுடைய முக்கியமான நண்பர் ஒருவரைத் தேநீர் சாப்பிட அழைத்துக் கொண்டு வருவதாக வீட்டிற்கு டெலிபோன் செய்து விட்டேன். என் மனைவி காத்துக் கொண்டிருப்பாள்..." என்றான். சிந்தனையில் மூழ்கிப் போயிருந்த ராஜா பேசாமல் எழுந்து நடந்தான்.

வேணு முன்பும் அவனுடைய மாமா நீதிபதி சந்திர சேகரம் வீட்டில் தான் தங்கியிருந்தான். அதனால் வேணு அவனை அங்கே அழைத்துச் சென்றபோது ராஜா ஆச்சரி யப்படவில்லை. அவனுடைய மனம் திக் திக் என்று அடித் துக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது சுசீலாவையும் தான் அங்கே பார்க்க நேரலாம். காரியம் மிகவும் சுலபமாகிப் போய் விட்டது என்று நினைத்தான்.

சுசீலாவின் வீட்டில் முன்பு இருந்ததை விட ஏராள மாக மரங்களும் செடிகளும் கொடிகளும் காணப்பட் டன. பெரிய காட்டின் நடுவில் நிற்பது போல காட்சி யளித்தது அந்த பங்களா. ராஜா வேணுவுக்குப் பின்னால் அமைதியாக நடந்தான்.

தோட்டத்தின் மத்தியில் நீண்ட மேஜை போடப் பட்டிருந்தது அதன் மேல் மூன்று பேருக்குச் சிற்றுண்டி வகைகள் பரிமாறி வைக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்று நாற் காலிகள் போடப்பட்டிருந்தன. பணியாள் ஒருவன் தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். "சீனி... அம்மாவை வரச் சொல் என்று கூறிவிட்டு நடுவிலிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தான், வேணு வலது பக்கம் மேஜை யின் குறுக்கு வாக்கில் இருந்த நாற்காலியில் ராஜா அமர்ந்தான். இடது பக்கம் மேஜையின் குறுக்கு வாக் கில் ராஜாவுக்கு நேர் எதிராகப் போடப்பட்டிருந்தது இன்னொரு நாற்காலி. 'வேணு சுசீலா எங்கே?" என்று கேட்பதற்காக வாயெடுத்தான் ராஜா. அதற்கு முன்னால் சுசீலாவே அவர்களை நோக்கி வந்து கொண் டிருந்தாள்.

அதே கம்பீரம்' அதே அழகு' ஆனால் முன்னை விட அவளுடைய தோற்றத்தில் மிகவும் அதிகமான கடுமை காணப்பட்டது. ராஜாவைப் பார்த்த பிறகு கூட அவள் முகத்தில் சிறிது கூட மலர்ச்சி காணப்படவில்லை. சுசீலா திடுக்கிட்டுப் போய்த் தடுமாறியபடி அருகிலிருந்த செடியைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்று விட்டாள். கண நேரம் தான் அந்தத் தடுமாற்றம். உடனே சமாளித்துக் கொண்டாள். சிறிது கூடச் சலனமென்பதே இல்லாமல் அமைதியாக நடந்து வந்து ராஜாவுக்கு நேர் எதிரில் கிடந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

"ராஜா.. சுசீலாவை உனக்குத் தெரியும் நம்முடைய பழைய க்ளாஸ்மேட். இப்பொழுது என் மனைவி... மாமாவினுடைய உயிலபடி நாங்கள் இரண்டு பேரும் திருமணம் செய்து கொண்டதால் அவருடைய சொத்துக்கள் பூராவும் எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் கிடைத்தன. அதை வைத்துத்தான் இவ்வளவு தூரம் நான் வியாபாரங்களை அபிவிருத்தி செய்தேன் வியாபாரங்கள் தொழிற்சாலை எல்லாவற்றிலும் சுசீலாவும் எனக்கு ஈக்வல் பார்ட்னர் அதனால் சுசீலாவும் உனக்கு முதலாளியாகிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொள... நாங்கள் இரண்டுபேரும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருந்தால் சொத்துப் பூராவும் தர்மத்துக்குப் போயிருக்கும். நானும் சுசீலாவும் குடியிருக்க வீடுகூட இல்லாமல் திண்டாடியிருப்போம் நல்ல காலமாகச் சுசீலா என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதித்தாள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடந்து விட்டன..." என்று கூறிக் கொண்டிருந்தான் வேணு.

ராஜாவின் ஆத்மா அடியோடு சுருண்டு சுருண்டு சுருண்டுபோய் அடிவயிற்றுக்குள் பதுங்கி விட்டது. அதற்குப் பின் அவன் பேசினானா? ஆமாம் பேசினான். என்ன பேசினான் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. சிரித்தானா? ஆமாம். சிரித்தான். ஏன் சிரித்தான் என்பதும் தெரியாது. சாப்பிட்டானா? ஆமாம் சாப்பிட்டான். என்ன சாப்பிட்டான் என்பதும் அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது.

அடிக்கடி அவனுடைய கண்களில் கண்ணீர் பொங்கிப் பொங்கி வநதது. சிரிக்கின்ற பாவனையில், சாப்பிடுகினற பாவனையில எதையாவது செய்து கணணீரைத் துடைத்துக் கொண்டான். இதயத்தில் பொஙகிவநத விம்மல்களை எபபடியோ சமாளிததுத் தன மனத்துள அடக்கிக் கொணடான. அவன் அழவில்லை தவிக்கவில்லை. தான் அனுபவித்த சித்ரவதை செய்யப்படுவதைப போனற நரக வேதனையைத் துளிக் கூட வெளியில காட்டிக் கொளளவும் இலலை.

அவனுடைய வாழக்கையில் அதைவிடப் பெரிய சோதனை ஏற்படவே இலலை அவன் அருகில் சியாமளா இரதத வெள்ளத்தில மடிநது கிடநததைப் பார்த்த போதுகூட அவன அத்தகைய துனபததை அனுபவிக்க விலலை. மாயா, சியாமளா, ஸ்டெல்லாமேரி இனனும் எநதப் பெண்ணுமே அவனுடைய வாழ்கையில குறுககிட முடியாமலே போயவிட்ட காரணம இநத சுசீலாதான' அனறு கல்லூரியை விட்டுத துரத்தப் பட்டுத திககிலலாமல அலைநது கொண்டிருநதபோது, 'உனனைத் தவிர வேறெநதப பெணணையும மணம் செய்து கொளவதில்லை, எனறு சுசீலாவுககுச சததியம செயது கொடுதத பிறகு ராஜா வேறெநதப் பெணணையும் பறறி நினைக்கவே இலலை...'

ஆனால் அவள்...'

தன் கையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்து கொடுத்துத் தன்னிடமும் சத்தியம் வாங்கிக் கொண்ட அவள்...!

வேணுவை மணநது கொண்டு அவனுடைய மனைவி யாக நிறகிறாளே...? ஐயோ இதைவிடக் கொடுமை வேறுண்டா?

ராஜாவின் உள்ளம் தவியாய்த் தவித்தது. அவனில்லாமல் தங்களால் வாழவே முடியாது என்று துடித்துக் கொண்டு நின்ற சியாமளாவின் தோற்றம்,

மாயாவின் தோற்றம், அவனுடைய மனக்கண்களின் முன்னால் வநது வநது போயின.

சுசீலா...

வாழ்க்கை என்பது இதுதானா? தர்மம் என்பதும் நீதி எனபதும் இவைதானா? ஒருவரை ஒருவர் வஞ்சித்துக் கொண்டு வாழகக்கை நடத்துவதறகுத தானா இநத உலகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? சமுதாயம், சட்டம், சமபிரதாயம் எல்லாம் இதற்காக ஏறபட்டது தானா?

அங்கே வேணுவுககும் சுசீலாவுக்கும் அருகில் இருநத சிறிது நேரததை ராஜா எபபடித்தான கழித் தான எனபதைச் சொலலவே முடியாது.

ஆனால்,

எப்படியோ அவன் சமாளித்து விட்டான். சமுதாயமும், நாகரிகமும் அவன எப்படி நடநது கொளள வேண்டும் எனறு எதிாபார்ககுமே அப்படியே நடநது கொணடான். சுமாா அரைமணி நேரத்துக்குப் பிறகு அவன அவர்களிடமிருநது விடைபெற்றுக் கொணடு போகுமபோது, மனிதனாக இலலாமல் வெறும் பிரேதமாகத்தான போகிறுன எனபது அவாகள இரணடு பேருக்குமே தெரியும.

சுசீலா உடனே தன் கணவனைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் மாளிகைக்குள் ஓடிப்போய்த் தன் படுக்கையறைக் கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டாள்.

வேணு உயிரிழநதவன் போல் அங்கேயேஉட்கார்ந்து விட்டான். விலையுயர்நத தன் சிகரெட் பெட்டியையும் லைட்டரையும் தவிர அப்பொழுது அவனுக்கு வேறு எதுவுமே தேவையிருக்கவில்லை.

* * *

அத்தியாயம் : 26

"நாராயணு நாராயணு நாராயணு நாராயணு நாராயணு நாராயணு..." அநத நாமததை ஓயாமல உச்சரிததுக் கொண்டிருபபதிலே ஒரு ஆறுதல பிறககத் தான செய்கிறது.

கிருஷ்ணு ராமா கோவிந்தா நாாாயணு—அரே
ராம கிருஷ்ணு கோவிந்தா நாராயணு...

திருமபத திருமப அநத வரிகளை முணுமுணுப்பதிலே உள்ளததுககு ஒருவகையான சாநதி பிறககத்தான் செய்கிறது.

அமைதி காண முடியாத உள்ளத்துக்கு அமைதி யளிககக கூடிய சக்தி அநதப பகவானுடைய நாமம் ஒன்றுககு மாததிரமதான உளளது அனலில் மெழுகு போல உளளம தவியாயத தவிததுக கொண்டிருக்கும் நேரததில ஜீவனின தாபததைத தணிதது வைககக் கூடிய சக்தி ஒனறுக்கு மாததிரமே உணடு.

பக்தி எதற்காக என்று கேட்கிறார்களே?

கடவுள எதறகாக? மனிதனின் லௌகீக வாழ்க் கைக்குக் கடவுள எனற ஒனறின அவசியம் என்ன? என்று வரவுசெலவுப் புளளி போட்டுக கணககுக் காட்டி கேடகிறாகளே? மனித சமுதாயத்தை அசைக்க முடியாத கட்டுப்பாடுகளுக்குளளாக்கி விட்டால், மனித னுடைய பணபும் மனிதத தனமையும் வளர்நது விட்டால் பிறகு பாவ புணணியத்தைப பற்றிய பயம் எதற்காக? பாவமும புணணியமும இல்லையென்றால் பகவானும அவசியம் இல்லையலலவா என்று வாதம் செய்கிறார்களே...?

அவர்கள் நிச்சயமாகத் தெரிநது கொள்ள வேண்டும: இரததக் குழாய்களில் இரத்தத்தைச் செலுத்தும் இயநதிரமாக மட்டுமே இருதயம் இல்லாமல்

இருந்தால்—மனிதனின் உணர்வு, சிந்தனை இவற்றை மீறி இயங்கக் கூடிய ஒன்று அவனுடைய உடலுக்குள்ளே இருந்தால்—இரத்தம், தசை, நரம்பு, எலும்பு, தோல், ரோமம், நகம், பல் என்ற மிருகங்களுக்குரிய புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று இருப்பதை உணரும் சக்தி இருப்பதாலே மனிதன் உயர்ந்த பிராணியாகிறான் என்ற தத்துவத்தில் ஏதாவது உண்மை இருந்தால்—

இருதயம், ஆத்மா, கடவுள் என்ற கண்ணுக்குப் புலனாகாத பொருள்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் அவ்வளவுக்கும் பொருள் இருக்கத்தான் வேண்டும். அவற்றில் உண்மையும் இருக்கத்தான் வேண்டும். (இருதயம் என்பது மார்புக்கூட்டில் சற்றே இடப்பக்கமாக இருந்து இரத்தத்தைச் செலுத்தும் கருவி என்பது விஞ்ஞானம். ஆனால் ஒருவனைப் பார்த்து உனக்கு 'இருதயம்' இருக்கிறதா என்று கேட்கும்போது நாம் இதைக் குறிப்பிடுவதில்லை. இருதயத்தால் உணரப் படுவது ஆத்மா. ஆத்மாவால் மாத்திரமே அறியப் படுவது கடவுள் என்ற உண்மையை மனதில் கொண்டு இருதயம், ஆத்மா, கடவுள் என்ற மூன்றையும் கண்ணுக்குப் புலனாகாதவை என்று கூறினோம். ஆ—ர்)

வேணு அவனுக்காகக் கொடுத்திருந்த வீட்டிற்கு வந்து தன்னுடைய அறைக் கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டு படுக்கையில் விழுந்த ராஜா நெடுநேரம்வரை தன்னை மறந்து, 'நாராயணா நாராயணா நாராயணா' என்று அவனுடைய நாமத்தையே ஜபம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய இருதயம் விம்மி விம்மி அழுதது. கண்ணீர் பொங்கிப் பொங்கி வழிந்தது. நெடுநேரத்திற்குப் பிறகு அவனுடைய ஜீவனைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தாபம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தணிந்தது அதன் பிறகு அவன் நிதானமாக யோசனை செய்யத் தொடங்கினான்.

சுசீலாவைச் சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அவன் சென்னையிலிருந்து ஓடிப்போய் ஏறக்குறையப் பதினான்கு வருஷங்களாகி விட்டன. ராமனைக் கைகேயி

காட்டுக்குப் போ என்று சொன்னது பதினன்கு வருஷ காலம். பஞ்சபாணடவாகள் வனவாசம் சென்றதும் பதினனகு வருஷ காலமதான அநதப் பதினனகுக்கும் மனிதன ஊரை விட்டு ஓடிப்போய் வாழகிற காலத் திற்கும் ஏதாவது சமபநதம இருக்க வேணடும் அதனல் தான தானும பதினனகு வருஷஙகளுககுப் பிறகு சென்னைக்குத திருமபி வருமபடியாக ஏறபட்டிருக் கிறது.

சுசீலாவுக்கும தனக்கும் இடையில் ஒரு வாக்குறுதி யைத் தவிர வேறெதுவும இருககவிலலை. சுசீலா தனனை மணநது கொணட மனைவி அலல. அதிலும் அவள ஒரு சாதாரணமான திககிலலாத பெண. அவளுக்கு அணணனே தமபியோ வேறு நெருஙகின உறவினர் களோ கிடையாது. ஒரே ஒரு வாக்குறுதியை மட்டும் நமபிக கொணடு ஒரு பெண தனியாகப் பதினனகு வருஷ காலம் காததுக கொண்டிருப்பது எனபது கலியுகத்தில நடக்கக கூடிய காரியமே அலல.

ஆண்பிள்ளையாகிய தானே கடைசி நேரத்தில் சியாமளாவை மணநது கொளளலாம என்று நினைக்க வில்லையா? யாா கணடாாகள? விதி குறுககிடாமல் இருநதால இப்பொழுது சியாமளா அவனுடைய மனைவியாகியிருபபாள. சுசீலா மட்டும் இவவளவு காலமாக யாரையும மணநது கொள்ளாமலேயே இருக்க வேணடும என்று எதிர்பாாபபது தவறல்லவா?

தவிர...

சுசீலாவும் வேணுவும் மணநது கொண்டால்தான் சொத்து அவாகளுககுக கிடைககும் என்று சுசீலாவின் தநதை உயில் எழுதி வைததுவிட்டு மரணம் அடைந்த தாக வேணு சொல்லவில்லையா? எதிாபாராத இக்கட் டான நிலைமைதான் சுசீலா வேணுவை மணநது கொள்ளச் சம்மதித்ததற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

பாவம் சுசீலாவின் வாழ்க்கையில் என்னென்ன சோதனைகள் ஏறபட்டனவோ? அநியாயமாகத் தான் அவள்மேல் குற்றம் சுமத்துவது தவறல்லவா?

என்ன இருநதாலும் வேணு இநத விஷயத்தை முன்னதாகவே தன்னிடம் சொல்லியிருக்க வேணடும். தான சுசீலாவைக் காதலித்த விஷயம தெரிநதிருநதும் கடைசிவரை அவனுடைய மனைவி யார என்பதைத் தன்னிடம சொல்லாமலேயே வீட்டிறகு அழைத்துக் கொணடு போயத தன்னை அத்தகைய அதிர்ச்சிககு ஆளாக்கியிருககக வேணடாம. வேணு செயதது பெரிய கொடுமை!

தான் சுசீலாவைக காதலித்த விஷயம் தெரிந் திருநதும், டெலலியிலிருநது வேணு தன்னை அழைத்துக் கொண்டு வநதிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எஙகேயோ போய எககேடோ கெட்டுப போகட்டும் என்று விட்டிருககலாம. தன்னை வேணு எதற்காகச் சென்னைககு அழைததுக கொண்டு வரவேண்டும. ஒரு வேளை அவன் காதல கடிதம எழுதச சொன்னதால் தான ஊரைவிட்டே ஓடிப போக வேணடிய நிலைமை ஏறபட்டதறகாகப் பிராயசசித்தம் செயது கொள்ள விருமபுகிறுனு? சுசீலா அவனுடைய மனைவியாகி விட்ட தால் இனித தான சென்னையிலிருநதாலும அதனுல் கெடுதல் ஒனறும் ஏறபட்டு விடப் போவதில்லை. அவனுடைய பழைய நணபன் என்ற முறையில் தனககும நிலையான ஒரு வாழ்ககை ஏறபட வழிசெய்து விடுவோம் என்று நினைககிறுனு?

எவ்வளவு யோசித்த போதிலும வேணுவின் நடத்தைக்குக் காரணமே புரியவில்லை. அதேசமயம் வேணு தன்னுடைய ஆபீஸில் அழகான பெண்களை நிறைத்து வைத்திருப்பதும அவனுடைய காரியதரிசினி என்று சொல்லிக் கொண்ட கல்யாணியிடம் அவன் நடநது கொண்ட முறையும் ராஜாவுக்குச் சிறிதுகூடப் புரியவில்லை.

சிந்திக்கச் சிநதிக்க ராஜாவின் மூளை குழமபிவிடும் போல் இருநதது மறுபடியும் நாராயணு நாராயணு நாராயணு எனறு தன மனதிறகுள் ஜபிககத் தொடங் கினன. ஜபிததுக கொணடே தூஙகி விட்டான.

மறுநாள காலையில எழுநதபோது ராஜாவின் ஆததிரம, குழப்பம எலலாம தணிநது போய விடடன. வாழகைக எபபடி வநது சேகிறதோ அப்படியே ஏறறுக் கொளள வேணடியதுதான. தனனுடைய சகதிககு உடபட்டு நடைபெறும காரியஙகளில் அறிவையும் பொறுமையையும உபயோகபபடுததி நேரமையான நலல வழியில் காரியஙகளைச செயது கொணடு போகலாம. தனனுடைய சகதிககு மீறிப போய விடுகிற காரியஙகளை நினைத்துப் பதறறமும் ஆவேசமும அடைவது அறிவீனம அதனுல் எதையுமே மாற்றிவிட முடியாது.

இனி என்ன செய்த போதிலும் சுசீலா வேணுவின் மனைவி அலல எனறு ஆகிவிடப போவதில்லை. அவளுடைய கழுததில உளள மாஙகல்யத்தின பவித் திரத்தை, புனிதத தனமையைக காப்பாறற வேண்டியது தனககுக் கடமையும் தர்மமும ஆகும. இதுவரை சுசீலாவைப் பறறித் தான எப்படிக கருதியிருநத போதிலும இனி அவளைத தனனுடைய தஙகையாகவே கருதிவிட வேண்டும. இனிமேல் பழைய சமபவம் எதையும் நினைததுக கொணடிருக்கவே கூடாது.

ராஜா அவசரம் அவசரமாக எழுநது குளித்து விடடு உடைதரிததுக கொண்டான். வேலைககாரன் சிறறுணடி கொணடு வநது வைத்தான். ராஜா சாபபிட்டு முடிக்கவும், டிரைவா வரவும சரியாக இருநதது. ராஜா உடனே ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டு விட்டான.

ராஜா ஆபீசுக்கு வந்து சேர்ந்தபோது வேணுவும் கல்யாணியும் ஆபீசுககு வரவில்லை. ராஜா அதைப்

பற்றி விசாரித்தபோது ப்யூன் சிரித்தான். "முதலாளி கலயாணியமமா வீட்டிலேதான் ஸார் இருப்பார். அவாகள இரணடு பேருமெ ஒனருகத்தான் வருவாாகள்," எனறு கூறிக்கொண்டே போய் விட்டான.

வேணுவுக்கும் கல்யாணிக்கும எத்தகைய உறவு இருநதது என்பதை அவன் அதைவிட விளக்கமாகக் கூறியிருக்க முடியாது தனககுக கீழ் வேலை செய்யும ஒரு சிபபநதியிடம முதலாளியின அநதரங்க விவகாரங்களைப் பறறி அதறகுமேல விசாரிபபது முறையும அல்ல.

ஏன இப்படிக் கெட்டுப் போய்விட்டான். ஒழுககததைப் பறறி மிகவும உயர்நத கருத்துக்கள் கொணடவனுயிறறே? திருவளளுவா காட்டிய நெறியில் எலலோரும வாழககை நடதத வேணடும எனறு உணாசசிகரமாகப பிரசஙகம செயகிறவன ஆயிற்றே? வேணு மறறவாகள எதிரில் போலியாக வேஷம் போடடு நடிக்கும நயவஞசகன் என்று ராஜா ஒரு காலத்திலும் நினைததிலலை அபபடிப்பட்டவன எதனுல் இப்படி நடநது கொளகிறுன?

ராஜாவுக்கு ஒனறுமே புரியவில்லை.

அன்று காலை பதது மணிக்குத்தான வேணுவும் கல்யாணியும ஆபீசுக்கு வநதார்கள உடனே இரண்டு பேரும் அவரவர் வேலையைக் கவனிககத் தொடங்கி விட்டார்கள. ராஜா வநது விட்டாறு என்றுகூட அவர்கள விசாரிககவிலலை. தனனுடைய அறையில் உட்காாநது கொணடிருநத ராஜாவுககு எல்லாம் புரிநதது. ஆனுல் அதைப பறறி அவன் குறை சொல் வதறகு முடியாது. தொழிறசாலை சமபநதப்பட்ட விஷயங்களை சுயேச்சையாக ராஜாவே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் எனறுதான வேணு கூறியிருநதான். அவனுக்குப் பூரண சுயேசசை அளித்தும் இருநதான். ஏறகெனவே எல்லா அலுவல்களும் திறமையான ஆட்களால் கவனிக்கப்பட்டு வந்ததால ராஜா வேணு விடம் கேட்கும்படியான சநதேகம் ஒன்றும் ஏற்படவும்

இல்லை. வேணு ராஜாவிடம் விசாரிக்கும்படியான சிக்கல் ஒனறும இருக்கவும் இலலை.

அனறு மாலை ஐநது மணிக்கு ராஜா வீடடிற்குப் புறப்படடபோது சமபிரதாயத்திற்காக வேணுவைப் பாாககப் போனுன. கறறை கறறையாகப் பைல்களை வைததுப் புரடடிக் கொணடிருநத வேணு ராஜாவைப் பாாத்துப புனமுறுவல புரிநதான! "சரி. போயவா. உன்பாடு யோகமதான. இனறிரவு பததுமணி வரை கூட எனககு வேலையிருககலாம. நீ போ...ஊமஹூம... இதில நீ ஒனறும எனககு உதவி செய்ய முடியாது. இநத விவகாரஙகளே உனககுப் புரியாது. நீ போயத் தூஙகு," என்று கூறி விடைகொடுத்தான வேணு.

ராஜாவுககு ஏதோ நெஞசில் வநது அடைத்தாற் போல் இருநதது ஆனுல் இநத விஷயததில் தான் சொல்வதறகு எனன இருககிறது? தன்னுல் எனன செய்ய முடியும்? எனறு நினைததபடி காரை நோககி நடநதான.

யாரோ இரண்டு சிப்பநதிகள வேணுவையும் கல்யாணியையும் பறறிப் பேசிக் கொண்டது காதில் விழுநதது ராஜா வேகமாக அங்கிருநது போய் விடடான்.

ராஜா அநத நிலைமைக்குத் தன் மனதைச் சரிப்படுத்திக கொளள முயன்றுன. அவனுல் முடிய விலலை. வேணுவும் சுசீலாவும் நடததிய குடுமப வாழக்கையில் ஏதோ கோளாறு இருநதது எனபது அவனுககுப் புரிநதது அவாகளோடு சமபநதமில்லாத ஆளாக இருநதால் மறறவர்களைப் போல் தானும் அதைப் பறறிக் கேலியாகப பேசி சிரித்துவிட்டு மறநது விடலாம். ஆனுல் ராஜாவால் அது முடியவில்லை.

தான் அவாகளோடு சம்பநதமில்லாத ஆளா? நிசசயமாக அப்படியல்ல. சுசீலாவோடு தனக்குச் சம்பநதமில்லை எனறு அவனுல் ஒருக்காலும் நினைக்க முடியாது. அவனுடைய இருதயத்தைப் பிரித்தெடுத்து

அப்பால் வைத்தாலும் வைத்து விடலாம்.. அவனுடைய வாழ்க்கையிலிருநது சுசீலாவைப் பிரித்தெடுத்து அப்பால் வைக்க முடியாது அவனுககும அவளுக்கும எவ்வித உறவும இல்லாமலிருக்கலாம. ஆயினும நினைவிலிருந்தும் அவளை எப்படி அபபுறப்படுத்திவிட முடியும்?

சுசீலா அமைதியாக, நன்ருக, சுகமாக வாழ்கிருள் எனறு தெரிநதால அதன்பின தான அவளைப் பற்றி நினைகக வேணடியதிலலை. அவளுடைய இலலறவாழவில் குறைபாடிருககிறது எனறு தெரிநதும தான் எவவாறு சும்மா இருகக முடியும? அநதக குறைபாட்டுக்குத தான காரணமாக இருநதால...?

மறுநாள காலை வழக்கமபோல ராஜா அலுவலகத் திற்குச செனருன, அனறும வேணுவும கலயாணியும் ஆபீசுககு வநதிருககவில்லை ராஜா தனனுடைய வேலைகளைக கவனிததுக கொணடிருநதான். சிறிது நேரத்திறகுப்பின வெளியே ஒரு கார் வநது நின்றது. "எஜமானியம்மாள வர்ருங்க" என்று பயூன் யாரோ ஒருவரிடம சொனனது கேடடது ஆபீசில பரிபூரண அமைதி நிலவியது. சிபபநதிகள எல்லோரும் மரியாதை யாக எழுநது நிறபதை ராஜா கவனித்தான. வேணு வுக்கு யாரும அத்தகைய மரியாதை செலுத்துகிற பழக்கம் இல்லை. ராஜா தன்னுடைய அறையிலிருந்து எட்டிப பார்த்தான். சுசீலா அவனுடைய அறையை நோக்கி வநது கொண்டிருநதாள்.

ராஜாவின மனம் துணுக்குற்றது. ஆனல் அவள் வேணுவின் பாாட்னர். முதலாளி. ஆபீஸிலிருநத அததனை பேரும் அவளுககு மரியாதை காட்டிய காரணம் அவனுக்குப் புரிந்தது. அவனையறியாமல் அவனும் எழுநது நினருன்.

- சுசீலா அவனுடைய அறைக்குள் வந்தாள். பேசும் போது அவளுடைய தொண்டையை அடைத்திருக்க

வேண்டும். "உட்காருங்கள ராஜா," என்று கூறிவிட்டு எதிரிலிருநத நாறகாலியை இழுததுப போடடு உட்காாநதாள். ர ா ஜ ா உட்காரவிலலே. நின்று கொண்டே இருநதான்.

"தொழிற்சாலே நிாவாகப் பொறுப்பை உஙகளிடம் ஒப்புவிததிருபபதாக வேணு சொன்ஞா. எனககு மிகவும சநதோஷம்...மிகவும் சநதோஷம, ராஜா..." என்று உணாச்சியுடன் கூறிஞள சுசீலா.

ராஜாவுக்கு எனன பேசுவதெனறு தெரியவில்லே. அவனுடைய உள்ளததில் உணாசசிகள கொநதளிததன. அவன ஊரைவிடடு ஓடிய அனறு உணாசசியுடன 'உன்னேத் தவிர வேறு யாரையும மணம் செயது கொளள மாட்டேன' எனறு சத்தியம செய்த இவளா? ஆமாம்.. அவளேதான! மனிதனின வாக்குறுதி களுக்கு ஆததம் இருப்பதாக இருநதால் அன்று முதல் அவனுடைய வாழகைகைத துணேவி! ஆமாம் சுசீலாவைப் பறறி அவன வேறுவிதமாக நிணேததததே இலலே. ம ா ய ா வு ம சியாமளாவும அவனுடைய இருதயததின முதல வாசலேககூட நெருங்க முடியாத காரணம என்ன? அநதச் சத்தியமே அலலவா? சியாமளா சுட்டுக கொலலபபடாமல் இருநதாலும் அவளேத தனனுல மணநது கொணடிருகக முடியாது. அதறகுத தன மனசசாட்சி இடம கொடுததே இருககாது...எபபடியாவது ஏதாவது தடை நேரிட்டே இருககும...

சுசீலா மட்டும் மணம் செய்து கொண்டாளோ...?

ராஜாவின் உள்ளத்தில் புழுங்கிக் கொண்டிருந்த உணர்ச்சிகளேச் சுசீலாவும் உணர்ந்தாள் என்றே தோன்றியது. அவள் அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருநதாள. ராஜா முகததைத் திருபபிக் கொண்டான. "நான இஙகே வேலேயை ஏறறுக கொண்டது உங்களுக்குத் திருப்தியளிப்பது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்...உங்களுக்குத்

திருப்திகரமாக வேலை செய்து நல்லபெயர் எடுக்க முயற்சிப்பேன...'' என்றான ராஜா.

சுசீலாவின உள்ளம் பொங்கியது. அவளுக்குக் கண்ணீர வநது விடுமபோல் இருநதது ஆனால் தன்னுடைய உணாசசிகளை அடககிக கொள்வதில் அவள மிகவும் கெட்டிககாரி. கலலூரியில் படிக்கும் காலததிலிருநதே சிலைபோல அசையாமல் உடமபிலோ முகததிலோ எவவித சலனமும் இலலாமல் நடநது நடநது பழககபபடுததிக் கொணடவளல்லவா அவள? மிகவும நிதானமான குரலிலேயே சுசீலா கூறினாள: ''நான மிகவும மாறிபபோய விட்டதாக நினைக்கிறீாகள் ராஜா...ஆனால உணமை அதுவலல எபபொழுதாவது உஙகளுககு ஓயவிருக்கும பொழுது வீட்டுககு வாருங்கள். நாம சாவகாசமாகப பேசலாம்,'' என்றாள.

ராஜாவின் கணகள சுசீலாவின் கழுத்திலிருந்து தொங்கிக் கொண்டிருநத மாங்கல்யத்தையே பார்த்துக் கொணடிருநதன. ஒரு இநதுப் பெண்ணின் வாழ்க் கையில் வேறென்ன மாறுதல ஏற்பட வேண்டும்? சுசீலாவின பேசசு அவனுககுப் புரியவிலலை.

வேணுவும கல்யாணியும் காரில வநது இறங்கும் சப்தம கேட்டது. அவாகள பேசிக் கொண்டே வநதார்கள். ''சுசீலா வநதிருக்கிறாளா? புதுமானேஜரின் அறையிலா இருக்கிறாள?'' எனறு வேணு கேட்பது ராஜாவின காதில விழுநதது. ராஜாவின் உடல் குன்றிப் போயிறறு. ஆனால் சுசீலாவின முகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏறபடவிலலை ''ஏன நின்று கொண்டே இருககிறீாகள? உட்காருஙகள் ராஜா,'' என்றாள்.

ராஜா மெதுவாகத் தன் ஆசனத்தில் அமர்நதான். சுசீலா தன் கணவனை மதிக்கவில்லை என்பது அவனுக்குப் புரிநதது. வேணு—சுசீலாவின் குடும்ப வாழக்கையில் மிகப்பெரிய விரிசல் இருக்கிறது. அதைப் போக்க முயற்சிக்க வேண்டியது தனனுடைய கடமை...ஆமாம். அநத விரிசலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் அவனுகத்

தான் இருக்க வேண்டும். அதனால் அதைப் போக்க வேண்டியதும் அவனுடைய கடமையேதான் என்பது அவனுககுப புரிநதது.

சிறிது நேரததிறகுப்பின் சுசீலா அங்கிருநது புறப் பட்டாள. அவள வேணுவின அறைக்குப போகவில்லை. வழியில தலைமைக் குமாஸதாவிடம என்னவோ கேட்டுக் கொணடு நினறாள. பிறகு நேராகப போய்த் தனனுடைய காரில் ஏறிககொணடு போய் விட்டாள.

சுசீலா தனனைப் பாாகக வநதிருநதது பற்றி வேணு தன்னிடம ஏதாவது கேட்பான என்று ராஜா எதிாபாாததான ஆனால வேணு அதைப்பற்றி நினைதத தாகவே தெரியவிலலை. ராஜாவிடம பேசும போதும் எப்பொழுதுமபோல உற்சாகமாகவே பேசினன.

வேணுவாக அவனுடைய குடும்ப வாழ்க்கையைப் பற்றி ஏதாவது பேசுவான. அபபொழுது சுசீலாவைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேறு பெணணுடன சகவாசம் வைத்துக் கொண்டு திரிவதைப் பறறி அவனைக் கணடிததுப் பேசிவிட வேண்டும என்று ராஜா எதிர் பார்த்துக கொண்டே இருநதான.

ஒருநாள், இரண்டுநாள் என்று நாட்கள் போய்க் கொண்டே இருநதன. ஆனால ராஜா எதிர்பார்த்த சநதர்ப்பம மட்டும வரவே இலலை.

அத்தியாயம் : 27

ஏறக்குறைய ஒரு மாதகாலம் இவ்வாறே கழிநதது. இநதக் காலம் முழுவதிலும் ராஜா சிறிதுகூட நிம்மதி என்பதே இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருநதான் என்று கூறவேண்டும். வேணுவும், கல்யாணியும் ஒன்றாகப் போவதையும் வருவதையும் அவர்கள் அடிக்கடி மணிக்

கணக்காக வேணுவின் அறைக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டிருப்பதையும பார்க்கும் போதெல்லாம் ராஜா வின மனம் நெருப்பிலிட்டுப் பொசுககுவது போல் இருக்கும. ஆனுல் அவனுக எப்படி அதைப்பற்றிக் கேட்க முடியும?

ராஜாவுக்கு அதுதான் புரியவில்லே.

கடைசியாக அதற்கும் ஒரு சநதர்ப்பம் வந்தது. வேணு ஒருநாள அவனுடைய அறைக்கு வநதான். "ராஜா நானும கல்யாணியும் பங்களூர் போகிறேம். வருவதறகு இரணடு மூனறுநாள ஆகலாம் நீதான் ஆபீசைக் கவனித்துக் கொளள வேணடும்," என்றுன்.

"உட்கார் வேணு," என்றுன் ராஜா. அவனுடைய குரல் அவனுக்கே கடுமையாக ஒலித்தது வேணு பொசுக்கெனறு உட்காாநது விட்டான். "எனன? என்ன விஷயம?" என்றுன.

ராஜாவால் உடனே பேச முடியவில்லே. தட்டுத் தடுமாறியபடி, "வேணு...சுசீலாவை நீ மணநது கொணடு வேறு பெணணுடன் சுற்றிக்கொண்டு திரிவது உனக்கே நனருக இருக்கிறதா?" எனறு கேட்டு விட்டான். ராஜாவின முகம் சிவந்து போயிருநதது. உடல் பூராவும குபபெனறு வியர்தது விட்டது. அவனே யறியாமல் அவனுடைய உடல் நடுஙகிக கொண் டிருநதது.

ஆனுல், வேணு சிரித்தான். "இதைப்பற்றி நீ சுசீலாவிடமே கேட்டிருக்கலாமே ராஜா...கேட்டிருந் தால் இப்படிப் பதறறமடைநதிருக்க மாட்டாய்... எங்களுடைய தாம்பத்திய வாழ்க்கை பற்றி நான் சொல்வதைவிட சுசீலாவே சொன்னுல்தான் நன்ருக இருக்கும். அதனுல் நீ அவளிடமே கேட்டுத் தெரிநது கொள்வது நல்லது...

"ராஜா...மனித உரிமைகளுக்கு நான் மிகவும் மதிப்புக் கொடுக்கிறவன் என்பது உனக்குத் தெரியும்.

எந்த மனிதனுக்கும் நான் கெடுதல் செய்ய விரும்புவ தில்லை கெடுதல் செய்யும்படி நேர்ந்து விட்டால்...பிறகு அதறகு ஈடுசெய்யுமபடியான நனமை செய்யாமலும் விடுவதில்லை என்னிடம் எவ்வளவு பெரிய குறை அலலது குற்றம் வேண்டுமானுலும் இருக்கலாம்... அதைய பறறி இபபோது முடிவுசெய்து விடாதே . சுசிலாவையும விசாரிதத பிறகு முடிவுசெய்து கொள... நான் வரடடுமா ? கல்யாணி காததுக கொண்டிருக் கிருள. வருகிறேன் ராஜா...'' எனறு கூறிக்கொணடே போய் விட்டான வேணு.

ராஜா ஸ்தம்பித்துப் போய் அப்படியே உட்கார்நது கொண்டிருநதான இலேசாகச சிரிததுவிடடுச சொல்லி விட்டுப போககககூடிய விஷயமா இது...? அட கடவுளே...!

நெடுநேரம் வரை அப்படியே யோசித்துக்கொண்டு உட்காாநதிருநதான. பிறகு சுசீலாவைப பார்பபதற் காகப் புறபபட்டான. முதலாளி வீட்டுககுக் காரை ஓட்டுமபடிச கூறினபோது டிரைவா எனன நினைப்பானே எனற சநதேகம ராஜாவின மனததில் உறுததிறறு. ஆனுல டிரைவா எதுவும நினைக்கவிலலை.

சுசீலா வராந்தாவில் நின்று தோட்ட வேலையைக் கவனிததுக கொண்டிருநதாள். காடுபோல காணப் பட்ட அநதத் தோட்டத்தில் என்ன தோட்டவேலை நடைபெறுகிறது என்று அவன மனதில் ஆச்சரியம்கூடப் பட்டான்.

காரிலிருநது ராஜா இறங்குவதைப் பார்த்ததும் சுசீலா முன்னுல் வந்து, "வாருங்கள ராஜா..." என்று கூறி வரவேற்ருள. அவள் முகத்தில் எவ்வித சலனமும் காணபபடவிலலை. 'வாருங்கள். உள்ளே உட்கார்ந்து பேசுவோம் ..உட்காருங்கள்...காப்பி கொண்டு வரச் சொல்கிறேன்..."

ராஜா பதுமைபோல் ஆகிவிட்டான். விஷயத்தை எப்படி ஆரமபிபபது என்பது இன்னும் அவனுக்குப் புரியவில்லை

இரண்டுபேரும் சிற்றுண்டி சாப்பிட்டுக் கொண் டிருநதபோது, "வேணு பஙகளூர் போயிருக்கிறார்..." எனறு மெதுவாக ஆரமபிததான ராஜா.

"ஆமாம். அவரோடு கல்யாணியும் போயிருக் கிறாள்," என்றாள் சுசீலா.

ராஜா திடுக்கிட்டுப போனான். "சுசீலா...உனக்கு இநத விஷயம தெரிநதுமா சுமமா இருக்கிறாய் .? இது நனறாக இருககிறதா...?" என்று ஆவேசம் வநதவனபோல் கேட்டான. அவனுடைய உடல் பூராவும் பதறிக் கொண்டிருநதது.

திடீரென்று ராஜாவுக்கு ஒரு சநதேகம் வந்து விட்டது சுசீலாவும வேணுவைப போல் சிரிப்பாளோ என்று.

ஆனால் சுசீலா சிரிக்கவில்லை "சாப்பிடுங்கள் ராஜா...சாவதானமாகப் பேசுவோம," என்றாள்.

ராஜாவின் மனம் சிறிது சமாதானமடைந்தது. சமாதானமடைநததாகக் காட்டிக் கொண்டான். நாராயணா, நாராயணா, நாராயணா என்று அவனுடைய உள்மனம ஜபிககத் தொடங்கி விட்டது.

சுசீலாவோடு அவனும் சாப்பிட்டான். மைசூர் பாகும், தேன்குழலும, மெதுபகோடாவும், காப்பியும்... ஒவ்வொனறையும தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டு உட்காாநதிருநதான. ஒவ்வொரு துண்டாவது விழுங்குவதற்கு அவன எவவளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பான் எனபது அவனுக்குத்தான் தெரியும்.

ஒருவாய் காப்பி பருகிய பிறகு சுசீலா திடீரென்று பேசத் தொடங்கினாள். "வேணு உங்களிடம் எங்கப்பா எழுதி வைத்த உயிலைப்பற்றிக கூறினாரல்லவா...?"

ராஜா 'ஆமாம்' என்று தலையை அசைத்தான்.

"எங்கப்பா அப்படி ஒரு உயிலே எழுதி வைத்தே இருக்க மாட்டார். ஆனால் வேணு எப்படியோ அவர் மனதைக் கலைத்து விட்டார். வேணுவை மணம் செய்து கொள்ள விருப்பமில்லையென்றால் வேறு யாரையாவது மணந்து கொள்ளும்படி அப்பா வற்புறுத்தி வந்தார். நான் யாரையுமே 'மணந்து கொள்ள முடியாது என்று கூறிவந்தேன் பிடிவாதமாக மறுத்துக் கொண்டிருந்தேன்... உங்களைப் பற்றி அப்பாவும் வேணுவும் ஒருநாள் பேசிக் கொண்டிருந்தது என் காதில் விழுந்தது. நீங்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பற்றி அப்பாவிடம் சொல்லி எனக்கு வருகின்ற கடிதங்களை ஒருநாளும் பிரித்துக்கூடப் பார்க்காத அப்பாவை அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்க்கும்படிச் செய்தது வேணுதான் என்பது அப்பொழுது எனக்குப் புரிந்தது."

ராஜா திடுக்கிட்டுப் போய் அவளைப் பார்த்தான். சுசீலா தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

"அப்பா என்னைக் கண்டிப்பார். தன் தங்கைக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி உடனே என்னை வேணுவுக்கு மணம் செய்துவிட ஏற்பாடு செய்து விடுவார் என்று தான் வேணு எதிர்பார்த்திருக்கிறார். அந்தக் கடிதத்தால் உங்களுடைய படிப்புக்கே உலை வந்துவிடும், நீங்கள் ஊரைவிட்டே ஓடும்படியாக நேரிடும் என்று வேணு எதிர்பார்க்கவில்லை.

"வேணு ஓரளவு கெட்டவரே தவிர, முழுக் கெட்டவர் அல்ல. அதனால்தான் அப்படிச் சொல்கிறேன்... அதுமட்டுமல்ல. உங்களை அந்தக் காதல் கடிதம் எழுதும்படித் தூண்டியதே தான் தான் என்பதையும் ஒருதடவை வேணு என்னிடம் ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்... இதிலிருந்து வேணு ஆரம்பத்திலிருந்தே என்னை மணம் செய்து கொள்வதற்காக எவ்வளவு சதிசெய்து வந்திருக்கிறார் என்பது உங்களுக்கு ஓரளவு புரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சதியின் அடுத்த கட்டம்தான் உயில்...

"நான் யாரையுமே மணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்று பிடிவாதமாக இருந்ததால் என் அப்பா என்மேல் கோபம் கொண்டிருந்த சமயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர் நோய்வாய்பட்டு மிகவும் நலிந்து போயிருந்த நேரத்தில் வேணு அந்த உயிலை எழுதுமபடியாகச் செய்திருக்கிறார்.

"அதுமட்டுமல்ல அந்த உயிலைப பற்றிய விஷயமே என்அப்பா இறந்து போகும் வரை எனக்குத் தெரியாது"

"அப்பா இறந்துபோன பிறகு ஒரு வாரத்துக்குப் பின்னால் அப்பாவிடம் அடிக்கடி ஆலோசனை கேட்க வரும வக்கீல் சுந்தரராஜன ஒருநாள என்னிடம் வந்தார். உயிலைப் பார்வையிட எப்பொழுது எனக்கு சௌகரியப்படும் என்று கேட்டார்.

"நான திடுக்கிட்டுப் போனேன. அப்பொழுதே உயிலின் நிபந்தனைகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன. அவர் சொன்னதைக் கேட்ட பிறகு எனக்கு ஒன்றுமே ஓடவில்லை .என்றால் ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை.

"அப்பா எனக்கு மூன்றுமாத அவகாசம் கொடுத்திருந்தார். அதற்குள நான வேணுவை மணந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால சொத்துக்களை இழந்து விடவேண்டும்

"சொத்துக்களை இழந்து விடலாம் என்று நான் முடிவு செய்தேன்...ஏதாவது ஒரு ஆபீஸில் சாதாரணமான ஒரு வேலை கிடைக்காதா? ஒரு பெண்ணுக்கு என்ன செலவாகும்? மாதத்திற்கு ஐம்பது, அறுபது ரூபாய் இருந்தால் போதும. மிச்சம இருப்பதைப் பாங்கில்கூடப் போட்டு வைக்கலாம் என்று நினைத்தேன்.

"ஆனால் இதற்குள் அப்பாவின் நண்பர்கள், என்னுடைய சிநேகிதைகள், அக்கம்பக்கம் வசிப்

பவர்கள், தெரிந்தவர்கள், எல்லோருக்குமே உயிலைப் பற்றித் தெரிநது...எல்லாம் வேணுவின் வேலைதான். எல்லோரும் வேணுவை மணநது கொள்ளும்படி என்னை வற்புறுத்தத் தொடங்கி விட்டாாகள.

"ஒரு நாள் வேணுவே என்னிடம் அதைப் பற்றிப் பேசினுர். அவருக்கு என்மேல் காதலோ ஊதலோ எதுவுமே கிடையாது எனறு வெளிப்படையாகவே சொலலி விட்டார். என்னுடைய அப்பா அவரை மிகவும் வசதியாக வளர்தது விடடதாகவும பணககாரனுகவே தன்னுல் வாழ முடியும் என்றும், பணமில்லாமல் தன்னுல ஒரு நாளும் வாழவே முடியாதெனறும் கூறினுா. அதனுல் உயிலினபடி சொததை அனுபவிப் பதற்கு வசதியாக நாம இரண்டு பேரும் பெயரளவுக்கு மணம செய்து கொளளலாம் எனறு யோசனை கூறினுர். அவசியமாகிறபொழுது மணவிலககுச செய்து கொண் டால் போகிறது. கலயாணம எனற ஒரு சடஙகினுல் எதுவும கெட்டுப போகப் போவதில்லை,'' என்ருர்.

"எனக்கு அநத யோசனை சரியானதாகவேபடடது. எனக்கு வேறென்றுமே தோன்றவிலலை. அப்பா விதித்த கெடுவுக்கு இனனும் மூன்று நாட்களே பாககி இருநதன.

"ராஜா...அந்தச் சமயத்தில் நீங்கள் இநத ஊரில் இருநதிருநதால, அல்லது உஙகளைப் பற்றிய தகவல் ஏதாவது கிடைத்திருநதால் கூட இநத ஏற்பாட்டிற்கு நான் சமமதிததிருக்க மாட்டேன . ஆனுல்..."

மகா தைரிய சாலியான சுசீலா திடீரென்று முகத்தை மூடிக் கொண்டு அழத் தொடங்கி விட்டாள.

ராஜாவின் உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருநதது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான விஷயத்தைப்பற்றி அவன் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. ஜனக்கும்பலின் நடுவில் வெடி குண்டு வீசுவது அவனுக்குப் பயங்கர மாகத் தோன்றவிலலை. ஆயுதம் ஏநதி வழிப்பறி செய் வதோ,கூட்டமாகக கிராமங்களில்புகுந்து கொள்ளையடிப்

பதோ கூட அவனுக்குப் பயங்கரமானவையாகத் தோன்றவில்லை. கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தூக்கு மேடையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருநத போது கூட அவன் அவ்வளவு அதிர்ச்சியடைநது போயிருக்கவில்லை.

கடவுளே !

இது எவ்வுளவு பயங்கரமானது?

பெண்கள் தாம்பத்திய வாழ்க்கையை ஆணும் பெண்ணும் செய்து கொளளும் வியாபார ஒப்பநதமாக நினைக்கத தொடஙகி விட்டால் அதன பிறகு சமுதாயத்தின் நிலைமை எனன ஆவது...?

ஆண்விலங்குகளும் பெண்விலங்குகளுமாகச் சேர்ந்து சுயேசசையாகக் குட்டிபோட்டு எஙகாவது பிளளை வளர்ககுமிடஙகளில விட்டு விட்டு அவரவர் பாட்டுககுச் சுறறித திரியும் வாழ்க்கை முறை அல்லவா ஏற்பட்டு விடும?

முதிர்ச்சியடைந்த மிருகங்களிடம் கூடக் காணப் படாத இநத வாழககை முறையை நோக்கியா மனிதன் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறுன்?

மனிதனுடைய பண்பை வளர்க்காத சிநதனைகள், எழுத்து, பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் இவைகளெல்லாம் சோநதல்லவா மனித இனத்தை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வநதுவிட்டன?

மனிதனுக்கு விடுதலை வேண்டியது தான். சுதந்திரம் சுயேச்சை எல்லாம் வேண்டியவைதான். ஜாதி, மதம் ஆகிய கட்டுக்களிலிருநது விடுபட்டு, வறுமை, அறியாமை, அடிமைத்தனம் எல்லாவற்றையும தகர்த்தெறிந்து விட்டு மனிதன் முன்னேற வேண்டியது அவசியம் தான். அநத முன்னேற்றம் மனிதன் தன்னுடைய உயர்ந்த உன்னத நிலையை அறிநது கொள்வதற்குப் பயன்பட வேண்டும். அன்பு, நேர்மை, பண்பு

ஆகிய குணங்களால் மேலான நெறியிலே நின்று தன்னுடைய ஆத்மாவின் உயர்வைப் புரிநது கொள் வதறகாகப் பயனபட வேண்டும். தசையின் தேவை களுககு அடிமைப்பட்டுத் தசையை வளாத்துக் கொண்டே இருக்கும நிலைமை ஒழிநது ஆத்மாவின் தேவைகளுக்காகப் பாடுபட்டு ஆத்மாவை வளர்ப் பதறகு உதவவேண்டும்.

சுசீலா மிகவும் உத்தமமான ஒரு வைராக் கியத்தை மேறகொண்டிருநதாள எனபது உண்மை தான. ஆனல் தநதையின் சொத்துக்களை இழநது விடக் கூடாதெனபதறகாக வேணுவை அவள மணநது கொண்டது தவறு. மணநது கொண்டபின அவனுடைய மனைவியாக வாழாதது அதை விடப் பெரிய தவறு.

ராஜாவின கண்களிலிருநது கண்ணீர்த்துளிகள் முத்து முத்தாக உதிர்நது கொண்டிருநதன. உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் அவன பேசத் தொடங்கினுன்.

"சுசீலா எனக்காக நீ மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விட்டாய்...எவ்வளவோ கொடுமைகளை அனுபவித்து விட்டாய ..இவவளவு கஷ்டஙகளை நீ அனுபவித்தே இருக்க வேணடியதில்லை சுசீலா

"பகைவனையும் நேசிக்கும் பண்பை வளர்க்க வேண்டும என்பது பாரதத்தில உதித்த ஞானிகளின் மேலான கருத்து. வேணுவை மணநது கொளவதற்கு முன்பு நீ அவனை நேசிகக முயன்றிருகக வேண்டும் சுசீலா. அல்லது மணநது கொண்ட பிறகாவது அவனைக் காத லிகக முயற்சிததிருக்கலாம்:

"திருமணம் என்பது பத்துப் பேருக்கு முன்னுல் செய்து கொளளும் ஒரு அர்த்தமற்ற சடங்கல்ல சுசீலா பெண் கழுத்திலே அணிநது கொளளும் மாங்கல்யம் சமு தாயத்தை ஏமாற்றுவதற்காகப் போட்டுக் கொள்ளு ஆபரணமும் அல்ல...

"உலக மாதாவான உமையவளே தான் கழுத்தில் தரித்திருக்கும மாஙகலயத்தாலஅதற்கு உயர்வு கொடுத் திருககிருள. இருதய ஸதானததிலே பெண் தரிக்கும் மாஙகல்யம் மூலஸதானததில இருககும் விக்கிரகத்தைப் போல் உயாவானது அநதத் தெயவத்தை விடச் சக்தி வாயநதது அதறகு இணையான பொருள உலகத் திலேயே வெறுெனறு கிடையாது...

"மனிதன் தெய்வத்தையும் தர்மத்தையும் மறந்து விட்ட காலத்திலும தாலிக கயிறறின மகததுவத்தை மறநது விடககூடாது தாமபததிய வாழககையின் புனி தத் தன்மையை மாததிரம மனித இனம காப்பாற்றத் தவறிவிட்டால்...அதன பின இநத உலகம வெறும் விலங்குகளின கூடடம வாழும நரகம ஆகிவிடும் சுசீலா. தாய் பிளளை எனற முறை கூட இலலாமல் போய் விடும...

"உன்னை நான குறை சொலலுகிறேன் என்று நினைக் காதே மனிதாகளில நீ மிகவும உயர்நதவள். நீ செய் திருப்பது போனற ஒரு காரியத்தைச சாதாரணமான வர்களால் செய்யவே முடியாது. ஆனுலும் தர்மம அது வல்ல, சுசீலா.

"நீ என்னை மணநது கொள்வதாக வாக்களித்தது நம் இரண்டு பேருக்கும மாத்திரம் தான் தெரியும. ஆனுல வேணுவை நீ மணநது கொண்டது உலகத்துக்கே தெரியும்...நம இரண்டு பேருடைய ஆத்மாக்களின் சக்தியைவிடச் சமுதாயத்தில உள்ள அத்தனை பேரும் இருதய பூர்வமாகச் செய்த ஆசீர்வாதத்திற்குச் சகதி அதிகம் சுசீலா...இதைத் தவிர உனக்கு என்ன செய் வதென்றே எனக்குப் புரியவில்லை..."

கண்ணீர் வடித்தபடி தேமபிக் கொண்டே கூறினுன் ராஜா. சுசீலா அதை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். "என்ன ராஜா? நம்முடைய இருதய பூர்வமான விருப்பத்திற்கு உள்ளதை விட அர்த்தமில் லாத சடங்குகளுக்குத் தான் அதிகமான மதிப்புக்

கொடுக்க வேண்டும் எனறு சொலலுகிறீர்கள்?'' என்று கேட்டாள.

ராஜா தலையை அசைத்தான். "சடங்குகள் எல்லாம் அாத்தமற்றவை அல்ல சுசீலா. அப்படியென்றால் இதற்குள சடஙகுகளே இலலாமல் போயிருககும். இயநதிரங்களின ஓட்டததிறகுக் கூட ஒரு பொதுவான ஒழுஙகுநிலை வேணடியிருக்கிறது மனித சமுதாயததின ஓட்டததிற்கு அபபடி எதுவுமே தேவையிலலை எனறு சொலலலாமா...?''

சுசீலா பெரு மூசசு விட்டாள். "காதல் மாறவே மாறுதது எனற கதைகளை நான் நமபிக் கொண்டிருந்தேன...'' எனறுள. அவளுடைய இருதயம வரணடு போய் விட்டமாதிரி இருநதது. வெறி பிடித்தவள் போல எங்கேயோ வெறிததுப பாாககத் தொடஙகி விட்டாள.

ராஜாவின மனதில ஒரு புயல் வீசிக் கொண்டிருநதது. சுசீலாவின இநத மனப்போககுககு காரணம மேல்நாட்டு நாகரிகத்தின மோதலதான். ஆனால் நமமுடைய சமுதாயததில இததகைய காரியங்கள நடை பெறுவதைப் பறறி நாம சிநதிபபதறகுக் கூட முடியாது...

சமுதாயத்தில் எத்தனையோ அக்கிரமங்களும பாவ வினைகளும் நடைபெறுகினறன என்பது உண்மைதான். ஆனால மனிதன தனனை விடச் சிறநதவர்களைப பாாத்து மேலும் மேலும் வியப்படைய வேண்டும என்று நினைக்க வேணடுமே தவிர, தாழவடைநது போக முயற்சிக்கக் கூடாது...

தர்மத்தையும ஒழுக்கத்தையும் விடத் தனிப்பட்ட மனிதனின் ஆசைகள, விருப்பஙகள முதலியவற்றை ஒருககாலும் பெரியவையாக நினைக்கவே கூடாது.

சுசீலா அக்கினி சாட்சியாகத் தான் மணந்து கொண்ட ஒருவனுக்கே மனைவியாக இருக்க வேண்

டியவள். அதைத் தவிர வேறுவிதமாக நினைப்பதற்குக் கூட இடமில்லை.

ராஜா தடுமாறியபடி எழுநதிருநதான். எங்கோ பார்த்தபடி, "சுசீலா...இனிமேலாவது வேணுவை நேசிககக் கறறுககொள அவனுடைய மனைவியாக வாழ முயறசிசெய...அதுதான தாமம அதுதான நியாயம்," என்று கூறினன.

சுசீலா பதில் சொனனளா, இல்லையா என்பதைக் கூடக் கவனிககவில்லை. தடுமாறியபடி எழுநது நடக்கத் தொடஙகி விட்டான சுசீலாவும வேணுவும் மனமொத்த தம்பதிகளாக வாழ வேணடும். அதறகுத்தான ஏதாவது செய்ய வேணடும என்ற ஒரே ஒரு எண்ணம்தான் அவன் மனதில மேலோங்கி நின்றது

அத்தியாயம் : 28

ராஜாவின் மனம் நிலைகொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருநதது. திருமபத திரும்ப யோசித்து யோசிதது அவன தத்தளிததுக் கொணடிருநதான்.

சுசீலா தனக்களித்த வாக்குறுதியை நினைத்து அவன நீணடகாலம காத்துக் கொணடிருநதான் எனபது உணமைதான். சுமார் பதினைகு ஆண்டுக் காலம தன வாழககையில் குறுக்கிட்ட சியாமளா, மாயா போன்றவர்கள் தன் இருதயத்தின் முதல் வாசலைத் தாணடி உளளே பிரவேசிக்கக்கூட அவன் அனுமதிக்கவில்லை.

அந்த வாக்குறுதியால் அவர்களுக்கிடையே காந் தாவ மணமே நடைபெற்று விட்டது போன்ற ஒரு மனோபாவமும் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது உண்மை தான்.

ஆனால்...,

அவளுடைய தநதையின விருப்பப்படி சாஸதிரோக் தமாக நடைபெறற ஒரு திருமணததிறகே சகதி அதிகம எனறு ராஜா நினைததான். தனனுடைய தநதையின் விருபபம் எதையும, சிறிதும மறககாமல் பூாததி செய்வதற்கான பாககியம் தனககுக கிடைக்க வில்லை அது சுசீலாவுககுக் கிடைததிருக்குமபோது அதைமீறி நடபபது சரியல்ல எனறே அவனுக்குத் தோனறிறறு.

காதல்—கலயாணம இரண்டிலும் கல்யாணமே முககியமானது. காதலாகள காதலின் வேகததில் எததனையோ பிரதிகஞைகள செயது கொளகிறாாகள. அவை இருதய பூாவமானவையாக இருநதபோதிலும் மணபபநதலில பததுபபோ முன்னிலையில அககினி சாட்சியாக ஒரு பெண ஒருவனுககு மனைவியாகத தனனை அாபபணிததுக் கொணட நிகழ்ச்சிக்கு ஈடாகாது எனறே ராஜா நினைத்தான.

திரும்பத் திரும்ப வேணுவும சுசீலாவும மனமொதத தமபதிகளாக வாழச செய்வதறகு என்ன வழி எனபதைப் பறறியே அவன் யோசிததான்.

எதிலும் மனம் செல்லாமல் தற்செயலாக அவன் தினத்தாளைப் புரட்டிக் கொண்டிருநதபோது அநதச் செயதி அவன கணணில் பட்டது. 'கன்னியாகுமரியில— படபபிடிபபு—பிரபல சினிமா நட்சத்திரம் மாயாதேவி கலநது கொண்டார்...' படங்கள் .. வர்ணனை எல்லாம அநதப் பத்திரிகையின வழக்கமான பாணியில் காணப்பட்டன.

ராஜாவின் மனதில் திடீரென்று ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. உடனே காரை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டான்.

மாயா இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதில் அவனுக்குச் சிரமம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

அப்பொழுது மாலே நேரம் மாயா கடற் கரையில் தனியாக உட்காாநது கொண்டு தொலே நோககியால கடலில வநது கொணடிருநத படகுகளேப் பாாத்துக கொணடிருநதாள படபபிடிப்புககு வநத வாகள சுறறிலும ஆஙகாஙகு அமாநது கடறகாட்சிகளே ரசிததுக கொணடிருநதாாகள

மாயாவைப் பாாத்தவுடன ராஜாவின உள்ளததில் உணாசசிகள பொஙகின இமயததில—ஸிமலாவில் அவளேத தனியாக விடடுவிடடுச சொலலாமல் ஓடி வநத காடசி அவனுககு நினேவு வநதது அவள தனனேப் பறறி எனன நினேததிருபபாள எனபதை 'நினேககும் போது அவனுடைய உளளம வெடகததால குனறிப் போய விடடது

ஆனுல, இனி எதையும யோசிப்பதால பயனிலலே. துணிசசலுடன அடிமேல அடியாக எடுதது வைதது அவளே நோககி நடநதான

மாயா தனனே நோக்கி யாரோ வருவதை உணாநது சடடெனறு திருமபிப பாாததாள. ராஜா அவள முனனுல மணடியிடடுக் கெஞசத தொடஙகி விடடான். உணாசசிகளால வாாததைகள தடுமாறின. குரல் தழுதழுததது. "மாயா...இமயததின உசசியிலே நினறு நீ கேடட கேளவிககுக குமரியனனேயின காலடியில பதிலகூற வநதிருககிறேன...எனனே ஏறறுக் கொள வதறகு உனககு விருபபமிருநதால்...இதயமிலலாமல் நான உனனிடம நடநது கொணடதை நினேதது உனனுடைய மனம மாறிப போகாமல் இருநதால... நான உனனே மணநது கொளளத தயாா," எனறுன.

மாயா எழுநது அவனே நோக்கி ஓடிவநதாள. அவன முகததை மாாபோடணேத்துக் கொணடு, "எனன வாாததை ராஜா இது...? கணவன் தனனுடைய மனேவியை எபபடி வேணடுமானுலும கொடுமைப்

படுத்தலாம். அதற்காக மனைவி தன் கணவனைப் புறககணிக்க முடியுமா?'' எனறு கூறி விமமினாள.

கணவன்—மனைவி...!

"மாயா உண்மையாக நீ என்னை இத்தனை கால மாக உன கணவனாகவா நினைத்துக் கொணடிருநதாய்?" எனறு ஆச்சரியததுடன் கேட்டான.

மாயா வியபபுடன அவனைப் பார்த்தாள். "நாடோடிகளாகச சுறறிக கொணடிருநத காலததில் எததனைநாள எனகையால உஙகளுககுச சோறு கொடுத் திருபபேன்? எததனை இரவு உஙகள அருகில படுததுத் தூஙகியிருபபேன? அநதக காலததில் எலலாம நான ஒனறும தெரியாத பெண அலல ராஜா...

''வயிறறுப் பிழைப்புக்காக எத்தனையோ வேஷம் போடுகிறோம. சினிமா, நாடகம் எல்லாம அபபடித் தான ஆனால இனறளவும என மனதையும் உடலையும் உஙகளுககாகப பரிசுததமாக வைததிருககிறேன் ராஜா '' எனறாள.

ராஜாவின் கண்களில் கண்ணீர வழிநதது மாயா வின கணகளிலும கண்ணீர ஆறாகப பெருகிக் கொணடே இருநதது.

தறசெயலாக அங்கு வநதுவிட்ட சாஸ்திரி "அடடே. நீஙகள இரணடு பேருமா? சநதோஷப்பட வேண்டிய நேரததில அழுது கொணடா இருககிறீாகள? அட அசடடுபபிளளைகளே...?'' எனறு கூறி அஙகலாய்த் தார்.

"நாங்கள் அழவில்லை சித்தப்பா...ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொளள முயல்கிறோம். ." என்று கூறிக் கொண்டே கணணீரைத் துடைததாள் மாயா.

"நன்றாக இருக்கிறது. புரிநது கொளளவா முயல் கிறீர்கள்.? சரி சரி...கல்யாணம் முடிந்து விட்டால்

இன்னும் நன்ருகப் புரிந்து கொள்ளலாம். எப்பொழுது கல்யாணம்?'' என்று கேட்டார் சாஸதிரி.

"இப்பொழுதே...'' என்ருன் ராஜா.

"ஆமாம். இப்பொழுதே...'' என்று கூறிச் சிரித்தாள் மாயா.

"சரி. நடத்தி விடுவோம். சங்கீதம், காட்சிகள், கோயில் எல்லாம இருக்கினறன. ஒரு மஞ்சள கயிறும் பொன்னும தேவை. இநத ஊரில கிடைக்கும் எனறு நினைக்கிறேன,'' என்று கூறிவிட்டு அபபொழுதே திருமண ஏறபாடுகளைச செயவதறகாகப புறப்பட்டு விடடார் சாஸதிரி.

ராஜாவின் திருமணச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் வேணு பூரிததுப் போனுன். ஆனநதம் அவனுக்கு நிலை கொளளவிலலை.

சுசீலாவைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பிறகு வேணுவிடம ஒரு விதப் பழிவாஙகும மனேபாவம் உண்டாகத் தொடஙகியது சுசீலாவை மனைவியாக நடத்த முடியாததால் தனககு ஒனறும் நஷடமிலலை என்று காட்டிக் கொளவதறகாகவே தனனுடைய ஆபீஸில் ஏராளமான அழகிய பெண்களை வேலைககுச் சோத்தான். கல்யாணியுடன அவனுககிருநத முறை கெட்ட உறவு கூட எல்லோருக்கும் வெளிபபடையாகத் தெரியும்படியாகவே நடநது கொண்டான. தான் சுசீலாவை அலட்சியப்படுத்துவதாக மறற எல்லோரும் நினைக்கும்படியாக நடநது கொண்டான்.

ஆனல் அதையெல்லாம் பார்த்துச் சுசீலா சிறிது கூடச் சலனம் அடையவில்லை. அதற்கு மாருகத் தன்னுடைய செயல்களை நினைத்து வேணுவே வெட்கப் படும் படியாக நடந்து வந்தாள். தான் ஏதோ உயர்ந்த உலகத்தைச் சேர்நதவள் போலும், வேணுவைப் போன்ற அற்பமான பிராணிகள் அப்படித்தான் நடநது கொள்

வார்கள் என்பது தனக்குத் தெரிந்த விஷயம் தான், அத ஞல் தான் கவலைப்படப் போவதில்லை என்பது போலும் நடநது கொணடாள்

தன்னுடைய நடத்தை சுசீலாவின் மனதை உறுத்த வில்லை சுசீலாவின நடத்தைதான் தனனுடைய மனதை உறுததுகிறது என்ற விஷயம வேணுவுக்கு மிகுநத வேதனை அளிததது ஒரே வீட்டில, கணவன மனைவி என்ற உறவோடு கணவன மனைவியாக இலலாமல் வாழக்கை நடத்துவது மிகவும கொடுமை...அதைப போன்ற ஒரு சஙகடத்தைத தாங்கிக கொளளவே முடி யாது என்பதை வேணு பலகாலம அனுபவிததுக் கொண் டிருநதான.

டெல்லியில் ராஜாவைக் கண்டு பிடித்த போது தன் னுடைய சஙகடத்துககு ஒரு விமோசனம. கிடைதது விட்டதாகவே ராஜா நினைததான் சுசீலாவுக்கு விவகா ரததுக கொடுதது ராஜாவுககு மறுமணம செய்து வைத்து விடுவதறகுக் கூட அவன தயாராக இருநதான். அதனுல தனககுக கேவலம என்றே அவமானம என்றே வேணு நினைக்கவே இலலை.

ஆனுல், ராஜா திடுதிப்பென்று இப்படி ஒரு காரியத் தைச் செயது விடுவான் என்று வேணு எதிரபார்க்கவே இலலை. எதிரபாராத இநதத் திருபபம-சுசீலாவை நிாககதியாககி, முழுவதும தனனுடைய தயவை எதிர் பார்க்க வேண்டியவளாககிவிட்டது எனபதை வேணு உணாநதான. சுசீலாவைப பழி வாங்கிக கொளள இது சரியான சநதர்பபம், இததனை காலமும தனககுக் கிடைக்காத புதிய வாய்பபு ஒன்று தனககுக் கிடைத்து விட்டது என்ற எணணததால வேணுவின மனம கொக் கரிககத தொடங்கி விட்டது.

இநத அதிாச்சியின் முழுவேகத்தையும் சுசீலா அனு பவிக்க வேண்டும. புழுபபோல அவள் துடிப்பதைத்தான் பார்த்து ரசிக்க வேணடும். அவளுடைய அன்புக்காகத் தான் ஏங்கி ஏங்கித் தவித்த போது அனுபவிதத துன்

பத்தை எல்லாம் அவளும் அனுபவிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள வேணுவின் உளளததில் துள்ளின.

அதனுல் ராஜாவின் திருமணச செய்தியை அவன் உடனே சுசீலாவுக்குத் தெரிவிக்கவில்லே. ராஜாவையும் அவன மனேவியையும் வரவேறபதறகுப் பிரமாணட மான ஏறபாடுகளேச செயதான.

பாணடு வாததியம் மேளதாளஙகளோடு வரவேற்பு ஊர்வலம் ஆடம்பரமாக நடைபெற்றது புஷ்ப விமானம் போல அலஙகரிககப்பட்ட காரில் ராஜாவும மாயாவும் வீட்டை நெருஙகிக கொணடிருநத சமயம வேணு அவ சரம் அவசரமாகக் காரில வநது இறஙகிச சுசீலாவைத் தேடிக் கொணடு போனுன

"சுசீலா...ராஜாவும் அவன் மனேவியும ஊர்வலம் வநது கொணடிருககிருர்கள நானும நீயும மனமொதத தமபதிகளாக நினறு அவனே வரவேறக வேணடும் எனபது ராஜாவின ஆசை...நீ எனன சொலகிருய்?" எனறு கேட்டான வேணு

சுசீலா திடுககிட்டுப போய் வேணுவின முகத்தைப் பாாததாள வேணு கூறுவது உண்மை எனபது அவனு டைய முகத்தில் பொஙகி வழிநது கொணடிருநத ஆனந தத்திலிருநதே அவளுக்குத தெரிநது விட்டது பாணடு வாததியததின ஓசை மிகச சமீபததில கேடடது.

"அதோ ஊாவலம வீட்டு வாசலுககு வநது விட்டது. புறப்படு சீககிரம," எனறு அவசரப படுத் தினுன வேணு.

சுசீலா தனனேச சமாளித்துக் கொண்டாள.

"இதோ உடைமாறறிக கொணடு வந்து விடு கிறேன," என்று கூறிவிட்டு வேகமாக அறைக்குள சென் ருள.

வேணு காத்துக் கொண்டிருநதான். வெகு நேரம் காத்துக் கொண்டிருந்தான். சுசீலா வரவே இல்லே.

* * *

ஊர்வலம் வீட்டு வாயில் முன் நின்றது.

மங்கள ஆரத்தி வரும் என்று எல்லோரும் எதிர் பார்த்தார்கள்.

"சுசீலா .!" என்று வேணு பயங்கரமாக அலறிய குரல் ஒலித்தது.

ராஜா காரிலிருந்து குதித்திறங்கி மாளிகைக்குள் ஓடினன. பினனல மாயா ஓடினள. அவளுக்குப் பின்னல் சாஸதிரி ஓடினா. ஊர்வலததில வநதவாகள பரபரப் போடு பினனல ஓடினாகள.

"சுசீலா சுசீலா..." என்று தலைதலையாகப் போட்டுக் கொணடு வேணு அரற்றிய குரல விணணைப பிளந்தது. ராஜாவைப் பார்ததததும் அவன, "ஐயோ...சுசீலா நம்மை ஏமாறறி விட்டாளடா...ராஜா...அவள வைரத்தைத் தினறு உயிரை விட்டு விடடாள...நான் செய்த பாவத்திற்கு எநதவழியிலாவது பிராயச் சித்தம் செய்து விட வேணடும எனறு தவிததேன...அதற்கான சநதர்ப் பமே கொடுககாமல எனனை மகாபாவியாக்கி விட்டு மடிநது விட்டாளடா ராஜா ." எனறு

முகத்தை மூடிக் கொண்டு ராஜா விம்மினன்.

மாயா தேமபினள.

யாரோ போலீஸுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று பேசிக் கொணடாாகள். அதறகுள் போலீஸே அஙகு வநது விட்டது.

அங்கிருந்த பரபரப்பான நிலையை ஏற்று எதுவும் கவனிக்காத இனஸபெகடர் நேராக ராஜாவை நோக்கிச் சென்றா.

"நீ தான் ராஜாவா...நாராயணய்யர் மகன் ராஜா...?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம் நான் தான் அந்த ராஜா..." என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் கூறினன் ராஜா.

"பம்பாயில் பனிரெண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னல் வெடி குண்டு வீசிய குற்றம் ஒன்று, போலீஸுக்கு அகப் படாமல் தலைமறைவாகப் போய்விட்ட குற்றம்இரண்டு;

ஆகிய குற்றங்களுக்காக நான் உன்னைக் கைது செய்கிறேன்," என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

"நல்ல சமயத்தில் வந்து சேர்ந்தீர்கள் இன்ஸ்பெக்டர்," என்று நாத் தழு தழுக்கக் கூறியபடித் தன் இரண்டு கைகளையும் நீட்டினான் ராஜா.

இன்ஸ்பெக்டர் அவன் கைகளில் விலங்குகளை மாட்டினார். மாயா வீறிட்டு அலறியபடி ஓடி வந்து ராஜாவைக் கட்டிக் கொண்டாள். "ராஜா...இதற்காகவா என்னைத் திருமணம் செய்து கொண்டீர்கள்? இதற்காகவா இவ்வளவு காலம் நான் காத்துக்கொண்டிருந்தேன் ?ராஜா ...என்னையும் உங்களோடு அழைத்துக்கொண்டு போங்கள் . என்னையும் கைது செய்யச் சொல்லுங்கள். நான் தனியாக இருக்கமாட்டேன் ஒரு வினாடிகூட உங்களை விட்டுப் பிரிந்து உயிரோடு இருக்க மாட்டேன் " என்று கதறினாள் மாயா.

ராஜா தன் கண்களிலிருந்து வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள்வதற்குக் கூட முடியாதவனாக நின்றான். "அழாதே மாயா... அழாதே... பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைத் தகாப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு வெடிகுண்டு வீசிய குற்றத்திற்காக எனக்கு அதிகமான தண்டனை விதிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை .. சீக்கிரமே விடுதலையடைந்து வந்து விடுவேன்... இன்பகரமான குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தும் பாக்கியம் நம் இருவருக்கும் வெகு சீக்கிரம் கிடைக்கும்...இவ்வளவு காலம் தைரியமாகத் தனியாக வாழ்க்கை நடத்திய உன்னால் இன்னும் சிறிது காலம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்... தைரியமாக இரு மாயா .கண்களைத் துடைத்துக் கொள். கவலைப்படாதே..." என்று ஆறுதல் கூறினான்.

இதற்குள் சுசீலாவின் மரணத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட இன்ஸ்பெக்டர் அதைப் பற்றிக் கவனிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்துவிட்டு ராஜாவைப் போலீஸ் ஜீப்பை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

மாயா தேம்பிக் கொண்டு நின்றாள்.

* * *

முடிவுரை :

வாழக்கை சோதனைகள் நிறைநதது எநதவிதமான இலககண எல்லைககும உடபடாதது. ராஜாவின வாழக்கையில நடைபெற்றவறறைப போனற சம்ப வஙகள உலகததில நடைபெற முடியுமா எனறு அதிசயபபடுவதறகில்லை அப்படியும் நடைபெறலாம. நடைபெற முடியாது எனறு சொல்லவே முடியாது.

மனிதனுடைய பணபை வளாப்பதறகாக, மனோ திடததை வனமையடையச செயவதறகாகவே இலக் கியததைப படைக்க ஆரமபிததாாகள இராம பிரானின நோன்பு, சீதையின கற்பு, விஜயனின் வீரம், அரிசசநதிரனின சத்திய விரதம, சிபிச சககரவாததி யின தயாள குணம இவையெல்லாம கடவுள மேல் நமபிககை வைதது விதியின முன வளைநது விடாதவர் கள வெறறி பெறுகிறாாகள எனபதையே சுட்டிக காட்டு கினறன

இநதக் கதையில வரும் பாத்திரங்களைப் பற்றிக் குணதோவு விமாசனம் செய்ய நான விருமபவிலலை. சில சமயஙகளில மனிதாகள தாஙகள விருமபுவதை அடைவதறகாகச சிறிய தநதிரஙகளைச செயகிறாாகள. அவையே பெரிய மாறுதலகளை உணடாககியும விடுகினறன. வேணுவின கதை அப்படிபபட்டதுதான. என் மனம வேணுவிற்காகவும்கூட அனுதாபப்படவே செயகிறது.

பெணணின் கறபு ஒனறுதான சமுதாயத்தின ஒழுககததிறகே ஆணிவேர் என்பதில அசைக்க முடியாத நமபிககை உடையவன நான கறபைப பொறுததவரை யில விளையாட்டாகக் கூட யாரும் விஷப் பரீட்சையில் இறங்கவே கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

இநத நவீனத்தைப பொறுதத வரையில், "என்னால் முடிநததைச செயதிருககிறேன. இதன் தன்மையையும் பயனையும் பறறித் தீாமானிககவேணடியது உலகத்தின் பொறுபபு," என்றே தாழமையுடன் கூறிக் கொளள விருமபுகிறேன்.

—முற்றும்—

ஏ. பி. நாகராஜன்.